

A próféták története a Kegyes Korán fényében

A Próféták Lánca

Osman Nûri TOPBAŞ

 ERKAM
PUBLICATIONS

2

Isztambul - 2024

© Erkam Publications - Isztambul 1446/2024

A PRÓFÉTÁK LÁNCA

- 2 -

Osman Nuri Topbaş

A könyv eredeti címe: Kur'ân-ı Kerîm Işığında
Nebîler Silsilesi - 2

Szerző: Osman Nuri Topbaş

Fordította: Kiss Zsuzsanna Halima

A fordítást ellenőrizte: Ahmet Barişçıl

Grafika: Cihangir Taşdemir

ISBN: 978-625-440-877-9

Címe: İkitelli Organize Sanayi Bölgesi Mah.
Atatürk Bulvarı, Haseyad
1. Kısım No: 60/3-C
Başakşehir, Isztambul, Törökország

Tel: (+90-212) 671-0700 pbx

Fax: (+90-212) 671-0748

E-mail: info@islamicpublishing.org

Web site: www.islamicpublishing.org

Nyomda: Erkam Printhouse

Language: Hungarian

A próféták története a Kegyes Korán fényében

A PRÓFÉTÁK LÁNCA 2

Osman Nûri Topbaş

A Mindenható Allah azt mondja:

„És bizony, megírtuk a Zsoltárban, az Emlékeztető után, hogy jóra való szolgálaim fogják örökölni a földet.” (A próféták, 21: 105)

„És nem küldtünk el előtted, csak olyan férfiakat, akiknek ki-nyilatkoztatást küldtünk a városok népe közül. Hát nem utaztak a földön, és nem látták, hogy mi lett a vége azoknak, akik előttük voltak? És bizony, a Túlvilág otthona jobb azoknak, akik istenfélők. Hát nem használjátok az eszeteket?” (József, 12: 109)

„És hány nemzedéket pusztítottunk el előttük! Érzékelsz-e egyet is belőlük, vagy hallasz-e egy hangot is felőlük?” (Mária, 19: 98)

„És az ég és a föld nem sírt értük, és nem kaptak haladékot sem.” (A füst, 44: 29)

„De azok, akik rossztetteket cselekedtek, és aztán megbánják és hisznek, bizony, velük Urad Megbocsátó, Irgalmas.” (A magaslatok, 7: 153)

A nemes Próféta (s.a.w.) azt mondta:

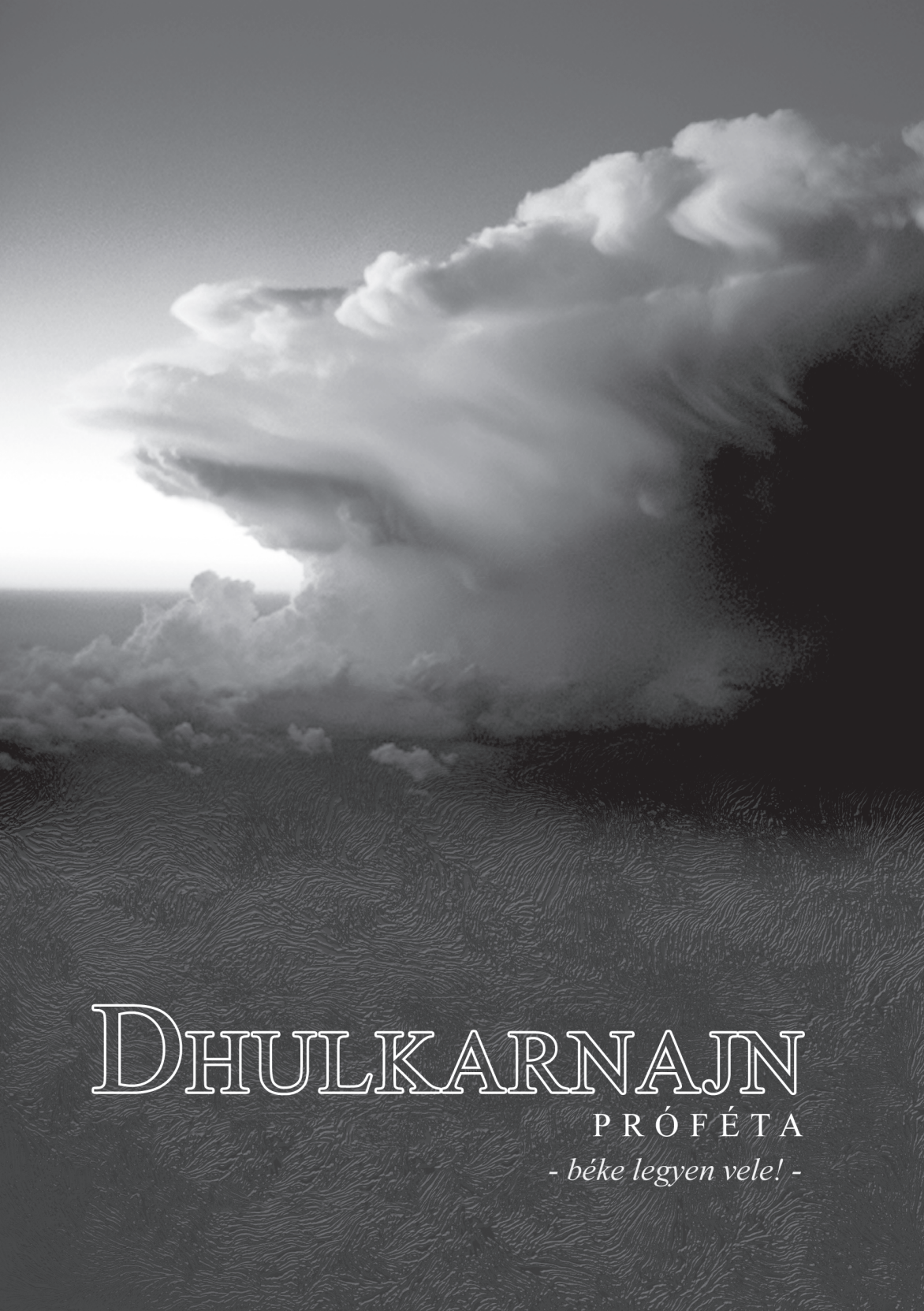
„A vallás tanács...” (Bukhari, Iman, 42)

„Vagy a helyénvalót tanácsoljátok, és a helytelent tiltjátok, vagy Allahra esküszöm, Aki az életemet a kezében tartja, hamarosan látni fogjátok, hogy Allah büntetése lesújt rátok! Akkor majd fohászkodni fogtok, hogy szűnjön meg rólatok, de a fohászaitek nem fogadtatnak el.” (Tirmidhi, Fitan, 9)

A Meszneviből:

„A Kegyes Korán a próféták életre keltett viselkedése és tettei. Ha figyelmesen olvasod a Koránt, s a gyakorlatban is megvalósítod, úgy tekintheted, hogy találkoztál a prófétákkal és Allah barátaival. Minél többet olvasod a próféták történeteit, annál szűkebbé válik a tested kalitkája a lélek madara számára.”

(Mevlana Dzsalaladdin Rumi)

DHULKARNAJN

PRÓFÉTA

- béke legyen vele! -

Az ember, aki keletre és nyugatra is elvitte a tauhid¹ zászlaját

DHULKARNAJN (A.S.)

-béke legyen vele-

A Dhulkarnajn név szó szerint azt jelenti: a két korszak birto-
kosa. Az elbeszélések szerint azért kapta ezt a nevet, mert keletre és
nyugatra is utazott a földön, és a Mindenható Allah hatalmat adott
neki a sötétség és a fény felett.

A vélemények eltérnek azzal kapcsolatban, hogy Dhulkarnajn
próféta volt-e, vagy Allah barátja. A Kegyes Korán röviden szól ke-
letre és nyugatra tett utazásairól. Az elbeszélések szerint Dhulkar-
najn Noé próféta (a.s.) Jáfesz nevű fiának leszármazottja, és a neve
Iszkender volt, aminek a nyugati változata az Alexander. Azonban
ez nem azt jelenti, hogy ő lett volna a történelmi Nagy Sándor. Nagy
Sándor az i.e. III században született Makedóniában, hadvezér volt,
aki hadjáratai során egészen Indiáig eljutott. Arisztotelész tanítvá-
nya volt. Ezzel ellentétben Dhulkarnajn körülbelül Ábrahám próféta
(a.s.) idején élt, egyes vélemények szerint a zarándoklatot is elvégezte
Ábrahám prófétával (a.s.), aki áldásért fohászkodott számára.

Emellett Nagy Sándor hadjáratainak jellege és motivációja igen
kevésbé emlékeztet Dhulkarnajn utazásaira. A történelemben arról

---

1. Tauhid: egyistenhit, kizárólag a Mindenható Allahba vetett hit társítás nélkül

sem esik szó, hogy Nagy Sándor valaha is egy falat épített volna, és a meghódított népekkel sem kegyelemmel és igazságosan bánt. Nagy Sándor életének számos mozzanatát feljegyezték, azonban ezek egyike sem emlékeztet a legkevésbé sem Dhulkarnajra. Nagy Sándorból hiányoztak azok a tulajdonságok, amelyek alapján valóban kiérdemelhette volna a „Dhulkarnajn” címet.

Vannak, akik szerint Khidr Dhulkarnajn unokatestvére volt, és parancsnokként szolgált a seregében. Dhulkarnajn a bálványimádók elleni háborúban vezette seregét. Rézből és vasból emelt falat Góg és Magóg népe ellen. Allah vallását és egyedülvalóságának üzenetét hirdette, igazságot és igazságos bánásmódot hozott az embereknek.

Dhulkarnajn a Dumatu'l-Dzsandal nevű helyen halt meg, Medina és Damaszkusz között, és valószínűleg Mekka közelében, a Ti-hama hegységben temették el.

Imám Qurtubi Korán-magyarázatában megjegyzi, hogy négy emberről tudunk, akik az egész, saját korukban ismert világ felett uralkodtak – ketten közülük muszlimok voltak, ketten pedig hitetlenek. A muszlimok Dhulkarnajn és Salamon próféta, a hitetlenek pedig Nimród és Nabukodonozor. És el fog jönni még egy muszlim, aki uralkodni fog az egész földön. Az ájának megfelelően: „... **az igaz vallással, hogy felemelje azt minden más vallás fölé...**” (A bűnbánat, 9:33), ez az ember pedig a Mahdi lesz.²

Hz. Alit (r.a.) egyszer megkérdezték, hogy hogyan volt képes Dhulkarnajn elérni a világ keleti és nyugati végét is, ő pedig azt felelte:

---

2. Al-Qurtubi, Tafsir, XI, 47-48

„A felhők engedelmeskedtek neki. Minden, amire csak szüksége volt, a parancsa alá rendeltetett. Nem számított neki, hogy éjjel volt-e vagy nappal, mert a fény mindig ragyogott neki.”³

A mekkai időszakban Allah Küldötte (s.a.w.) gyakran beszélt Társainak a korábban élt népek történeteiről, hogy elgondolkodhasanak rajtuk. A zsidóknak és perzsáknak szintén megvolt a maguk története a korábbi népekről. Akkoriban Medinában is éltek zsidók, akik úgy hitték, hogy az Utolsó Próféta az ő közösségükből fog eljönni. Miután meghallották, hogy Mekkában egy próféta eljövételéről beszélnek, üzenetet küldtek a mekkai hitetleneknek:

„Tegyétek próbára, hogy kiderüljön, valóban próféta-e! kérdezzétek meg a Barlang Alvóiról, Dhulkarnajnról és a lélek természetéről! Ha az első két kérdést részletesen, a másodikat pedig röviden meg tudja válaszolni, akkor próféta, akit követni kell. De ha nem tud válaszolni a kérdésekre, akkor hazug.”

Így hát a mekkai bálványimádók elmentek a Prófétahoz (s.a.w.), és megkérdezték:

„Kik azok, akik a barlangban aludtak, és ki volt Dhulkarnajn, aki elérte a keletet és a nyugatot? És milyen a lélek természete?”

Ekkor nyilatkoztatta ki a Mindenható Allah a Barlang (18.) szűrát.⁴ Dhulkarnajn történetének elbeszélését így kezdi:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا
إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

3. Ibn Ishaq, Sirat, p. 185

4. Al-Alusi, Tafsir, XVI, 24; Al-Wahidi, p. 306

„És kérdeznek téged Dhul-Karnajnról. Mondd: „Recitálók nektek róla egy emlékeztetőt.” Bizony, megalapoztuk őt a földön, és utat adtunk neki mindenhez.” (A barlang, 18:83-84)

Dhulkarnajn jellemzői

1. A Mindenható Allah hatalmat adott Dhulkarnajnnak. Hadjáratokat indított keletre és nyugatra is, és egy falat épített vas és réz keverékéből.

2. A felhők és sok más dolog is a szolgálatára rendeltetett, hogy egyik helyről a másikra utazhasson.

3. Tudás, felhatalmazás és kivételes ítélőképesség adatott neki.

4. Volt két zászlója, egy fehér és egy fekete. Ha nappal utazott, a fekete zászlót a serege végére rendelte, és így a sötétség utánuk szállt le. Így az őt üldöző ellenség összezavarodott és eltévedt a sötétben. Éjjel a fehér zászlót a sereg elé küldte, s ezzel bevilágította az utat katonái előtt.

5. Dhulkarnajn szeretetteljes és igazságos volt alattvalóival. Ha egy földet meghódított, azt mondta a lakóinak: „Az ártatlanoknak nincs mitől félniük! Akik jót cselekszenek, meg fogják kapni a jutalmukat.” Az együttérzés, tolerancia és megértés által utat talált az emberek szívéhez. Szeretett mindent, ami jó és hasznos volt a népének.

6. Dhulkarnajn nem volt a mohóság és ambíciók rabja. Amikor az emberek pénzt kínáltak neki, hogy falat emeljen védelmükre, azt felelte nekik: „Allah rengeteg dologgal áldott meg engem, s nincs szükségem arra, amit kínáltok. Helyette inkább segítsek nekem a fizikai erőtökkel!”

7. Nagylelkű volt. Más uralkodókkal ellentétben nem hajszoalta a vagyont. Gyengéd és megbocsátó ember volt, aki sokat adakozott.

8. Dhulkarnajn szerény, méltóságteljes és bölcs volt. Felismeri, hogy valódi célja uralkodóként a népe szolgálata, és hogy igazságot hozzon nekik. Abban hitt, hogy a vagyont a nép javára kell fordítani, nem pedig a vezetők fényűzéseire.

A tauhid hadjáratai

Dhulkarnajn kiterjesztette birodalma határait és megerősítette államát. Allah parancsait vitte el az egész világnak. Hívókból álló seregével először nyugatra vezetett hadjáratot. Minden hitetlen népet az Allah egyedülvalóságába vetett hitre hívott. Elérte a föld legtávolabbi pontját nyugaton, ahol a szárazföld véget ért, és egy hatalmas óceán partján álltak meg. Éppen naplemente volt, s úgy tűnt, mintha a Nap egy sártócsába süllyedne le. Ezen a helyen talált egy hitetlen népet. Voltak közülük, akik hittek a Dhulkarnajn által elhozott üzenetben, és voltak, akik ellenálltak neki. Azonban felettük gyors győzelmet arattak, s ők végül bűnbánatot gyakoroltak, és elfogadták a tauhid hitét. A Kegyes Korán azt mondja:

فَاتَّبَعَ سَبَبًا. حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ
وَجَدَهَا تَعْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا
الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا.

„És követett egy utat. Amíg, mikor elérte a Nap lenyugvásának helyét, azt találta, hogy egy zavaros forrásba nyugszik le. És talált a közelében egy népet. Azt mondtuk: „Dhulkarnajn! Vagy büntesd meg őket, vagy bánj velük jósággal!” (A barlang, 18:85-86)

Bár Dhulkarnajn engedélyt kapott arra, hogy úgy bánjon ezekkel az emberekkel, ahogy csak akar, ő természetesen a Mindenható Allah által meghatározott elvek szerint kezelte őket:

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا. وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ
الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

Azt mondta: „Ami azt illeti, aki igazságtalanul cselekszik, azt meg fogjuk büntetni. Aztán Urához vitetik vissza, és Ő meg fogja büntetni, szörnyű büntetéssel. De aki hisz, és jótetteket cselekszik, neki a legszebb fizetség jár, és könnyű parancsot fogunk neki mondani.” (A barlang, 18:87-88)

Dhulkarnajn a hitre hívta az embereket. Akik hallgattak rá, azok sikerre jutottak, akik ellenálltak neki, azok büntetésre.

Ezt követően Dhulkarnajn kelet felé fordította seregét, és elérte a keleti horizontot. A Kegyes Korán azt mondja erről:

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبِيلًا. حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ
وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا. كَذَلِكَ
وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

„Aztán követett egy utat. Amíg, mikor elérte a napkelte helyét, azt találta, hogy olyan népre kel fel, amelynek nem adtunk ellene semmilyen menedéket. Így volt. És Mi körülveltük azt, ami nála volt a tudásból.” (A barlang, 18:89-91)

Ebből arra következtethetünk, hogy ezen az utazásán egyik területet a másik után hódította meg, míg végül elérte a legtávolabbi földet keleten, ahol a civilizáció véget ért. Ott olyan néppel találkozott, akik még ősi, primitív módon éltek, nem voltak megfelelő ruháik vagy házaik.

Amikor a perzselő nap felkelt, barlangokban vagy a tengerben kerestek előle menedéket, s csak akkor jöttek elő és kerestek élelmet, amikor a Nap már lement. Dhulkarnajn őket is az igaz vallásra hívta.

Ezután észak felé vezette a seregét, amíg egy olyan néppel találkozott, akik ismeretlen nyelven beszéltek, s csak tolmáccsal tudott velük beszélni. A Mindenható Allah azt mondja:

ثُمَّ أَتَبَعَ سَبَبًا. حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ
وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

„Aztán követett egy utat, amíg elérkezett a két hegy közé, ahol talált egy népet, amely alig értette a beszédet.” (A barlang, 18:92-93)

Ezek az emberek Góg és Magóg állandó támadásairól panaszkodtak Dhulkarnajnnak, s azt kérték tőle, hogy építsen egy falat, ami távol tartja őket. Ekkor épült Dhulkarnajn Fala. Ezt követően ez a nép Allah útját választotta, és muszlimok lettek. A Kegyes Korán így beszél a történekekről:

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا. قَالَ مَا
مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا.
آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا
حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا. فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ
يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا. قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

„Azt mondták: „Dhulkarnajn! Bizony, Góg és Magóg romlást terjesztenek a földön. Adhatunk-e hát neked fizetséget azért, hogy gátat emelj közénk és közéjük?”

Azt mondta: „Amivel Uram megalapozott engem, az jobb. Hát segítsetek engem erővel, és építetek közétek és közéjük egy gátat. Hozzatok nekem vastömböket!” Amíg, mikor kitöltötte a két hegycsúcs közötti részt, azt mondta: „Fújjatok!”, amíg tűzzé szította fel. Azt mondta: „Hozzatok nekem olvadt rezet, hogy ráöntsem.”

És így nem voltak képesek megmászni, sem repedést törni rajta.

Azt mondta: „Ez kegyelem Uramtól. De amikor eljön Uram ígérete, Ő a földig fogja rombolni ezt. És Uram ígérete igaz!” (A barlang, 18:94-98)

Dhulkarnajn Fala nem a kínai Nagy Fal. A pontos helyét sem ismerjük. Összeomlása azonban az Utolsó Óra egyik jele. Góg és Magóg át fogják törni a falat, és romlást fognak terjeszteni az egész földön.

Góg és Magóg

Az elbeszélések szerint Góg és Magóg két bajkeverő és gonosz nép. Lapos arcuk van, kis szemük és nagy fülük. Alacsonyok, de nagyon sokan vannak. Ahogy közelít az Ítélet Napja, el fognak terjedni az egész világon, és gyorsan szaporodnak, mint a legyek a mézen. Csak a Mindenható Allah tudja, hogy most hol vannak.

Amikor eljön az ideje, Dhulkarnajn fala leomlik, és Góg és Magóg népe végigözönlik az egész világon, kivéve Mekka, Medina és Jeruzsálem, ahova nem jutnak be. Csak ez a három hely lesz mentes tőlük. Mindent felemésztenek, ami az útjukba kerül, és lerombolják a környéket. Olyanok lesznek, mint a sáskajárás, vagy mint a csótányok tömege. Végül pedig a Mindenható Allah elpusztítja őket.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

„Góg és Magóg minden nap bontják a falat. Azonban éppen amikor lyukat ütnének rajta, a vezetőjük azt mondja nekik: 'Mára elég a munkából, holnap reggel folytatjuk!' De az éjszaka során Allah még erősebbre javítja ki a falat, mint volt. Így telnek ezek a napok, egyik a másik után, míg végül eljön az idő, és hatalmat kapnak, hogy ártalmat okozzanak az embereknek. Ekkor a vezetőjük azt fogja mondani: „Mára elég a munkából, ha Allah úgy akarja, holnap lyukat ütünk a falon!” Ekkor először fogja azt mondani, hogy ha Allah úgy akarja.

Abbahagyják a munkát, és másnap visszatérnek, de most úgy találják a falat, ahogy előző este hagyták. A nap végére pedig lyukat ütnek rajta. Aztán előzönlük a népeket. Minden forrást teljesen kiisznak. Az emberek rémülten menekülnek előlük. Góg és Magóg nyilat ló az égre. A nyíl úgy hull vissza a földre, hogy véres lesz a hegye. Azt mondják:

‘Eltapostuk és összezúztuk azokat, akik a földön vannak, és megaláztuk azokat, akik az égben vannak!’

Allah akkor férgeket küld, amelyek a tarkójuknál fogva ragadják meg őket. Ezek a férgek széttépik őket, és a holttesteik a földön hevernek. És Rá esküszöm, Aki az életemet a kezében tartja, a föld minden egyes állata megfiatalodik, meghízik és tejelni kezd csak attól, hogy a holttesteiket eszik.”⁵

Abdullah ibn Maszud azt mondta:

„A Mirádsz éjszakáján Allah Küldötte (s.a.w.) találkozott Ábrahám, Mózes és Jézus prófétával (a.s.). Beszéltek az Ítélet Napjáról. Először Ábrahám prófétát (a.s.) kérdezték, akinek nem volt tudása

---

5. Tirmidhi, Tafsir, 18/6; Fitan, 33/4080

róla. Aztán Mózeszt (a.s.) kérdezték, aki szintén nem tudott róla semmit. Aztán Jézushoz (a.s.) fordultak, aki azt mondta:

- Nekem adatott tudás a jelekről, amelyek megelőzik az Ítélet Napját! De hogy mikor lesz ez a Nap, azt egyedül Allah tudja.

Aztán beszélt a Dedzsál eljövételéről, és azt mondta:

- Akkor én visszatérek, és megölöm őt. Utána az emberek visszatérhetnek a saját földjeikre. De utána találkoznak Góggal és Magóggal, akik megtámadják őket minden hegyről. Megiszznak minden vizet, amit csak találnak, és felprédálnak mindent, amire ráteszik a kezüket. Akkor én Allahhoz fohászkodom, hogy vesszen el Góg és Magóg, és így is lesz. A holttesteik bűze betölti az egész földet. Akkor újra Allahhoz fohászkodom, és Ő esőt küld, ami elmossa a holttesteiket a tengerbe. Utána a helyek meghasadnak és porrá omlanak, és a föld kinyúlik, mint egy bőrdarab. Azt mondták nekem, hogy amikor ez megtörténik, az Ítélet már olyan közel lesz, mint a nő szülése a terhessége utolsó napján.”⁶

Awvam, aki a hadisz elbeszélői közé tartozik, azt mondta, hogy ezeket az eseményeket az ája is megerősíti:

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

„Amikor megnyitattik Góg és Magóg, és leereszkednek majd minden lejtőn.” (A próféták, 21:96)

Mohammed próféta (s.a.w.) arról tájékoztat minket, hogy Góg és Magóg elpusztítását a béke és nyugalom időszaka követi, amikor az emberek vallásosan fognak élni.

„Ez a Ház (a Kába) fogadni fogja a zarándokokat még Góg és Magóg után is.”⁷

Allah Küldötte (s.a.w.) azt is mondta, hogy Góg és Magóg a Pokol tüzébe lesz hajítva.

Abu Szaid (r.a.) elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

„Az Ítélet Napján a Mindenható Allah azt mondja:

- Ádám!

- Igen, Uram, itt vagyok a parancsodra, minden jó a Te Kezedben van! – feleli Ádám (a.s.).

És egy hangot hall:

- Allah azt parancsolja, hogy válaszd szét a Tűz lakóit!

- Uram, hányan lesznek a Pokolban? – kérdezi Ádám, és azt feleli neki:

- Minden ezerből kilencszázkilencvenkilenc!

És ez lesz az az idő, amikor a terhes nők elvetélnek, a gyermekek megöszülnek, és az emberek olyanok lesznek a súlyos büntetés látán, mintha részegek lennének, még ha nem is ittak semmit!

A Társak megrémültek attól, amit hallottak, és az arcuk falfehérré változott. Allah Küldötte (s.a.w.) így folytatta:

„Góg és Magóg népéből ezerből kilencszázkilencvenkilenc a Tűzbe fog kerülni. Közületek azonban ezerből csak egy! Tudnotok kell, hogy az emberiségből ti csak annyi vagytok, mint a fehér szálak a fekete tehén szőrében, vagy a fekete szálak a fehéreben.”⁸

---

7. Bukhari, Hajj, 47

8. Bukhari, Tafsir, 22/1; Anbiya, 7)

A Próféta (s.a.w.) sokszor figyelmeztette a hívőket mindazokra a próbatételekre, amelyek az Utolsó Óra előtt várnak az emberekre, különösen Góg és Magóg népére.

Zajnab bint Dzsahs azt beszélte el:

„Allah Küldötte (s.a.w.) egyszer rémülten lépett a szobámba, és azt mondta:

- Nincs más istenség, csak Allah! Jaj az araboknak egy közelítő katasztrófa miatt!

Aztán a hüvelykujjából és a mutatóujjából kört formált, és azt mondta:

- Ma egy ekkora lyuk nyílt Góg és Magóg falán!

Megkérdeztem:

- Allah Küldötte, ez azt jelenti, hogy el leszünk pusztítva mind, még a jórahalók is közülünk?

Igen, ha a gonoszság nagyon elterjedtté válik – felelte Allah Küldötte (s.a.w.).”⁹

Ebben a hadísban Allah Küldötte (s.a.w.) azért egyedül az „arabokra” hivatkozik, mert akkoriban még a muszlimok az arabok közül kerültek ki. Ezért helyesebb, ha minden muszlimra vonatkozóan értjük. Egyes tudósok szerint a „közelítő katasztrófa” már Oszmán kalifa (r.a.) meggyilkolásával elkezdődött – ezt tekintik az első spirituális és fizikai résnek, amely Góg és Magóg falán megjelent.

Történetek Dhulkarnajn bölcsességéről

Egyik utazása során Dhulkarnajn egy törzzsel találkozott, akik próbálták legyőzni alsóbb énjüket és halálfélelmüket. Nem volt va-

gyonuk, aranyuk vagy ezüstjük, és csak zöldségeket ettek, amelyeket gondosan tartósítottak. Minden ember előre megásta a saját sírját, minden nap kitakarította, és abban végezte az imáit. Dhulkarnajn magához kérette a vezetőjüket, de az nem volt hajlandó odamenni hozzá.

- Én nem akarok látni senkit. S ha engem akar látni valaki, jöj-jön ide hozzám – mondta.

Dhulkarnajn tehát személyesen ment, hogy meglátogassa:

Miért utasítottad vissza a meghívásomat? – kérdezte.

- Ha szükségem lett volna rád, elmentem volna hozzád – mondta a vezető.

Dhulkarnajn akkor megkérdezte:

- Miért vagytok ilyenek a népeddel? Nem találkoztam még hoz-zátok hasonlóval!

- Nem tartjuk értékesnek az aranyat és ezüstöt, mert rájöttünk, hogy minél többet szerez belőle valaki, annál többre vágyik. Viszont eközben elveszíti belső békéjét. Ezért elhatároztuk, hogy nem haj-szoljuk az evilági dolgokat.

- És mik ezek a sírok? Miért ássátok őket, és miért ezekben imádkoztok? – kérdezte Dhulkarnajn.

- Azért, hogy féken tartsuk az evilági vágyainkat, amikor a síro-kat látjuk, eszünkbe jut, hogy ebben fogjuk végezni, és akkor megfe-ledkezünk minden másról.

- És miért nem esztek mást, mint zöldségeket?

- Mert nem akarjuk, hogy a gyomrunk az állatok sírjává váljon. Emellett, ha túljut az ember torkán, az ételek íze között nincs semmi különbség.¹⁰

Egy ember elment Dhulkarnajnhoz:

- Taníts nekem valamit, ami megerősíti a hitemet és a bizonyosságomat!¹¹

- Ne legyél mérges senkire... mert a Sátán soha nem közelíthet könnyebben az emberhez, mint amikor haragos. Ne kapkodj! Ha kapkods, azzal elszalasztod azt, ami elért volna téged. Legyél kedves az emberekhez közel és távol! Tartózkodj a makacsságtól, hitetlenségtől és mások elnyomásától!

A halálos ágyán Dhulkarnajn azt mondta:

- Mossátok meg a holttestemet, borítsátok lepelbe, és tegyétek koporsóba, de úgy, hogy a karom kilógjon belőle. A szolgálaim kövessék a testemet, és minden kincsemet málházzák fel öszvérekre. Lásd az emberek, hogy bármilyen hatalmas királyságot is adott nekem Allah, én is üres kézzel térek a síromba, nem vihetem magammal sem a szolgálmat, sem a vagyonomat a Túlvilágra. Ne tévessze hát meg őket az evilági csillogás!

A tudósok így magyarázzák Dhulkarnajn szavait: „Meghódítottam a keletet és a nyugatot legyőzhetetlen seregek élén. Számtalan katonának és szolgának parancsoltam, egyikük sem szegült ellenem soha. A világ az egyik végétől a másikig a parancsom alatt állt. Fel-

10. Természetesen nincs semmi gond azzal, ha valaki megeszi azon állatok húsát, amelyeket a Mindenható Allah megengedett. Ez a nép saját döntése alapján tartózkodott a hústól.

11. A bizonyosság, jakín, a minden kétségtől mentes, biztos tudást jelenti

mérhetetlen kincseket birtokoltam. Ezekből azonban semmi nem maradandó. Most, hogy a síromba visznek, láthatjátok, hogy a kezem üres. A vagyon ebben a világban marad. Olyan cselekedeteket végeztetek inkább, amelyeket magatokkal vihettek az örökkévalóságba!”

Ezt erősítik meg Allah Küldötte (s.a.w.) szavai is:

„Három dolog követi a halottat a sírjához: a családja, a vagyona és a cselekedetei. Ebből kettő visszatér: a családja és a vagyona, de a cselekedetei vele maradnak.”¹²

Annak ellenére, hogy Dhulkarnajn király volt, páncélokat készített, és ezzel kereste a kenyerét, amire pedig nem volt szüksége, azt adományba adta.

Béke legyen vele!

---

12. Bukhari, Riqaq, 42; Muslim, Zuhd, 5)

A DZSIHÁD ÉS A JÓ PARANCSOLÁSA (EMR-I MÁRÚF)

Azoknak a hívőknek, akik a legjobbat akarják elérni ebben a világban és a következőben, az életüket, a vagyonukat, és mindent, amit a Mindenható Allah adott nekik, az Ő útján tett komoly erőfeszítésekre kell felhasználniuk. Az olyan embernek, akit foglalkoztat a halál és az azon túl lévő dolgok gondolata, nem lehet nagyobb célja, mint Allah megelégedése.

A Kegyes Korán azt mondja:

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

„Próbára lesztek téve a vagyonotok és saját magatok által.”

(Imrán családja, 3:186)

Ezért ha valaki feleslegesen vesztegeti el a Mindenható Allahtól kapott áldásokat, az saját magát taszítja pusztulásba.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ. إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

„A Napon, amikor nem használ majd sem vagyon, sem a gyermekek, kivéve, aki ép szívvel jön Allahhoz.” (A költők, 26:88-89)

Ha a tudatlanság és nemtörődömség emészt fel azt, amit Allah adott, az zavarhoz vezet az egyén és a társadalom esetében is. Viszont az ép szívvel való cselekvés olyan helyé teszi ezt a világot, ahol a közösség megtalálja azt a békét és biztonságot, amire vágyik.

Abu Szaid Al-Khudri azt beszélte el:

„Allah Küldöttétől (s.a.w.) egyszer valaki megkérdezte:

- Ki a legjobb ember?

Azt felelte:

- Aki a Mindenható Allah útján küzd az életével és a vagyonával!”¹³

Egy másik hadisz pedig azt mondja:

„Az igazi dzsihád az, amit az ember az alsóbb énjé ellen folytat!”¹⁴

Egy muszlim legyőzheti a szomorúságot, és boldog lehet azáltal, hogy hisz Allahban, és jótetteket cselekszik. A valódi hívő az, akinek szavai és tettei hasznosak mások számára.

Erre tökéletes példa Allah Küldötte (s.a.w.) társai közül Muszab ibn Umair (r.a.).

Bár vagyonos mekkai családból származott, a fiatal Muszab mindent kockára tett, hogy muszlim lehessen. Nem törődött szülei fenyegetéseivel, hogy kitagadják vagyonukból, és Medinába költözött, elszegényedve és elidegenedve családjától. Ott lelkesen kezdett munkálkodni Allah útján, és számos ember vezetésének eszközeként szolgált.

Muszab az uhudi csatában zászlóvivő volt, és végül hősi halált is halt, miközben a Prófétát (s.a.w.) próbálta védeni. Ekkor egy angyal magára öltötte Muszab alakját, és felvette a földre hullott zászlót. Mohammed Próféta (s.a.w.), aki a csata közepén harcolt, ekkor még nem vette észre, hogy Muszab elesett, és így kiáltott:

- Előre, Muszab, előre!

13. Al-Bukhari, Jihád, 2; Muslim, Imarah, 122,123

14. Al-Tirmidhi, Fada'il al-Jihád, 2/1621

Az angyal ekkor visszanézett, és Mohammed Próféta (s.a.w.) ekkor ismerte fel, hogy egy angyal áll ott, és megértette, hogy Muszab meghalt.

Muszab holttestét később megtalálták a csatatéren, de a muszlimoknak még egy leplük sem volt, amiben eltemethették volna. Ő is azok közé a hívők közé tartozik, akiket a Kegyes Korán így dicsér:

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

„A hívők között vannak olyan férfiak, akik igazak ahhoz, amit Allahnak ígértek. És van köztük olyan, aki beteljesítette az esküjét, és van köztük olyan, aki még vár. És nem változtatták meg semmilyen megváltoztatással.” (A szövetségesek, 33:23)

A Mindenható Allah azt is mondja:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَتِ اللَّهِ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

„Bizony, Allah megvásárolta a hívőktől saját magukat és a vagyonukat, azon az áron, hogy a Paradicsom az övék lesz. Harcolnak Allah útján, ölnek és megöletnek. Igaz ígélet, ami köti Őt, a Tórában, az Evangéliumban és a Koránban. És ki lehetne igazabb az ígéréthez, mint Allah? Örvendjétek hát az alknak, amit vele kötöttetek. Ez a hatalmas siker!” (A bűnbánat, 9:111)

Az elbeszélések szerint a fenti ája a második akabai szerződés¹⁵ alkalmával küldetett le. Abdullah ibn Ravaha (r.a.), aki a 70 ember között volt, akik hűséget esküdtek a Próféta (s.a.w.), azt mondta:

- Allah Küldötte! Tudasd velünk a feltételeket részedről, és Urad részéről!

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt felelte:

- Uram részéről azt kérem tőletek, hogy egyedül Allahot imádjátok, és ne társítsatok mellé senkit! A magam részéről azt kérem tőletek, hogy úgy védelmezzetek engem, ahogy az életeteket és a vagyontokat véditek!

- És ha megteesszük, mi jár nekünk? – kérdezték a társai.

- A Paradicsom kertje! – felelte a Próféta (s.a.w.).

- Milyen jó alku is ez! Nem fogunk elfordulni tőle, és miért is akarnánk! – kiáltották a társai.¹⁶

Mohammed Próféta (s.a.w.) társainak élete tökéletes képet fest arról, hogy mit jelent a Mindenható Allah útján küzdeni. Jellemüket arra építették, amit Mohammed Próféta (s.a.w.) példájából merítettek, és képességeikhez mérten a lehető legjobban tükrözték az ő tulajdonságait.

Érdemes elgondolkodni azon, hogy bár az utolsó zarándoklatot 120.000 társa végezte el a Prófétaival (s.a.w.), közülük csak 20.000 van Mekkában vagy Medinában eltemetve. A többiek elutaztak a világ minden tájára, hogy az iszlám üzenetét elvigyék, és magasra emeljék Allah Szavát.

---

15. Amikor a Medinából érkezett muszlimok hűséget esküdtek Mohammed Próféta (s.a.w.)

16. Ibn Kathir, Tafsir, II, 406

Soha nem haboztak, ha életüket vagy vagyonukat kellett áldozniuk Allah útján. Ha Mohammed Próféta (s.a.w.) arra kérte őket, hogy hozzanak áldozatot egy magasabb cél érdekében, teljes nagylelkűséggel adták oda mindenüket, amijük csak volt.

A nők a társak közül a legkisebb habozás nélkül ajánlották fel fülbevalóikat, karkötőiket vagy nyakláncukat is.

Szumejja (r.a.) az életét áldozta Allah útján, és így az iszlám első mártírja lett.

Oszmán (r.a.) családja adományba adta az összes ékszereit.

Amikor kalifának választották, Omár ibn Abdulaziz egész vagyonát az államnak adományozta, hogy a szegények javára használják fel.

A tabuki hadjárat során, amelyet a Kegyes Korán „szaat al-usz-ra” vagyis „nehéz órának” nevez, a muszlim nők elvitték ékszereiket a Prófétának (s.a.w.). Egy 11 éves lány is oda akarta adni a fülbevalóját, de az már olyan régen a fülében volt, hogy sehogy nem tudta kivenni. Ezért kitépte a fülbevalókat a saját füléből, és így helyezte a véres ékszereket a Próféta (s.a.w.) elé.

A Próféta (s.a.w.) felesége, Aisa (r.a.) nővére, Aszma (r.a.) élete végén megvakult. A fia, Abdullah ibn Zubair (r.a.) egy hadjáratra indult. Amikor Aszma megölelte fiát, megérezte, hogy páncélt visel. Azt mondta neki:

- Páncélt viselsz, mint a gyávák? Vedd le azonnal!

A Hansza nevű asszony négy fia harcolt a Kadiszija csatában. A csata előtti éjszakán azt a tanácsot adta nekik:

„Fiaim! A saját akaratotokból azt választottátok, hogy muszlimok legyetek, és saját akaratotokból jöttetek idáig. Jól tudjátok, milyen jutalmat készített elő Allah azoknak, akik az Ő útján küzdenek,

az Ő megelégedését keresve. Jól tudjátok, hogy a Túlvilág jobb, mint ez a tovatűnő evilági élet!

A Mindenható Allah azt mondja:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

**„Ti, akik hisztek! Legyetek állhatatosak, és türelmesek, és féljé-
tek Allahot, hogy sikeresek lehessetek!” (Imrán családja, 3:200)**

Tehát ha Allah akaratából megélték a holnapot, tartsátok nyitva a szemeteket, és harcoljatok az ellenséggel! Amikor a csata a tetőfo-
kára hág, törjétek előre az ellenség sorai közé, és a parancsnokaikra
emeljétek a kardotokat! Akkor tiétek lesz a győzelem és a hadizsák-
mány. De mindenekfelett a Paradicsom kertjével lesztek jutalmazva!”

A testvérek a következő hajnalon úgy vonultak a csatába, hogy
ezek a szavak visszhangoztak szívükben. Hatalmas bátorsággal har-
coltak, és mind a négyen hősi halált haltak Allah útján. Amikor
Hansza meghallotta a hírt a fiairól, azt mondta:

- Dicsőség Allahnak, aki a mártírhálál dicsőségét adta a fiaim-
nak! Azért fohászkodom, hogy majd találkozhassem velük az Ő ke-
gyelme által!¹⁷

Mielőtt muszlim lett volna, Hansza költő volt, aki híres volt az
elégiákról, amelyeket elesett testvéreiről írt. Miután a hit valódi ízét
megismerte, művészi tehetségét arra használta fel, hogy fiait inspi-
rálja. Amikor azt hallotta, hogy saját húsából és véréből való gyerme-
keit elvesztette a csatában, nem tett mást, csak Allahot magasztalta.

17. Ibn Abdi'l-Barr, al-Isti'ab, IV, 1827-29

És ez csak néhány példa arra a számtalan hősies nőre, akik készek voltak mindent feláldozni Allah útján.

Egyértelműen ki kell jelentenünk, hogy a dzsihád nemcsak az Allah útján való fegyveres küzdelmet jelenti. A kard nem más, csak egy vasdarab, amit kizárólag szükség esetén szabad felemelni, például, ha a zsarnokságnak kell véget vetni, vagy az igazságosságot kell helyreállítani. A valódi közdelem nem a földek, hanem a szívek meghódítása!

A Kegyes Korán számos kifejezést használ a dzsihád kapcsán, de csak nagyon kevésszer használja a „kital” szót, ami fegyveres harcot, hadviselést jelent. És még csak akkor is az abszolút szükséges esetre használja, amikor a harc teljesen elkerülhetetlen. Nem megengedett hadat viselni másért, mint az iszlám, a muszlimok, Allah Szava védelmében. A területi hódítás, amely csupán a határok kiterjesztését szolgálja, az emberiség szégyene. Az iszlám kizárólag az igazságosság helyreállítása, a zsarnokság megszüntetése és az elnyomottak megmentése érdekében engedélyezi a harcot. A Kegyes Korán szavaival élve:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

„Aki megöl egy lelket (egy embert), másért, mint életért (vagyis, ha az illető is megölt valakit), vagy mert romlást terjesztett a földön, az olyan, mintha megölte volna az egész emberiséget. És aki megmenti (egy ember életét), az olyan, mintha megmentette volna az egész emberiséget.” (Az asztal, 5:32)

Vagyis minden cselekedet, aminek célja az emberek megmentése és vezetése, a dzsihád része.

A Kegyes Korán azt is mondja:

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

„Vegyél a vagyonukból adományt, hogy megtisztítsd és tisztává tedd őket általa, és fohászkodj értük! Bizony, a te fohászkod megkönnyebbülés számukra. És Allah mindent hall, mindent tud.”
(A bűnbánat, 9:103)

Allah adakozásra vonatkozó parancsát követve a Próféta (s.a.w.) társai versengtek egymással abban, hogy amijük volt, azt felajánlják Allah útján. Akiknek nem volt vagyonuk, azok tűzifát gyűjtöttek a hegyekben és eladták, vagy vizet hordtak, és a keresetüket ajánlották fel adományként. Spirituális és fizikai energiáikat nem a múlandó, evilági élvezetekre pocskolták, hogy aztán a Túlvilágon nincstelenek maradjanak. Tökéletesen tudatában voltak annak, hogy Allah minden vagyon valódi birtokosa, és csak egy korlátozott időre bízta azt az emberekre. Rövid evilági életüket az örökkévaló túlvilági életre cserélték.

A tabuki hadjárat előtt Allah Küldötte (s.a.w.) adományokat gyűjtött. Egyik társa, Abu Akil (r.a.) nem tudott mást felajánlani, mint egy csésze datolyát – pedig neki magának sokkal nagyobb szüksége lett volna rá, mint bárki másnak.

Azt mondta:

- Allah Küldötte! Egész éjjel vizet hordtam a hátamon, és két csésze datolyát fizettek érte. Az egyiket otthon hagytam a gyerme-

keimnek, a másikat pedig elhoztam neked, remélve, hogy Uram elfogadja!

A Próféta (s.a.w.) azt mondta neki:

- Allah áldja meg neked azt is, amit elhoztál, és azt is, amit ott-hon hagytál!¹⁸

Ukba ibn Amr azt beszélte el:

„Amikor az adakozásról szóló ája ki lett nyilatkoztatva, terhet cipeltünk a hátunkon, hogy legyen pénzünk adakozni. Odajött egy ember, és nagy összeget adott adományba. A képmutatók azt mondták: „Csak magamutogatásból tette!” Aztán odajött másvalaki, és egy csésze datolyát hozott. A képmutatók erre meg azt mondták: „Allah-nak nincs szüksége a maroknyi datolyájára!”

Ekkor nyilatkoztatta ki a Mindenható Allah:

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

„Akik kritizálják a hívők közül azokat, akik készségesen adakoznak az adományaik miatt, és azokat, akik nem találnak semmit, csak a saját képességeik határain belül, ezért kigúnyolják őket – Allah őket fogja a gúny tárgyává tenni, és fájdalmas büntetés jár nekik.” (A bűnbánat, 9:79)¹⁹

18. Al-Tabari, Tafsir, X, 251

19. Al-Bukhari, Zakat, 10; Muslim, Zakat, 72

Mohammed Próféta (s.a.w.) szavai figyelmeztetésként szolgálnak mindazoknak, akik elhanyagolják az Allah útján tett erőfeszítéseket:

„Allahra esküszöm, Aki az életemet a kezében tartja, hogy vagy parancsoljátok a jót és tiltjátok a rosszat, vagy pedig Allah büntetést küld rátok, és a fohászaitok nem fogadtatnak el!”²⁰

Ez azt jelenti, hogy ha valaki kivonja magát a kötelesség alól, hogy a jóra hívja az embereket, az az isteni büntetést kockáztatja. Egy muszlimhoz az illik, hogy igazat mondjon, és az igazság mellett álljon ki. A Kegyes Korán és Mohammed Próféta (s.a.w.) is azt parancsolja, hogy ha valami nem helyénvalót látunk, próbáljuk kijavítani.

A Mindenható Allah azt mondja:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

„És ki jobb a beszédben, mint az, aki Allahhoz hív, és jótetteket cselekszik, és azt mondja: „Bizony, én a muszlimok közé tartozom!”

(A részletesen megmagyarázott, 41:33)

Mohammed Próféta (s.a.w.) pedig így figyelmeztet:

„Aki közületek valami nem helyénvalót lát, javítsa ki a kezével! Ha erre nincs ereje, javítsa ki a nyelvével! És ha erre sincs ereje, akkor legalább a szívében ítélje el. De tudjátok meg, hogy ez a hit leggyengébb szintje.”²¹

Ebből a világból nem lehet máshova kerülni, mint vagy a Paradicsomba, vagy a Pokolba. A Mindenható Allah személyesen fogja

---

20. Al-Tirmidhi, Fitan, 9

21. Muslim, Iman, 78

feltenni ezeket a kérdéseket azoknak, akik jelentéktelen dolgokra pazarolták evilági életüket és vagyonukat:

„Hát nem jöttek el hozzátok a Küldötteim, és nem adták át nektek az igazságot? Nem árasztottam rátok áldásokat és gazdagságot? Mit készítettetek elő erre a napra?”

És az ember akkor jobbra néz, és balra néz, de senki nem áll majd mellette. És előre néz, de nem lát mást maga előtt, csak a Pokol tüzét.

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Az Ítélet Napján majd előhoznak egy embert, hogy érveljen saját maga mellett. A Mindenható Allah azt mondja:

- Nem adtam neked szemet, fület, vagyont és gyermekeket? Nem rendeltem az állatokat és a növényeket a szolgálatodra, nem hagytam, hogy használd őket? És te egyszer sem gondoltál arra, hogy egy napon majd Elém kell állnod?

Az ember azt feleli:

- Nem, Uram!

A Mindenható Allah pedig azt mondja:

- Akkor ma Én is elfelejtelek téged, ahogy te is elfelejtettél Engem a földön!”²²

El fog jönni az idő, amikor azok, akik nemtörődöm módom elteközolták napjaikat a földön, keservesen meg fogják bánni az elpocsékolt időt. Félelmetes Tűz vár azokra, akiknek nem sikerült elnyeri Allah meglegedését –szemük, melyet hiába hunytak le tagadásban a halálos ágyukon, újra ki fog nyílni a sír sötétjében.

A Mindenható Allah így figyelmeztet:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

„Válgatok olyan közösséggé, amely a jóra hív, megparancsolja azt, ami helyes, és megtiltja azt, ami helytelen. Ők azok, akik a siker részesei lesznek.” (Imrán családja, 3:104)

Ez az ája nem hagy helyet a kétségnek: a hívők között mindig kell olyanoknak lenniük, akik annak szentelik életüket, hogy az igazságra hívnak másokat. Kezdetben az iszlám a Próféta (s.a.w.) társai, a megbízható vallástudósok, Allah barátai és az elkötelezett hívők önzetlen erőfeszítése útján terjedt. A Mindenható Allah hatalmas jutalmat ígér azoknak, akik az ő példájukat követik.

Anasz (r.a.) azt beszélte el Mohammed Próféjától (s.a.w.):

- Hadd tájékoztassalak benneteket egy csoportról az emberek közül! Ők nem próféták, és nem is mártírok, de mégis, az Ítélet Napján a próféták és a mártírok is irigyelni fogják őket! Fényből készült karzatokon fognak ülni. És mindenki felismeri őket!

A társai megkérdezték:

- Kik ezek az emberek?

Allah Küldötte (s.a.w.) azt felelte:

- Azok, akik megszerettetik Allahot az emberekkel, és az embereket Allahhal. A földet járják, hogy jó tanácsot adjanak, és igazat mondanak!

Anasz (r.a.) ekkor megkérdezte:

- Allah Küldötte! Azt értjük, hogy hogyan kell a Mindenható Allahot megszerettetni az emberekkel. De hogyan szerettethetjük meg az embereket Allahhal?

A Próféta (s.a.w.) azt felelte:

يَأْمُرُونَهُمْ بِمَا يُحِبُّ اللَّهُ وَيَنْهَوْنَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُ اللَّهُ فَإِذَا أَطَاعُوهُمْ
أَحَبَّهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

- Olyan dolgokat tanácsolnak az embereknek, amiket Allah szeret, és távol tartják őket attól, amit Allah nem szeret! És ha az emberek megfogadják ezt, Allah szeretni fogja őket.²³

A legjobb úti készlet, amit az ember magával vihet a Túlvilágra, az istenfélelem, a takva. A legjobb nap az, amelyik jobb, mint a tegnapi volt. Úgy gyűjthetünk több úti készletet, ha ma többet teszünk, mint tegnap tettünk.

Akik előttünk éltek, azon már rég távoztak a világból. Mi is követni fogjuk őket – hamarabb, mint gondolnánk. Meg fogunk halni, ahogy minden este elalszunk, és fel fogunk támadni, ahogy felébredünk. Aztán pedig el leszünk számoltatva mindennel, amit ebben a világban cselekedtünk. A legjobb és legbiztonságosabb hely a Paradicsom kertjeiben az igazaknak van fenntartva. Minden Allahhoz tart, és Hozzá van a végső visszatérés.

Urunk erősítse meg a szívünket azon az úton, amellyel Ő elégedett! Védjen meg minket az alsóbb énünktől, és minden rossztól, ami benne rejlik!

Ámin...

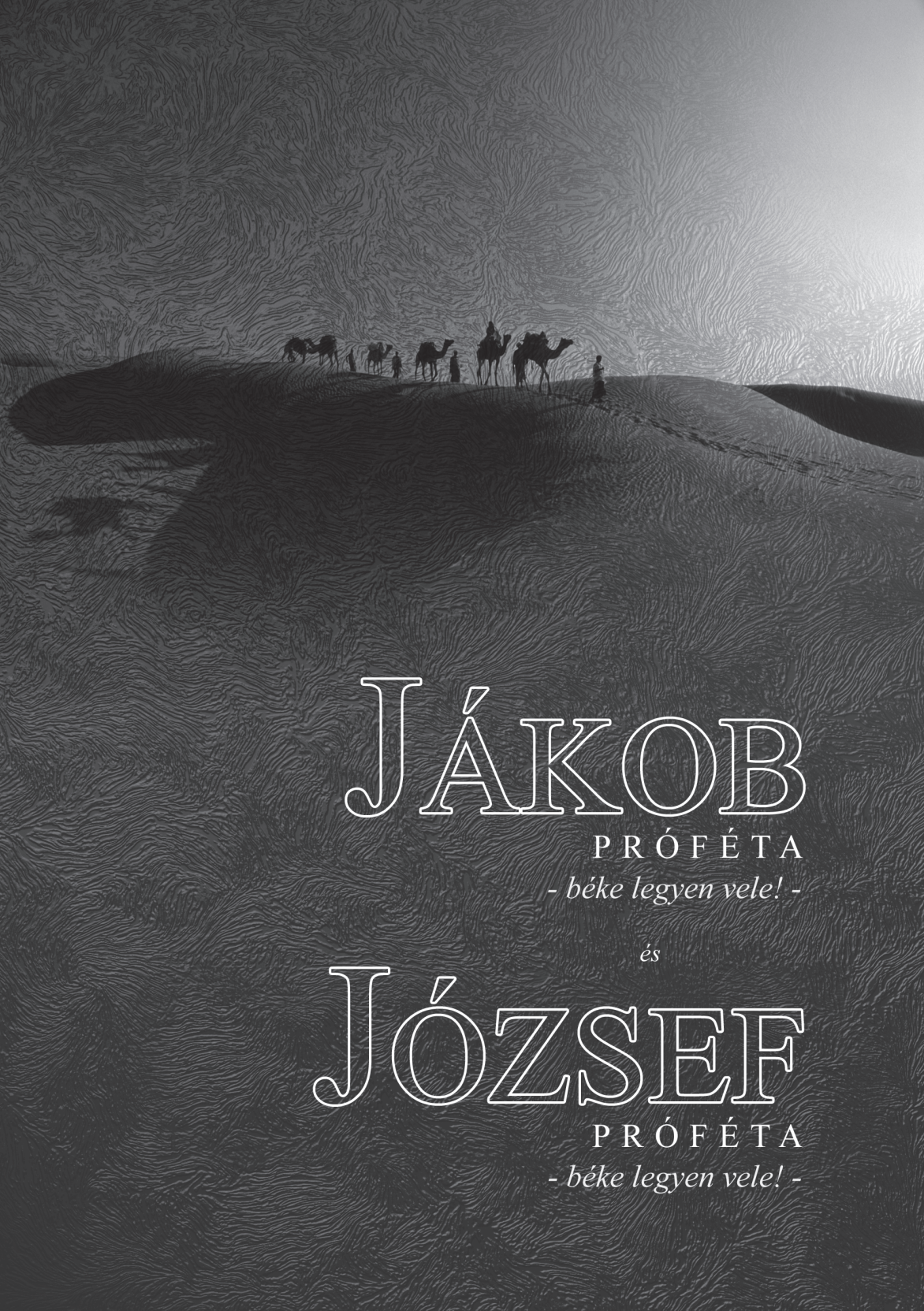

Dhulkarnajn Próféta

JÁKOB

PRÓFÉTA

- béke legyen vele! -

és

JÓZSEF

PRÓFÉTA

- béke legyen vele! -

*A próféta, akinek szíve lángolt a szeretettől és
vágyakozástól, és a türelem oszlopává vált*

JÁKOB

- béke legyen vele -

és

*A próféta, aki a rabszolgaságból és
a börtönből emelkedett a szívek királyává*

JÓZSEF

- béke legyen vele -²⁴

Jákob (a.s.) Izsák (a.s.) fia volt, és Kánaán földjének prófétája. Az elbeszélések szerint valószínűleg Madjanban vagy Damaszkuszban született. Néhány perccel az ikertestvére, Ézsau után jött világra, ezért kapta a Jákob nevet, ami azt jelenti: „aki követi”. A neve azt is jelenti: szaffatullah, vagyis Allah által megtisztított személy. Jákob az Izrael nevet is kapta, ami azt jelenti: Allah szolgája.

---

24. A legtöbb, prófétákról szóló elbeszélés ebben a fejezetben Ismail Hakki Bursevi Korán-magyarázatából, a Ruhu'l- Beyan című műből származik

Jákob (a.s.) számos próféta ősapja. Mózes, Áron, Dávid, Salamon, Zakariás, János és Jézus próféták (a.s.) mind az ő egyenesági leszármazottai. Ez a fohász miatt van, amivel az apja, Izsák fohászkodott fiaióért: azt kérté a Mindenható Allahtól, hogy az utódoi közül próféták és királyok származzanak.

A Mindenható Allah minden prófétának adott egy fohászt, amelyet Ő mindenképpen, minden körülmények között teljesített. Minden próféta felhasználta ezt a kívánságot már az evilági életében, kivéve Mohammed próféta (s.a.w.), aki megtartotta a Túlvilágra, amikor ezzel a fohással jár majd közben az ummájáért, hogy megmentse őket a büntetéstől.²⁵

Serdülőkorában Jákobot az anyai nagybátyjához küldték lakni, akinek két lánya volt: Lea és Ráhel. Jákob hét évig szolgálta a nagybátyját, majd elvette feleségül az idősebb lányát, Leát, újabb hét év szolgálat után pedig a fiatalabban, Ráhelt is. Az a vallásjog, amit Jákob követett, nem tiltotta, hogy egy férfi egyszerre két lánytestvérrel legyen házas.

Amikor a nagybátyja hozzáadta lányait Jákobhoz, mindkettőjüknek adott egy-egy szolgálólányt is, Zulfát és Balhát, hogy a ház körüli munkákban segítségükre legyenek, és Jákobnak is ajándékozott két szolgálólányt.

Jákobnak hat fia született Leától, kettő a szolgálólányoktól, és kettő Ráheltől. Ráheltől hosszú ideig nem voltak gyermekei. Ráhel ekkor Allahhoz fohászkozott, hogy adjon neki gyermekeket, és hamarosan teherbe is esett Józseffel, majd nemsokára Benjámin is a világra jött. Ráhel azonban a második fia születése után 40 nappal meghalt.

Jákob prófétái küldetése abban az évben kezdődött, amikor József megszületett. Az Allah egyedülvalóságába vetett hitre kezdte hívni az embereket, s Kánaán népe közül sokan el is fogadták hívását.

A Kegyes Korán azt mondja:

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا. وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

„És miután (Ábrahám) elhagyta őket és azt, amit Allahon kívül szolgáltak, megadtuk neki Izsákot és Jákobot, és mindkettőt prófétává tettük. És adtuk nekik a kegyelmünkből, és megadtuk, hogy tisztelettel említsék őket.” (Mária, 19:49-50)

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِيَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ. إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ. وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ

„És emlékezz a szolgálainkra, Ábrahámra, és Izsákra és Jóbira, az erő és látás birtokosaira! Bizony, kiválasztottuk őket azzal, hogy megadtuk nekik a Hajlékra való emlékeztetést. És bizony, Előttünk ők a kiválasztottak, a legjobbak közül valók.” (Szad, 38:45-47)

Allah Küldötte (s.a.w.) pedig ezekkel a szavakkal írta le tulajdonságaikat:

„Egy nemes atya nemes fia, egy nemes nagypapa és egy nemes ükapa. Ez József, Jákob fia, Izsák unokája és Ábrahám dédunokája!”²⁶

József (a.s.) minden lehetséges módon különbözött a testvéreitől. Apja már egészen kiskorától jobban szerette őt, mint a többi fiát.

26. Bukhari, Anbiya, 19; Tafsir, 12/1

Jákob (a.s.) önmagát látta Józsefben (a.s.). Ezért mindig maga mellett tartotta őt, és többre becsülte többi fiánál.

Minden szív más és más a szeretetet és a szeretetteket tekintve. Máshoz vonzódik, attól függően, hogy milyen jó és rossz hajlamok rejtőznek benne. Ezek határozzák meg, hogy mihez kötődik. Alapjában véve azonban mindenki kötődik saját magához, és ez határozza meg a többiek iránt érzett vonzalmait is. Más szavakkal szólva, az ember akkor vonzódik másokhoz, ha felismeri, hogy azok is osztoznak az övéhez hasonló tulajdonságokban. Ez a jelentése annak, hogy valaki saját magát látja másokban. A hasonló természetű emberek vonzódnak egymáshoz. A szeretet nem más, mint mikor két ember megtalálja önmagát egymásban. Ez a hasonlóság és egység a feltétele annak, hogy vonzzák egymást a szeretet kötelékében. Ebben az értelemben a bűnös a bűnökhöz vonzódik, az erényes emberek pedig a spiritualitáshoz. A vonzásnak ez a törvénye az anyagi és a spirituális világban is megnyilvánul, a jóban és a rosszban is.

József története: a legszebb történet

A Kegyes Korán József próféta (a.s.) történetét a legszebb történetnek (ahszanul-kaszasz) nevezi.²⁷ A József próféta nevét viselő (12.) szúrában beszéli el, melynek egy ájája azt mondja:

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَلَكِّينَ

„Józsefben és a testvéreiben jelek vannak azoknak, akik kérdeznek.” (József, 12:7)

27. Az ahszanul-kaszasz azt jelenti, hogy tartalmát és stílusát tekintve is a valaha elbeszélt legszebb történet. A kaszasz szó a kisszah többesszáma, ami eredetileg követésre érdemes szálát jelent. Ezért bármilyen történet csak akkor lehet kisszah, ha hordoz elbeszélésre és meghallgatásra valóban érdemes üzenetet.

Ahogy Allah szavaiból megérthetjük, József története tele van bölcsességgel és tanulságokkal. Egyetlen más könyv sem írás sem beszéli el ezt a történetet szebben és kifinomultabban, mint a Kegyes Korán. A fejezet végén egyértelműen kijelenti, hogy ezek valós események, amelyeket Allah a Láthatatlan birodalma, a ghajb részeként fed fel előttünk, és semmiképpen nem egy kitalált történetről van szó.²⁸

Ami a benne rejlő tanulságot illeti, kétségtelen, hogy ebből a szempontból is a Kegyes Korán egyik legkiemelkedőbb története. A tudósok úgy is megpróbálták feltárni ezeket a bölcsességeket, hogy listába szedték József próféta (a.s.) életének páratlan állomásait.

1. József próféta (a.s.) hatalmas türelemmel viselte el mindazokat a nehézségeket, amelyek még gyermekkorában elkezdődtek.

2. Annak ellenére, hogy testvérei rosszul bántak vele, sőt, azt tervezték, hogy meggyilkolják, József próféta (a.s.) nagylelkű volt, s mikor évek múltán újra találkoztak, megbocsátott mindannyiuknak.

3. A történet bemutat prófétákat, igazakat, angyalokat, embereket, dzsinneket, állatokat, királyokat, távoli földeket, kereskedőket, tudósokat, tudatlanokat, férfiakat és nőket, és ezek számos cselszövését is.

4. A történet beszél a tauhidról, a tiszta egyistenhitről is, a törvényről, az álmok értelmezéséről, politikáról, a társadalomról, és számos ötletet kínál arra, hogy a világot egy jobb helyé tegyük.

5. Beszél az örök boldogságról, ami a próbatételek és nehézségek után várja az embert:

József próféta (a.s.) 30 éves korában Egyiptom királya lett.

Végül feleségül vette Zulejhát, aki az ő fohászaival visszanyerte szépségét és fiatalságát.

---

28. Lásd: 12:102, 12:111

Jákob próféta (a.s.) is visszakapta látását, amit azért veszített el, mert annyit sírt a fia, József után.

József próféta (a.s.) megbocsátott testvéreinek, akik korábban azt tervezték, hogy meggyilkolják őt, azok pedig bűnbánatot gyakoroltak, és jóra való emberekké váltak.

Jákob próféta és egész családja Egyiptomba költözött Kánaánból.

Az álom, amelyet József próféta (a.s.) gyermekként látott, beteljesedett.

Egyiptom királya, Rajján minden hivatalát átadta Józsefnek, és ő maga is muszlim lett.

6. József próféta (a.s.) a legszebb fohással fohászkodott Allahhoz. (József, 12:101)²⁹

Kétségtelen, hogy a legjobb történetek a személyesen is megélt élettapasztalatból származnak. Akkor válnak igazán széppé, ha kifinomult stílusban beszélik el őket, eleven képekkel, melyek jól illusztrálják a történet örök bölcsességeit. A valódi szépség mindig a képzeleten túl rejlik, és egy történet, vagy bármi más csak annyira lehet jelentős, amennyire képes fényt vetni rá.

József próféta (a.s.) története a Láthatatlan birodalmából származó igazság – vagyis a múlt egy elfeledett szeletéből. Azért lett nyilvánkoztatva, hogy a mohammedi igazság bevezetőjeként szolgáljon, s valódi szépsége is ebből származik.

Ubajj ibn Kab (r.a.) elbeszélése szerint Mohammed próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Tanítsátok meg a családoknak és a szolgálóitoknak József próféta (a.s.) történetét! Mert aki így tesz, annak könnyű halála lesz, és nem fog többé irigységet érezni senki iránt.”³⁰

József próféta (a.s.) szenvedett testvérei irigysége és féltékenysége miatt, egy kútba dobták, később börtönbe vetették. Azokban istenfélelme miatt a Mindenható Allah elküldte Gábrielt (a.s.), hogy megvigasztalja. Erőt adott Józsefnek a nehézségek elviseléséhez, ami által végül hatalmat, megbecsülést és királyságot szerzett. Amikor pedig végül király lett, a múltban elviselt nehézségek lehetővé tették, hogy még nagyobb együttérzéssel és irgalommal forduljon a szegények és kiszolgáltatottak felé.

Ne feledjük, hogy aki rendszeresen recitálja a József szúrát, és elgondolkodik mély jelentésén, az részesülni fog József próféta (a.s.) öröméből. Ebben a szúrában több bölcsesség rejlik, mint hogy fel tudnánk sorolni. Betekintést nyújt a prófétaságba, az álmok értelmezésébe, a vezetésbe, a nyugalom és bátorság megőrzésébe baj esetén, a türelem gyakorlásába nehézségek idején, és a megbocsátás fontosságába, mikor pedig az embernek hatalmában állna büntetni. Beszél az elválás, a szeretet és vonzódás titkáról, és a nők cselszövéseiről. Irányt mutat az álmok és a Kegyes Korán értelmezésében is.

A szúra szól a próféták örökségéről is, és annak titkáról, hogy valaki Allah képviselője, kalifája legyen a földön. Emellett olyan fizikai és nem fizikai erőkről, mint a szív, az alsóbb én és a lélek. József prófétával (a.s.) szemben Zulejha a rosszat parancsoló alsóbb ént (nفسز al-ammare) képviseli. Amikor azonban muszlim lesz, az alsóbb énje békére talál az Allah akaratával való megelégedésben. Ezt követően pedig lelke egyesítettetik József próféta (a.s.) lelkével. Ez azonban soha nem következhetett volna be, ha nincs az a nevelési folyamat és érett-

30. ZamaKhshari, Kashshaf, III, 98

ség, amelyeket Zulejha azáltal szerzett, hogy szembenézett a nehézségekkel útja során, amely végül és mindig Allahhoz vezet.

Az elbeszélések szerint a József szúra azt követően lett kinyilatkoztatva, hogy zsidó tudósok egy csoportja a mekkai hitetlenekhez ment, és azt mondta nekik: „Kérdezzétek meg Mohammedet, hogy Jákob és családja miért költözött Kánaánból Egyiptomba, és mi József története!” A Hitetlenek meg is kérdezték, s erre küldetett le a József szúra.³¹

A szúra Mekkában küldetett le, amikor Mohammed próféta (s.a.w.) és a Társai nehéz időket éltek meg. A Próféta (s.a.w.) felesége, Hz. Khadidzsa és a nagybátyja, Abu Tálíb is ekkoriban halt meg. Különösen Abu Tálíb halála után, aki a Próféta (s.a.w.) védelmezője volt, a hitetlenek keményebben léptek fel a muszlimok ellen.

Ezt az évet „a szomorúság évének” nevezték, és a Mindenható Allah azért nyilatkoztatta ki József próféta (a.s.) történetét, hogy vigaszt nyújtson a hívőknek. A történet azzal az üzenettel végződik, hogy a győzelem közel van azok számára, akik türelemmel kitartanak Allah útján.

A József szúra azzal a kijelentéssel kezdődik:

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ.

„Alif Lám Ra. Ezek a nyilvánvaló Könyv ájái. Bizony, leküldtük arab Koránként, hogy megérthessétek.” (József, 12:1-2)

Az „arab Korán” kifejezés arra utal, hogy az arab rendkívül kifinomult, tökéletes nyelv. A Kegyes Korán isteni mestermű, mivel jelentése, megfogalmazása és szóválasztása is Allahtól van. Olyan csoda, amelyet egyetlen más lény sem képes újraalkotni, egészen az Ítélet Napjáig.

Azzal, hogy a Koránt arabul nyilatkoztatta ki, a Mindenható Allah különleges megtiszteltetésben részesítette az arab nyelvet. A Korán azonban azért is érkezett arab nyelven, hogy első megszólítottjai ne hozhassanak fel kifogásokat, például azt, hogy nem értik. Az isteni kinyilatkoztatás azon a nyelven érkezett, amelyet az a nép beszélt. Bármilyen univerzális, átfogó is egy mozgalom, valahol, valahogyan el kell kezdődnie, és ahhoz, hogy szilárdan gyökeret verjen, azoknak az embereknek, akik azt a feladatot kapták, hogy megszilárdítsák és továbbvigyék, meg kell érteniük üzenetét.

A következő ája azt mondja:

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ
وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ

„Elmondjuk neked a legjobb történetet abban, amit kinyilatkoztattunk neked ebből a Koránból, bár te korábban azok között voltál, akik nem ismerték.” (József, 12:3)

Ez az első szúra a Koránból, amely egy kerek történetként küldetett le a Prófétának (s.a.w.). megfogalmazása tömör, jelentése mély és átfogó. Számos lényeges pontot és mély bölcsességet találhatunk benne.

Jákob fiai közül József volt a legszebb külsejű. Ugyanilyen páratlan volt a származása is. Nemcsak három generációnyi prófétától származott, hanem ő maga is próféta volt. Ezen felül Allah megál-

dotta őt az álmok értelmezéséhez és a vezetéshez szükséges képességekkel, hogy legyőzze az éhínséget, és azt cselekedje, ami a legjobb a népének. József próféta (a.s.) minden tekintetben szép és jó volt, és ő fohászkodott a legszebb fohással is:

تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

„Az egek és a föld Létrehozója, Te vagy a Védelmezőm ebben a világban és a Túlvilágon! Add, hogy muszlimként haljak meg, és csatlakozhassak a jóravalókhoz!” (József, 12:101)

Ezzel József próféta (a.s.) volt az első ember, aki azért fohászkodott, hogy halála által Urához térhessen vissza.

Ebben a történetben József próféta (a.s.) jelképezi a szívet, Jákob próféta (a.s.) a lelket, a tizenegy testvér pedig az alsóbb én érzelmeit. A Kegyes Korán számos hasonló jelképet tartogat azoknak, akik elgondolkodnak, és képesek meglátni.

József próféta (a.s.) álma

A Kegyes Korán azt mondja:

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

„Amikor József azt mondta az apjának: „Apácskám! Bizony, láttam tizenegy csillagot, és a Napot és a Holdat. Láttam, hogy leborultak nekem.” (József, 12:4)

A tizenegy csillag, amit József látott álmában, a testvéreit jelképezte. A Nap az apját, Jákobot, a Hold pedig az anyai nagynénjét, Leát. Az édesanyja, Ráhel ekkor már nem élt.

József próféta (a.s.) talán azért látta a testvéreit csillagok képében álmában, mert az ember életében a testvérei olyanok, mint a vezérlő csillagok, akár jók, akár rosszak. Az ája a csillagokat a Nap és a Hold előtt említi, utalva arra, hogy József előbb fog majd újra találkozni a testvéreivel, mint apjával és nagynénjével.

Amikor ezt az álmod látta, József 7 éves volt.

Egy zsidó egyszer elment Mohammed prófétához (s.a.w.), és megkérdezte:

- Mondd, melyik csillagokat látta József álmában?

A Próféta (s.a.w.) egy pillanatra csendben maradt. Míg Gábiel (a.s.) eljött hozzá a válasszal. Akkor azt mondta:

- Ha elmondom neked, muszlim leszel?
- Igen, az leszek! – felelte a zsidó.

Erre a Próféta (s.a.w.) megnevezte a csillagokat:

- Dzsarajan, Tárík, Zajjal, Kabisz, Amudan, Fálík, Miszbah, Daruh, Fara, Vaszab és Dhalkafitajn! József próféta (a.s.) ezeket a csillagokat látta, és a Napot és a Holdat, ahogy alászálltak az égből, és leborultak előtte.

A zsidó pedig felkiáltott:

- Allahra! Pontosan ez a nevük!³²

Az álom három fajtája

Az álmok, amiket az ember lát három csoportba oszthatók:

1. Olyan képek, amelyek az ember saját énjétől származnak (haddiszun-nafsz), amikor az ember álmában újraéli a nap eseményeit,

---

32. Bursevi, Ruhul-Beyan, v. IV, p. 212-213

vagy azokat a gondolatokat, amelyek napközben foglalkoztatták – például, ha arról álmodik, akit szeret. Ezek az álmok pusztán a képzelet termékei.

2. a Sátántól származó képek, mint a rémálmok, vagy az összevissza, zavaros álmok, amelyek nyomasztják, megzavarják és nem hagyják nyugodni az embert. Ezeknek az álmoknak nincs semmi valós alapja vagy jelentése, és Allahnál kell menedéket keresni tőlük.

3. Olyan képek, amelyek Allahtól származnak, jó hírek, vagy eljövendő események jelei. Ezek esetében az álmok angyalai tükrözik az álmodónak a képet a Megőrzött Tábláról (lahv-i mahfuz). Ezeket nevezzük igaz álomnak (ruja-i szadika). Csak ezeket az értelmes, összefüggő álmokat kell komolyan venni.

Az igaz álmok a Megőrzött Tábla tükörképei, melyek fényt vethetnek a jövőre.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

„Ahogy közeleg az idő³³, a hívő álma csaknem mindig igaz lesz. A hívő álma a próféta³⁴ egy-negyvenhatoda. És semmi nem lehet hazug, ami a próféta³⁵ból származik.”

A Kegyes Korán így folytatja:

33. A hadístudósok szerint ez a kifejezés egyrészt az Utolsó Napra vonatkozik, másrészt a hajnal előtti órákra, amikor az álmok általában összefüggőbbek.

34. Annak, hogy az igaz álom a próféta³⁴ egy-negyvenhatoda, van egy másik jelentése is. Mohammed próféta (s.a.w.) prófétai küldetése 23 évig tartott, s ebből az első 6 hónapban igaz álmok formáját öltötte, ami pedig pontosan a 23 év egy-negyvenhatoda.

35. Bukhari, Tabir, 26; Muslim, Ruya, 6

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْضُ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ
كَيدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ. وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ
وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ.

„Azt mondta (Jákok): „Fiacskám! Ne mondd el az álmodat a testvéreidnek, nehogy tervet szőjenek ellened! Bizony, a Sátán az ember nyilvánvaló ellensége. És így választ ki téged az Urad, és megtanítja neked az elbeszélések értelmezését, és kiteljesíti a kegyelmét irántad, és Jákok családjára iránt, ahogy kiteljesítette a két ősapád iránt is korábban, Ábrahám és Izsák iránt. Bizony, Urad mindent tud, Bölcs.” (József, 12:5-6)

Amint József elmondta az álmát, az apja azonnal tudta, hogy fia magas és tiszteletre méltó rangra lett kiválasztva ebben a világban és a következőben is. Ezért a lelkére kötötte, hogy ne mondja el az álmát a testvéreinek, nehogy irigyek legyenek rá, és ártsanak neki. Ez is azt mutatja, hogy fontos tartózkodnunk az olyan dolgoktól, ami mások irigységét vívhatja ki, hogy magát az irigykedést elkerüljük. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Ne intézzétek az ügyeiteket nyilvánosan, mert minden tehetős embert irigyelnek.”³⁶

Irigység: a szívet felperzselő tűz

Jákok fiai, Júda, Ruben és Simeon nem értették apjuk különleges szeretetét József iránt. Féltekenyek voltak, és azt mondták:

36. Suyuti, al-Jami al-Sagir, I, 34)

إِذْ قَالُوا لْيُؤَسِّفْ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ. اقْتُلُوا يُؤَسِّفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ
وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

„Bizony, József és a testvére kedvesebbek apánknak, mint mi, pedig mi seregnyien vagyunk! Bizony, apánk nyilvánvaló hibában van! Öljétek meg Józsefet, vagy üzzétek el más földre, hogy apátok arca csak felétek forduljon, és utána jóra való nép lehessetek!” (József, 12:8-9)

Miután megértette, hogy József prófétának lett kiválasztva, Jákob (a.s.) még jobban szerette őt. A többi fia azonban észrevette ezt, és napról-napra féltékenyebbek lettek, míg végül kieszeltek egy tervet, hogy megszabaduljanak Józseftől. Bizonyos értelemben Jákob bajai azért következtek be, mert túl messzire ment a szeretetben. A Mindenható Allah dzsámiul-azad, ami azt jelenti, hogy minden el-lentétes tulajdonságot egyesít létezésében. Az egyik neve pedig az Al-Rakib, vagyis Aki mindig figyel, örökös szolgái felett. Azt jelen-ti azonban, hogy Ő a teljes mértékben felsőbbrendű, Aki a legtöbb, legmagasabb fokú szeretetre méltó. Egy másik teremtmény túlzott szeretete elválást hoz az ember számára, mert a Mindenható Allah szeretet nem tűr meg társakat.

Jákob (a.s.) látta a prófétaság fényét Józsefen (a.s.), és emiatt még jobban szerette, ami a többi fiát féltékennyé tette. Eljött a nap, amikor már nem tudták elviselni többé, és úgy döntöttek, tenni fog-nak valamit.

Ennek az ájának talán legfontosabb üzenete a számunkra az, hogy a szeretetünket rejtjük el a szívünkbe, hogy ne vezessen irigységhez és féltékenységhöz. A szeretetet a legjobb titokban tartani.

Az a szív, amely nem Allah útján jár, sötétté válik, és gonosz cselekedetekre készíti az embert. A Kegyes Korán azt mondja:

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

„Hát vajon nem talál-e a szívek megelégedést az Allahra való megemlékezésben?” (A mennydörgés, 13:28)

Az Allahról való megemlékezés, a zikr során nő a szív tudatossága. Ez a valódi megemlékezés, és csak ez képes a szívet megvédeni minden rossztól. A szív Allah háza, az isteni szeretet helye. A zikr nélkül az alsóbb én prédájává válik, sötétté teszi és végül elpusztítja.

A Próféta (s.a.w.) azt mondta:

„A hit és az irigység soha nem egyesülhet egyazon szívben.”³⁷

Egy másik hadiszerint az irigyeket elszámolás nélkül hajítják a Tűzbe.

Minden bűn gyökere az arrogáns büszkeség, mohóság és irigység. Allah Küldötte (s.a.w.) így világította meg, hogy mennyire rossz az irigység:

„Van három dolog, és ezek minden bűn forrása. Minden körülmények között tartózkodjatok ezektől! Az önteltség, ami megakadályozta, hogy Iblisz leboruljon Ádám előtt. A mohóság, ami miatt Ádám a tiltott fához nyúlt a Kertben, és az irigység, ami egymás ellen fordította Ádám két fiát, és egyikük halálát okozta.”³⁸

Az irigység azt jelenti, hogy az ember az isteni akarat ellen lázad. Aki irigykedik másra, azt akarja, hogy ez az ember veszítsen el valamit csak azért, mert neki magának sincs. Ez a valódi irigység és

37. Muslim, Imarat, 130, 131/1891

38. Suyuti, al-Jami al-Saghir, 1, 101

féltékenység. Azonban létezik az érzésnek egy olyan formája is, amit szintén irigységnek szoktak nevezni, ami nem rosszindulatú, és valóban inkább csodálat: ez azt jelenti, hogy az ember saját magának és másoknak is kíván valami csodálatra méltó dolgot, vagy úgy kívánja magának, hogy közben mások se veszítsék el azt, és ez nem bűn. Az Iszlám tiltja az irigységet, de a csodálatnak ezt a formáját kifejezetten javasolja.

Az irigységgel az ember valójában többet árt saját magának, mint másoknak. Olyan, mintha valaki mást akarna megdobni egy kővel, ám a kő visszapattanna, és saját magát találná el vele. Az irigységből nem származik más, mint harag, és ami még rosszabb, megáláztatás. Valójában a testvérek József iránti irigysége és a visszájára, ellenük fordult.

A Mindenható Allah megtiltja az irigységet a hívőknek:

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

„Vagy irigylik az emberektől azt, amit Allah adott nekik az Ő kegyéből?” (A nők, 4:54)

Allah Küldötte (s.a.w.) pedig azt mondta:

„Kerüljétek az irigységet! Mert az irigység úgy emészti fel a jó-tetteket, mint a tűz a száraz fát.”³⁹

Mivel Jákob (a.s.) túlzottan szerette Józsefet (a.s.), a Mindenható Allah az elválással tette őt próbára. Egy apa számára a gyermeke hatalmas próbatételt jelenthet. Bár korábban a hitetlenek elpusztításáért fohászkodott, még Noé próféta sem bírta elviselni, hogy látnia

kell, ahogy fia az egyre emelkedő hullámokba vész, és így fohászzkodott:

رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي

„Uram! Bizony, a fiam a családomhoz tartozik!” (Húd, 11:45)

Amire a Mindenható Allah így válaszolt:

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ

„Noé! Bizony, ő nem tartozik a családadhoz. Bizony, az ő cselekedetei nem voltak jók.” (Húd, 11:46)

A gonosz terv

A testvérek arról tanácskoztak egymás közt, hogy hogyan szabadulhatnának meg Józseftől. Az egyikőjük azt javasolta:

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ

„Ne öljétek meg Józsefet, hanem ha tesztek valamit, dobjátok a kút fenekére, és valami karaván majd felveszi őt, ha már mindenképp cselekedni akartok!” (József, 12:10)

Júda volt az, aki ezzel az ötlettel állt elő, és meggyőzte a többi-eket – és még Júda volt a legirgalmasabb közülük! Sokat elmond az arról, hogy mennyire irigyek voltak a testvérükre. És azt is elmondja, hogy az irigység megtéveszti az ember gondolkodását, és az ellenséget barátként láttatja vele. Az ilyen embereket a legjobb messzire elkerülni.

Csak azok lehetnek igazak, akiknek a szíve él. Ennek ellentéte az, ha egy szív elfelejtette Allahot. Az ilyen emberek az alsóbb én uralma alá kerültek, és az alantas vágyak tüze égeti őket. A szívük megkeményedik, és megakadályozza azt is, hogy a testük meghajoljon az istenszolgálatban. Az ilyen szívek megkövesedtek, és nem érdemelnek mást, mint a Tüzet. Allahnál keresünk menedéket az ilyen állapottól!

A Mindenható Allah azt mondja:

فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

„Jaj hát azoknak, akiknek a szíve megkeményedett az Allahról való megemlékezéssel szemben! Ők nyilvánvaló tévelygésben vannak.” (A csapatok, 39:22)

Amikor a testvérek gonosz terve készen állt, az apjukhoz mentek:

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ.
أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعِ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

„Azt mondták: „Apánk! Miért nem bízod ránk Józsefet, mikor mi bizony a jóakarói vagyunk? Küldd el velünk holnap, hogy szórakozzon és játsszon! És bizony, mi az őrizői leszünk!” (József, 12:11-12)

A baj az ajkak közül jön

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّبُّ
وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

„Azt mondta (Jákob): „Bizony, elszomorít engem, hogy magatokkal vigyétek, és félek, hogy a farkas felfalja, amíg nem ügyeltek rá.” (József, 12:13)

Az elbeszélések szerint Jákob korábban egyszer egy álmot látott: azt álmodta, hogy ő egy hegytetőn áll, József pedig alant, egy mezőn. Aztán hirtelen tíz farkas jelent meg, és széttépték Józsefet. Ezért mondta azt a fiainak, hogy attól fél, Józsefet megtámadja egy farkas. Azonban önkéntelenül is ürügyet adott a fiainak, hogy a bűnüket leplezzék.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

„A baj az ajkak közül jön.”⁴⁰

„Néha olyan dolgok futnak át az agyamon, amiket megtartok magamnak, mert félek, hogy megpróbáltatás ér miattuk.”⁴¹

Az ember soha ne adjon tippet az ellenségnek. Amíg Jákob nem beszélt róla, a testvérekben fel sem merült az ötlet a farkasról. Most azonban megvolt már a kifogásuk, ami alapján végrehajthatták tervüket.

Ibnu'sz-Szikkit⁴², akinek a nyelvét kivágták, azt mondta:

„A nyelv botlása nagyobb katasztrófát okozhat, mint a láb botlása. Aki megbotlik és elesik, az felállhat és meggyógyulhat, de akinek a nyelve botlik meg, a fejét is elveszítheti miatta.”

40. Suyuti, al-Jami al-Saghir, I, 101

41. Bursevi, Ruhul-Beyan, IV, 222

42. Vallástudós, nyelvész, az abbaszid kalifa, Al-Mutawakkil fiainak tanítója. Amikor a kalifa megkérdezte tőle, hogy kit szeret jobban, az ő két fiát, vagy Mohammed próféta (s.a.w.) unokáit, Hasszánt és Huszeint, ő azt felelte: még Hz. Ali rabszolgáját, Kanbart is jobban szereti a kalifa fiainál. A kalifa erre kivágatta a nyelvét, amibe Ibnusz-Szikit nem sokkal később belehalt.

A korábbi álm ellenére Jákob (a.s.) a testvéreire bízta Józsefet. Ez is azt bizonyítja: ha valami elrendeltetett, azzal kapcsolatban az előrelátás vak.

Ha valaki azt mondja, hogy „ezt vagy azt biztos nem fogom megtenni soha”, azzal kaput nyit a sátán előtt, aki hagy minden mást, és addig háborgatja és csábítja az embert, amíg el fogja követni azt a hibát.⁴³

Ezért soha nem szabad hangzatos, nagy szavakat használva fogadkoznunk, és mindig Allahnál kell menedéket keresnünk.

József testvérei nem különösebben tisztelték az apjukat, ezért a figyelmeztetését is könnyedén félreütötték:

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ

„Azt mondták: „Ha a farkas megenné, amikor mi seregnyien vagyunk, akkor bizony mi is veszve lennénk!” (József, 12:14)

A testvérek árulása

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتَسْتَئِنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

„Így, amikor elvitték magukkal, és megegyeztek, hogy a kút fenekére dobják őt, akkor Mi kinyilatkoztattuk neki: „Bizony, tájékoztatni fogod még őket erről az ügyükről, és ők ezt észre sem fogják venni!” (József, 12:15)

A legtöbb Korán-tudós szerint az a kifejezés: „Mi kinyilatkoztattuk neki” azt jelenti, hogy József (a.s.) prófétai küldetése ebben a pillanatban kezdődött.⁴⁴

Végül, fiai ismételt kérésére, hogy Józsefet magukkal vihessék, Jákob engedélyt adott nekik. Hogy megnyugtassák, fiai úgy sétáltak ki otthonról, hogy az egyikük a vállán vitte kisöccsüket. Amikor azonban már apjuk nem látta őket, a földre dobták, és rákiáltottak:

- No mondd, te hazug, hol vannak most a csillagok, amik leborultak előtted? Szólítsd őket, hátha a segítségre jönnek!

Azzal ütni kezdték Józsefet, s ő bármelyikükhöz futott védelemért, csak még súlyosabb bántalmazást kapott. Tehetetlenül fakadt sírva:

- Ó, apácskám, milyen gyorsan elfelejtették a fiaid, hogy mit ígértek neked! Még egy rabszolga fiával sem bánnának úgy, mint a te fiaddal! Bárcsak látnád!

Ekkor Ruben megragadta Józsefet, és erővel a földre lökte. Lévi pedig ki akarta törni a nyakát. József Júdára nézett, aki a legirgalmasabb volt köztük, és így könyörgött neki:

- Féljed Allahot, és ne engedd, hogy megöljenek!

Júda megenyhült, és rákiáltott a többiekre:

---

44. Jézus (a.s.) és János prófétai küldetése is elkezdődött még a serdülőkoruk előtt. A Mindenható Allah hozzájuk hasonlóan másokat is felkészített még fiatal korukban, s megnyitotta előttük a prófétaság kapuját. Hasonlóképpen, a Mindenható Allah sokak előtt megnyitja az Ő barátságának ajtaját, még mielőtt a serdülőkort elérnék, amire példa Sahl ibn Abdullah at-Tustari. Ez azt mutatja, hogy az érett kor elérése nem feltétele a prófétaságnak vagy Allah barátságának. Azonban a Mindenható Allah terve szerint a legtöbb próféta küldetése 40 éves korában kezdődött, ami a teljes érettség elérését jelenti.

- Ne öljétek meg! Nem azt ígértétek, hogy nem fogjátok megölni?!

- De, megígértük... - felelték a testvérek.

- Akkor pedig ne tegyünk mást, csak dobjuk egy kútba – mondta nekik Júda.

Józsefet (a.s.) kútba dobják

A többiek engedtek neki, és Józsefet egy kút széléhez vonszolták.

Ez a kút valahol Jordániában volt, s először Ád népének zsarnok királya, Saddad ásatta ki. A kút szája szűk volt, de lefelé tágas üreggé szélesedett.

József sírt, és a testvérei ruhájába próbált kapaszkodni, ahogy lökdösték és vonszolták. A lábára kötelet kötöttek, a kezét is megkötötték, hogy ne tudjon megkapaszkodni semmiben, az ingét levették róla, hogy egy bárány vérével bekenve bizonyítékként mutassák meg apjuknak.

József könnyörgött nekik, hogy adják vissza az ingét: „Ha meghalok, halotti leplem lesz, ha életben maradok, a takaróm!”, de a testvérei nem enyhültek, és megtartották az inget.

Aztán Józsefet a kötéllel a kútba lógatták, majd elvágta a kötelet, remélve, hogy meghal a zuhanásban. De a kút alján víz volt, József ebbe esett, pont egy kő mellé, amire fel tudott állni, és a testvéreiért kiáltott, hátha megesik rajta a szívük, és kihúzzák.

- Micsoda? Nem halt meg? – kiáltottak fel a testvérek, és köveket ragadtak, hogy halálra kövezzék, de ismét Júda volt az, aki megakadályozta őket ebben.

A Mindenható Allah ekkor megparancsolta Gábrrielnek, (a.s.), hogy menjen Józsefhez. Gábrriel egy kőre ültette őt, a Paradicsom

kertjéből származó ételt hozott neki, és Ábrahám próféta (a.s.) ingébe öltöztette.

Haszan Baszri azt mondja: „József (a.s.) 12 éves volt, amikor a kútba dobták, és 40 év telt mire, mire ismét találkozott apjával.”

A kút rémisztő üreg volt, skorpiók és kígyók otthona, de mind parancsot kaptak, hogy maradjanak a bűvőhelyeiken.

József (a.s.) így fohászzkodott: „Te, a Tanú, Aki sosincs távol, a Közeli, Aki sosincs távol, a Győzedelmes, Aki sosem szenved vereséget! Ments meg engem ebből a nehézségből a könnyebbségből! Nyiss nekem kivezető ajtót!”

Az elbeszélések szerint József három napot töltött a kútban. Más elbeszélések szerint mindössze egy órát.

Gábrriel (a.s.) ezt a fohászt tanította Józsefnek:

„Te, Aki minden csapást eltávolítasz, minden fohászra válsz, meggyógyítasz minden törött csontot, és megkönnyítesz minden nehézséget! Az elhagyottak barátja, magányosok társa! Uram, nincs másistenség, csak Te! Mentess meg minden hiányosságtól! Tőled kérek könnyebbséget ebben a nehézségben, kivezető ajtót ebből a bajból! Uram! Szilárdítsd meg a Te szeretetedet a szívemben, hogy ne érezzem többé szorongást, és ne szólítson mást, csak Téged! Védj meg engem, Uram, a kegyelmesek közt a Legkegyelmesebb!”

Amikor a kútba dobták, és József (a.s.) Allahról emlékezett meg, Őt szólította, az angyalok meghallották a gyönyörű hangot, és engedélyt kértek Allahtól, hogy odamehessenek, és hallgathassák. A Mindenható Allah azt mondta nekik:

أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ

- Hát nem ti voltatok azok, akik korábban azt mondták: „*Olyat helyezel oda, aki romlást terjeszt, és vért ont, míg mi Téged dicsőítünk dicsőítéseiddel, és magasztalunk?*”⁴⁵ – majd miután erre emlékeztette őket, engedélyt adott nekik, hogy hallgassák.

A szívet és a lelket a spiritualitás vonzza, míg az alsóbb ént és érzeit az állatias, alantas dolgok. Ha az ember magára marad, a nefszer győzelmet arat, és a test fog uralkodni a lélek felett. Ez a bűnösök állapota.

Ha azonban valaki jó erkölcsre tesz szert az istenszolgálat, az Allahra való emlékezés és a jóra való társaságának látogatása által, annak a szíve és a lelke veszi át az irányítást. Ez lehetővé teszi, hogy uralkodjon alsóbb énjén, és ezzel együtt a testén is. Ez a jóra való állapota.

Mivel a prófétákat megerősíti a kinyilatkoztatás, Allah barátait pedig az ihlet, türelemmel fogadják a nehézségeket, s lehetőségnek tekintik őket, hogy közelebb kerüljenek Allahhoz.

A Mindenható Allah Jákobot és Józsefet is nagy bánattal sújtotta, hogy a fájdalom ellenére türelmesek maradhassanak, és megerősítsék a kötődésüket Urukhoz. Ők eszköznek tekintették a nehézséget, hogy Allahhoz fordulhassanak, és magasabb spirituális szintre léphessenek azáltal, hogy elvágnak minden kötődést a múlandó érdekekhez. Ilyen magas rangot csak a legnagyobb nehézségek árán lehet elérni.

Ezért az egyik oka annak, hogy József próféta (a.s.) 12 éven át maradt a börtönben az volt, hogy spirituális érettséget érhesse el a magány (halvah), önfegyelem (rijazah) és az alsóbb én ellen folyta-

tott küzdelem (mudzsahede) segítségével. Ha az apjával maradt volna, nem lett volna képes elérni ezt. Ez az oka annak, hogy minden próféta töltött egy bizonyos időt magányban, a szülőföldjétől távol.

Miután József testvérei véghez vitték tetteiket, apjukhoz mentek, keservesen zokogva. A Kegyes Korán így írja le a jelenetet:

وَجَاؤُوا آبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ. قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ
وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

„És az apjukhoz jöttek kora este, zokogva. Azt mondták: „Apánk! Bizony, versenyt futni mentünk egymással, és Józsefet a holminknál hagytuk, és a farkas felfalta őt! De te nem hiszel nekünk, még ha igazak vagyunk is.” (József, 12:16-17)

Egyszer egy asszony zokogva ment a bíróhoz, Kádi Shurayhhoz, miután összeveszett a férjével. Shabi, aki szintén jelen volt, azt mondta:

- Bíró! Szerintem ez az asszony biztos ártatlan. Nézd, hogy sír!

- Shabi, József (a.s.) testvérei is sírva mentek az apjukhoz, pedig bűnösök voltak. A könnyek nem jelenthetnek bizonyítékot, csak a tények! – felelte a bíró.

A testvérek is előálltak a saját kis bizonyítékukkal, amivel próbálták meggyőzni apjukat:

وَجَاؤُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ
أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

„És elhozták az ingét, rajta hamis vérrel. Azt mondta: „Nem, hanem a lelketek vett rá arra, hogy valamit tegyetek. És szép türelem! És Allah az, Akitől segítséget kell kérni az ellen, amit ti leírtok.” (József, 12:18)

Jákob próféta (a.s.) az arcához szorította József véres ingét, és sírva mondta:

- Sosem láttam még ilyen kedves farkast! Széttépte a fiamat, de épségben hagyta az ingét!

Szép türelem

Jákob fájdalma József elvesztése miatt legendává vált, melyet a századok során költők öntöttek versekbe, ahogy Yunus Emre is:

*Jákob voltam, s magamra maradtam,
Allah tanított szép türelemre,
De elvesztettem Józsefem Kánaánban,
S azóta Józsefért sírok egyre.*

*Farkas falta-e fel Józsefet,
Vagy hamis vért kentek ingére?
Cselszövés lett Józsefem veszte,
Azóta Józsefért sírok egyre.*

Jákob próféta (a.s.) sírt, de nem volt más választása, mint hogy türelmes maradjon. Így is tett, és nem panaszkodott senkinek fájdalomáról:

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ

„Azt mondta: „A gyászomat és szomorúságomat csak Allah-nak panaszolom el! És én olyat tudok Allahtól, amit ti nem tudtok.”
(József, 12:86)

Mohammed próféta (s.a.w.) egyszer megkérdezte Gábrielt:

- Mekkora volt Jákob vágyakozása József után?
- Akkora, mint hetven anyáé, akik elvesztették a gyermeküket!
- És mekkora lesz a jutalma?
- Mint hetven mártíré, mert soha nem gondolt rosszat Allahról, egyetlen pillanatig sem.⁴⁶

Ezt nevezi a Kegyes Korán „szép türelemnek” (szabrun dzsemil). Azt jelenti, hogy az ember szilárdan és elfogadással néz szembe a csapásokkal és nehézségekkel, anélkül, hogy siránkozna vagy panaszkodna. A türelem elvész, ha valaki másoknak panaszkodik Allahra.

Józsefet (a.s.) eladják

Míg Jákob (a.s.) otthonában gyakorolta a szép türelmet, József (a.s.) ugyanilyen türelemmel és Allahba vetett bizalommal várakozott a kútban. Aztán:

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ. وَشَرَّوهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

„És jött egy karaván, és elküldték a vízhordójukat, és leengedte vödörét. Azt mondta: „Jó hír! Ez egy fiú!” És elrejtették őt, mint valami árut. És Allah tudja, hogy mit tettek. És nagyon alacsony

46. Suyuti, al-Durr al-Mansur, IV, 570

áron adták el őt, néhány dirhamért, mert kevésre tartották.” (József, 12:19-20)

Bármennyire is lenyűgözte őket József szépsége, az utazók alacsony áron adták el. Gyorsan meg akartak szabadulni tőle, mert attól tartottak, hogy felbukkan valaki a családjából, és visszaköveteli a fiút.

وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

A nagy sejk, Muhjiddin ibn Arabi azt mondta: „Amikor a Mindenható Allah be akarja teljesíteni a misztériumot: **„És Allah parancsa eldöntött rendelés.”**”⁴⁷, azt általában úgy teszi, hogy valakit botlás vagy melléfogás elkövetésére készítet.”

József (a.s.) egyszer a tükörben nézte magát, és azt gondolta: „Ki tudja, milyen hatalmas pénzt érnek, ha rabszolga lennék!”

Emiatt a pillanatnyi hiúság miatt a Mindenható Allah úgy rendezte, hogy Józsefet valóban eladják rabszolgának, de nagyon alacsony áron.

Mohammed próféta (s.a.w.) egyszer hazafelé tartott, mikor egy csapat gyerek elállta az útját, és játékosan rákiáltott:

- Nem engedünk át, amíg nem adsz nekünk is valamit, ahogy adni szoktál Hasszánnak és Husszeinnek is!

Allah Küldötte (s.a.w.) elmosolyodott, és azt mondta Bilálnak:

- Menj haza, és hozz valamit, amit találsz, hogy a váltságdíjam legyen!

Bilál (r.a.) hamarosan visszatért, és hozott nyolc szem diót, amit a Próféta (s.a.w.) szétosztott a gyerekek között, s tréfásan mondta:

- A testvéreimet, Józsefet is alacsony áron adták el! Lám, én is csupán nyolc dióért keltem el.

Ami igazán fontos, az a belső szépség, és nem a külső. A külső szépség elmúlik, de a gyönyörű szív, jellem és erkölcs örökké tartó. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

„Allah nem a külsőtöket vagy az arcotokat nézi, hanem a szívüket.”⁴⁸

Hágárt rabszolgaként adták ajándékba Sárának. Mégis ő szülte meg Iszmait, akinek vérvonalából Mohammed próféta (s.a.w.) származik.

A test nem bír nagy fontossággal. Csak a lélek házaként szolgál. A lelke az, ami alantassá vagy magas rangúvá teszi az embert. Akinek a szíve tiszta, és a cselekedetei jók, az megbecsült Allah előtt. Egy csinos arc vagy nagy vagyon azonban semmiféle súllyal nem bír.

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

Valójában az adja el olcsón saját magát, aki saját vágyai rabszolgájává válik. Gondolkodjunk el azon a hatalmas veszélyen, ami azokra leselkedik, akik szívüket és lelküket eladják, hogy alantas vágyaik rabszolgái legyenek. Az embernek tudatában kell lennie annak, hogy milyen tiszteletreméltó rangra teremtetett, és nem szabad leláncolnia magát alsóbb énje béklyóival. A Mindenható Allah azt mondja: **„Láttad-e azt, aki a saját vágyait teszi meg istenének? És lennél-e az ő gondviselője?”**⁴⁹

48. Muslim, Birr, 22; Ibn Majah, Zuhd, 9

49. A megkülönböztető, 25:43

A Kegyes Korán így folytatja:

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

„És az, aki Egyiptomból megvásárolta őt, azt mondta a feleségének: „Tedd kényelmessé az itt-tartózkodását! Talán a hasznunkra válik, vagy a fiunkká fogadhatjuk.” És így alapoztuk meg Józsefet a földön, hogy megtaníthassuk neki az elbeszélések magyarázatát. És Allah az Irányítója az ügyeinek, de a legtöbb ember nem tudja ezt.”
(József, 12:21)

A Korán-tudósok szerint a rabszolgakereskedő, aki megvásárolta Józsefet, végül Egyiptom pénzügyminiszterének adta el. A miniszter észrevette, hogy József (a.s.) intelligens és tehetséges fiú, aki később hasznára válhat az államügyekben. Emellett gyermeke sem volt, s arra gondolt, hogy később örökbe fogadhatná őt.

Abból, hogy Józsefet egy magas rangú állami tisztségviselőnek adták el, arra következtethetünk, hogy másodszor már magas áron kelt el. Azt mondják, hogy a rabszolgakereskedő három napon keresztül árverezte el Józsefet, s az árverés akkor ért véget, amikor a miniszter kifizette érte a saját súlyát aranyban, ezüstben, gyöngyben, selyemben és mósuszban is.

A Mindenható Allah azt mondja:

„Ádám fia! Te akarsz valamit, és Én is akarok valamit. És csak az következik be, amit Én akarok. Ha aláveted magad az Én akaratomnak, megadom neked, amire vágysz, de ha megpróbálsz lázadni az Én akaratom ellen, visszafordítom a kívánságodat! És végül az Én parancsom győzedelmeskedik.”

A Kegyes Koránban Allah a tudást dicséri, és elítéli a tudatlanságot.

Allah Küldöttét (s.a.w.) megkérdezték:

- Melyik cselekedet a legjobb?

- Ismerni Allahot – felelte.

- Melyik cselekedet emeli a legmagasabbra az ember rangját? – kérdezték újra a Társai, átfogalmazva a kérdést, de ő ismét azt felelte:

- Ismerni Allahot!

- Allah Küldötte, miért a tudásról beszélsz nekünk, mikor mi a cselekedetekről kérdezzünk? – kérdezték a Társai.

- Mert a kevés cselekedet, amit az Allahra vonatkozó tudás alapján végeznek, előre viszi az embert, de tudás nélkül nem, még ha sokat tesz is az ember!⁵⁰

A taszavuf szerint a tudás tökéletesítése jobb a cselekedetek tökéletesítésénél. Ugyanakkor egy hiba a tudásban sokkal veszélyesebb, mint egy hiba a cselekedetekben, mivel az ép hit nélkül az ember nem képes megfelelő cselekedeteket végezni.

Ezért a próféták azért fohászkodtak Allahhoz, hogy növelje a tudásukat. Az angyalok azért tisztelték Ádámot (a.s.), és azért borultak le előtte, mert tudta minden dolog nevét, amit Allah megtanított neki. Salamon próféta (a.s.) hatalmas királyságát előrelátása és tu-

50. Al-Munawi, Fayd al-Qadir, IV, 688

dásra alapozott kormányzása révén érte el, József próféta (a.s.) pedig azért emelkedett bebörtönzött rabból királlyá, mert tudta értelmezni az álmokat.

József és Zulejha

A Kegyes Korán azt mondja:

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

„És amikor a férfikort elérte, bölcsességet és tudást adtunk neki. És így jutalmazzuk a jótevőket.” (József, 12:22)

József lenyűgöző külsejű fiatal férfivé serdült. Zulejha, a ház úrnője érzéseket kezdett táplálni iránta, és eljött a nap, amikor már nem tudta tovább titkolni:

وَرَأَوْدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ. وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

„Az asszony, akinek a házában volt, el akarta csábítani őt. És bezárta az ajtókat, és azt mondta: „Gyere ide, te!” Azt mondta: „Allah óvjon meg! Az én Uram a legjobb menedék! Bizony, a bűnösök nem lesznek sikeresek!”

És bizony, az asszony akarta őt, és ő is akarta volna, ha nem látta volna meg Ura bizonyítékát. Így volt, hogy elfordíthassuk tőle a gonoszságot és erkölcstelenséget. Bizony, ő őszinte hitű szolgálók közé tartozott.” (József, 12:23-24)

Zulejhának megvolt az a három dolga, amire a nefsز legjobban vágyik: vagyon, hírnév és érzékiség. Fiatal volt és gyönyörű, és olyan elbűvölő, amit a legtöbb férfi vonzónak talált. Most pedig bezárta az ajtót, és az intimitás pillanatában, ami a legrejtettebb vágyakat is felkavarja, megpróbálta elcsábítani Józsefet.

Magához hívta őt, hogy megpróbálja betölteni bűnös vágyait. Ez a hívás a legacélosoabb akaratot is meggyengítette volna, és József is nehéz helyzetben találta magát, amire a Korán ezekkel a szavakkal utal: **„ő is akarta volna, ha nem látta volna meg Ura bizonyítékát”**. Egy férfi számára az egyik legnehezebb kihívás az életben nemet mondani egy fiatal, gyönyörű és gazdag asszonynak, kíváltképp, ha titokban, kettesben tesz neki ajánlatot.

József próféta spirituálisan vértette fel magát a kihívás ellen, a Mindenható Allahnál keresve menedéket a fohással: **„Allah óvjón meg!”** (maadh'Allah). Ekkor Allah „bizonyítékot” mutatott neki, és bepillantást engedett neki abba, hogy milyen gonosz dolog lett volna engedni a kísértésnek. Ezáltal isteni védelem alá helyezte őt.

A bűnre csábító kísértésnek csak úgy állhatunk ellen sikeresen, ha annál keresünk menedéket, Akinek végtelen hatalma van, hogy oltalmazzon.

Egyes Korán-magyarázok azt mondják annak kapcsán, hogy mit jelent a „bizonyíték” (burhan) szó a fenti ájában:

Amikor Zulejha próbálta elcsábítani őt, József egy hangot hallott, amely azt mondta: ne tedd! De először nem figyelt rá, ám kétszer is újra hallotta, és hirtelen megjelent a szeme előtt Jákob (a.s.) képe. Ekkor József észhez tért, és elfordult az asszonytól. Allah engedelmevel Jákob próféta spirituális segítséget nyújtott fiának (isztianah), és segített ellenállni a kísértésnek.

Ez a spirituális segítség fajtáinak (isztianah, isztighatha, rabita) példája.

Ali ibn Haszan elbeszélése szerint a szobában, ahol voltak, volt egy bálvány is, de Zulejha letakarta egy szövetdarabbal, mielőtt ajánlatot tett Józsefnek. József megkérdezte tőle, hogy miért tette, mire Zulejha azt felelte: „Szégyelleném, hogy lásson a bűnös vágyam közben!”

József azt mondta erre: „Bizony, nekem jobban kell szégyellnem magam Uram előtt, aki a legszebb formában teremtett engem, mint neked egy élettelen kődarab előtt!”

Mikor a „bizonyítékot” látta, József megrémült, és az ajtóhoz szaladt, Zulejha pedig utána:

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ
وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا
إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

„És versengtek egymással az ajtó felé, és az asszony eltépte az ingét hátulról, és mindketten ott találták a férjét az ajtónál. Azt mondta (az asszony): „Mi legyen a fizetsége, aki gonoszságot akart a családnak, ha nem az, hogy bebörtönöztetik, vagy egy fájdalmas büntetés?” (József, 12:25)

A miniszter hallotta a zajt, és beviharzott a szobába:

- Hát itt meg mi történik? – kérdezte dühösen.

- Ez az ember éppen most próbált erőszakot elkövetni rajtam! – kiáltotta Zulejha, ezzel a rágalmazást is hozzáadva bűnei listájához.

A miniszter csalódottan nézett Józsefre:

- Mindazok után, amit érted tettem, így hálálod meg nekem?

József ismét nehéz helyzetben találta magát. Próbálta megmagyarázni, hogy mi történt, de ekkor valaki a segítségére sietett:

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ قُبْلِ فَصَدَقْتُ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ. وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبْتُ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ

„Azt mondta (József): „Ő akart elcsábítani engem!”. És egy tanú a családjából tanúskodott: „Ha az inge előlről van eltépve, akkor az asszony igazat mondott, és ő a hazugok közül való. De ha az inge hátulról van eltépve, akkor az asszony hazudott, és ő az igazak közül való!” (József, 12:26-27)

József próféta Allahhoz fohászkodott, hogy adjon egyértelmű bizonyítékot az ártatlanságára. Ekkor Zulejha gyermeke, aki mindössze három vagy négy hónapos volt akkor, csodálatos módon megszólalt, és tanúskodott József ártatlansága mellett.

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ
إِنْ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ. يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا
وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ.

„És amikor látta (a férj), hogy az inge hátulról szakadt el, azt mondta: „Bizony, ez a ti női cselvetéseitek közül való! Bizony, erős a ti cselvetéseitek. József, ne törődj ezzel. És te, asszony, kérj bocsánatot a bűnödért! Bizony, te a vétkesek közé tartozol!” (József, 12:28-29)

Azonban a történetek híre hamarosan elterjedt a városban:

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

„És az asszonyok a városban azt mondták: „A hatalmas felsége el akarta csábítani a rabszolgafiúját, és szenvedélyes szerelemre gyulladt iránta! Bizony, látjuk, hogy nyilvánvaló tévelygésben van!” (József, 12:30)

Az asszonyok elvágják a kezüket

Zulejha hamarosan megtudta, hogy a város asszonyai, még a saját barátai is rajta gúnyolódnak, ezért úgy döntött, meghívja őket magához:

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

„És amikor az asszony hallotta a gyanúsításukat, értük küldetett, és lakomát készített nekik, és kést adott a kezükbe. És azt mondta: „Gyere ki eléjük!” Aztán, mikor meglátták őt, csodáltkák, és megvágták a kezüket, és azt mondták: „Allah mentsen! Nem ember ez, hanem egy nemes angyal!” (József, 12:31)

Az ája a lakomára vagy vendégségre a muttekean szóval utal, ami szó szerint azt jelenti: párnák, amikre hátra lehet dőlni. Az előkelő, gazdag egyiptomiak szokása az volt, hogy puha, kényelmes párnákon heverészve élvezték a lakomákat. Ezért nem szabad a musz-

limoknak heverészve, párnákra dőlve enniük, hiszen Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Nem eszem hátradőlve.”⁵¹

Aisa (r.a.) így hasonlította Allah Küldötte (s.a.w.) szépségét Józseféhez:

وَلَوْ سَمِعَ أَهْلُ مِصْرَ أَوْصَافَ حَدِّهِ
لَمَا بَذَلُوا فِي سَوْمِ يُوسُفَ مِنْ نَقْدٍ
لَوَائِمَ زُلَيْحَا لَوْ رَأَيْنَ جَبِينَهُ
لَأَثَرْنَ بِالْقَطْعِ الْقُلُوبَ عَلَى الْأَيْدِ

*Ha Egyiptom népe az ő szépségéről hallott volna,
Nem adnak Józsefért egy fillért se!
Ha Zulejha barátnői az ő arcát látták volna,
Nem a kezükbe vágna, hanem a szívükbe.*

Mohammed próféta (s.a.w.) azonban mindig is a belső szépséget fohászkodott. Még amikor a tükörbe nézett, akkor is az erkölcs, jellem fontossága jutott eszébe:

„Uram, ahogy megszépítetted a külsőmet, úgy szépítsd meg a jellememet is!”

„Uram, vezess engem a legszebb erkölcsre, és csak Te vezethetsz arra!”⁵²

Zulejha mérges lett, látva barátnői reakcióját:

51. Bukhari, Atimah, 13

52. Ibn Hajar, Fath al-Bari, X, 456

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ
وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ

„Azt mondta: „Ez az, aki miatt vádoltatok engem! És bizony, én el akartam csábítani őt, de ő megmentette magát, és ha nem teszi azt, amit parancsolok neki, akkor bizony be lesz börtönözve, és azok között lesz, akik megszégyenítettnek!” (József, 12:32)

József így városszerte híressé vált. Nem mehetett végig az utcán úgy, hogy ne kapott volna ajánlatokat a nőktől. Tartott a csábításuktól, és Allahhoz fohászzkodott védelemért. Tudta, hogy a vágy tüzelte nők olyan cselszövésekkel állhatnak elő, amire még a sátánok sem gondolnának.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيِّدَهُنَّ أَضْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ

„Azt mondta: „Uram, a börtön kedvesebb nekem, mint az, amire ők hívnak engem. És hacsak Te el nem fordítod a cselvetésüket tőlem, akkor lehet, hogy hajolni fogok feléjük, és a tudatlanok között leszek!” (József, 12:33)

A taszavvuf tudósai szerint nem lehet az alsóbb én veszélyei ellen úgy védekezni, hogy kompromisszumokat kötünk vele, és megadjuk az alsóbb énnek, amit akar. Az egyetlen menekvés az, ha Allahnál keresünk menedéket, és Neki engedelmessé válunk. Ez mentette meg József prófétát (a.s.) is.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

„És Ura válaszolt neki, és elfordította tőle a cselvetésüket. Bizony, Ő a mindent Halló, mindent Tudó.” (József, 12:34)

Egyetlen szív sincsen biztonságban Allah védelme nélkül, még a prófétáké sem. Az ember úgy lett teremtve, hogy sosem érezheti magát biztonságban az evilági csapdától, az alsóbb én és a Sátán suttozásaitól. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy József próféta (a.s.) csak azután tudta visszafogni magát, amikor „látta Ura bizonyítékát”, ami olyan volt, mint egy pajzs közte és a bűn között.

Tehát Allah szolgálaként mindig elővigyázatosnak kell lennünk, hogy mire törekedhet alsóbb énünk, és tudnunk kell, hogy nincs erőnk harcolni másként, mint Allah védelmén keresztül.

A börtön

József próféta (a.s.) fohásza meghallgatásra talált, és:

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنُّهُ حَتَّىٰ حِينٍ

„Aztán úgy gondolták, miután látták a jeleket, hogy bizony be-börtönzik őt egy időre.” (József, 12:35)

József prófétát (a.s.) láncra verték és durva vászoninget adtak rá. Amikor a börtön kapujához közeledett, lehajtotta fejét, és amikor belépett, azt mondta: „Allah nevében!” Minden rab felé fordította a fejét, József pedig sírni kezdett. Gábiel eljött hozzá, és megkérdezte, miért sír.

- Mert itt nincs olyan hely, ami megfelelő lenne az imához! – felelte József.

- Imádkozz, ahol csak akarsz, mert Allah negyven ölnyi helyet tisztává tett neked ebben a börtönben! – felelte Gábiel.⁵³

53. A korábbi próféták és közösségeik nem imádkozhattak akárhol, hanem csak a kijelölt helyeken. Mohammed prófétának (s.a.w.) adatott az a kizárólagos jog, hogy ő és a közössége bárhol imádkozhat, ha az a hely tiszta: az egész föld imahelyként adatott a muszlimoknak. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَرْانِي أَغْصِرُ خَمْرًا
وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْهُ نَبْتَنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ. قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ
تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي
رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

„És két fiatalember vonult a börtönbe vele együtt. Az egyik azt mondta: „Bizony, én láttam magamat, ahogy bort préseltem!” És a másik azt mondta: „Bizony, én láttam magamat, ahogy kenyeret vittem a fejemen, amiből a madarak ettek. Tájékoztass minket ennek a magyarázatáról! Bizony, látjuk, hogy a jótevők közé tartozol.”

Azt mondta (József): „Az étel, amivel ellátnak benneteket, még el sem fog jönni hozzátok, de én tájékoztatlak benneteket a magyarázatáról, mielőtt elérne hozzátok. Abból van ez, amit Uram tanított nekem. Bizony, én elhagytam annak a népnek a vallását, akik nem hisznek Allahban, és tagadják a Túlvilágot.” (József, 12:36-37)

Ami azt illeti, hogy ezek a fiatalemberek hogy kerültek a börtönbe, azt mondják, hogy Egyiptom nemesei összeesküvést szőttek, hogy megöljék a királyukat, Rajjánt, és közülük egy vegye át a helyét. Ezért megvesztegették ezt a két embert, akik egyike a király szakácsa volt, a másik a pohárnoka. Nekik kellett volna végrehajtani a tervüket azzal, hogy a király ételét és italát megmérgezik.

„Az egész föld megtisztított és mecsetként adatott nekem.” (Bukhari, Tayammum, 1)

A szakács meg is tette a feladatát, de a pohárnok nem tartotta helyénvalónak, és meggondolta magát az utolsó pillanatban. Ezért amikor a király leült az asztalhoz, és az ételért nyúlt, rákiáltott:

- Ne érintsd az ételt, királyom, mert mérgezett!

Amikor a szakács ezt meghallotta, bosszúból ő is felkiáltott:

- Az italhoz se nyúlj, az is mérgezett!

A király ekkor megparancsolta a pohárnoknak, hogy igyon az italából, amit az habozás nélkül meg is tett. A király a szakácsnak is megparancsolta, hogy egyen az ételből, de ő nem volt hajlandó. Az ételt akkor az állatoknak adták, amelyek el is pusztultak tőle. Ekkor mindkét szolgát börtönbe vetették, hogy ott várják ki az ítéletüket. Ekkor látták a Kegyes Koránban említett álmokat.⁵⁴

Mielőtt az álmokat megmagyarázta volna, József próféta (a.s.) először az egyistenhitre akarta hívni rabtársait, és a tudtukra adni, hogy az ő tudása a Mindenható Allahtól származik, Egyiptom népe pedig rossz úton jár.

Ebből levonhatjuk a tanulságot, hogy egy hívő még a legnehezebb körülmények között sem feledkezhet meg kötelességéről, hogy a jóra hívja az embereket, és próbálja a rossztól távol tartani őket.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ
نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ. يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ
مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ. مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا

54. Al-Qurtubi, Al-Jami, IX, 189

أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

„És az ősapáim vallását követem: Ábrahámét, és Izsákét és Jákobét. És nem való az nekünk, hogy társítsunk bármit Allah mellé. Ez Allah kegyelméből van, amiben minket és az emberiséget részesítette. De a legtöbb ember nem hálás.

Két rabtársam! A megosztott urak jobbak-e, vagy Allah, az Egyetlen, az Ellenállhatatlan?

Nem szolgáltok rajta kívül mást, csak neveket, amelyekkel ti neveztetek el őket, ti és az ősapáitok, de erre Allah nem küldött le semmiféle bizonyítékot. A döntés senki másé, csak Allahé. Ő azt parancsolta, hogy ne szolgáltok mást, csak Őt. Ez a helyes vallás, de a legtöbb ember nem tudja.” (József, 12:38-40)

József (a.s.) megfejti az álmokat

Miután elmagyarázta a tauhid lényegét rabtársainak, József (a.s.) az álmukkal kapcsolatban is tájékoztatta őket:

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ
فَيُضْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ.
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

„Két rabtársam! Ami az egyikötöket illeti, ő bort fog tölteni az urának, ami a másikat illeti, megfeszítik, és a madarak esznek a fejéből. Elrendeltetett a dolog, amiről érdeklődtök.” És azt mondta annak, akiről úgy gondolta, hogy meg lesz mentve: „Említs meg engem urad jelenlétében!” De a Sátán elfeledtette vele, hogy megemlékezzen róla uránál, ezért börtönben maradt még néhány évig.”
(József, 12:41-42)

Az események pedig pontosan úgy következtek be, ahogy József megmondta. A pohárnokot szabadon engedték, és visszahelyezték hivatalába, a szakácsot pedig felakasztották.

Egyes Korán-magyarázók szerint a Mindenható Allah nem volt elégedett azzal, hogy József próféta (a.s.) mástól kért segítséget Rajta kívül, mikor arra kérte a pohárnokot, hogy szóljon egy jó szót érdekében uránál. Ez egy pillanatnyi botlás volt József részéről, de emiatt újabb 7 évet kellett a börtönben töltenie, azon az 5 éven felül, amennyi ideje már ott volt. Tehát összesen 12 évig maradt a börtönben.

Azt mondják, hogy a rabok még szabadulásuk után is meglátogatták Józsefet a börtönben, és hosszú beszélgetéseket folytattak vele. A börtönőrnek is ez volt a szokása, és egy napon azt mondta Józsefnek:

- József! Jobban szeretlek téged minden másnál!
- Allahnál veszek menedéket a szeretettedtől! – felelte József.
- De miért? – kérdezte a börtönőr.
- Apám szeretett engem, és a testvéreim kútba dobtak. Zuleyha is szeretett, és börtönbe vetettek. Ha te is szeretsz engem, ki tudja, mi ér legközelebb!

Malik ibn Dinar elbeszélése szerint, amikor József próféta (a.s.) megkérte a pohárnokot, hogy szóljon egy szót az érdekében ura előtt, a Mindenható Allah kinyilatkoztatta: „Te, József, valaki másra hagyatkoztál helyettem! Ezért meghosszabbítom a börtönben töltött idődet.”

József (a.s.) ekkor sírni kezdett, és azt mondta: „Uram! Nehéz lett a szívem a szomorúságtól és megbánástól! Soha többé nem hallsz ilyen szavakat tőlem!”

Amikor Haszan Baszri ezt olvasta, mindig sírt, és azt mondta: „Mi lesz akkor velünk, akik mindig másokhoz futunk segítségért, ha baj ér minket?”

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Allah legyen kegyelmes a testvéremhez, Józsefhez! Ha nem kérte volna a pohárnokot, hogy említse meg nevét ura előtt, nem maradt volna börtönben még hét évet az öt után!”⁵⁵

Azonban a Mindenható Allah a prófétákat és igazakat nem büntetésként, hanem ajándékként teszi ki a szomorúságnak és bánatnak.

A Próféta (s.a.w.) azt mondta: „Ha Allah szereti egy szolgáját, gondokat áraszt rá.”⁵⁶

Abu Szaid Al-Khudri (r.a.) meglátogatta Allah Küldöttét (s.a.w.) a végső betegsége során, és személyesen is tanúja volt, mekkora fájdalommal kellett elszenvednie. Azt beszélte el:

„A kezemmel a takarón át is éreztem a forróságot a láza miatt. Azt mondtam:

- Nagyon magas lázad van, Allah Küldötte!

55. Bursevi, Ruhu'l-Beyan, IV, 264

56. Ali al-Muttaqi, Kanz al-Ummal, III, 334/6811

- Ilyenek a próféták – sokszorosán kapjuk a nehézségeket, de a jutalmat is hasonlóképpen! – felelte.

- Allah Küldötte, kik viselik el a legtöbb nehézséget az emberek közül? – kérdeztem.

- A próféták – válaszolta.

- És utánuk?

- Az igazak vannak köztük, akik olyan nagy szegénységgel tetnek próbára, hogy nincs semmi másuk, csak egy köntös, amivel eltakarhatják magukat, de ők úgy örülnek a nehézségeknek, ahogy ti a vagyonnak!⁵⁷

A király álma

Egy napon pedig:

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي
رُؤْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ. قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ. وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ
أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ. يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى
يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ.

„A király azt mondta: „Bizony, láttam álmomban hét kövér tehenet, amiket megevett hét sovány, és hét zöld kalászt, és másokat,

57. Ibn Majah, Fitan, 23

amik szárazak voltak. Ti vezetőik! Magyarazzátok meg nekem az álmomat, ha tanultak vagytok az álmok magyarázásában!”

Azt mondták: „Ezek szövevényes álmok! És mi nem vagyunk tanultak az álmok magyarázásában!”

De az, aki megszabadítottatott, és visszaemlékezett egy idő után, azt mondta: „Én tájékoztatlak benneteket a jelentéséről, küldjétek hát el engem!”

„József, te igaz! Magyarázd meg nekünk a hét kövér tehenet, amelyet megevett hét sovány, és a hét zöld kalászt, és a más szárazakat, hogy úgy térhessek vissza az emberekhez, hogy tudhassák!”
(József, 12:43-46)

Allahtól kapott tudásával pedig József próféta (a.s.) magyarázatot adott a különös álmokra:

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ. ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُخْصِنُونَ. ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ.

„Azt mondta: „Hét évig úgy vettek majd, ahogy szoktatok, és amit learattok, azt hagyjátok a kalászban, kivéve egy keveset, amiből esztek.

És azután jönni fog hét nehéz év, amely elfogyasztja, amit előreküldtetek, kivéve egy keveset, amiből raktározatok.

Aztán jönni fog utána egy év, amelyben meg lesznek segítve az emberek, amikor préselni fognak.” (József, 12:47-49)

A király örült a megfejtésnek, és meg akarta jutalmazni Józsefet:

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ
فَأَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ.

„És a király azt mondta: „Hozzátok őt hozzám!” De amikor a hírnök eljött hozzá, azt mondta: „Térj vissza uradhoz, és kérdezd meg tőle, hogy mi volt a helyzet az asszonyokkal, akik megvagták a kezüket. Bizony, Uram ismeri a cselvetésüket!” (József, 12:50)

József próféta (a.s.) udvariasságból nem adta meg Zulejha nevét. Attól is tartott, hogy az asszony esetleg újabb cselvetéssel próbálkozhat, ha úgy érzi, hogy József nyilvánosan vádolja őt.

A király összegyűjtötte az érintett nőket, és megkérdezte:

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ.

„Azt mondta: „Mi volt veletek, amikor el akartátok csábítani Józsefet?” Azt mondták: „Allah őrizzen! Nem tudunk róla semmi rosszat!” A Hatalmas felesége azt mondta: „Most kiderült az igazság! Én akartam elcsábítani őt, és bizony, ő az igazak közül való.” (József, 12:51)

József pedig elmondta az egyetlen okát annak, hogy azt akarta, hogy az asszonyok bevallják, amit tettek:

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

„Ezt azért tettem, hogy megtudja, hogy nem árultam el őt távollétében, és hogy Allah nem vezeti az árulók cselvetését.” (József, 12:52)

A Mindenható Allah azt mondja:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

„Bizony, Allah nem szereti az árulókat.” (A hadzsákmány, 8:58)

És semmilyen árulás nem rosszabb, mint amit valaki a Mindenható Allah és a Küldötte (s.a.w.) ellen követ el. A Kegyes Korán így figyelmeztet erre:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

„Ti, akik hisztek! Ne áruljátok el Allahot és a Küldöttét, és ne áruljátok el a rátok bízott dolgokat, miközben tudjátok.” (A hadzsákmány, 8:27)

A következő történet is bemutatja, hogy azok, akik elárulják Allah parancsait azzal, hogy megsértik mások jogait, valójában saját magukat árulják el. Az árulás mindig az ellen fordul, aki elköveti.

Darvan története

Egy bőkezű jemeni embernek földjei voltak Szana'a környékén, ahol szőlőt, datolyát és más terményeket termesztett. A termés betakarításakor mindig jókora részt különített el a szegények számára. Halálos ágyán azt kérte a fiait, hogy ők is folytassák ezt a szokását. Azonban a fiait legyőzte a mohóság, és azt mondták egymás közt:

„Nagy családunk van, de kevés a vagyonunk, amivel gondoskodhatnánk róluk! Nem adunk többé semmit a szegényeknek, mostantól takarítsuk be a termést, még mielőtt odajönnének, hogy kérjenek belőle!”

Azonban rosszindulatuk miatt a Mindenható Allah éjszaka tüzet küldött, amely hamuvá égetett mindent a földjeiken. A pompás kert felismerhetetlenné vált. Amikor kora reggel megjelentek, hogy szüreteljenek, döbbenet töltötte el a zsugori örökösöket, és először azt hitték, hogy rossz helyre jöttek.

Valójában egész idő alatt az apjuk bőkezűsége és a szegények érte mondott fohászaik tették a termésüket olyan bőséggé. A kert hasznára volt a város minden szegény emberének. De a fiúk túl sokra tartották, és fogalmuk sem volt arról, hogy az adakozás nélkül a kertjük nem ér semmit. Az óvatlanság megvakította szívüket.

Ezért mondja azt a Mindenható Allah:

„És ne tartsz a figyelmetlenek közé!” (A magaslatok, 7:205)

Ez a történet Darvan története, amit a Kegyes Korán így beszél el:

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ. وَلَا يَسْتَشْنُونَ. فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ. فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ. فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ. أَنْ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ. فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ. أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ. وَغَدُوا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ.

„Bizony, próbára tettük őket, ahogy próbára tettük korábban a kert tulajdonosait, mikor megesküdtek, hogy leszüretelik a gyü-

mölcseit reggelre. És nem tettek kivételt. Ezért Urad látogatása érte azt, mialatt ők aludtak, és olyan lett, mintha learatták volna.

És szólították egymást reggel, „Menjetek korán a földetekre, ha szüretelni akartok”.

*Így hát felkerekedtek, suttogva beszélgetve: Nem léphet be hoz-
zátok ma egyetlen szegény sem! És korán kimentek, eltökélten, ké-
pesek voltak rá.” (A toll, 68:17-25)*

Azonban amikor a kertbe értek, rádöbbsentek mohóságuk és árusulásuk következményére, és mély megbánás töltötte el őket. A Ke-
gyes Korán azt mondja:

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ. بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ. قَالَ أَوْسَطُهُمْ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ. قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ.
فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ. قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا
طَاغِينَ. عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ.

*„De amikor látták, azt mondták: „Bizony elvesztünk! Nem!
Meg lettünk fosztva!”*

*A legmérsékeltebb közülük azt mondta: „Hát nem mondtam
nektek, hogy miért nem magasztaljátok?”*

*Azt mondták: „Dicsőség Urunknak! Bizony, bűnösök voltunk!”
Aztán egymáshoz fordultak, és vádolták egymást. Azt mondták:
„Jaj nekünk! Bizony, lázadók voltunk.” Talán Urunk valami job-
bat ad nekünk cserébe. Bizony, buzgón Urunkhoz fordulunk.” (A toll,
68:26-32)*

Milyen csodálatosan tájékoztat minket a Mindenható Allah
azok keserű végzetéről, akik csaláshoz folyamodnak, hogy megfosz-

szak a szegényeket a nekik járó résztől! A Mindenható Allah jól ismeri a szívekben rejlő szándékot. Az Ő dicsősége mindent átfog. A történetet pedig egy fontos figyelmeztetéssel zárja:

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ.

„Ilyen a büntetés. És a túlvilági büntetés nagyobb. Bárcsak tudnák!” (A toll, 68:33)

József (a.s.) előrelátása

József nem akarta elhagyni a börtönt, amíg bebörtönzésének körülményei nem tisztázódnak, és a király és a közvélemény egyaránt megtudja, hogy ő ártatlan ember, akit igazságtalanul vetettek börtönbe. Azzal, hogy megőrizte tartását és használta az eszét, azt is megakadályozta, hogy a bebörtönzéséért felelős asszonyok további bajt keverjenek. Csak akkor volt hajlandó kilépni a börtönből, mikor bebizonyosodott, hogy rágalmazás és hazugságok áldozata volt.

Ez is követendő példa a muszlimok számára, akiknek meg kell próbálniuk elkerülni az olyan helyeket és helyzeteket, ahol rossz benyomás alakulhatna ki róluk. Ha pedig már megtörtént, mindent meg kell tenniük, hogy tisztazzák nevüket és becsületüket.

A tudósok is nyomatékosan azt tanácsolják a muszlimoknak, hogy kerüljék el azokat a helyeket, amelyek okot adhatnak a gyanakvásra. Omár (r.a.) azt mondta: „Aki gyanús helyekre jár, maga is gyanússá válik.”

Ahogy József próféta (a.s.) ügyelt arra, hogy eloszlassa a vele kapcsolatban kialakult téves benyomásokat, Mohammed próféta (s.a.w.) is nagy gondot fordított arra, hogy másokban ne alakuljanak ki a valóságnak nem megfelelő gondolatok. A felesége, Szafíja bint Hujaj (r.a.) azt beszélte el:

„Allah Küldötte (s.a.w.) elvonuláson volt a mecsetben Ramadán utolsó 10 napjában. Egy este meglátogattam, hogy megbeszéljek vele valamit. Utána elindult, hogy hazakísérjen. Út közben találkoztunk két férfival a medinai muszlimok közül, akik felgyorsították a lépteiket, és el akartak sietni.

- Álljatok meg, ez itt a feleségem, Szafija, aki velem van! – mondta a Próféta (s.a.w.).

- Allah Küldötte, hogyan is férhetne hozzád bármi gyanakvás? – kérdezték a Társai.

- A Sátán úgy kering az ember gondolataiban, mint a vér testében. Attól tartottam, hogy kétséget ültethet a szívetekbe – mondta a Próféta (s.a.w.).⁵⁸

Azonban nemcsak az fontos, hogy elkerüljük az olyan helyzeteket, ahol gyanúba keveredhetünk, hanem az is, hogy mi magunk se gyanakodjunk. A Mindenható Allah így figyelmeztet:

„Ti, akik hisztek! Kerüljétek el a sok gyanakvást! Bizony, van olyan gyanakvás, ami bűn. És ne kémkedjétek, és ne rágalmazzatok egymást!” (A szobák, 49:12)

József (a.s.) tehát minden kétséget kizáróan bizonyította ártatlanságát. De még ekkor is menedéket keresett alsóbb énjétől, és alázatosan azt mondta:

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ
رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

„És nem mentem fel magam. Bizony, a lélek mindig rosszra ösztökél, kivéve, akin Uram megkönyörül. Bizony, Uram Megbocsátó, Irgalmas.” (József, 12:53)⁵⁹

A Mindenható Allah azt is mondja a Kegyes Koránban:

„És ha nem lett volna Allah kegye és kegyelme irántatok, soha nem tisztult volna meg közületek senki. De Allah megtisztítja azt, akit Ő akar. És Allah mindent Halló, mindent Tudó.” (A fény, 24:21)

Az igaz szolgának ezért Allahnál kell menedéket keresnie al-
sőbb enje csábításaitól, és azért fohászkodnia, hogy megtisztulva tér-
hessen vissza Urához.

Allah királlyá teszi a szolgát

Egyiptom királya észrevette, hogy József mennyire intelligens
ember, aki nagy szolgálatot tehetne a népnek és az államnak:

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِضُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ
الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ

**„A király azt mondta: „Hozzátok őt hozzám, hogy kiválaszt-
hassam őt saját magamnak!” Aztán, amikor beszélt vele, azt mon-
ta: „Bizony, ma szilárdan megalapozott, megbízható vagy elöt-
tünk!” (József, 12:54)**

59. Vannak olyan Korán-magyarázók is, akik szerint az 53-54. ája szavait Zulejha mondja. Ebben az esetben úgy kell értenünk: „Semmiképpen nem állítom, hogy ártatlan vagyok. Beismerem, amit tettem, hogy József tudja: bármit is tettem vele kapcsolatban, a jelenlétében tettem, soha semmit nem tettem a háta mögött. Ami történt, megtörtént, és ez minden, ami történt.” Ezzel a vallomással Zulejha nemcsak Józsefet tisztázta, hanem célzott saját hitére is.

Amikor József próféta (a.s.) kísértált a börtönből, ezt írta a kapujára: „Ez a nehézségek otthona, az élők sírja. Amikor a kapui bezárnak mögötted, az ellenségeid nevetnek, és eltölt a szomorúság.”

Aztán megfürdött, új ruhákba öltözött, és fohászkodott a börtönben maradtakért:

„Uram, fordítsd feljűk az igazak szívét, és hagy híruk nélkül, kétségben a hozzátartozóikat!”

És amikor a király udvarába lépett, azt mondta:

„Uram! Jobban várom azt a jót, ami Tőled származik, mint azt a jót, ami innen származik. A Te hatalmadban és dicsőségben keresek menedéket attól a rossztól, ami ebből származhat!”

Akkorra már a miniszter, aki gyerekkorában megvásárolta Józsefet, meghalt. A király pedig egy nemes és erényes ember volt, egy olyan család sarja, akik eredetileg Arábiából vándoroltak ki, és négy évszázadon át uralkodtak Egyiptomban. Számos nyelven beszélt, és azonnal lenyűgözte őt József, aki még nála is több nyelven tudott. Közvetlenül tőle akarta hallani az álma magyarázatát, így József elismételte azt. A király csodálta József szavainak mélységét és kifinomultságát, és megkérdezte, milyen óvintézkedéseket tegyenek. József azt felelte:

- A termékeny évek során próbálatok többet termelni, és elraktározni a termést! Így nemcsak a népetekről gondoskodhattok majd, hanem a felesleget eladhatjátok, és növelhetitek az államkincstár vagyonát.

- De ki fogja mindezt felügyelni és irányítani? – kérdezte a király, mire József (a.s.) azt felelte:

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ

„Nevezz ki engem a föld kincstárai élére. Bizony, én tudással rendelkező őrző vagyok!” (József, 12:55)

Ez azt bizonyítja, hogy megengedett, hogy valaki vezetői pozíciót kérjen, ha van ereje és képessége fenntartani az igazságosságot és isteni törvényt. De az nem megengedett a muszlimoknak, hogy versengjenek egymással az ilyen pozíciókért.

Abu Musza Al-Asari (r.a.) azt beszélte el: „Allah Küldötte (s.a.w.) társaságában voltam a két unokatestvéremmel, és egyikük azt kérte tőle, hogy nevezze ki őt egy vezetői pozícióra, a másik pedig hamarosan ugyanezt kérte. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: 'Allahra, nem nevezünk ki olyan embereket, akik vágyakoznak a rangra.'”⁶⁰

Ezek a szavak azt tanítják nekünk, hogy a döntési pozícióban lévőknek olyanokat kell kinevezniük az egyes pozíciókra, akiknek megvan hozzá a tehetségük és képességük, és nem a személyes vágyaikat vagy ambícióikat kell figyelembe venniük, hanem a képzettségüket és képességeiket.

Az ája, amelyben József próféta (a.s.) a kinevezését kéri, arra is utal, hogy ha nincs más lehetőség, szükségszerű átvállalni a vezetést a nem muszlimoktól, ha nincs más mód arra, hogy Allah parancsait érvényesítsék, a jót mozdítsák elő, és a rosszat megelőzzék. De ez súlyos teher, amely hatalmas felelősséggel is jár. Józsefnek azonban minden képessége megvolt ahhoz, hogy ezt a terhet a vállára vegye. Így hát elvállalta a kincstárnok feladatát, és nem volt senki, aki nála hatékonyabban tudta volna a jó irányba alakítani a földet és az embereket.

A Mindenható Allah azt mondja:

---

60. Bukhari, Ahkam, 7; Muslim, Imarah, 15

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. وَلَا جُرْ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

„És így alapoztuk meg Józsefet a földön, hogy ott telepedjen le rajta, ahol akar. Annak adjuk a Mi kegyelmünket, akinek akarjuk. És nem engedjük kárba veszni a jötevők jutalmát. Ám bizony, a Túlvilág jutalma jobb azoknak, akik hisznek, és istenfélők.” (József, 12:56-57)

A király még a saját hatalmi körét is átruházta Józsefre. Amiért ennyi bizalmat és tiszteletet mutatott prófétája iránt, a Mindenható Allah megáldotta őt a hittel. A király teljes szívvel elfogadta a tauhid vallását, és sokan követték őt ebben. Hiszen valójában József nem elsősorban a nehéz idők átéléséhez segítő kincstárnoknak küldetett hozzájuk, hanem elsősorban és mindenek felett Allah prófétája volt.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a nagylelkűség, a bőkezűség az örök boldogsághoz vezető egyik út lehet. Még ha egy hitetlen mutat is nagylelkűséget, egy muszlimnak ki kell használnia a lehetőséget, hogy a tauhidra hívja őt. Remélhetjük, hogy az ilyen különleges pillanatok a hithez vezető utat is megnyithatják.

Egyiptom tényleges uralkodójaként József próféta (a.s.) azonnal nagy hangsúlyt fektetett a mezőgazdaságra. Növelte a termelést és a felesleget elraktározta. Amikor elérkeztek az éhínség éve, az elraktározott terményeket népe szükségleteinek kielégítésére használta, de az országon kívülre is eladott belőle, ezzel növelve az államkincstár bevételeit. Az emberek messze földről is Egyiptomba kezdtek seregleni, hogy élelmet vásárolhassanak.

Házassága Zulejhával

Ekkorra Zulejha már mindenét elveszítette. Annyira kínoztta a József iránti szerelem, hogy megvakult, és szinte elsorvadt. Bár még fiatal volt, öregasszonynak tűnt. Végül visszavonult egy elhagyott házba, azon az úton, ahol József gyakran járt. Itt volt ideje arra, hogy azon gondolkodjon, hogy miért ment minden ügye ennyire rosszul. A megbánás és harag pillanatában a bálvány felé fordult, melyet addig imádott, és azt mondta: „Szégyen mindkettőnkre! Nem mutattál kegyelmet irántam, bármin is mentem keresztül. Nem segítettél, mikor a testem elsorvadt, és elvesztettem a látásomat. És én a mai napig téged imádtalak, mint egy bolond! De ennek vége! Mostantól én is József istenében hiszek!”

És Allahot kezdte imádni éjjel és nappal.

Egy napon József próféta (a.s.) Zulejha háza mellett haladt el lován ülve, kíséretével. Zulejha kilépett a házból, és így kiáltott:

- Annak hatalmát magasztalom, Aki rabszolgává teszi a bűnös uralkodókat, és királlyá a jóra való rabszolgákat!

A szél Józsefhez vitte szavait, aki Zulejha felé fordította lovát. Nem ismerte fel, de megkérdezte, szüksége van-e segítségre. Zulejha azt felelte, hogy számára József lenne az egyetlen segítség.

Ekkor József próféta (a.s.) felismerte, ki áll előtte. Zulejha arra kérte, hogy fohászkodjon érte Allahhoz, hogy nyerje vissza a fiatalágát és a látását. Majd pedig még egyet kért tőle: hogy vegye őt feleségül.

József azonnal teljesítette az első kérését, és fohásza meghallgatásra talált: Allah visszaadta Zulejha szépségét és látását. Ám a másik kérésre József lehajtotta a fejét, és gondolataiba merült. Hamarosan eljött hozzá Gábiel, és azt mondta:

- Urad áldásait küldi, és azt parancsolja, hogy ne utasítsd őt vissza! Vedd feleségül, mert ő a te társad ebben a világban és a következőben is.

József próféta (a.s.) pedig így fohászkodott:

„Uram, kegyelmesek közt a Legkegyelmesebb, Aki megáldottál engem mindezzel! Téged illet minden magasztalás és hála. Uram! Teljesítsd ki a kegyelmedet irántam, add, hogy meglássam az apám, Jákob arcát, és ő meglássa az enyémet! Nyiss nekem utat, hogy újra találkozhassem a testvéreimmal! Uram, Te vagy a fohászok Elfogadója, Aki mindenek felett Hatalmas!”

József testvérei megérkeznek Egyiptomba

Eközben az éhínség elérte Kánaánt is. Jákob (a.s.) Egyiptomba küldte a fiait, Benjámint kivételével, hogy élelmet vásároljanak.

A Kegyes Korán azt mondja erről:

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ. وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ. فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ.

„És József testvérei jöttek, bementek hozzá, és ő felismerte őket, de azok nem ismerték őt.

És amikor ellátta őket készletekkel, azt mondta: „Hozzatok el nekem a testvéreteket az apátoktól. Nem látjátok, hogy teljes mértékkel adok, és a legjobb házigazda vagyok?”

De ha nem hozzátok el őt hozzám, akkor nem lesz nektek mérés tőlem, és nem járulhattok elélem!” (József, 12:58-60)

Józsefnek jó oka volt rá, hogy arra kérje őket, hogy legközelebb hozzák el a testvérüket is. Az éhínség és a korlátozott mennyiségű készlet miatt csak egy bizonyos mennyiségű élelmet vásárolhattak fejenként. Senki nem vásárolhatott más nevében, a vásárlás személyes jelenlétéhez volt kötve. Így mikor a testvérek részt kértek apjuknak és öccsüknek is, József felmentette Jákobot idős kora miatt az alól, hogy személyesen is el kelljen jönnie, de azt mondta, hogy ha részt akarnak Benjáminnak is, legközelebb hozzák őt is magukkal. Természetesen mindezek felett találkozni akart Benjáminnal, és látni, hogy hogy van.

A testvérek azt mondták:

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ. وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا
بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ. فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَكْتُلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ. قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ
عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Azt mondták: „Elkérjük őt az apjától, és bizony, meg fogjuk tenni!”

***És azt mondta a szolgálóinak: „Tegyétek az árujukat a nyereg-
tászáikba, hogy felismerjék, amikor visszatérnek a népükhöz, hogy
visszatérjenek!”***

És amikor visszatértek az apjukhoz, azt mondták: „Apánk! Megtagadtatott nekünk a mérés, küldd hát el velünk a testvérünket, hogy mérjenek nekünk. És bizony, mi az őrizői leszünk!”

Azt mondta: „Hát rátok bízam őt, úgy, ahogy rátok bízam a testvérét is korábban? De Allah a legjobb Őrző, és Ő a Legirgalmasabb az irgalmasak között.” (József, 12:61-64)

Amikor Jákob próféta azt mondta: „**Allah a legjobb Őrző, és Ő a Legirgalmasabb az irgalmasak között.**”, a Mindenható Allah azt felelte: „A Hatalmamra és Dicsőségemre, mivel Rám hagyatkoztál, hamarosan megadom neked, hogy mindkét fiaddal találkozhass!”

Ebből is megérthetjük, hogy a hívőnek Allahban kell bíznia és Rá kell hagyatkoznia a halandó teremtmények helyett. Mindenkinek védelemre és segítségre van szüksége, egyedül a Mindenható Allah-nak nincs. Rá kell tehát hagyatkoznunk, és Belé vetnünk bizalmunkat, úgy, hogy közben természetesen megteesszük azokat az óvintézkedéseket, amelyek rajtunk állnak.

A testvérek minden tőlük telhetőt megtettek, hogy meggyőzzék Jákobot (a.s.), hogy elengedje velük Benjámint Egyiptomba. Ám nem volt semmi haszna, egészen addig, amíg:

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا
مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا
وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرُ

„Amikor kinyitották a nyeregtáskáikat, és megtalálták a visszaadott áruikat, azt mondták: „Apánk! Mit kívánhatnánk? Itt az árunk, visszaadott nekünk. És ellátást fogunk kapni a családuknak-

nak, és megvédelmezzük a testvéruket, és egy teverakománnyal több lesz a mérésünk. Könnyű mérés ez!” (József, 12:65)

Jákob végül beadta a derekát, és megengedte, hogy Benjámin velük menjen Egyiptomba:

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ. وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

„Azt mondta: „Nem küldöm el veletek, amíg ígéretet nem tesztek nekem Allahra, hogy visszahozzatok nekem, hacsak körül nem vesznek benneteket.” És amikor ígéretet tettek neki, azt mondta: „Allah a jóátállója annak, amit mondtatok!”

És azt mondta: „Fiaim! Ne lépjete be a városba azonos kapun, hanem lépjete be különböző kapukon! És én nem lehetek hasznotokra Allah ellen semmiben. A döntés bizony Allahé. Rá hagyatkozom, és Rá hagyatkozzanak a hagyatkozók!” (József, 12:66-67)

Jákob (a.s.) azt mondta a fiainak, hogy különböző kapukon lépjenek be a városba, mert a külsejük és ruházatuk jól felismerhetővé tette őket a tömegben, és mert amikor legutóbb ott jártak, különleges kegyekben részesültek. Emiatt aggódott, hogy a rossz szándékú emberek valamit kitervelnek ellenük. A városban minden tekintet a feltűnő külsejű és megkülönböztetett, távoli földről érkezett idegenekre szegeződött volna, és Jákob (a.s.) aggódott fiai jóléte miatt.

A Prófétánk (s.a.w.) azt mondta:

„A rossz szándékú tekintet (nazar) valóság.”⁶¹

„A rossz szándékú tekintet a sírjába juttatja az embert, és a fazékba a tevét.”⁶²

Ezért arra kell törekednünk, hogy soha ne nézzünk rossz szándékkal senkire. És ez a másik irányban is igaz: akik nem keresnek állandóan menedéket Allahnál, soha nem lehetnek biztonságban a rosszindulatú tekintettől.

Ibn Abbasz (r.a.) azt beszélte el:

„Allah Küldötte (s.a.w.) ezzel a fohással kért védelmet az unokái, Hasszán és Huszein számára:

’Allah Tökéletes Neveiben keresek menedéket minden gonosztól és mérges teremtménytől, és minden tekintettől, ami megérint!’

És hozzátette:

’Ez az ősapátok, Ábrahám fohása, amivel a fiaiért, Iszmail és Izsák védelméért foházkodott!’⁶³

Ha valaki olyat lát, ami tetszik neki, így foházkodjon, hogy a tekintetének ne legyen ártalmas hatása: „Amit Allah akar (csak az történik meg), és nincs hatalom, csak Allahnál!”

بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ وَعَلَيْكَ

És mondja azt: „Allah áldjon meg vele és általa!”

61. Bukhari, Tibb, 36

62. Suyuti, Al-Jami al-Saghir, II, 60

63. Bukhari, Anbiya 10; Abu Davud, Sunnah, 20

A testvérek megfogadták apjuk tanácsát, és elindultak Egyiptomba.

A Kegyes Korán így beszéli el:

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

„És amikor beléptek onnan, ahonnan az apjuk parancsolta nekik, nem használt az nekik Allah ellen semmit, csak Jákob lelkének szükséglete volt. És bizony, ő a tudás birtokosa volt, mert Mi tanítottuk őt. De a legtöbb ember nem tud.” (József, 12:68)

Én vagyok a testvéred, József!

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

„És amikor beléptek Józsefhez, ő magához hívta a testvérét, és azt mondta: „Bizony, én vagyok a testvéred! Ne szomorkodj hát amiatt, amit ők tettek.” (József, 12:69)

Egy elbeszélés szerint József vacsorát készíttetett testvéreinek. Kettesével ültek az asztalnál, csak Benjámin maradt egyedül, mire a szemét elfutották a könnyek, és azt mondta:

„Ha a testvérem, József még élne, most ő ülne itt velem!”

Így József maga mellé ültette Benjámint a saját asztalához. Vacsora után a testvéreket kettesével szállásolták el a vendégházakban.

Benjámin ismét egyedül maradt, így József azt mondta, hogy mivel egyedül van, aludjon az ő lakosztályában.

Így Benjámin József házában töltötte az éjszakát. Akkor este József (a.s.) megkérdezte tőle:

- Elfogadnál-e engem testvérnek a halott testvéred helyett?
- Ki vágyhatna jobb testvérré nálad? De te nem vagy Jákob és Ráhel fia... - felelte Benjámin.

József (a.s.) ekkor már nem tudta visszatartani könnyeit, megölelte testvérét, és elmondta az igazat:

- Én József vagyok, a testvéred! Ne szomorkodj amiatt, amit velünk tettek!

Azzal, hogy ne aggódjon amiatt, amit a testvéreik a múltban tettek, József próféta (a.s.) arra célzott: a Mindenható Allah soha nem engedi, hogy az irigyek és cselszövéseik sikerrel járjanak. Sok rosszat tettek Józseffel, de végül a tervük nem olyan eredményt hozott, amilyet akartak. Allah úgy rendezte, hogy József (a.s.) újra találkozzon testvérével, és már küszöbön állt a találkozása apjával is.

Benjámint nem engedik hazatérni

Miután felfedte valódi kilétét Benjámin előtt, József azt mondta:

- Vissza foglak tartani téged. Mindketten tudjuk, hogy apánk mennyire gyászolja a távollétemet, és tudom, hogy a te hiányod csak fokozni fogja ezt. De akkor is meg kell ezt tennünk, hogy újra találkozhassunk vele, mert van egy tervem.

A Kegyes Korán így ír arról, ami ez után történt:

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ
مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعَبْرِيُّ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ. قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا
تَفْقِدُونَ. قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا
بِهِ زَعِيمٌ. قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
كُنَّا سَارِقِينَ. قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ. قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ
وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

„És amikor ellátta őket a készleteikkel, az ivókupát a testvére zsákjába tette. Aztán egy kikiáltó kiáltott: „Ti, a karavánban! Bizony, tolvajok vagytok!”

Azt mondták feléjük fordulva: „Mi az, amit hiányoltok?”

Azt mondták: „A király kupáját hiányoljuk! És annak, aki előhozza, egy teverakomány jár, és én kezeskedem érte.”

Azt mondták: „Allahra, bizony tudtátok, hogy nem azért jötünk, hogy romlást okozzunk a földön, és nem vagyunk tolvajok!

Azt mondták: „Akkor mi legyen a fizetség érte, ha hazudtok?”

Azt mondták: „A fizetése az, hogy akinek a zsákjában megtalálják, ő maga legyen a fizetség. Így fizetünk meg a bűnösöknek!”

(József, 12:70-75)

Jákob (a.s.) törvényei szerint a tolvajt azzal büntették, hogy egy évig azt kellett szolgálnia, akitől lopott. De Egyiptom törvényei mások voltak: a tolvajt megbotozták, és az ellopott érték kétszeresét kellett visszafizetnie. József jól tudta ezt, ezért, hogy Benjámint magánál tarthassa, megkérdezte a testvéreket, hogy szerintük mi lenne a tolvaj méltó büntetése:

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ
كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ .

„És az ő zsákjaikkal kezdte testvére zsákja előtt, és elővette a kupát a testvére zsákjából. Így készítettünk tervet Józsefnek. A király törvénye szerint nem szerezhette volna meg a testvérét, csak úgy, ahogy Allah akarta. Felemeljük a rangját annak, akinek akarjuk, de minden tudással rendelkező felett áll a mindent Tudó.” (József, 12:76)

Így hát Allah parancsára József (a.s.) kiváló tervvel állt elő, hogy magánál tarthassa Benjámint. Az elbeszélés szerint először megszotta tervét az öccsével, aki egyetértett vele.

Ezzel a tervvel József próféta (a.s.) célja nem az volt, hogy boszút álljon testvérein. Személy szerint már rég megbocsátott nekik azért, amit tettek. De a bűnüknek volt egy másik dimenziója is: amikor tervet szőttek József ellen, megszegették Allah törvényeit is. József pedig azt akarta, hogy Allah megbocsátását is elnyerjék. Ezért mielőtt felfedte volna kilétét, tolvajnak nevezte testvéreit, hogy valódi megbánást érezzenek. Valójában nem az arany serleg miatt nevezte őket tolvajnak, amit nem is loptak el, hanem azért, ahogy hosszú évekkel korábban kicsalták őt apjától. Így vezette őket arra, hogy megbánást érezzenek a bűnükért, amiket elkövettek. És hogy a megbánásuk még mélyebb legyen, elvette tőlük Benjámint is: így eszükbe juthatott, hogy mit tettek egykor Józseffel, és elgondolkodhattak rajta. Mindennek hatása meg is mutatkozott, amikor legközelebb visszamentek Egyiptomba: más emberként tértek vissza, érzékeny szívvel és tiszta gondolatokkal.

Ezért ez az esemény isteni áldásnak bizonyult, még ha elsőre nem is úgy tűnt fel nekik.

Továbbá, mikor József visszatartotta Benjámint, nem alkalmazott erőszakot és nem élt vissza a hatalmával, amit pedig sok ember biztonnyal megtett volna az ő helyzetében. Mindent törvényes keretek között tett, kerülve a hatalmaskodást és zsarnokságot. Mindezzel pedig törvényesen előkészítette azt is, hogy Jákob és családja letelepedhessen Egyiptomban.

Amikor a Mindenható Allah akar valamit, megteremti a módot arra, hogy az bekövetkezhessen. Míg megtanította József prófétának (a.s.), hogy hogyan tarthatja Benjámint Egyiptomban, Allah ugyanakkor azt is biztosította, hogy a testvéreknek fogalmuk se legyen arról, hogy mi zajlik valójában, és azt is, hogy a testvérek pontosan úgy ítélik meg a helyzetet, ahogy József akarta. Ilyen módon lehetőséget nyitott arra, hogy József a föld törvényének megsértése nélkül megoldja az ügyet, és a testvéreinek nem volt más választásuk, mint hogy elfogadják.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy mielőtt Kánaánt elhagyták volna, a testvérek megígérték apjuknak, hogy nem adják át Benjámint, kivéve, ha „körülveszik őket, és nem marad más lehetőségük”. Most pedig azzal kellett szembesülniük, hogy valóban nincs más lehetőségük, mint hátrahagyni Benjámint. Vagyis József terve az erkölcsi felelősség alól is felmentette őket, az eskü miatt, amit apjuknak tettek.

Amikor a serleg Benjámin zsákjából került elő, a testvérek így vágtak vissza:

قَالُوا إِن يَسْرِقَ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهِ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

Azt mondták: „Ha lop, hát egy testvére is lopott már korábban!” De József megtartotta magában, és nem fedte fel nekik. Azt mondta: „Ti rosszabb helyzetben vagytok, és Allah jobban tudja, amit állítotok”. (József, 12:77)

Ahelyett, hogy megkérdőjelezték volna a gyanúsítást, vagy Benjámin védtek volna, a testvérek azonnal hangot adtak ellenségességüknek, amit még annyi év után is éreztek József (a.s.) iránt.

Több elbeszélés is létezik arról, hogy miért gyanúsították a testvérek lopással Józsefet:

1. József próféta (a.s.) anyai nagybátyja bálványimádó volt, József próféta (a.s.) anyja pedig úgy próbált véget vetni ennek a gyakorlatnak, hogy megkérte fiát: lopja el és törje össze a bálványt, amit imádott, József pedig így is tett.

2. József próféta (a.s.) egyszer ételt vett el az asztalról, hogy a szegényeknek adja. Egyes beszámolók szerint egy élő bárányt vagy tyúkot vitt nekik.

3. Apai nagynénje nagyon szerette Józsefet, aki így gyermekkorában néhány évig az ő házában élt. Mikor azonban idősebb lett, Jákob (a.s.) azt akarta, hogy fia visszatérjen a házába. A nagynéni azonban nem tudta elviselni az elválást, így egy övet kötött a derekára, ami az apjától, Izsáktól (a.s.) maradt örökségül. Aztán pedig bejelentette, hogy az öv eltűnt. Keresni kezdték, és meg is találták József derekán. A föld törvénye szerint így a nagynénje még magánál tarthatta Józsefet egy ideig.

4. Az egész gyanúsítás puszta rágalom. Hiába telt el annyi év, a testvérek még mindig haragot éreztek József iránt. Reakciójuk azt

mutatja, hogy milyen nehéz is a szívet megtisztítani az irigységtől és gyűlöletől.⁶⁴

Azt is mondják, hogy amikor lopással gyanúsították őket, a testvéreknek eszükbe jutott, hogy ők hogyan lopták el egykor Józsefet, és ösztönösen próbálták visszafordítani a vádat, öngazolást keresve, hogy nemcsak ők követtek el ilyen bűnt.

Azonban a testvérek ennek ellenére megpróbálkoztak még egy kéréssel:

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ. قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ

„Azt mondták: „Te hatalmas! Bizony, nagyon idős apja van, vedd hát bármelyikünket helyette. Bizony, látjuk, hogy a jótévők közé tartozol.”

Azt mondta: „Allah mentsen tőle, hogy elvegyünk valakit, kivéve azt, akinél a tulajdonunkat megtaláltuk! Bizony, akkor igazságtalanok, zsarnokok lennénk!” (József, 12:78-79)

A zsarnokság, az igazságtalanság számos formát ölthet. Igazságtalanság szembemenni Allah parancsaival, és azokkal ellentétesen ítélni, és az is igazságtalanság, ha valaki támogatja, előmozdítja vagy akarja az igazságtalanságot. Mások jogainak megsértése igazságtalanság velük szemben, míg bűnöket elkövetni, amelyek büntetést érdemelnek a túlvilágon, igazságtalanság saját magunkkal szemben.

Aki igazságtalanságot követ el, annak bűnbánatot kell gyakorolnia, és Allahtól kell segítséget kérnie, hogy felhagyjon vele.

64. Al-Razi, Mafatih al-Ghayb, XVIII, 147)

Sahl ibn Abdullah Al-Tustari azt mondja:

„Ha Allah szereti egy szolgáját, megnyitja előtte a bűnbánat kapuját azáltal, hogy a bűneit nagynak tűnteti fel a szemében. Ez a kapu pedig végül az isteni szeretet kertjébe vezet. És ha Allah haragszik egy szolgájára, akkor a bűneit jelentéktelennek tűnteti fel a szemében, és csapásokat küld rá, hogy javítsa. Ez azért van, mert ha valaki jelentéktelennek tartja a saját bűneit, az többé nem fogadja meg a tanácsot, és örök veszteségbe zuhanhat.”

József testvérei sokáig gondolkodtak azon, hogy mit tegyenek, és hogyan magyarázzák meg a történeteket apjuknak. A Kegyes Kórán így ír a dilemmájukról:

فَلَمَّا اسْتِیَاسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ
قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتَقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ
فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ. اِرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا
شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ. وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي
كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

„És amikor lemondtak róla, elvonultak bizalmas megbeszélésben. A legidősebb közülük azt mondta: „Hát nem tudjátok, hogy az apátok ígéretet vett tőletek Allahra, és már azelőtt is kudarcot vallottatok Józseffel kapcsolatban? Ezért én nem hagyom el a földet, amíg apán engedélyt nem ad nekem, vagy Allah nem dönt velem kapcsolatban, és Ő a legjobb Ítélező!”

Térjetez vissza az apátokhoz, és mondjátok: „Apánk! Bizony, a fiad lopott. És nem tanúskodtunk másról, csak arról, amit tudtunk. És nem vagyunk a Láthatatlan őrzői!”

És kérdezd meg a város népét, amelyben voltunk, és a karavánt, amellyel visszatértünk. És bizony, mi igazak vagyunk.” (József, 12:80-82)

Azzal hazaindultak, és pontosan ezt mondták apjuknak.

Az áldáshoz vezető nehézség

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

„Azt mondta (Jákok): „Nem, hanem a lelketek vett rá arra, hogy tegyetek valamit. És szép türelem! Talán Allah visszaadja nekem mindegyiküket. Bizony, Ő mindent Tudó, Bölcs.” (József, 12:83)

Jákok nem hitt nekik, mivel a testvérek már korábban is hazudtak neki. Így hát azt mondta: „Nem, inkább úgy tűnik, hogy ismét engedtetek az alsóbb énekeknek, és kiterveltetek valamit! Hiszen honnan tudhatta volna Egyiptom minisztere, hogy a mi törvényünk az, hogy a tolvajt visszatartjuk a bűnéért?

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَا عَلَى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

„És elfordult tőlük, és azt mondta: „Jaj, milyen hatalmas a szomorúságom Józsefért!” És megvakult szomorúságában, mert elfojtotta fájdalmát.” (József, 12:84)

Abban az időben Jákob volt a legjobb ember a földön. Alig aludt valamit, mióta elvesztette Józsefet (a.s.). Olyan sok könnyet ejtett, hogy végül megvakult. Azt mondják, hogy ennek egyik oka az volt, hogy ne kelljen látnia a többi fiát, mert ha rájuk nézett, csak nőtt a szomorúsága.

Mohammed próféta (s.a.w.) azt mondta:

A Mindenható Allah azt mondja: „Ha elveszem egy szolgálótól a két legértékesebb tulajdonát (a szemeit, látását), és ő türelemmel viseli, nem mással jutalmazom, mint a Kerttel.”⁶⁵

Imám Bukhari pedig egy másik, nagyon hasonló hadísz is feljegyzett:

„Ha próbára teszem szolgálmat a kettővel, amit szeret (a szemeivel), és ő türelemmel viseli, nem mással jutalmazom, mint a Kerttel.”⁶⁶

Jákob (a.s.) negyven éven át sírt Józsefért (a.s.). A vakságáról egyes tudósok azt mondják:

A Mindenható Allah azért tette vakká Jákobot, hogy tekintet ne József külső szépségére szegezze, hanem az isteni szépségre, ami megnyilvánult benne. Allah Fényének szépsége tükröződött Józsefen, és ezért szerette őt jobban Jákob, mint a többi fiát. Azonban mivel akaratlanul is közel került ahhoz, hogy a valódi okot elfelejtse, Allah elválasztotta őt Józseftől, és elvette a fizikai látását, ami József külső szépségére koncentrált.

Ez azt is jelenti, hogy aki nem képes elvonatkoztatni az evilági dolgok külső szépségétől, az nem lesz képes meglátni a benne rejlő isteni szépséget sem.

---

65. Tirmidhi, Zuhd, 58/24000

66. Bukhari, Marda, 7

Ne mondjatok le Allah kegyelméről

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
الْهَالِكِينَ. قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

**„Azt mondták: „Allahra, nem hagysz fel a Józsefre való emlé-
kezéssel, amíg meg nem betegszel, vagy azok közt nem leszel, akik
elpusztulnak!”**

**Azt mondta (Jákob): „A gyászomat és szomorúságomat csak
Allahnak panaszolom el! És én olyat tudok Allahtól, amit ti nem
tudtok.” (József, 12:85-86)**

Aztán Jákob (a.s.) a fiaihoz fordult, és azt mondta nekik:

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ
اللّٰهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

**„Fiaim! Menjetek és kérdezősködjetek Józsefről, és a testvéré-
ről! És ne mondjatok le Allah kegyelméről. Bizony, senki nem mond
le Allah kegyelméről, csak a hitetlenek népe.” (József, 12:87)**

Ez az ája nagyon fontos üzenetet hordoz. Bármilyen nehéz hely-
zetben legyünk is, az embernek soha nem szabad elkeserednie, és
feladni a reményt Allahban. Ahogy a Kegyes Korán mondja, csak a
hitetlenek mondanak le Allah kegyelméről.

Mohammed próféta (s.a.w.) azt is mondta:

„A bűnös, aki nem veszi el a reményt Allahhal kapcsolatban, közelebb van Allahhoz, mint az imádkozó, aki elveszíti.”⁶⁷

Aki elveszíti a reményt, az nem érti Allah Kegyelmes és Irgalmas neveit. Nem képes felfogni az isteni kegyelem erejét. Még Fáraó is reménykedett Allah kegyelmében, utolsó lélegzetével is.

A Mindenható Allah azt is mondja:

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ

„*Ne mondjatok le Allah kegyelméről!*” (A csapatok, 39:53)

Ezt észben tartva Jákob (a.s.) levelet küldött fiaival Egyiptom kincstárnokának és tényleges uralkodójának, nem tudván, hogy vajon a fia, József az. Azt írta:

„Allah, a Kegyelmes, az Irgalmas nevében.

Izrael Jákobtól, Izsák fiától, Ábrahám unokájától Egyiptom uralkodójának.

A mi családunk sok mindent megélt. Nagyapámat, Ábrahámot Nimród a tűzbe dobatta. Türelmes maradt, és Allah kiutat mutatott neki. Apám, Izsák számos nehézséggel lett próbára téve. Türelmes maradt, és Allah megjutalmazta. Én pedig elveszítettem a fiamat, Józsefet. Annyi könnyet ontottam érte, hogy elveszítettem a szemem világát is, és a hátam meggörnyedt. A legkisebb fiam, Benjámint jelezte a vigaszt számomra, akit te most fogva tartasz. Tudd meg, hogy a mi családunk nem nevel tolvajokat! Ha visszaadod őt nekem, rendben van, de ha nem, olyan átkot mondok rád, ami hét nemzedéket fog sújtani!”

Amikor József próféta (a.s.) megkapta ezt a levelet, összeomlott, és sírva fakadt. A következő választ küldte rá:

„Allah, a Kegyelmes, az Irgalmas nevében.

Egyiptom pénzügyminiszterétől Izrael Jákobnak.

Megkaptam leveledet, elolvastam és megértettem a szavaidat. Erényes őseidről beszélsz, s arról, hogy ők hogyan maradtak türelmesek a próbatételek során. Fogj hát egy oldalt az ő könyveikből, és maradj türelmes, ahogy ők is tették!”

Jákob (a.s.) elolvasta a levelet, és azonnal azt mondta:

„Allahra, egy király sem írhatott volna ilyen szavakat! Ezek egy próféta szavai. Ez az ember nem lehet más, csak József!”

Ismét Egyiptomba küldte a fiait, hogy híreket hozzanak neki.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ
يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ. قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ
وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

„És amikor beléptek hozzá, azt mondták: „Te hatalmas! Nehézség sújtott minket és a családukat, és csekély értékű portékával jöttünk hozzád. De mérj nekünk teljes mértékkel, és adj nekünk adományt! Bizony, Allah megjutalmazza az adakozókat.”

Azt mondta: „Hát már nem tudjátok, mit tettetek Józseffel és a testvérével, amikor tudatlanok voltatok?” (József, 12:88-89)

A testvérek, akik kútba dobták Józsefet, nem szerették Benjámint sem, fizikailag és szóban is sokszor bántották őt.

A legendás megbocsátás

قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ. قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

„Azt mondták: „Hát valóban te vagy József?” Azt mondta: „Én vagyok József, és ez itt a testvérem. Allah kegyes volt irántunk. Bizony, aki istenfélő és türelmes, hát bizony Allah nem engedi kárba veszni a jótevők jutalmát.”

Azt mondták: „Allahra, bizony, Allah előnyben részesített téged felettünk, és bizony, mi vétkesek voltunk!”

Azt mondta: „Nem terhel ma bűn titeket. Allah megbocsát nektek, és Ő a legirgalmasabb az irgalmasak között!” (József, 12:90-92)

Ezek az áják a legszebb viselkedésformára utalnak: amikor valaki a rosszat jóval viszonozza. Ezzel példát mutat az ellenségnek, meglágyítja a szívét, és gyakran megszünteti az ellenségességét. A semleges érzéseket megnyeri magának, a barátságot pedig még jobban megerősíti. A Kegyes Korán így mutat rá erre:

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

„A jótett és a rossztett nem egyenlő. Tartsd távol a rosszat azazal, ami jobb, és íme! Az, aki között és közted ellenségesség volt, olyan lesz, mintha bizalmas barát lenne.” (A részletesen megmagyarázott, 41:34)

Ez felidézi Mohammed próféta (s.a.w.) életének egyik kiemelkedő eseményét.

Abu Szufian a Próféta (s.a.w.) barátja volt a prófétai küldetés kezdete előtt. Utána azonban az egyik legkeserűbb ellensége lett. Gúnyverseket írt róla, melyekre a Próféta (s.a.w.) költője, Hasszán ibn Thabit (r.a.) válaszolt. Évekkel később azonban kezdte megbánni, amit tett. Elutazott Medinába, de a Próféta (s.a.w.) még csak az arcára sem nézett. Abu Szufian mélyen elszomorodott. Azokkal a szavakkal kért bocsánatot, melyeket Ali (r.a.) tanított neki, s melyeket ő maga a Kegyes Koránból tanult: „Bizony, Allah előnyben részesített téged felettünk!”

A Kegyelem Prófétája (s.a.w.) szintén a Kegyes Korán szavaival válaszolt: „Nem terhel ma bűn titeket. Allah megbocsát nektek, és Ő a legirgalmasabb az irgalmasak között!”

Azonban miután Abu Szufian muszlim lett, még mindig nem tudott Allah Küldötte (s.a.w.) szemébe nézni a szégyen miatt, amit még mindig érzett.⁶⁸

Amikor a Világok Kegyelemként elküldetett Mohammed próféta (s.a.w.) végül elfoglalta Mekkát, és a Kábához ment, látta, hogy a város népe a Kába köré gyűlt, és aggodalmasan várták, hogy hogy fognak bánni velük. Allah Küldötte (s.a.w.) megkérdezte:

- Kurajs népe! Mekka lakói! Mint mondotok? Mit gondoltok, hogy fogok bánni veletek?

- Csak jót és kedvességet várunk tőled. Azt fogod tenni, ami a legjobb! Nemes és nagylelkű testvér és rokon vagy. Most, hogy hatalmad van, bánj velünk kegyelemmel!

68. Waqidi, Maghazi, II, 810-811; Ibn Hisham, Sirah, IV, 20-24; Ibn Abdilbarr, al-Isti'ab, IV, 1674

Allah Küldötte (s.a.w.) pedig azt felelte:

- Olyan a helyzetünk, mint Józsefé és a testvéreié. József szavaival szövegek hozták: „Nem terhel ma bűn titeket. Allah megbocsát nektek, és Ő a legirgalmasabb az irgalmasak között!” Menjetez haza, szabadok vagytok.

Az irgalmas Próféta (s.a.w.) megbocsátott a mekkaiaknak, és szabadon engedte őket, annak ellenére, hogy a hatalmába kerültek, és bosszút álhatott volna rajtuk mindazért, amit korábban a hívőkkel tettek. Emiatt a mekkaiakat tulaka, vagyis felszabadított néven is nevezték.⁶⁹

Ez az esemény ugyanakkor a Mindenható Allah Szattar, a hibák, hiányosságok Eltakarója nevének megnyilvánulása is.

Ziya Pasha így ad hangot versében a találkozásnak József és testvérei között:

*El fog jönni a nap, amikor Allah kimondatja a zsarnokkal:
Allah téged választott felettünk, ahogy megteheti.*

József ingét elküldik Jákobnak

József próféta (a.s.) éjjel-nappal minden jóval vendégül látta testvéreit, akik ettől kellemetlenül érezték magukat, visszaemlékezve, hogy ők hogyan bántak vele. Ezért azt kérték Józseftől:

- Ne bánj velünk ilyen kedvesen! Csak még rosszabbul érezzük magunkat ettől.

- Mostanáig az egyiptomiak úgy néztek rám, mint az első napon, amikor idejöttem. Azt mondták: 'Dicsőség Allahnak, Aki ilyen magas rangot adott neki, pedig egy hús rézpénzen vásárolt rabszol-

69. Ibn Hisham, Sirah, IV, 32; Waqidi, Maghazi, II, 835; Ibn Saad, Tabaqat, II, 142-143

ga volt!’ Most, miattatok megbecsülést szereztem előttük, mert már tudják, hogy nemcsak a ti testvéretek vagytok, hanem egy nagy próféta, Ábrahám unokája is! – felelte nekik József.

József próféta (a.s.) nem dicsekvésből mondta ezeket a szavakat, hanem hogy megnyugtassa testvéreit, és csökkentse zavarukat. Eből is látszik, milyen jószándékú és együttérző volt.

Aztán József próféta (a.s.) fogta az ingét, és azt mondta testvéreinek:

إِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ

„Menjetek ezzel az ingemmel, és terítsétek apám arcára, és visszanyeri a látását. És hozzátok el a családokat, mind együtt.”
(József, 12:93)

وَلَمَّا فَصَلَ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُفَنِّدُونِ. قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ

„És amikor a karaván elindult, az apjuk azt mondta: „Bizony, érzem én József illatát, bár ne gondolnátok, hogy összevissza beszélek!”

Azt mondták: „Allahra, bizony, a régi tévelygésedben vagy!”
(József, 12:94-95)

Jákob (a.s.) visszanyeri a látását

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

„Aztán, amikor a jó hír hozója megérkezett, ráterítette az arcára, és visszatért a látása. Azt mondta: „Hát nem mondtam nektek, hogy bizony én olyat tudok Alláhtól, amit ti nem tudtok?” (József, 12:96)

A jó hír vivője Júda volt. Az elbeszélés szerint azt mondta: „Én voltam az, aki gyászba borítottam apámat, amikor József véres ingét elvittem neki, így én akarok az is lenni, aki a legnagyobb örömet jelentő hírt elviszi neki!”, és mezítláb, fedetlen fejjel gyalogolt Egyiptomból egészen Kánaánig a jó hírrel.

Azt az inget vitte el, amit Gábiel (a.s.) adott Ábrahám prófétának (a.s.), mielőtt a tűzbe dobták volna.

Rumi így magyarázza ezeket az eseményeket:

„Csak Jákob látta a különlegességet József arcán. A testvérek nem látták ezt a fényt. Az ő szívük nagyon távol állt attól, ami ahhoz kellett, hogy a tényleges valójában lássák Józsefet.

Amikor Jákob a saját tulajdonságait látta Józsefben, a szíve felé hajolt.

Jákobot vonzotta valami Józsefben. Ezért érezte meg az inge illatát olyan nagy távolságból. De József testvére, aki magával vitte az inget egész úton Egyiptomból, nem érzett semmit.

Ez azért van, mert az ing csak egy emánét volt, ami egy időre rábízott. Csak az volt a dolga, hogy elvigye Jákobnak. Számára az ing olyan volt, mint egy gyönyörű rabszolganő a rabszolgakereskedő kezében. A rabszolgánőt nem a kereskedőnek szánták, hanem a megvásárlójának.

Számos tudósnak nincs része a bölcsességben. Az ilyenek befogadják a tudást az elméjükbe, de nem fogadják be Urukát a szívükbe.”

József inge által Jákob visszanyerte a látását. Ez példaként szolgál arra, hogy Allah segítségét (isztia'nah), és áldását (tabarruk) tárgyakon keresztül is el lehet érni.

A Kegyes Korán azt mondja:

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ. قَالَ سَوْفَ
أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

„Azt mondták: „Apánk! Kérj számunkra bocsánatot a bűneinkért! Bizony, mi a vétkesek közül valók voltunk.”

Azt mondta: „Hamarosan bocsánatot kérek nektek Uramtól. Bizony, Ő a Megbocsátó, az Irgalmas.” (József, 12:97-98)

Jákob azért mondja, hogy hamarosan bocsánatot kér fiai számára, mert a bűnt elkövetőnek először annak a bocsánatát kell elnyernie, aki ellen a bűnt elkövette, ezért késleltette a bocsánatkérést fiai számára addig, amíg József próféta (a.s.) is megbocsátott neki.

Más tudósok úgy értelmezik Jákob szavait, hogy a bocsánatkérést a legjobb a legmegfelelőbb időpontra halasztani Muharib ibn Dasszar azt beszélte el:

„Omár ibn Al-Khattab (r.a.) egyszer a mecsetbe érkezett hajnalban, és meghallotta, hogy valaki így fohászkodik:

- Uram! Te hívtál engem, és én elfogadtam a hívásodat. Te parancsoltál, és én engedelmeskedtem. Bocsáss meg nekem most, a hajnal idején!

Omár jobban odafigyelt, és rájött, hogy a fohászkodó Abdullah ibn Maszud (r.a.). Amikor megkérdezte tőle, miért választotta ezt az időpontot, Ibn Maszud azt mondta:

- Jákob (s.a.w.) is hajnalig késleltette, hogy bocsánatot kérjen a fiai számára. A Mindenható Allah dicséri azokat, akik a hajnalhasadás előtti órákban bűnbocsánatért könyörögnek. (Ali Imrán, 3:17)⁷⁰

Mohammed próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Urunk aláereszkedik az alsó égbe minden egyes éjszaka, és így szólt: 'Van-e valaki, aki kér, hogy megadhassam neki, amit kér? Van-e valaki, aki bocsánatot kér Tőlem, hogy megbocsáthassak neki?'”⁷¹

Egy másik hadísban pedig azt mondja:

„Jákob (s.a.w.) a csütörtökről péntekre virradó éjszakáig késleltette, hogy bocsánatot kérjen a fiai számára.”⁷²

A találkozás és a beteljesült álom

Egyiptom népe, de még a királya is csatlakozott Józsefhez (a.s.), és az utak szélén állva üdvözölték Jákobot és családját. Amikor beléptek a városba, Jákob és József leszálltak lovaikról, és a két próféta átölelte egymást.

A Mindenható Allah azt mondja:

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ

„És amikor bementek József elé, magához vonta a szüleit, és azt mondta: „Lépjetek be Egyiptomba, ha Allah úgy akarja, biztonságban!” (József, 12:99)

70. Tabari, Tafsir, XIII, 85

71. Muslim, Musafirin, 168-170

72. Tirmidhi, Daawat, 114

A súlyos megpróbáltatásokat és az ennek megfelelő türelmet mindig nagy jutalom követi.

Miután végre találkozhatott szeretett fiával, Jákob próféta (a.s.) így fohászkodott: „Uram! Bocsáss meg, hogy sírtam József után, bocsásd meg a türelmetlenségemet a hiánya miatt, és bocsásd meg, amit a fiaim tettek a testvérükkel!”

Jákob ekkor a legmélyebb hála és elégedettség állapotában volt.

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا
تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ
أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ
الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.

„És (József) felemelte a szüleit a trónra, és leborultak előtte. És azt mondta: „Apám! Ez a korábbi álmom magyarázata. Bizony, Uram valóra váltotta azt! És bizony, Ő jó volt hozzám, amikor kihozott a börtönből, és kihozott benneteket a sivatagi életből, miután a Sátán ellentétet támasztott köztem és a testvéreim között. Bizony, az én Uram kedves ahhoz, akihez akar. Bizony, Ő a mindent Tudó, a Bölcs.” (József, 12:100)

József próféta (a.s.) ekkor látta, hogy a Mindenható Allah valóban kiteljesítette a neki adott áldásait. Ebben a pillanatban azt is megértette, hogy ez a világ nem az a hely, ahol véglegesen le lehet telepedni, minden, ami benne van, múlandó, s még ha tökéletesnek tűnik is, sorsa a hanyatlás és elmúlás. Ezért teljes szívéből hálát adott Urának, és így fohászkodott Hozzá:

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

„Uram! Bizony, adtál nekem az uralomból, és megtanítottad az elbeszélések értelmezését. Az egek és a föld Létrehozója, Te vagy a Védelmezőm ebben a világban és a Túlvilágon! Add, hogy muszlimként haljak meg, és csatlakozhassak a jórahalókhoz!” (József, 12:101)

Ebben a fohászban József próféta (a.s.) hozzáállása minden hívőnek példaként szolgál. Mindenekelőtt az, hogy megbocsátott azoknak, akik annyi rosszat tettek ellene, pedig hatalmában állt volna megbüntetni őket, a nagyság, érettség és erkölcsi tökéletesség csúcsát képviseli. Egyedül Allahnak tulajdonította, hogy rabszolgából uralkodóvá tette őt, és soha nem saját sikerének. Testvérei legrosszabb viselkedésére is próbált mentséget találni, a Sátánt vádolva megtevesztésükért, és nem hozta fel nekik bűneiket. S végül ez az utolsó fohász tükrözi az Allah iránti mély szeretetét, s hogy szívét és lelkét az az aggodalom vezérelte, hogy utolsó lélegzete muszlimként múljon el. Fohásza rámutat annak fontosságára is, ami a taszavvuf egyik központi oszlopa: az igazak, jórahalók társaságában lenni.

A beszámolók szerint Jákob (a.s.) még 24 évet élt fiával Egyiptomban. Végakarátának megfelelően apja, Izsák mellé temették Damaszkuszban. József próféta (a.s.) még 23 évet élt apja halála után. Halála után testét márványkoporsóba helyezték, és a Nílus partján temették el, mert Egyiptom népe annyira szerette őt, hogy ragaszkodtak hozzá, hogy az ő földjükben nyugodjék. Később Mózes próféta (a.s.), amikor népével elhagyta Egyiptomot, magával vitte József próféta (a.s.) koporsóját, és Jákob mellé temette.

Béke legyen velük!

Mohammed próféta (s.a.w.) azt mondta: „A halál ajándék a hívőknek.”⁷³

Ez azért van, mert a halál megmenti az embert legnagyobb elenségétől, az alsóbb éntől.

A József szúra utolsó ájái

A mekkai bálványimádók a zsidók tanácsára kérdéseket tettek fel Mohammed prófétának (s.a.w.). A Mindenható Allah erre válaszul nyilatkozta ki a szúra utolsó ájait.

Azzal, hogy tájékoztatja az embereket erről a történetről, és a Láthatatlan hasonló híreiről, a Mindenható Allah bizonyítja, hogy Mohammed próféta (s.a.w.) küldetése igaz, és hogy a Kegyes Korán valóban az Ő szava. De a bizonyítékok ellenére a hitetlenek továbbra is ellenálltak a Prófétának (s.a.w.), aki pedig éjjel-nappal az ő vezetésükön fáradozott anélkül, hogy bármi viszonzást kért volna. A Próféta (s.a.w.) megnyugtatóra és vigasztalásra a Mindenható Allah kijelenti:

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا
أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ. وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ.
وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

„Ez a Láthatatlan hírei közül való, amit felfedtünk neked. És te nem voltál velük, amikor eldöntötték az ügyüket, és a tervüket szőtték. És az emberek legtöbbször nem hívő, még ha azt kívánod is.

73. Daylami, Musnad, IV, 338

És nem kersz tőlük semmi fizetséget. Nem más ez, mint emlékeztető a világoknak.” (József, 12:102-104)

Emellett a hitetlenek tagadása és ellenkezése nem csupán a Pró-fétára (s.a.w.) és a neki kinyilatkoztatott üzenetre irányult, hanem sokkal átfogóbb volt annál:

وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ. وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

„És hány jel van az egekben és a földön, amely felett elsiklanak, és elfordulnak tőlük! És a legtöbben közülük nem hisznek Allahban, csak úgy, hogy társítanak mellé.” (József, 12:105-106)

Vagyis még ha nem is tagadták teljes mértékben Allah létezését, nem társítás nélkül hittek Allahban, hanem titokban és nyíltan is tár-sakat tulajdonítottak Neki:

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ. قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

„Hát biztonságban érzik-e magukat Allah mindent elborító büntetésétől, vagy hogy hirtelen eljön hozzájuk az Óra, úgy, hogy észre sem veszik? Mondd: „Ez az én utam. Allahhoz hívok biztos meglátással, én, és aki engem követ. És magasztaltassék Allah! És én nem vagyok a társítók közül való.” (József, 12:107-108)

Ez az ája azt mutatja, hogy csak akkor megengedett és hasznos másokat a vallásra hívni, ha bizonyos irányvonalak mentén tesszük. Nem lehet vakon, körületekintés nélkül hívni másokat, hamis ürügy-gyel, vagy önző vágyak kielégítése végett. Őszinte hittel kell tenni, s

valódi, őszinte szándékkal arra, hogy a Mindenható Allah megelégedését elnyerjük. Tudatában kell lennünk minden egyes szó súlyának, s ugyanakkor be kell tartani a jó modor, szép viselkedés szabályait is. Mindezek nélkül a vallásosság csak üres szó és haszontalan szlogen.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ.

„És nem küldtünk el előtted, csak olyan férfiakat, akiknek ki-nyilatkoztatást küldtünk a városok népe közül. Hát nem utaztak a földön, és nem látták, hogy mi lett a vége azoknak, akik előttük voltak? És bizony, a Túlvilág otthona jobb azoknak, akik istenfélők. Hát nem használjátok az eszeteket?” (József, 12:109)

Ez az ája akkor küldetett le, amikor a hitetlenek azzal érveltek: „Allah miért nem küldött inkább egy angyalt prófétaként?”

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا
فَنَجَّيْ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

„Amíg, mikor a Küldöttek feladták a reményt, és azt gondolták, hogy biztosan meghazudtolták őket, eljött hozzájuk a Mi segítségünk, és megmentettük azokat, akiket akartunk. És a büntetésünket nem lehet elhárítani a bűnösök népéről.” (József, 12:110)

A Mindenható Allah pedig azzal zárja a szúrát, hogy ismét felhívja a figyelmet arra, hogy mennyire fontos a Kegyes Korán és a benne ismertetett történetek az emberiség számára:

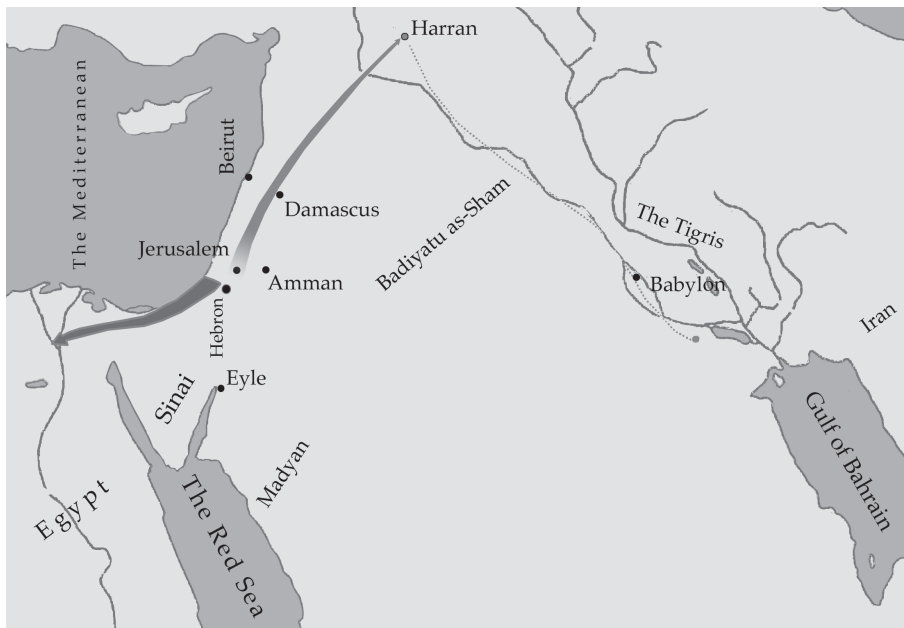
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

*„Bizony, a történetükben tanulság van azoknak, akik értenek.
Nem kitalált elbeszélés ez, hanem megerősítése annak, ami előtte
volt, és minden dolog magyarázata, és vezetés és kegyelem azok-
nak, akik hisznek.” (József, 12:111)*

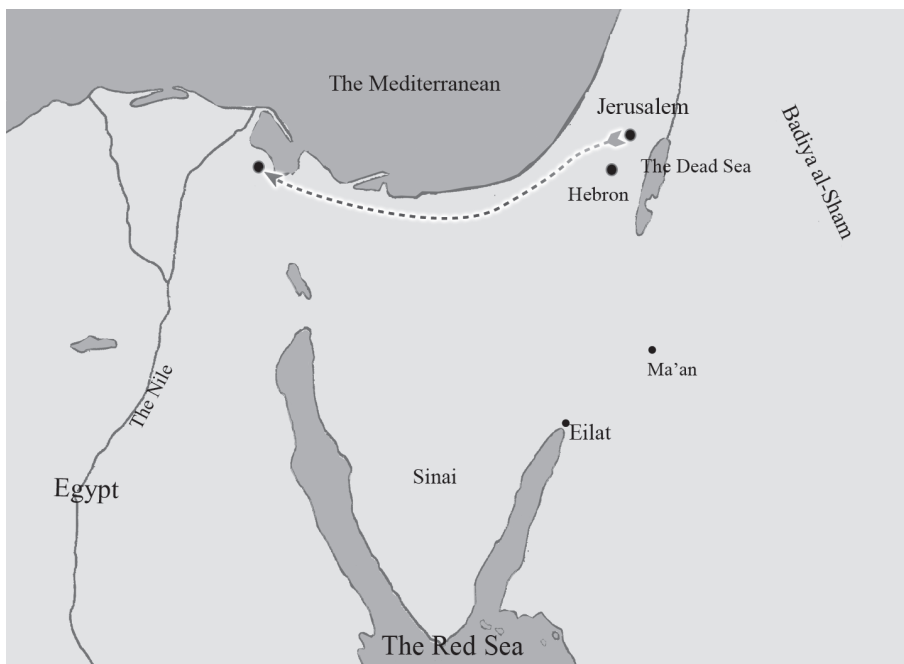
Kétségtelen, a Mindenható Allah igazat szólt.

Jákob Próféta

József Próféta

SUAJB

PRÓFÉTA

- béke legyen vele! -

***A próféta, akinek beszédei magukkal ragadták a szíveket,
ezért a Próféták Szónokának is nevezik***

SUAJB

- béke legyen vele -

Suajb próféta (a.s.) Ábrahám vagy Szálih leszármazottja volt. Jób anyai unokatestvérének is tartják. Az elbeszélések szerint akkor született, amikor Lót próféta egyik lánya még élt. Elsősorban talán Mózes próféta apósaként ismert.

Suajb Madjan és Ajkah népéhez küldetett el prófétaként, melyek két szomszédos nép voltak, akik egy erdős hegyvidéken éltek.⁷⁴

Suajb egy nemesi családból született, Madjanban, és ott töltötte fiatalkorát is, egy olyan nép között, mely lázadóvá és önfejűvé vált. Suajb nem követte az életmódjukat, tiszta életet élt, távolságot tartott magától a rossztetteiktől. Életmódjával és bölcs szavaival is példát mutatott népének.

Madjan népe

Madjan népe a lakhelyükről, Madjanról kapta a nevét, amely a Khomsz-völgytől az Akaba-öböl nyúló terület.

---

74. Hakim, Mustadrak, II, 621/4075)

A madjaniak a szokásukká tették a bűnöket és lázadást, elhagyták az egyistenhitet és a jótetteket, és bálványokat imádtak helyette. A legtöbben kereskedők voltak, mivel Madjan a kereskedelmi útvonalak mentén feküdt. Idővel azonban a csalás és megtévesztés mestereivé váltak. Amikor árut vásároltak, megdöntötték a mérleget, hogy kevesebbet kelljen fizetniük, ha pedig eladtak, a másik irányba döntötték, hogy többet mérjen, és így a vevőnek többet kelljen fizetnie. Az is szokásuk volt, hogy vásárláskor és eladáskor más-más mérleget használtak, melyek úgy voltak beállítva, hogy nekik kedvezzenek.

A madjaniak az utakat is elállták, és elkobozták az arra járók portékáinak egy részét. Különösen az idegenek és a gyengék voltak a célpontjaik, akiket erőszakkal vagy különböző trükkökkel vettek rá az értékeik átadására. A madjaniak számára a társadalmi érintkezés szinte semmi másból nem állt, mint csalásból, bántalmazásból, jogsértésből és zsarnokságból. Azon túl, hogy a legkevésbé sem voltak hálásak a Mindenható Allah áldásaiért, hálátlanságukban odáig mentek, hogy lázadtak Allah ellen, és bálványokat imádtak. Vallásuk a társításra épült, kereskedelmük a csalásra, elsődleges céljuk a mindenáron való haszonszerzés volt.

Madjanban összeomlott az Allah által parancsolt rend minden oszlopa, és az emberek a teljes politikai, gazdasági és erkölcsi romlással néztek szembe.

Ekkor a Mindenható Allah elküldte Suajb prófétát ehhez a néphez, akik ilyen hanyatlásban éltek, és fogalmuk sem volt róla, hogy ez milyen súlyos következményeket tartogat számukra. Suajb próbálta őket józan gondolkodásra inteni, és emlékeztette népét Allah parancsaira és tiltásaira. Arra hívta őket, hogy ne imádjanak mást Allahon kívül, hogy legyenek tisztességesek a kereskedésben, legyen szilárd hitük a Túlvilágban, és ne okozzanak romlást a földön. Beszélt nekik Allah félelmetes büntetéséről és mérhetetlen jutalmáról is:

وَالِى مَدِينَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُضُوا الْمِيثَاقَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ

„És Madjanhoz a testvérüket, Suaibot. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Allahot, nincs istenetek Rajta kívül. És ne vegyetek el a mértékből és a mérlegből. Bizony, látom, hogy bőségben vagytok, de bizony féltetek benneteket egy mindent körülvevő Nap büntetésétől.” (Húd, 11:84)

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

„És Medjanhoz a testvérüket, Suaibot. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Allahot, nincs más istenetek Rajta kívül. Bizony, nyilvánvaló bizonyíték jött hozzátok Uratoktól. Adjatok hát teljes mértékkel és súllyal, és ne fosszátok meg az embereket a részüktől, és ne okozzatok romlást a földön, miután jóvá lett téve! Ez jobb nektek, ha hívők vagytok.” (A magaslatok, 7:85)

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ

„Népem! Szolgáljátok Allahot, és várjátok az Utolsó Napot, és ne kövessetek el gonosztságot a földön, romlást terjesztőként.” (A pók, 29:36)

Suajb kitartóan és állhatatosan hívta népét az igazságra, arra, hogy megerősítsék a Túlvilágba és az isteni elszámolásba vetett hitüket, és olyan tettekre bízta őket, amelyek menekvést hozhatnak azon a napon.

Különösen arra intette népét, hogy tartózkodjanak a megtévesztéstől és csalástól a kereskedelemben. Elmondta, hogy ha nem változtatnak szokásaikon, a Mindenható Allah visszavesz tőlük mindent, amit adott nekik. Allah többek között rengeteg vagyonnal áldotta meg a madjaniakat. Ők mégis makacsul ragaszkodtak azokhoz a szokásokhoz, amelyek végül a pusztulásukat okozták, ahelyett, hogy bűnbánatot gyakoroltak és megváltoztak volna.

A prófétájuk azt mondta nekik:

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

„És népem! Adjatok teljes mértéket és mérjetekek igazsággal, és ne fosszátok meg az embereket a tulajdonuktól, és ne cselekedjetekek gonoszul a földön, romlást terjesztve.” (Húd, 11:85)

Ezzel a figyelmeztetéssel fektette le a tisztességes kereskedelem alapelveit számukra, ami az áruk pontos, igazságos kimérésén alapult, és azon, hogy legyenek elégedettek a tisztességes mértékű haszonnal. Ez az alapja a biztonságos kereskedésnek és annak, hogy ne sértsék meg közben mások jogait. Suajb próféta azt is hozzátette:

بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ

„Ami Allahtól marad, az jobb nektek, ha hívők vagytok. És én nem vagyok őriző felettetek.” (Húd, 11:86)

Ezzel mintha azt mondta volna: „Nem áll hatalmamban sem az, hogy megbüntesselek benneteket a rossztetteitekért, sem az, hogy megakadályozzam, hogy mindent elveszítsetek hálátlanságotok miatt. Nem tehetek mást, mint hogy átadjam nektek azokat az igazságokat, amelyek a kinyilatkoztatás útján érkeztek hozzám!”

A fenti ájákból láthatjuk, hogy Suajb próféta öt dologra hívta népét:

1. A tauhidra, vagyis hogy a Mindenható Allahon kívül ne szolgáljanak más.
2. Prófétaságának elfogadására.
3. Az igazságos mérésre, és a csalástól való tartózkodásra a kereskedésben.
4. Mások jogainak tiszteletben tartására, és arra, hogy hagyjanak fel minden bűnnel, titokban és nyilvánosan is, legyen az lopás, megvesztegetés vagy kényszerítés.
5. Ne okozzanak romlást ezen a földön, és a vallási ügyekben sem.

Ezt az öt alapelvet, amit Suajb tanított népének, úgy foglalhatnánk össze: „tisztelet a Teremtő iránt, és irgalmasság a teremtmények iránt”. Ezek az elvek magukba foglalják a tauhid elfogadását, a próféták igazságának megerősítését, mások jogainak sérthetetlenségét, és azt, hogy ne terjesszenek romlást és ne kövessenek el rossztetteket.

Suajb próféta nagyon hatásosan hívta népét az igazságra, és szavai hatására sokan magukba néztek, és felülvizsgálták addigi cselekedeteiket. Népéből sokan jöttek el hozzá, kinyilvánították hitüket, és megfogadták az intést és tanítást. Továbbra is kereskedéssel foglalkoztak, de a tisztesség és igazságosság vált az alapelvükké.

De így is sokan voltak népéből, akik tagadták őt. Nekik az volt a legfőbb kifogásuk, hogy be kellett volna érniük a tisztességes, normális mértékű haszonnal. Úgy gondolták, hogy ilyen módon lehetetlen meggazdagodni. Ezért továbbra is kitartottak az igazságtalanságban.

Azt mondták Suajbnak:

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ
نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

„Suaib! Vajon az imáid azt parancsolják neked, hogy hagyjuk el azt, amit az ősapáink szolgáltak, és hogy ne tegyünk a vagyunkkal azt, amit akarunk? Bizony, te hosszú türelmű és helyes úton járó vagy!” (Húd, 11:87)

A népe az „ima” kifejezéssel magára a vallásra célzott, mivel ez a legátfogóbb és legfontosabb istenszolgálat, a rituális ima, a szalát valójában a vallást képviseli. Emellett azt is mutatja, hogy mennyire fontos cselekedet az Iszlámban az ima.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَآكُمْ
عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

„Azt mondta (Suajb): „Népem! Mit gondoltok, ha nyilvánvaló bizonyítékot követek Uramtól, és Ő ellátott engem Tőle Magától való jó ellátással? És nem akarok összekülönbözni veletek az által, amit megtiltok nektek. De meg akarok változtatni annyt, ameny-

nyire képes vagyok. A sikerem egyedül Allahnál van. Rá hagyatkozom, és Hozzá fordulok bűnbánattal.” (Húd, 11:88)

Ezzel Suajb próféta arra kéri a népét: „Csak olyasmit kérek tőletek, amit én magam is teszek! És ha arra intelek benneteket, hogy tartózkodjatok valamitől, akkor is én vagyok az első ember, aki elhagyja azt!”

Az, hogy valaki saját maga is gyakorolja azt, amit másoknak hirdet, olyan fontos jó tulajdonság, amit a Mindenható Allah is dicsér. Ezzel szemben Allah megtiltotta és elítéli a képmutatást, ezért is int a Kegyes Korán így egyes zsidó tudósokat:

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

„Megparancsoljátok az embereknek a jámborságot, és ti magatok elfeledkeztek róla, mikor pedig olvassátok a Könyvet? Hát nem használjátok az eszeteket?” (A tehén, 2:44)

Mohammed próféta (s.a.w.) pedig azt mondta:

„Az Ítélet Napján előhoznak majd egy embert, és a Tűzbe hajítják. A belső szervei kiömlenek majd a hasából, s ő úgy jár körbe körülöttük, mint a malmot forgató számár. A Tűz lakói köréje gyűlnek, és megkérdezik:

- Mi hozott téged a Tűzbe? Nem te voltál az, aki arra intett minket, hogy jót cselekedjünk, és tartózkodjunk a rossztól?

Az ember azt feleli:

- Igen, nektek a jót tanácsoltam, de én magam nem cselekedtem jót, és a rossztól intettelek benneteket, de én magam azt cselekedtem!”⁷⁵

Suajd fáradhatatlanul hívta népét az igazságra, a legtöbben közülük azonban nem voltak hajlandók lemondani berögzült szokásaikról. Megátalkodottságukban hamarosan újabb szintre léptek a rossztettekben: mivel személyesen Suajb prófétát nem merték bántani, mert egy erős és tiszteletreméltó klánhoz tartozott, ezért azokat kezdték fenyegetni, akik hittek neki és követték őt. Suajb így figyelmeztette őket:

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ
آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

„És ne üljetek minden úton, fenyegetve az embereket, és távol tartva őket Allah útjától, azokat, akik hisznek benne, és azt keressétek, hogy ferdévé tegyétek! És emlékezzetek arra, amikor kevesen voltatok, és Ő megsokasított benneteket. És lássátok, milyen lett azoknak a vége, akik romlást okoztak! És ha van köztetek egy csoport, amely hisz abban, amivel elküldtettem, és egy csoport, amely nem hisz, akkor legyetek türelmesek, amíg Allah ítéel közöttünk. És Ő a legjobb ítéldöntő!” (A magaslatok, 7:86-87)

Suajb próféta nem törődött a nehézségekkel, hanem kitartott az igazságban. Az Ábrahám próféta (a.s.) által elhozott vallási törvényeket követte. Üzenete hamarosan egészen Damaszkuszig elért, és az isteni szeretettől hajtva az emberek a világ minden tájáról Madjanba kezdtek seregleni, hogy találkozhassanak vele. Ekkor azonban a

madjani rosszakarók a városba vezető utakra mentek, hogy megakadályozzák az érkezőket abban, hogy Suajbba találkozhassanak. Ez is egyértelmű jele volt annak, hogy a Sátánt követik, aki azt mondta, amikor kiűzetett Allah jelenlétéből és kegyelméből:

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ.
ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ
شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

„Azt mondta: „Mert tévelygésbe küldtél engem, bizony, ott ülök majd rájuk várva a Te egyenes utadon. És eljövök hozzájuk, előlről és a hátuk mögül, és a jobbjukról és a baljukról, és bizony, a legtöbbjüket nem fogod hálásnak találni.” (A magaslato, 7:16-17)

Suajb próféta attól próbálta visszatartani a madjaniakat, hogy

1. az utak mentén összegyűlve háborgassák az embereket,
2. megakadályozzák, hogy mások higgyenek Allahban és az Ő útját kövessék,
3. és próbáljanak kétségeket támasztani azok szívében, akik már elfogadták a vallást, vagy éppen azon voltak, hogy elfogadják.

Az utolsó figyelmeztetések

Suajb prófétát aggasztotta népe bűnös és lázadó viselkedése, s minden türelmével és állhatatosságával azon volt, hogy felébressze őket tudatlan álmukból. Így figyelmeztette őket:

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ
نُوحٍ أَوْ قَوْمِ هُودٍ أَوْ قَوْمِ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِنْكُمْ بَعِيدٍ

„És népem! Ne hagyjátok, hogy a különbségünk azt okozza, hogy bünt kövessetek el, nehogy az sújtson benneteket, ami Noé népét, vagy Húd népét, vagy Szálih népét is sújtotta. És Lót népe sincs messze tőletek!” (Húd, 11:89)

Arra akarta felhívni ezzel a figyelmüket, hogy az említett népeket a Mindenható Allah nem is olyan régen pusztította el a hozzájuk hasonló viselkedés miatt, s nem telt még el annyi idő azóta, hogy elfelejthették volna őket. Mégis, a madjaniak ugyanolyan gonoszságokat követnek el! Jobb lenne hát, ha felhagynának ezekkel, és inkább elgondolkodnának, és bűnbánatot gyakorolnának:

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

„És kérjétek Uratok bocsánatát, aztán forduljatok Hozzá bűnbánattal. Bizony, az én Uram Irgalmas, Szeretetteljes.” (Húd, 11:90)

Madjan népének vezetői azonban nem hallgattak az intésre:

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا
وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ
أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

„Azt mondták: „Suaib! Nem sokat értünk abból, amit mondasz, és bizony, úgy gondoljuk, hogy a gyengék közé tartozol közöttünk. És ha nem lenne a családod, bizony, már megköveztünk volna, és nincs hatalmad felettük!”

Azt mondta: „Népem! Többre értékelitek hát a családomat, mint Allahot? És a hátatok mögé tettétek Őt. Bizony, Uram mindent átfog, amit tesztek.” (Húd, 11:91-92)

Eddigre Suajb próféta már szinte feladta a reményt, hogy a népe megváltozik, és nem tehetett mást, mint hogy figyelje, merre fordul a sorsuk. Tett azonban még egy végső próbát, és az isteni büntetésre figyelmeztette őket, remélve, hogy talán észhez térnek:

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

**„És ha van köztetek egy csoport, amely hisz abban, amivel el-
küldettem, és egy csoport, amely nem hisz, akkor legyetek türelme-
sek, amíg Allah ítél közöttünk. És Ő a legjobb ítélőbíró!”** (A magas-
latok, 7:87)

A népe azonban ekkor már hazugsággal vádolta prófétáját. Az-
zal fenyegették, hogy őt és követőit is elűzik földjükről. Úgy érezték,
hogy a köztük élő hívók fenyegetést jelentenek számukra:

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

**„A vezetők, akik fennhéjázók voltak a népéből, azt mondták:
„Suaib! Bizony, ki fogunk űzni a városunkból téged és azokat, akik
hisznek veled, vagy vissza kell térnetek a vallásunkra!” Azt mondta
(Suajb): „Még akkor is, ha kényszerből tennénk azt?”** (A magaslatok,
7:88)

Suajb próféta is hozzátette:

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ
مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا

كُلَّ شَيْءٍ عَلَّمَا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ
وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

„Bizony, hazugságot találnánk ki Allah ellen, ha visszatérnénk a vallásotokra, miután Allah, az Urunk megmentett minket tőle! És nem való az nekiünk, hogy visszatérjünk rá, kivéve, ha Urunk akarja. A mi Urunk mindent átfog tudásával. Allahra hagyatkozunk. Urunk! Ítéld köztünk és a népünk között igazsággal, és Te vagy a legjobb ítélező!” (A magaslatok, 7:89)

Ebben az ájában Suajb próféta elutasítja, hogy visszatérjenek népe vallására, egyetlen kivételt fogalmazva meg: csak akkor lehetséges, ha Allah úgy akarja. Ez a viselkedése a Mindenható Allahnak való teljes, tökéletes alávetettségét tükrözi. A próféták és Allah barátai mindig félik Allah büntetését, és aggódnak amiatt, hogy állapotuk rosszabbra változik. Nem bízzák el magukat, mert tudják, hogy a szíveket Allah irányítja és alakítja. Ezért mondja azt Suajb próféta: „Elképzелhetetlen számunkra, hogy elhagyjuk Allah vallását, és a ti vallásotokra térjünk! Mégis, ha Urunk el akar pusztítani minket, nem tehetünk ellene semmit. Minden ügyünk az Ő kezében van! Ő megjutalmazza a jótettekért azt, akit akar, és megbünteti a rossztettekért azt, akit akar!”

Mohammed próféta (s.a.w.) gyakran fohászkodott így:

اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ! صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ

„Ó, Allah, Aki a szíveket irányítod! Irányítsd a szívünket a Neked való engedelmességre!”⁷⁶

Azonban Suajb próféta bölcs szavai semmilyen hatással nem voltak a madjaniakra. Nemcsak kitartottak a tagadásban, de egyre kevésbé tolerálták azokat, akik hittek Suajb prófétának. A hívőket megvetették, fenyegették, bántalmazták, és próbálták arra kényszeríteni, hogy elhagyják vallásukat:

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ

„Azok vezetői, akik hitetlenek voltak a népéből, azt mondták:
„Ha Suaibot követitek, akkor biztosan vesztesek lesztek!” (A magaslatok, 7:90)

Félelmetes kiáltás az égből

Suajb próféta ekkor belátta, hogy nem tud tenni már semmit, amivel kijavíthatná népe viselkedését, így azt mondta nekik:

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ
يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

„És népem! Cselekedjete a helyzetetek szerint, én is úgy cselekszem. Meg fogjátok tudni, hogy kire sújt le a büntetés, amely megalázza, és hogy ki a hazug. Hát figyeljete, én is veletek vagytok a figyelők között.” (Húd, 11:93)

Aztán pedig:

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

„És amikor eljött a Mi parancsunk, megmentettük Suaibot, és azokat, akik vele együtt hittek, Tőlünk való kegyelemként. És megragadta a Kiáltás azokat, akik vétkeztek, és reggelre a földön hevertek az otthonaikban.” (Húd, 11:94)

Egy másik helyen a Kegyes Korán így írja le a történeteket:

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ. الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَبِيًّا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبِيًّا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

„És a földrengés megragadta őket, és a földre borulva feküdtek az otthonaikban.

Azok, akik tagadták Suaibot, olyanok lettek, mintha sosem éltek volna ott. Azok, akik tagadták Suaibot, ők voltak a vesztesek.”
(A magaslatok, 7:91-92)

Ilyen módon a madjaniak megkapták jogos büntetésüket az igazságtalanságért, csalásért, erőszakért és Allah ellen való lázadásért. Igazságtalanok és zsarnokok voltak, a zsarnokok pedig nem érdemelnek együttérzést:

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ

„És ő elfordult tőlük, és azt mondta: „Népem! Bizony, én átadtam nektek Uram üzeneteit, és tanácsot adtam nektek. Hát hogyan sajnálhatnék egy hitetlen népet?” (A magaslatok, 7:93)

A Kegyes Korán azt mondja a nép sorsáról:

كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ

„Mintha nem is éltek volna ott korábban. El hát Majdannel, ahogy elpusztult Thamúd is!” (Húd, 11:95)

Akárcsak Thamúd népét, Madjant is egy hatalmas, átható zaj pusztította el. Bűneik és erkölcstelenségük is hasonló volt egymáshoz, így hasonló lett a büntetésük is. A Mindenható Allah mindkét népet azzal sújtotta, hogy távol legyenek az Ő kegyelmétől, így Madjant együtt említi Thamúddal.

A Thamúd népét elpusztító hatalmas kiáltás a föld mélyéről fakadt, míg a Madjant elpusztító az égből, de mindkettő örökre kivette őket Allah kegyelméből.

Ajkah népe

Az ajkah szó jelentése sűrű bozotos, erdő. Földrajzilag a Vörös-tengertől Madjanig terjedő területet nevezték így. Lakói a lakhelyükről kapták nevüket.

Suajb próféta ennek a földnek a népéhez is küldetett próféta-ként. Ajkah népe, akárcsak a madjaniak, dúskáltak a vagyonban és jólétben, de elfordultak a tauhid fényétől. Akárcsak Madjan népe, ők is tagadták Suajb prófétát.

A Kegyes Korán azt mondja:

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

„Ajkah népe tagadta a küldötteket.” (A költők, 26:176)

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

„És a cserjés lakói bizony bűnösök voltak.” (Al-Hidzsr, 15:78)

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ. إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا. وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

„Amikor Suaib azt mondta nekik: „Nem vagytok istenfélők? Bizony, én megbízható küldött vagyok hozzátok. Féljétek hát Alláhot, és engedelmeskedjete nekem! És nem kérek érte semmi fizetséget tőletek. Az én fizetségem csak a Világok Urától van.” (A költők, 26:177-180)

Minden próféta két fontos tulajdonsággal küldetett el népéhez:

1. Nem kértek semmiféle fizetséget vagy ellenszolgáltatást, és hangsúlyozták, hogy az ő jutalmuk egyedül Allahtól van.
2. Viselkedésükkel a legjobb példát állították közösségük elé. A szavaik és a viselkedésük tökéletes összhangban voltak egymással.

Ennek a két tulajdonságnak a fontosságát a Já Szín szúra (36.) is hangsúlyozza. Küldöttek érkeznek egy város népéhez, hogy az igazságra hívják népét. Az egyik helyi lakos, akit a vallástudósok egy Habib nevű ácsként azonosítottak, azt a tanácsot adja a város lakóinak:

„Ezek az emberek kérnek pénzt tőletek? Vajon nem példás a jellemük és viselkedésük? Ha ez a helyzet – és ez a helyzet – az azt jelenti, hogy a helyes úton járnak, és igazat beszélnek. És az a legjobb nektek, ha követitek őket!”⁷⁷

Suajb próféta további tanácsot is adott Ajkah népének:

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ. وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ. وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ. وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ

„Mérjetek teljes mértéket, és ne legyetek azok közt, akik veszteséget okoznak! És mérjetek helyes mérleggel. És ne fosszátok meg az embereket a tulajdonuktól, és ne kövessetek el gonosztetteket a földön, romlást terjesztve. És féljétek azt, Aki megteremtett benneteket, és a korábbi generációkat!” (A költők, 26:181-184)

A nép azonban nem hitt neki, és tagadták küldetését, amellyel hozzájuk küldetett:

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ. وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ. فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

„Azt mondták: „Te bizony a megbabonázottak közé tartozol! Nem vagy más, csak hozzánk hasonló emberi lény, és azt gondoljuk, hogy bizonynyal a hazugok közé tartozol! Tedd hát, hogy az ég egy darabja ránk zuhanjon, ha az igazak közé tartozol!” (A költők, 26:185-187)

Pusztítás az égből: perzselő lángok

Amikor a nép vakmerően az isteni büntetést kérte Suajbtól, ő így figyelmeztette őket:

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

„Uram tudja, hogy mit tesztek!” (A költők, 26:188)

Majd Urához fohászkodott, hogy hozza el Ajkah népére azt a büntetést, amit ők kértek saját magukra. Nem sokkal később forró szél kezdett fújni, és a távolban kék lángok jelentek meg. Az emberek pánikba estek, tehetetlennek és kiszolgáltatottnak érezték magukat. Az idő egyre melegebb lett, és hamarosan elviselhetetlenné vált a forróság. Ajkah népe a folyópartra sereglett, a víznél és a fák árnyékában kerestek menedéket, de napról napra melegebb lett. Aztán Gábiel egy felhőt hozott, amely a város szélén lebegett az égen. A hitetlenek azt hitték, hogy árnyékokra lelnek a felhő alatt, és mind oda-sereglettek. Amikor az egész nép összegyűlt a felhő alatt, egy hangot hallottak: „Ajkah népe! Ízleljétek meg a büntetést, amiről azt gondoltátok, hogy soha nem fog bekövetkezni! És kérjétek segítséget a bálványaitoktól, ha képesek segíteni nektek bármiben!”

A felhőből tűz kezdett záporozni, felégetve mindent és mindenkit, még a fákat és köveket is.

A Kegyes Korán azt mondja:

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

„De ők meghazudtolták őt, ezért megragadta őket az Árnyék Napjának kínzása. Bizony, egy hatalmas Nap kínja volt az. Bizony, ebben jel van, de a legtöbben közülük nem hívők. És bizony, Urad, Ő a Hatalmas, az Irgalmas.” (A költők, 26:189-191)

Így végül mindkét közösség, akikhez Suajb elküldetett, el lett pusztítva. Madjan népét egy hatalmas kiáltás és az azt követő földrengés, Ajkah népét pedig a tűz pusztította el abból a felhőből, amit tévesen enyhülésnek és árnyéknak gondoltak.

A pusztítás után

Miután mindkét nép elpusztítottatott, Suajb próféta Madjan földjének környékén telepedett le. Addigra megnősült, és két lánya is született.

Suajbot a khatib al-anbija, a próféták szónoka néven is szokás emlegetni, mert gyönyörű beszédeket tartott, és meggyőző válaszokat adott a kérdésekre, melyeket feltettek neki.

Próféta volt, aki sokat fohászkodott, és mindig nagyon ügyelt mások jogaira. Nagy gondot fordított arra, hogy népének kereskedőit próbálja meggyőzni, hogy ne csaljanak a mérleggel. Minden erejével az igazságosságra intette őket.

Suajb másik fontos tulajdonsága az volt, hogy rendkívül érzékeny szívű ember volt, aki sokat sírt. Idős korára a látása megromlott, a teste törékennyé vált. Olyan sokat sírt, hogy egy idő után elveszítette a látását is. A Mindenható Allah azonban visszaadta a látását, és megkérdezte tőle:

- Miért sírsz ennyit, a Kert utáni vágyakozásból, vagy a Pokoltól való félelem miatt?

Suajb azt felelte:

- Uram, Te jobban tudod nálam, hogy a könnyeim nem a Kert és nem is a Tűz miatt ömlenek. Hanem az Irántad érzett szeretet tölti el a szívemet, és amiatt félek, hogy vajon láthatlak-e majd Téged! Ha tudnám, hogy láthatlak, soha többé nem aggódnék semmi miatt.

A Mindenható Allah azt mondta:

- Igaz maradtál a szavadhoz, és ezért láthatsz majd engem! És Imrán fiát, Mózeszt jelöltem ki a szolgálatodra, akihez Én beszélni fogok.

Ilyen azoknak az állapota, akik közel vannak Allahhoz. A tudatlanokkal ellentétben ők minden körülmények között értékesebbnek tartják Allah szeretetét minden másnál, és nem érdekli őket az emberek dicsérete és elismerése. Hiszen az isteni szeretet teljesen betöltötte a szívüket, így nem tekintenek erre a világra és a következőre sem.

A próféták azért küldettek, hogy az emberek szívét megnyissák, megszabadítsák őket a nemtörődomségtől és közömböségtől, tökéletesítsék jellemüket és erkölcsüket, és megtanítsák nekik, hogy miként szolgálják úgy Allahot, hogy a legjobb visszatérésük legyen Hozzá. Röviden, azért küldettek, hogy a Béke Házába hívják az embereket.

Azok, akiknek a szíve képes megnyílni, őszintén vágnak a lelki fejlődésre, nevelésre, és erőfeszítést tesznek azért, hogy előre haladhassanak az igazság útján. Akik viszont makacsok és fennhéjázók, akik nem vágnak erre a tudásra, és befogják a fülüket a próféták szavai előtt, azok sötét és nyomorúságos helyre zárják be magukat. Kemény szívű bűnösökké válnak, olyanok, mint az utazó, aki már régen eltévedt, és fogalma sincs róla, hogy merre kellene tartania.

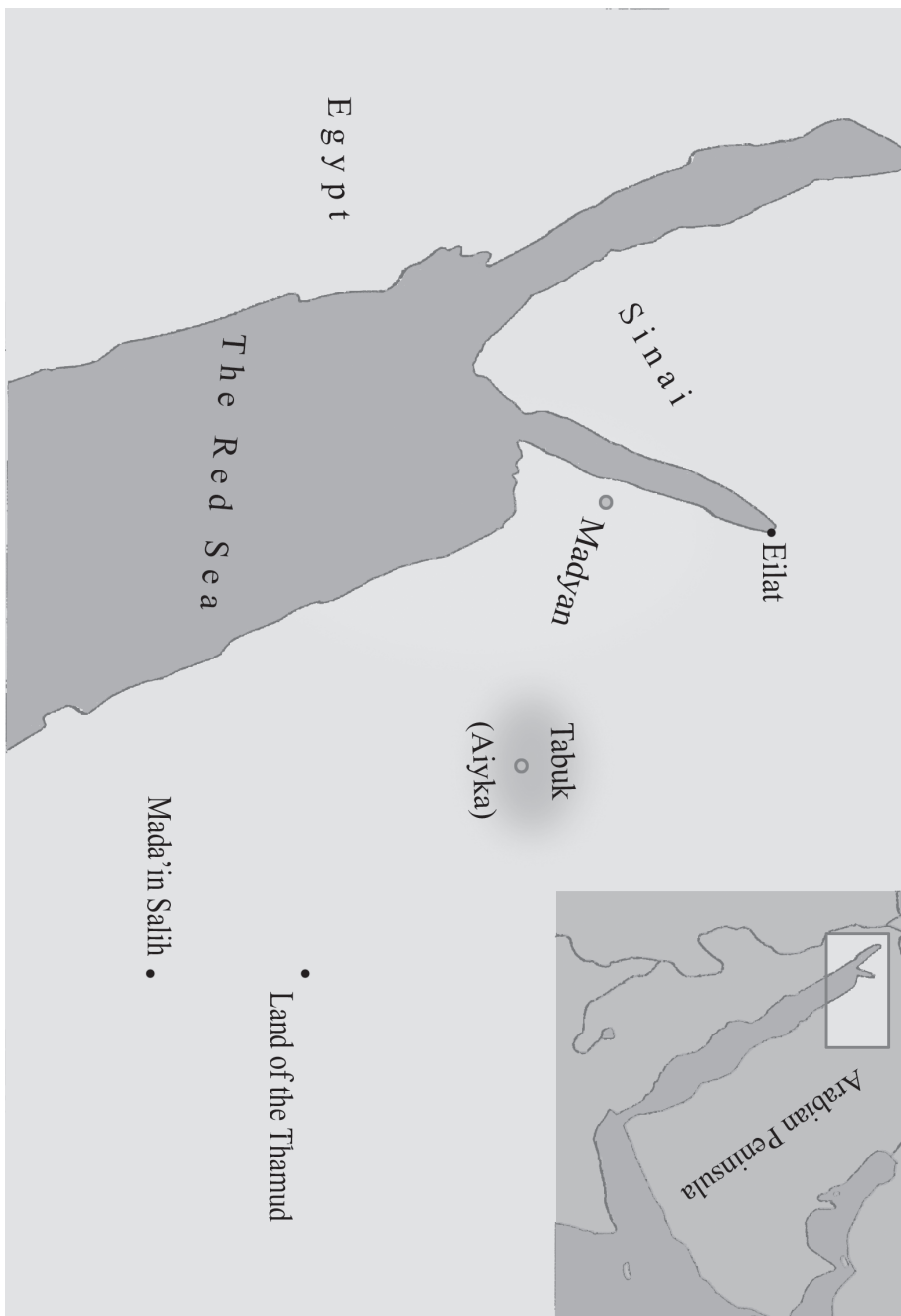
Irgalmassága és szeretetteljessége miatt Suajb próféta az egész életét annak szentelte, hogy próbálja az embereket megmenteni a nyomorúságból, minden tőle telhetőt megtett, és kis híján saját magát is felemésztette közben.

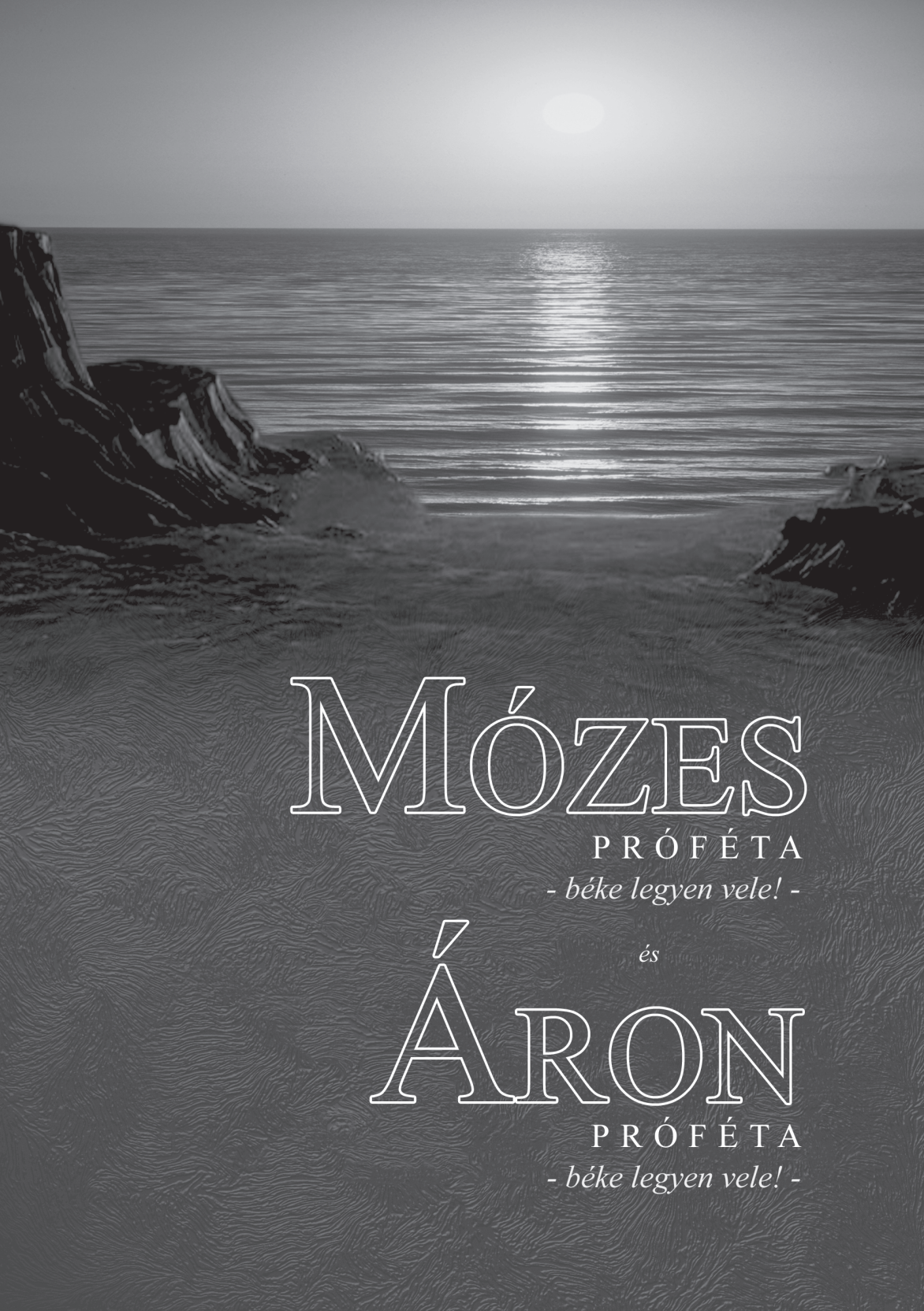

Evilági élete vége felé Suajb (a.s.) Mekkába vezette a hívőket, ahol hátralévő napjait töltötte. A Kába Mellett temették el, közvetlenül az Aranycsatorna alatt.

Béke legyen vele!

MÓZES

PRÓFÉTA

- béke legyen vele! -

és

ÁRON

PRÓFÉTA

- béke legyen vele! -

*A próféta, aki botjával a Vörös-tenger hullámaiba
fullasztotta Fáraót*

MÓZES

- béke legyen vele -

és

Jóraivaló testvére és segítője

ÁRON

- béke legyen vele -

Mózes (a.s.) a harmadik a hat próféta közül, akik a legmagasabb rangúak (ulu'l azm). Jákob (a.s.) leszármazottja, és Izrael népének prófétája. A Kegyes Korán összesen 136 alkalommal említi a nevét – többször, mint bármelyik másik prófétáét.

Mózes (a.s.) és Áron (a.s.) testvérek voltak.

A Rajján nevű fáraó, aki József prófétát Egyiptom kincstárnokává tette, hívó volt. Kabusz követte őt a trónon, aki nem hitt József vallásában, de nem is távolította el őt hivatalából. Az utána uralkodó fáraók azonban a legkevesebbre sem becsülték Izrael népét.

Izrael népe József prófétát követően telepedett le Egyiptomban, és követték József, Jákob és Ábrahám vallását. A koptok azonban, akik Egyiptom lakói voltak, bálványimádók voltak. Csillagokat és bálványokat imádtak, és lenézték az izraelitákat. Uralkodói, a fáraók kegyetlenek voltak. Egyre jobban kezdtek aggódni Izrael népe miatt, akiket ők szipteknek neveztek, hogy sokasodni fognak, és előbb-utóbb átveszik tőlük a hatalmat.

Idővel a koptoknak elégük lett a helyzetből, és fáraója vezetésével bántalmazni és kínozni kezdték Izrael népét. Az elnyomott kisebbség számára az élet hamarosan elviselhetetlenné vált Egyiptomban. Mindenképpen társadalmi és politikai joguktól megfosztották őket. Vissza akartak térni Jákob próféta szülőföldjére, Kánaánba. Fáraó azonban nem engedte el őket, mert Izrael népét rabszolgaként dolgoztatták a legnehezebb munkákban, például a piramisok építésénél is, és az egyiptomiak nem nélkülözhatték munkaerejüket.

Izrael népe 12 törzsből állt, melyek mindegyike Jákob próféta egy-egy fiának leszármazottja volt. A fáraó folyamatos ellenőrzés alatt tartotta őket, és nehéz körülmények között dolgoztatta. Akik munka képtelenek voltak, azoknak pedig minden nap súlyos adókat kellett fizetniük. Akik naplementéig nem fizették be az adót, azokat megkötözték. A Kegyes Korán így beszéli el a fáraó zsarnokságát:

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

„Bizony, Fáraó felmagasztalta magát a földön, és a népét osztályokra osztotta, és egy csoportot elgyengített közülük, megölve a fiaikat, és élve hagyva az asszonyaikat. Bizony, ő a romlást terjesztők közé tartozott.” (A történet, 28:4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

„Aztán Fáraó családja felvette őt (Mózeset a folyóból), hogy az ellenségük legyen, és szomorúság számukra. Bizony, Fáraó és Hámán és a seregeik bűnösök voltak.” (A történet, 28:8)

Mózes ilyen válságos időszakban küldetett el prófétaként:

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ. وَنُفَكِّرُ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

„És Mi kegyet akartunk mutatni azok iránt, akiket elnyomtak a földön, és vezetővé tenni őket, és örökösökké tenni őket, és megalapozni őket a földön, és megmutatni általuk Fáraónak és Hámánnak, és a seregeiknek azt, amitől féltek.” (A történet, 28:5-6)

A fáraó nyugtalanító álma

Egy éjjel a fáraó álmot látott, melyben a jeruzsálemi Al-Akszából tűz támadt, amely felégette a koptok házait, de épségben hagyta az izraelitákat. Álomfejtőivel elmagyarázta az álmot, akik azt mondták neki: „Egy gyermek fog születni Izrael népéből, aki elpusztítja a királyságodat!”

A fáraó ekkor megparancsolta, hogy Izrael népéből minden újszülött fiút öljenek meg. Katonái a várandós nők mellett állva a hasukat bökdösték fegyvereikkel, hogy felgyorsítsák a szülést, és ha az újszülött fiú volt, ott rögtön megölték.

Az elbeszélések szerint a fáraónak volt egy másik oka is, hogy ilyen kegyetlen intézkedést hozzon:

Izrael népe sokat beszélt arról, hogy egy próféta fog eljönni Ábrahám utódai közül, és véget vet a fáraó uralmának. Ez a történet abból az eseményből fakadt, amely Ábrahám próféta, a felesége, Sára, és az akkori egyiptomi fáraó között történt. A fáraó gonosz szándékkal közeledett Sárahoz, de a Mindenható Allah megvédte őt. Izrael népe ezt jelként értelmezte arra, hogy eljön majd az idő, amikor Ábrahám egy leszármazottja megszabadítja őket a zsarnokságról. Ez a történet híres és közismert volt Izrael népe körében, sokszor elmondták egymásnak, hogy lelket öntsenek magukba, és emlékeztessék egymást, hogy hamarosan jobb napok köszöntenek rájuk. De a koptok a palotában és azon kívül is meghallották ezt a beszédet, és a fáraó úgy állt bosszút érte, hogy megparancsolta: öljenek meg minden újszülött fiút Izrael népében. Azt remélte ezzel, hogy elpusztíthatja a gyermeket, aki felnőve elpusztítaná őt. Ezzel azonban nem volt képes megváltoztatni az Allah által megírt rendelést.

Ekkoriban történt, hogy megszületett Imrán fia, Mózes (a.s.). A bába, aki szintén Mózes rokonai közé tartozott, döbbsen vette észre a fényt az újszülött homlokán.

Nem sokkal a szülés után a bábaasszony kilépett a házból, hogy körülnézzen, és rögtön látta, hogy a fáraó katonái már közelednek. Visszaszaladt a házba, Mózes anyja pedig a hír hallatán első félelmében a kemencébe rejtette el a csecsemőt. Amikor a katonák távoztak, magához tért a rémülettől, és rohant a kemencéhez, a gyermekért aggódva. Amikor az ajtót kinyitotta, látta, hogy a gyermeknek mit sem ártott a kemence tüze, és sértetlen maradt, ahogy az ősapja, Ábrahám is. Felvette a gyermeket, magához szorította, és hálát adott Allahnak. A Mindenható Allah azt sugalmazta neki, hogy szoptassa meg a gyermeket, és amikor a veszély újra megjelenik, hagyja őt a Nílus folyóban – bármilyen lehetetlennek tűnik is, újra találkozni fog majd fiával, aki felnőve próféta lesz. A Kegyes Korán így beszéli el a történeteket:

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَلَأْقِيهِ فِي
الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

„És sugallatot küldtünk Mózes anyjának: „Szoptasd őt, de amikor félted, dobd őt a folyóba, és ne félj, és ne szomorkodj! Bizony, visszaadjuk őt neked, és a küldöttek közül valóvá tesszük.” (A történet, 28:7)

Mózes anyja rögtön egy ácshez sietett, és gyorsan egy ládát készíttetett vele. Majd kisfiát a ládába fektette, és a Nílusba dobta.

Az ács gyanút fogott, és a palotába sietett, hogy beszámoljon a történekről. Azonban mikor odaért, a nyelve megbénult, és egy szót sem tudott szólni, ezért az örök ajtót mutattak neki.

Ezalatt a folyó hullámai egészen a palotáig sodorták a ládát. A fáraó feleségének szolgáló leányai meglátták, és bevitték a palotába.

A fáraó palotájában

A fáraó feleségét Aszijenek hívták, és Rejjan fáraó leszármazottja volt, aki József (a.s.) idején uralkodott. Amint megpillantotta Mózeset, szeretet töltötte el a szívét. A kisgyermek gyönyörű volt. Fel-emelte és szorosan magához ölelte, majd a férjéhez ment vele. Azt mondta neki:

- Fogadjuk be ezt a gyermeket, és neveljük fel sajátunkként! Ha felnő, majd segíteni és védelmezni fog minket. Kérlek, kíméld meg ezt a kisbabát! Ajándékként érkezett az ajtónk elé.

És végül sikerült is meggyőznie a fáraót:

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ
يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

„És Fáraó felesége azt mondta: „A szemünk öröme lesz, neked és nekem! Ne öljétek meg őt, talán a hasznunkra lesz, vagy a fiunkká fogadhatjuk őt!” És nem voltak tudatában.” (A történet, 28:9)

Rögtön meg is próbáltak szoptatós dajkát keresni a kisfiúnak. Több asszonyt is találtak, aki vállalta volna a feladatot, de a gyermek egyikük tejét sem fogadta el. Ahogy azon gondolkodtak, hogy mi tévők legyenek, Mózes testvérétől, Merjemtől kaptak tanácsot, aki ekkor a palotában volt, mert:

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

„És azt mondta a lánytestvérének: „Kövesd őt!” És az távolról figyelte őt, anélkül, hogy észrevették volna. És megtiltottuk neki a szoptatós dajkákat, így azt mondta: „Elvezesselek benneteket egy ház népéhez, akik felnevelik őt nektek, és jól fognak gondoskodni róla?” (A történet, 28:11-12)

Nem volt más választásuk, minthogy próbát tegyenek Merjem javaslatával:

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

„Így adtuk vissza az anyjának, hogy örvendjen a szeme, és ne szomorkodjék, és tudja, hogy Allah ígérete igaz. A legtöbben azonban nem tudják ezt.” (A történet, 28:13)

Mózes anyja azonban nem akart gyanakvást kelteni, ezért nem fogadta el azonnal a javaslatot. Természetesen tudta, hogy mindenképpen ő lesz a fia dajkája, mert Allah ezt már elrendelte számukra. Azt mondta:

- Van egy gyermekem, Áron⁷⁸, és őt is magammal kell hoznom. Ha így is elfogadjátok, leszek a gyermek dajkája, de máskülönben nem.

Így fáraó háza népe nem gyanakodott arra, hogy ez az asszony volt Mózes édesanyja, ezért gyorsan felfogadták.

Amikor Mózeset örökbe fogadták, fáraó és a felesége azt gondolták, hogyha felnevelik, hozzájuk lesz hűséges. Azonban egy ember neveltetésben 2 tényező játszik fontos szerepet: az öröklött jellemvonások (varaszah) és a kapott nevelés. Az ember jellemének alakulását ezek befolyásolják. Erre célozz a Kegyes Korán is, amikor rámutat: fáraónak és feleségének fogalma sem volt róla, hogy végül hogyan fognak alakulni a dolgok („És nem voltak tudatában”, 28:9).

Az elbeszélések szerint végül fáraó 980.000 csecsemőt mészároltatott le, miközben próbálta megtalálni azt az egyet, aki megdönti majd a birodalmát. Azonban a Mindenható Allah úgy rendelte, hogy fáraó a saját házában nevelje fel ellenségét, és elvette az ítélőképességét és erejét arra, hogy megölje azt a gyermeket, aki végül az igazság erejével letaszította őt trónjáról. Ez azért történt így, mert a

---

78. Mivel az egyiptomiaknak szükségük volt az izraeliták munkájára, végül fáraó úgy döntött, hogy az egyik évben megöleti a fiúcsecsemőket, a másik évben pedig életben hagyja őket. Áron egy olyan évben született, amikor a fiúcsecsemőket életben hagyták.

próféták a Mindenható Allah különleges védelme és nevelése alatt állnak.

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta: „Engem uram nevelt, és milyen jól nevelt!”⁷⁹

Mózes anyja így a saját fiának dajkája lett a fáraó palotájában. A fáraó főminisztere, Hámán azonban gyanakodni kezdett, és kérdezgetni kezdte őt:

- Csak nem te vagy ennek a gyerekeknek az anyja? Nem fogadott el egyetlen dajkát sem, csak téged!

Mózes anyja azonban nyugodtan válaszolt:

- Valahogy szeretem a kisbabákat, és ők is szeretnek engem.

Mózes anyja nemcsak fizetést kapott azért, hogy a saját fiát gondozza, hanem gazdag ajándékokat, még aranyat is. Ez a Mindenható Allah kegye volt, aki azt mondja:

إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى
قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

„És reggelre Mózes anyjának üres lett a szíve. És csaknem elárulta őt, ha nem erősítettük volna meg a szívét, hogy a hívők közé tartozzon.” (A történet, 28:10)

Amikor a fáraó felesége, Aszije látni akarta Mózes, az anyjával a szobájába vitette őt, ahol különböző ajándékokkal fogadta őket. Egy napon Mózes a fáraó szobájába vitték, aki a karjába vette őt, ám a kisfiú erőteljesen megrángatta a szakállát, kitépett belőle néhány szá-

lat, és arcul is ütötte őt. Azt is mondják, hogy kitepte a botját a fáraó kezéből, és azzal ütötte meg.

A fáraó nagyon megharagudott:

- Ő az az ellenség, akit kerestem! – kiáltotta, és megparancsolta, hogy öljék meg a gyermeket.

Aszije azonban könyörögni kezdett:

- Kérlek, ne tedd! Hisz még csak kisgyerek, nem tudja mit tesz, nem tudja a különbséget a jó és a rossz között!

A fáraó azonban eltökélt volt és nem engedett, mire a felesége azt mondta:

- Akkor legalább tedd próbára! Tegyük elé két tányért, az egyiken ékkövek és gyémántok, a másikon izzó parázs. Ha a gyémántokért nyúl, akkor tudni fogjuk, hogy meg tudja különböztetni a jót és a rosszat.

A fáraó elfogadta a javaslatot, és a két tányért odatették Mózes elé. Ő már a gyémántokért nyúlt volna, ám ekkor Gábel félrelökte a kezét a parázs felé. Így Mózes megragadott egy izzó parászt, és a szájába tette. Megégette vele a nyelvét, és emiatt egészen addig selypített és hibásan beszélt, amíg a Sínai-hegyen mondott fohászára a Mindenható Allah kigyógyította belőle.

- Hát rendben, mégiscsak egy kisgyerek - mondta fáraó, aki megbocsátott Mózesnek, és beleegyezett, hogy a palotában maradjon.

Fuszusz al-Hikam című művében Muhyiddin ibn Arabi azt írja:

„Csak azért, hogy Mózes (a.s.) megölje, a fáraó végül 980.000 ártatlant gyilkolt meg. Valójában ezeket a csecsemőket azért gyilkol-

ták meg, hogy megerősítsék Mózeset ebben az életben, és megerősítsék spiritualitását. Még ha a fáraó és családja nem is volt tudatában annak, hogy kicsoda Mózes, a Mindenható Allah tudatában volt. Bizony, azok az életek, amelyeket elvettek tőlük, Mózeshez tartoztak, mert ő volt a cél.”

A Mindenható Allah mindenkivel megszerettette Mózeset, aki csak körülötte volt:

وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي

„És Tőlem származó szeretetet árasztottam rád, hogy az Én szemem előtt nőhess fel.” (Ta Ha, 20:39)

Az isteni kegyelem eredményeképpen aki csak megpillantotta Mózeset, vonzalmat érzett iránta.

Aztán pedig a Mindenható Allah prófétává is tette:

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

„És amikor elérte ereje teljét, és az érettséget, bölcsességet és tudást adtunk neki. Így fizetünk meg a jótévedőknek.” (A történet, 28:14)

Az ereje telje értelemben használt szó, az „esuddeh” azt jelzi, hogy Mózes elérte a fizikai és a spirituális érettséget. A legtöbb tudós szerint ekkor 40 éves volt. Ebben az életkorban a Mindenható Allah tudást és bölcsességet adott neki. Bölcsességet, amelyet prófétaságként is magyaráznak.

Ettől kezdve Mózes arról kezdett beszélni az embereknek, hogy a fáraó vallása hamis és romlott.

A kopt halála

A fáraónak volt egy pékmestere, aki kopt volt, a neve pedig Fatun. Egy éjszaka összevitatkozott egy Számiri nevű izraelitával, és ütlegetni kezdte. Számiri Mózesnek kiáltott segítségért, aki odalépett, hogy szétválassza őket, a verekedés azonban elfajult.

Mózes (a.s.) először ellökte a koptot, majd megütötte. És mire feleszmélt, a kopt holtan feküdt a földön.

Mózes mélyen elszomorodott. Nem állt szándékában megölni Fatunt. Csak segíteni akart Számirinek. Mély megbánással fordult Allahhoz, hogy a bocsánatát kérje. A Kegyes Korán így beszéli el a történeteket:

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

És belépett a városba akkor, amikor a lakói nem figyeltek, és látott két embert harcolni. Az egyik az ő népéből való volt, a másik az ellensége közül. És az, aki az ő népéből való volt, segítségül hívta az ellen, aki az ellenség közül való volt, és Mózes megütötte őt az öklével, és megölte. Azt mondta: „Ez a Sátán cselekedetei közül való! Bizony, ő ellenség, aki nyilvánvalóan félrevezet!” (A történet, 28:15)

Mózes már eddig is magára vonta a fáraóhoz közel álló koptok haragját azzal, hogy az egyistenhitről beszélt, és az igazságra hívott mindenkit. Ezért lépett be éjszaka a városba, amikor az utcák már kiürültek, és nem vonta magára az emberek figyelmét. Amikor Mózes azt mondja: ez a Sátán cselekedetei közül való, talán a halott koptra

utal, aki megérdemelte a büntetést mind azért, amit halála előtt cselekedett. De akkor sem Mózes dolga volt az, hogy a büntetést végrehajtsa, vagy megölje őt, ezért ezzel a megjegyzésével a saját cselekedeteire is utalhatott. Azonban semmiképpen sem azzal a szándékkal ütötte meg a koptot, hogy megölje őt. Most azonban olyan helyzetbe került, amire egyáltalán nem számított. Ezért így fohászzkodott:

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ. قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

„Azt mondta: „Uram! Bizony, vétkeztem saját magam ellen, bocsáss hát meg nekem!” És Ő megbocsátott neki. Bizony, Ő a Megbocsátó, az Irgalmas.” Azt mondta: „Uram! Azért, mert előnyben részesítetél engem, soha nem leszek a bűnösök támogatója!” (A történet, 28:16-17)

Eközben a koptok a palotába szaladtak, hogy a fáraó tudtára adják a történeteket, aki keresni kezdte a tettest. Tanúkat hívott, de nem talált egyet sem. Ekkora fáraó megparancsolta, hogy a keresést terjesszék ki a városon kívülre, hátha a gyilkos már elmenekült.

Másnap Mózes ismét meglátta azt az izraelitát, akinek előző éjjel a segítségére sietett, és aki most egy másik kopttal verekedett, és ismét az ő segítségét kérte. Mózes azonban azt mondta:

- Korábban is miattad kevertem magam bajba!

E szavakat hallva a kopt a palotába sietett, és azt mondta a fáraónak:

- Nem más ölte meg a pékmesteredet, mint Mózes!

A fáraó azonnal kimondta a halálos ítéletet Mózesre.⁸⁰

80. Fahrudin Razi szerint Mózes nem lett volna szabad halálra ítélni, hiszen nem szándékosan ölte meg a koptot.

Azok között, akik hallgattak Mózesre, amikor az igazságra hívta őket, ott volt a fáraó unokatestvére is. Ő most késlekedés nélkül kirohant a palotából, hogy tájékoztassa őt a történekről. A Kegyes Korán tájékoztat minket Mózes lelki állapotáról, és arról, hogy mi történt a kopt halála után:

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ
يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ. فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ
يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا
قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا
تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ.

„Reggelre a városban volt, félve és elővigyázatosan, és íme! Az, aki a segítséget kérte az előző napon, segítségért kiáltott neki. Azt mondta neki Mózes: „Bizony, te nyilvánvalóan eltévelyedtél!” És amikor meg akarta ütni azt, aki mindkettőjüknek az ellensége volt, azt mondta: „Mózes! Talán meg akarsz ölni engem, ahogy megöltél egy embert tegnap is? Te csak zsarnok akarsz lenni a földön, és nem akarsz a jótevők között lenni!” (A történet, 28:18-19)

Ezalatt pedig:

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنَّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ. فَخَرَجَ
مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

„És futva jött egy ember a város legtávolabbi részéből. Azt mondta: „Mózes! Bizony, a vezetők tanácskoznak rólad, hogy meg-

***öljenek, távozz hát. Bizony, én őszinte tanácsadó vagyok neked!”
Így távozott onnan, félve és elővigyázatosan. Azt mondta: „Uram!
Ments meg engem a bűnösök népétől!”*** (A történet, 28:20-21)

Ezzel Mózes (a.s.) Azt is megmutatta, hogy mit jelent a valódi tevekkul, vagyis Allahra való hagyatkozás. Azt jelenti, hogy tanácskoztunk egy ügyben, döntést hozunk, megteesszük a kellő lépéseket, a többit pedig Allahra hagyjuk. Ez a rá való hagyatkozás lényege.

Madjan felé

Mózes próféta nem vesztegette az időt, és azonnal útnak indult. Korábban azonban még soha nem járt a városon kívül, és nem tudta, hova mehetne. Még úti élelmet sem vitt magával. A Mindenható Allah Gábriel küldte el vezetőjének, hogy utat mutasson neki. Madjan Felé indult, ami 8 napi járóföldre volt.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

„És amikor Madjan felé tartott, azt mondta: „Talán Uram a helyes útra vezet engem!” (A történet, 28:22)

Azt mondják, hogy Mózes próféta Madjan népének rokona volt, mert ők is Ábrahám prófétától származtak. Madjan valójában Ábrahám egyik fiának a neve. Az ő földjük a fáraó birodalmának határain kívül esett.

Mózes végül elérte Madjan földjét, éppen akkor, amikor annak lakói a nyájukat kihajtották a városfalon kívülre, hogy megittassák őket. A kutat körülvették a pásztrok és juhaik. Mózes azonban észrevett két fiatal lányt, akik távolabb várakoztak a juhaikkal, és nem keveredtek a többiekkel.

Odament hozzájuk, és megkérdezte:

- Ti miért nem itatjátok meg a birkákat?

- Nem tudunk itatni, amíg a pásztorok el nem mennek onnan - felelték a lányok.

- Hát nincs valaki, aki megitatni helyettetek? - kérdezte Mózes.

- Apánk már idős és gyenge, ezért nekünk kell legeltetni és itatni a nyájakat. De nem akarunk az idegen férfiakkal keveredni, ezért várunk, amíg ők távoznak. De mire mi is a kúthoz jutunk, az állatainak sokszor már nem is jut víz - mondták a lányok.

A Kegyes Korán Így beszéli el:

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ
مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأُبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

„És amikor Madjan itatóhelyére ért, talált ott egy csoport férfit, akik itattak, és tőlük külön talált két nők, akik visszatartották. Azt mondta: „Mi a baj veletek?” Azt mondták: „Nem itathatunk, amíg a pásztorok el nem mentek. Az apánk pedig már nagyon öreg ember.” (A történet, 28:23)

A két lány Szafurah és Szufajra volt, Suajb próféta lányai. Mózes ekkor már nyolc napja nem evett, de összeszedte minden erejét, hogy vizet húzzon a kútból a juhaik számára. A 2 lány megköszönte, és hazaindultak

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

„Így hát megitatott helyettük. Aztán visszahúzódott az árnyékba, és azt mondta: „Uram! Bizony, szükségem van bármi jóra, amit leküldesz nekem!” (A történet, 28:24)

Mózes napok óta semmit sem evett, éhezett. Ezekkel a szavakkal Allahhoz fohászkodott, hogy adjon neki valamit, amivel elveheti az éhségét.

Más tudósok úgy magyarázzák ezeket a szavakat: szükségben vagyok amiatt, amit Te adtál nekem. Ez azt jelenti, hogy Mózes próféta a hatalmas küldetés miatt vált szegénnyé és segítséget látóvá, amit Allah rábízott. Korábban gazdagságban és bőségben élt a fáraó palotájában. Ezek azonban nem a panaszkodás szavai voltak. Mózes egyszerűen megköszönte Urának a Tőle kapott áldásokat, de ugyanakkor arra is kérte, hogy segítsen szükségletei kielégítésében.

Közben Suajb próféta meglepődött, látva, hogy a lányai a szoktnál hamarabb hazaértek. Elmondták neki, hogy találkoztak egy jóra való emberrel, akit korábban sosem láttak még a környéken, és aki segített nekik.

Meghívás Suajb prófétától (a.s.)

Suajb próféta késlekedés nélkül magához hívatta az idegent, és megkérdezte tőle, hogy ki ő.

- Mózes vagyok, Imrán fia, Jákob családjából! - felelte Mózes, és elbeszélte a vele történeteket.

- Most már nem kell félned. A fáraónak nincs hatalma ezen a földön - nyugtatta meg Suajb.

A Kegyes Korán így beszéli el a történetet:

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ
لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ
لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

És az egyik lány odajött hozzá, szégyenlősen járva, és azt mondta: „Bizony, apám hív téged, hogy megjutalmazhasson amiatt, hogy megittattál helyettünk.” És amikor elment hozzá, és elbeszélte neki a történetet, azt mondta: „Ne félj! Megmenekültél a bűnös néptől.” (A történet, 28:25)

Suajb gyorsan ételt készíttetett. Mardosó éhsége ellenére azonban Mózes habozott enni. Amikor Suajb megkérdezte, hogy miért azt válaszolta:

- Nekem azt tanították, hogy még a legkisebb túlvilági jutalmat se cseréljem el a legnagyobb evilági jutalomra se. Én Allah megelégedését segítettem nektek, nem pedig ezért az ételért!

Suajbnak nagyon tetszett ez a válasz:

- Mi nem a segítségért kínálunk étellel, hanem azért, mert a házunk vendége vagy. Egyél csak nyugodtan, mielőtt még kihűl.

Mózes megette az ételt, aztán, mivel nagyon fáradt volt, elvonult pihenni. Ekkor Szafurah így szólt az apjához:

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ
إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

Egyikük azt mondta: „Apácskám! Fogadd fel őt. Bizony, a legjobb, akit felfogadhatsz, egy olyan férfi, aki erős és megbízható!” (A történet, 28:26)

Azt is hozzátette:

- Ebben az emberben megvannak mindezek a tulajdonságok. Egyszer sem nézett az arcunkra. Csak távolról követett minket. Megbízhatunk benne!

Ez tökéletesen illusztrálja azt a két tulajdonságot is, amivel annak az embernek rendelkeznie kell, akit megbíznak egy adott feladattal:

1. Képesség (likajah): legyen meg a képessége és az ereje a szóban forgó feladat teljesítéséhez.
2. Megbízhatóság (amanah): meglehessen bízni benne, és lehessen számítani rá.

Az Arais-i Majalis⁸¹ című könyvben az áll:

„A két legközeltekintőbb nő az, akik mindketten nagy előre látást mutattak Mózes (a.s.) Tulajdonságainak megítélésében.

Az egyikük Aszije, a fáraó felesége. Amikor a Nílus a palota mellé sodorta Mózeszt, ő kiemelte a ládából, és könyörgött a férjének, hogy kímélje meg az életét, azt mondva: a szemünk öröme lesz!

A másik Suajb lánya, aki azt tanácsolta apjának, hogy fogadja fel Mózeszt, azt mondva: a legjobb akit felfogadhatsz.

Az előre látás vagy firaszah valójában az a pontos intuíció és meglátás, ami a jóra való hívők sajátja. Intelligenciára, gondolkodásra és megfigyelésre utal, és olyan spirituális megértés, ami a szívből fakad.

---

81. Arais al-Majalis fi Qisas al-Anbiya (A próféták története), Abu Ishaq Ahmad ibn Muhammad al-Thalabi

Oszmán (r.a.) egyszer azt mondta egy embernek:

- Takard el a szemed attól, hogy erkölcstelen dolgokra nézzen!

- Honnan tudod, hogy ilyen dolgokra néztem? – kérdezte döbbenten az ember.

- Hát nem hallottad a Küldött (s.a.w.) szavait? Óvakodj a hívő meglátásától... mert ő Allah fényével néz”⁸².

Abu Hanifa pedig egyszer azt tanácsolta egy fiatalembernek, hogy tartózkodjon egy bizonyos hibától, amikor rituális mosdást végzi. Az ember döbbenten kérdezte meg, hogy honnan tud erről a hibáról, ő pedig azt mondta: „A vízből, ami az arcodról a karodról és a lábaidról csepeg le!”

Khadidzsa (r.a.), Aisa (r.a.) és Fatima (r.a.) szintén megdöbbenő meglátással rendelkező nők voltak.

Khadidzsa (r.a.) nemcsak az első ember volt, aki hitt a Próféának (s.a.w.), hanem egész vagyonát és egészségét is az ügy útján áldozta fel, egy olyan időszakban, amikor nagy nehézségeken kellett átmenniük. Aisa (r.a.) olyan intelligenciával áldott meg, melynek segítségével tökéletesen megértette a Próféta (s.a.w.), és mély szenvedéllyel is, mellyel megtestesítette az ő erényeit, és képes volt példát mutatni másoknak. Fatima (r.a.) édesapja irgalmasságának, szeretetelenségének és jámborságának tükörképe volt. És bár mindhárom asszony hasonló tulajdonságokkal rendelkezett, egyedi tulajdonságaik is voltak, amelyek különlegessé tették őket.

Az effajta tisztánlátáshoz az szükséges, hogy az ember csak megengedett és tiszta dolgokat egyen, és erőfeszítéseket tegyen a szíve fejlesztése érdekében.

Wasiti (r.a.) azt mondja:

82. Al-Tirmidhi, Tafsir, 15

„A tiszta meglátás a fény sugara, amely a szívben ragyog. Az a bölcsesség, amely a szívben lakozik. És ez a bölcsesség (marifah) megnyitja a láthatatlan titkokat.”

A Meszneviben Rúmi is szól a marifah megszerzéséről:

„Míg a józan ész sikeres az evilági ügyekben, természeténél fogva nem elegendő ahhoz, hogy feltárja az igazságokat és isteni titkokat, és elérje az Allahra vonatkozó tudást. Az egy olyan magasabb szintű utazás, amelyhez járműre van szükség. Ez a jármű pedig a szívben lakozó szeretet és elragadtatás. Ez pedig akkor kezd alakot öltetni, amikor a józan ész feláldozzuk Mohammed (s.a.w.) kedvéért!”

Egyszer egy fiatalember eljött egy másik városból, hogy Abdulkhaliq Ghujdawani beszédét hallgassa. A beszéd végén megkérdezte:

- És az mit jelent: „Óvakodj a hívő meglátásától... mert ő Allah fényével néz”?

- Csak akkor mondom el neked, ha leveszed a papi övedet, amit a ruhád alá rejtettél! - válaszolta Allah barátja.

A fiatalember, aki keresztény volt, ott helyben felvette az iszlámot.

Abdulkhaliq Ghujdawani pedig a tanítványaihoz fordult, és az olyan pusztító tulajdonságokra célozva, mint a hiúság, arrogancia, irigység és szűkmarkúság, azt mondta:

- És mindannyian vegyük le a papi öveket a szívünkről!

Házasság Szafurával

Suajbnak nagyon kedvére volt Mózes viselkedése. Szerette volna, ha hosszabb ideig náluk marad. Rövid gondolkodás után módot is talált erre. Felajánlotta Mózesnek, hogy hozzáadja a lányát feleségül. Amikor Mózes megkérdezte, hogy milyen feltétellel, azt felelte: ha 8 évig gondozza a juhait, de azt is hozzátette: 10 évig még jobb

lenne. A szándéka az volt ezzel, hogy Mózeset a lehető leghosszabb ideig marasztalja házában.

A Kegyes Korán így beszéli el:

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي
ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ
عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

„Azt mondta: „Bizony, hozzád akarom adni a két lányom közül az egyiket, azzal a feltétellel, hogy szolgálj nálam nyolc évig. De ha kitöltöd a tízet, az rajtad áll. És nem akarok nehézséget okozni neked! Ha Allah úgy akarja, jóra valónak találj majd engem.”

Azt mondta Mózes: „Ez legyen köztem és közted! A két időszak közül bármelyiket töltöm is ki, nem érhet méltánytalanság! És Allah a Tanú arra, amit mondunk!” (A történet, 28:27-28)

Itt a Kegyes Korán olyasmire hívja fel a figyelmet, amivel gyakran találkozhatunk a társadalmi életben. Még két próféta is, de akik pedig a legmegbízhatóbbak az emberek között, nyíltan megbeszélnek a szóbeli szerződés minden részletét, mielőtt elköteleznék magukat. De amikor megegyezésre jutottak, Allahba vetik a bizalmukat, akit az egyezés tanújaként hívnak.

Mózes pedig, ahogy megegyeztek, Suajb pásztoraként kezdett dolgozni.

Jól gondozta a juhokat, és olyan kedvesen bánt velük, hogy még csak a botjával sem bökte őket oldalba soha. A Madjan legelőin tanult képességek később majd hasznára váltak abban, hogy vigyázzon Izrael népére, és óvja őket minden rossztól.

Az olyan ember, aki nem kezeli barátjaként Allah teremtményeit, nem lehet Allah barátja sem. Aki tiszteltben tartja a teremtmények méltóságát, és szeretetteljes velük, a legmagasabb rangra válik méltóvá.

Minden próféta volt pásztor hosszabb vagy rövidebb ideig. A Mindenható Allah így tanította őket kötelesség tudatra, felelősségre, és olyan mély irgalmasságról, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy az embereket kezeljék és vállukra vegyék a prófétaság terhét.

A Mindenható Allah azt sugallta Mózesnek, hogy amikor a juhainak vízre volt szüksége, sújtsa a földre a botjával. Víz tört fel a földből, és Mózesnek nem kellett messzire hajtania a nyáját, hogy megithassa őket.

Teltek az évek, és amikor Mózes leszolgálta a 8 évet, amiben meggyeztek, Suajb (r.a.) neki és a lányának ajándékozta az összes juhot.

Mózes azonban kitöltötte a 10 éves szolgálatot. De amíg ez le nem telt, a juhok közül csak néhány adott életet foltos bárányoknak, amelyek sokkal keresettebbek és drágábbak voltak. A tizedik évben azonban minden anya ikreket ellett, és foltosakat. Suajb (r.a.) meggyezte: „Ez Allah ajándéka Mózes családjának!”

Mózes (r.a.) botja

Mózes botot hordott magával, hogy a juhait a vadállatoktól védje. A botnak fogója volt az egyik végén, a másik vége pedig hegyes volt.

Több elbeszélés is van arról, hogy honnan származott ez a bot. Az egyik szerint eredetileg Ádám prófétáé volt, tőle maradt Suajb

prófétára, aki pedig Mózesnek adta, hogy segítségére legyen a pásztorkodásban.

A helyen, ahol éltek, jobbra hatalmas füves pusztá terült el, balra pedig hegyek. Bármelyik irányból támadhattak a vadállatok, de főleg a hegyekből. Ezért Mózes mindig magával vitte a botját. A bot által pedig Allah számos cselekedetének volt tanúja. Olyan volt ez, mintha a nagyobb csodák előjelei lettek volna, amelyek később a bot által történtek.

Visszatérés Egyiptomba Tuva völgyén keresztül

Eltelt 10 év, és Suajb engedélyével Mózes úgy döntött, hogy feleségével visszatér Egyiptomba. A juhaikkal együtt hagyták el Madjant. Tél volt. Mózes (a.s.) vissza akart térni Egyiptomba, hogy a testvére, Áron segítségével Izrael népét ki vezethesse az elnyomás földjéről.

Útközben heves eső és vihar kapta el őket. Vaksötét éjszaka volt. A Túr hegy egy barlangjában kerestek menedéket. Szafurah várandós volt, és nagyon közel állt már a szüléshez. S ezen a hideg és sötét éjszakán mindenképpen tüzet kellett volna rakniuk, hogy megmelegedhessenek. De a föld nedves volt, és akármennyire is próbálta Mózes, nem tudott tüzet csiholni.

Aztán egyszer csak meglátott valami fényt a távolban. Azt mondta a feleségének, hogy maradjon ott, amíg ő visszatér, és hoz egy kis parazsat a tűzből. De ez a tűz nem olyan tűz volt, amilyenre Mózes gondolt. A Kegyes Korán így írja le a történeteket:

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ
جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

„És amikor Mózes kitöltötte az időszakot, és a családjával utazott, tüzet vett észre Túr egyik oldaláról. Azt mondta a családjának: „Maradjatok itt! Bizony, tüzet vettem észre. Talán hozok nektek onnan valami útmutatást, vagy egy lángoló ágat a tűzből, hogy felmelegedhessetek.” (A történet, 28:29)

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى . إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى

„És elért-e téged Mózes története? Amikor tüzet látott, és azt mondta a családjának: „Maradjatok itt! Bizony, tüzet vettem észre. Talán hozhatok onnan egy égő ágat, vagy vezetést találok a tűznél.” (Ta Ha, 20:9-10)

Mózes a tűz felé tartott. Ám amikor közelebb ért, egy ragyogó fényoszlopot látott egy zöld fán.

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

„De amikor odaért hozzá, szólítottatott a völgy jobb oldaláról, amely áldott hely volt, a fából. „Mózes! Bizony, Én vagyok Allah, a Világok Ura!” (A történet, 28:30)

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى . إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى . وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى . إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي . إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ

أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى. فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ
لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى

„És amikor odaért hozzá, megszólíttatott: „Mózes! Bizony, Én vagyok a te Urad. Vedd hát le a sarudat. Bizony, Tuva szent völgyében vagy. És kiválasztottalak téged, hallgasd meg hát, ami ki nyilatkoztatik. Bizony, Én vagyok Allah. Nincs más isten, csak Én, szolgálj hát Engem, és tartsd meg az imát az Én megemlékezésemre. Bizony, az Óra közeleg. Csaknem elrejttem azt, hogy mindenki megkaphassa a fizetését azért, amiért munkálkodik. Ne hagyd hát, hogy eltérítsen tőle az, aki nem hisz benne, és a saját vágyait követi, különben elpusztulnál.” (Ta Ha, 20:11-16)

A Korán-tudósok többféleképpen magyarázzák azt a parancsot, hogy „vedd le a sarudat”, többek között iszhari⁸³, vagyis spirituális értelmezéssel. Ilyen értelmezéseket olvashatunk Qushayri Lataifu'l Qur'an és Bursevi Ruhul Beyan című tefszirjeiben, melyeket a következőképpen foglalhatunk össze:

A két saru az evilágot és a túlvilágot képviseli. Tehát ürítsd ki a szívedből az elkötelezettséget az evilág és a túlvilág iránt is. Távolítsd el magadat mindentől, Allahot kivéve, és próbálj ha megsemmisül az Ő megismerésében (marifah)⁸⁴, hogy megláthasd az isteni igazságokat, és tanúikká válhass!

83. Azt jelenti, hogy a Koránt a felszín alatti, rejtett jelentések fényében értelmezni. De ahhoz azonban, hogy az ilyen értelmezés elfogadható legyen, meg kell felelnie 3 feltételnek: a) nem mondhat ellent a külső jelentésnek, b) A magyarázatnak megalapozottnak kell lennie, a szövegnek tükröznie kell ezt a magyarázatot, c) a Koránnak és a szunnának alá kell támasztania ezt a magyarázatot

84. A marifah azt jelenti: a szív szeretetén keresztül megismerni Allahot

Az emberi elmének megvannak a korlátai, amelyek megakadályozzák, hogy az elme megfelelően megértse az isteni dicsőséget és misztériumait. Hát ezért az elmének végül fel kell adnia.

Rúmi egy hasonlat segítségével mutatja be a józan ész korlátait:

„Ha az ember beteg, a józan ész segítségével csak arra tud rájönni, hogy orvosra van szüksége. De a kórházban a józan észnek meg kell hajolnia az orvos tanácsai előtt. És az isteni bölcsességek csak olyan mértékben érhetők el, amilyen mértékben az elme képes meghajolni.”

Más szavakkal szólva, a „vedd le a sarudat” azt is jelentheti:

„Távolodj el saját természetedtől és alsóbb énedtől! Ne gondold többé magadra, és semmire, amit saját magadért akarsz tenni, csak gyere! Ne elmélkedj bizonyítékokon, mert ezek mind elveszítik jelentőségüket, ha a szíved meglátja az igazságot!”

Tuva völgyében a Mindenható Allah azt parancsolta Mózesnek, hogy vegye le a saruját. Ekkor Allah jelenlétébe lépett, és nem volt helyénvaló ezt úgy tennie, hogy cipő volt a lábán. A jó modor és alázat azt követelte, hogy mezítláb közeledjen.

Rúmi azt mondja:

„Megkérdeztem az elmémet: mi a hit? Odahajolt, és azt súgta a szívemnek: a hit nem más, mint jó modor (adab)!”

Ezért van az, hogy sok kiemelkedő vallástudós és Allah barátja, például Bishr-i Khafi, mindig mezítláb járt. A jóra való szokása volt az is, hogy levették a cipőjüket, mielőtt a Kábát körbejárták volna.

Érdemes azonban megjegyezni, hogy a Mirádsz éjszakáján a Mindenható Allah azt mondta Mohammed Prófétnak (s.a.w.):

„Tartsd a lábadon a cipődet, amikor a Trónhoz közeledsz. Megtiszteltetés az ég számára a cipőd pora, és a fénye a te fényeddel egyesül!”⁸⁵

A prófétaság két csodája

Miután Mózesnek megparancsoltatott, hogy vegye le a saruját, azt a parancsot is kapta, hogy dobja a földre a botját. Amikor így tett, a bot kígyóvá változott. Mózes megrémült, azonban Allah tudatta vele, hogy ne féljen, mert biztonságos helyen van. A Kegyes Korán így írja le:

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

„És dobd el a botodat!” De amikor látta, hogy megmozdul, mintha kígyó lenne, menekülve fordult meg, és nem tért vissza. „Mózes! Gyere közelebb, és ne félj! Bizony, azok közé tartozol, akik biztonságban vannak.” (A történet, 28:31)

Mózes botja először bölcsesség volt (hikmah), aztán erővé (qudrah) lett, hogy az ennivalóját hordozza, amikor ő nem tudja, vagy támaszkodhasson rá, amikor fáradt volt. Mindig magánál tartotta, hogy távol tarthassa vele a fenyegetéseket. Ezzel rázta le a legértettebb gyümölcsöket a fák ágairól. A tűző napon a bot árnyékot nyújtott neki. A Mindenható Allah a bottal megmutatta az Ő hatalmát Mózesnek. Allah a boton keresztül erősítette meg Mózeszt.⁸⁶

Mikor a Mindenható Allah bejelentette Mózesnek a prófétaságot, és feladatokkal bízta meg őt, megkérdezte:

85. Bursevi, Ruḥu'l Beyan, V, 370

86. Abdul Kadir Geilani, al-Fath al-Rabbani, p. 192

وَمَا تِلْكَ يَمِينِكَ يَا مُوسَى

„És mi az a jobb kezeden, Mózes?” (Ta Ha, 20:17)

Mózes azt felelte:

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ
بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى

„Ez a botom, erre támaszkodom, és ezzel húzom le a leveleket
a bárányaimnak, és más haszon is van benne nekem.” (Ta Ha, 20:18)

A Mindenható Allah akkor azt parancsolta neki:

قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى

„Dobd el, Mózes!” (Ta Ha, 20:19)

Mózes azonnal eldobta a botot a kezéből.

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى

„És eldobta, és íme, egy tekergő kígyó lett.” (Ta Ha, 20:20)

Mózes rémülten futott el, de a Mindenható Allah azt mondta
neki:

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى

„Ragadd meg, és ne félj! Visszaváltoztatjuk előző állapotába.”
(Ta Ha, 20:21)

Abdul Kadir Geilani így magyarázza ezt:

„Az ájában elbeszélte események egyik célja az, hogy Mózes megismertesse Allah hatalmát, hogy fáraó királysága gyengének és jelentéktelennek tűnjön a szemében.

A másik célja, hogy megtanítsa Mózes, hogy hogyan harcolhat a fáraó és seregei ellen. A Mindenható Allah úgy készítette fel őt, hogy különleges események tanújává tette. Ezt megelőzően Mózes visszahúzódozó és magának való volt. De a Mindenható most megnyitotta a szívét, prófétává tette, tudást és bölcsességet adott neki.”

Egyes Korán-magyarázók azt mondják: annak a parancsnak, hogy Mózes dobja el a botját, spirituális jelentése volt. Amikor Allah megkérdezte Mózes a botról, ő felsorolta mindazokat a célokat, amire evilági feladatai közepette használta. Azt mondta, hogy egyszerűen megkönnyíti az életét. De ezek mind olyan dolgok voltak, amelyek lényege az alsóbb én megőrzése volt. Azzal, hogy kígyóvá változtatta a botot, Allah megmutatta Mózesnek az alsóbb én valódi természetét. Mózes megrémült, és menekülni próbált, amilyen gyorsan csak tudott. Tehát bizonyos értelemben ezek az események azt mondták Mózesnek:

„Ez a kígyó, Mózes, nem más, mint annak a valódi lényege, ha másra támaszkodsz Allahon kívül. És amikor megmutatja a valódi arcát, aki látja, az megrémül, és elmenekül tőle.”

A parancs másik spirituális értelme a következő:

„Te most az egyistenhit, a tauhid valódi természetét testesíted meg. Mostantól fogva nem támaszkodhatsz semmilyen teremtetet dologra, és nem keresheted a segítségét. Hogy mondhattad azt, hogy mindezeket a dolgokat a bottal teszed, és még más előnyöd is származik belőle? A tevhid útján az első lépés az, hogy elhagyod a látszólagos okokat. Vagyis egyedül a Mindenható Allahra hagyatkozol, és Neki veted alá magad. Hagyj hát el minden vágyat és kívánságot!”

Ábrahám próféta (a.s.) úgy menekült meg minden evilági kapcsolattól, hogy visszautasította minden teremtmény segítségét, még az angyalokat is. Ehelyett az alávetettség és az Allahra hagyatkozás óceánjába vetette magát. És ennek az óceánnak a vize kioltotta azt a tüzet, amely különben elégette volna őt.

A Tawilat-i Najmiyya azt mondja:

„Az az ember, aki meghallotta Allah hívását, és meglátta az Ő szépségének fényét, elfordul mindentől, amire korábban támaszkodott. Nem függ más semmitől, csak Allah kegyétől és nagylelkűségétől. Eltávolodik az alsóbb én vágyaitól.”

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Az én népem tudósai olyanok, mint Izrael népének prófétái.”⁸⁷

Ez a hasonlat a muszlim tudósok értékét dicséri.

Sejk Abu'l Hasan Shazali így beszéli el egy álmát:

„Mohammed Prófétát (s.a.w.) láttam egy trónon, a többi próféta pedig a földön ült körülötte. Körülöttük álltak az igaz tudósok. Nézetem őket, és hallgattam, ahogy beszélni kezdtek.

Mózes (a.s.) megkérdezte a Prófétánkat (s.a.w.):

„Allah Küldötte! Azt mondtad egyszer, hogy a te közösség tudósai olyanok, mint Izrael népének a prófétái! Tudnál nekem mutatni egy közülük?”

Mohammed Próféta (s.a.w.) Ghazalira mutatott, és azt mondta: „Az egyikük ott van!”

Mózes ekkor feltett egy kérdést Ghazalinak, amire tíz választ kapott.

Mózes azzal érvelt, hogy ez felesleges volt, hiszen ő csak egyetlen kérdést tett fel, mégis tíz választ kapott rá.

„Teljes tisztelettel mondom, ezt rólad is el lehetne mondani. A Mindenható Allah megkérdezte, hogy mi van a jobb kezében, te pedig a botod számos tulajdonságát soroltad fel, pedig elegendő lett volna annyit mondanod: Uram, ez a botom” - válaszolta erre Ghazali.

Shazali hozzátette:

„Amint azon gondolkodtam, hogy milyen fenségesen nézett ki a trónon, ahogy a többi küldött ott ült körülötte, egyszer csak egy erős rúgást éreztem. Felnéztem, és az Al-Aksza mecset gondnoka volt az, aki minden este meggyújtja a mecset gyertyáit. Azt mondta nekem:

- Miért vagy így meglepődve, mikor minden Mohammed (s.a.w.) Fényéből lett teremtvé?

Amikor ezt meghallottam, elájultam. Csak a közös ima után nyertem vissza az eszméletemet. Azonnal elindultam, hogy megkeressem a gondnokot, de mind a mai napig soha többé nem találtam.”⁸⁸

Második csodaként amikor Mózes a ruhája alá rejtette a kezét, majd előhúzta, az hófehéren és ragyogva jött elő, mint a fényes nap, mentesen minden hibától vagy betegségtől. Olyan volt, mint egy reflektor. Még maga Mózes is megijedt. Allah azonban azt mondta neki, ha ő maga vagy valaki más megijedne a kezének a látványától, tegye ismét a ruhája alá, és amikor újra előhúzza, ugyanúgy fog kinézni, mint korábban.

88. Raghib al-Isfahani, al-Muhadarat

Ez a csoda, aminek a neve jed-i bejda (fehér kéz), így szerepel a Kegyes Koránban:

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً
أُخْرَى. لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى

„És vond közel a kezedet az oldaladhoz! Fehéren fog előjönni, anélkül, hogy ez rosszat jelentene, egy másik jelként, hogy megmutathassunk neked a nagy jeleinkből.” (Ta Ha, 20:22-23)

أُسْلِكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

„És dugd a kezedet a ruhakivágásodba! Fehéren fog előjönni, betegség nélkül. És vond a kezedet közel magadhoz, a félelem ellen. Ez két bizonyíték Uradtól Fáraónak és a vezetőinek. Bizony, ők megátalkodott nép!” (A történet, 28:32)

A két nagy csodával a Mindenható Allah prófétának jelölte ki Mózes, és megparancsolta neki, hogy hirdesse az Ő vallását. Az első ember, akinek az üzenetet át kellett adnia, a fáraó volt:

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

„Menj Fáraóhoz! Bizony, ő túllépte a határokat.” (Ta Ha, 20:24)

Mózes azonban így könyörgött Allahhoz:

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

„Uram! Bizony, én megöltem egy lelket közülük, és félek, hogy meg fognak ölni engem.” (A történet, 28:33)

És arra kérte Urát, hogy adja mellé a testvérét, Áront, segítőnek:

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ
رَدَّاءَ يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

„És a testvérem, Áron kifinomultabb a beszédben, mint én, küldd hát el velem segítőként, hogy megerősítsen engem. Bizony, félek, hogy meg fognak hazudtolni.” (A történet, 28:34)

A Mindenható Allah így válaszolt neki:

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ

„Meg fogjuk erősíteni a karodat a testvéred által, és mindketőtöknek hatalmat adunk, úgyhogy nem fognak hozzátok félni. A Mi jeleink által ti és azok, akik követnek titeket, lesztek a győztesek.” (A történet, 28:35)

Az elbeszélések szerint amikor a Mindenható Allah azt parancsolta Mózesnek, hogy menjen, és beszéljen a fáraóval, Mózes a feleségére és a nyájára gondolt, és hogy nincs kire hagy尼亚 őket, és megkérdezte Urát:

- És ki viseli gondját majd a családomnak és a jószágaimnak?

A Mindenható Allah azonban emlékeztette arra, hogy Ő a legjobb védelmező:

- Mózes! Most, hogy megtaláltál Engem, kérhetnél e bármi többet? Te csak azzal törődj, hogy a parancsomat teljesítsd! Ha úgy

akarom, farkasokat rendelek a nyájad őrzésére, és angyalokat a családdodéra. Miért aggódsz, Mózes? Kimentett meg, amikor az anyád a folyóba dobott? És kiadott vissza téged neki? Emlékezz, amikor véletlenül megöltél valakit, és a fáraó és az emberei a keresésedre indultak, hogy elfogjanak és megöljenek! Akkor ki védett meg téged?

Mózes csendben hallgatott, de magában minden kérdésre így felelt: Te, Uram, Te!⁸⁹

Mózes visszatért Egyiptomba. Aggódott, és tartott a fáraó katonáitól. A mindenható Allah azonban azt sugallta neki: „Te és a testvéred, olyanok vagytok, mint egy kétfős hadsereg. Nem tűnhettek gyengének, és nem érezhetitek alacsonyabb rendűnek magatokat!”

Mózes úgy érezte, mintha most az egész világ felelőssége az ő vállára nehezedne, ezért így fohászzkodott:

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي . وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي . وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي . يَفْقَهُوا قَوْلِي . وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي . هَارُونَ أَخِي . اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي . وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي . كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا . وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا . إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا . قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى

„Uram! Nyisd meg a keblemet, és könnyítsd meg a dolgomat, és oldd meg a csomót a nyelvemen, hogy megértsék a szavam! És jelölj ki nekem egy tanácsadót a családomból, Áront, a testvéremet. Erősítsd meg általa az én erőmet, és add, hogy osztozzon a feladatomban, hogy sokat magasztalhassunk Téged, és sokat megemlékezhessünk Rólad. Bizony, Te látsz minket!” (Ta Ha, 20:25-35)

A Mindenható Allah pedig így válaszolt a fohászára:

„Bizony, megadatott neked a kérésed, Mózes! (Ta Ha, 20:36)

Allah megnyugvást kínált Mózesnek, biztosítva arról, hogy védelmezni fogja, ahogy védelmezte őt korábban is:

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ. إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ. أَنْ
اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ
عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

„És már szívességet tettünk neked máskor is, amikor sugalltuk anyádnak azt, ami sugallva volt: „Tedd őt a ládába, és dob a folyóba, és engedd, hogy a folyó partra vesse, és befogadja majd olyasvalaki, aki az Én ellenségem, és az ő ellensége!” És Tőlem származó szeretetet árasztottam rád, hogy az Én szemem előtt nőhess fel. Amikor a lánytestvéred ment, és azt mondta: „Mutassak nektek valakit, aki felneveli?” Így adtunk vissza téged az édesanyádnak, hogy megnyugodjék, és ne szomorkodjon. És megöltél egy embert, de Mi megmentettünk a nehézségből, és próbára tettünk próbatételekkel. Aztán évekig Madjan népe között tartózkodtál. Aztán idejöttél az elrendelés által, Mózes!” (Ta Ha, 20:37-40)

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي. اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي
ذِكْرِي. اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

„És kiválasztottalak téged Magamnak. Menj, te és a testvéred, a jeleimmel, és ne lankadjatok a Rólam való megemlékezésben! Menjetek, mindketten, Fáraóhoz! Bizony, ő túllépte a határokat.” (Ta Ha, 20:41-43)

Bár próféták voltak, a Mindenható Allah mégis azt parancsolja Mózesnek és Áronnak: ne lankadjatok a Rólam való megemlékezésben! Ez is azt mutatja, hogy mennyire fontos a zikr, az Allahról való megemlékezés. Minden egyes hívőnek elengedhetetlen a szív nevelése. Ahogy a szív a hit központja, úgy a megemlékezés központja is. A szív csak akkor találhat nyugalmat, ha az Allahról való megemlékezés megszilárdul benne.

A Kegyes Korán azt mondja:

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ
أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

„Akik hisznek, és akiknek a szíve megelégedést talál az Allahról való megemlékezésben. Hát vajon nem találhatnak-e a szívek megelégedést az Allahra való megemlékezésben?” (A mennydörgés, 13:28)

Ahogy a Kegyes Korán is írja a 4. szúra 28. ájában, az ember gyengének lett teremtvé. De amikor vallásos érzelmek születnek a szívben, akkor az önző vágyak, amelyek a gyengeség forrásai, lassan eltűnnek. Bár az ember lényegét tekintve nemes teremtmény, ezt a nemességet fel kell építenie. A szív útjának bejárása nélkül nem válhat nemes és kifinomult muszlimmá. A Mindenható Allah nem azt várja tőlünk, hogy az istenszolgálatunk csupán fizikai mozdulatok formális ismétlésének sorozata legyen, hanem azt akarja, hogy a szívünk is vegyen részt benne.

A Kegyes Korán azt mondja:

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

„Sikeresek bizony a hívők, akik áhítatosak az imájukban.” (A

hívők, 23:1-2)

Allah nem olyan imát vár tőlünk, amelyet a szív jelenléte és koncentráció nélkül végzünk:

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

„Hát jaj az imádkozóknak, akik az imájukban hanyagok!” (A szívességek, 107:4-5)

A Mindenható Allah azt mondja azokról, akik nem finomították szívüket és lelküket a Róla való megemlékezés által:

فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

„Jaj hát azoknak, akiknek a szíve megkeményedett az Allahról való megemlékezéssel szemben! Ők nyilvánvaló tévelygésben vannak.” (A csapatok, 39:22)

A bűnök és evilági vágyak terhelte szív túl nehéz, nem elég kifinomult, és nem képes elérni Allahot, Akinek tulajdonságai között ott van a Kifinomult is (Al-Latif). Ezt a súlyt pedig csak az Allahról való megemlékezés emelheti le a szívről.

Hosszú idő után Mózes és Áron végre újra találkoztak a Nílus partján. Átölelték egymást, és Mózes elmondta, hogy el kell menniük a fáraóhoz, mert a Mindenható Allah őket jelölte ki erre a feladatra.

Aztán mindketten így fohászkodtak:

قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى.
قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى

„Urunk! Bizony, félünk, hogy bántani fog minket, vagy túllépi a határokat!”

Azt mondta Allah: „Ne féljete! Bizony, veletek vagyok, hallok és látok.” (Ta Ha, 20:45-46)

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ.
أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

„Menjetek hát, mindketten, Fáraóhoz, és mondjátok: „Bizony, mi a Világok Urának Küldöttei vagyunk. Küldd hát el velünk Izrael gyermekeit!” (A költők, 26:16-17)

Uruk azt is tudtukra adta, hogy milyen módon kell átadniuk az üzenetet:

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى

„És szóljatok hozzá kedves szavakat, talán megfogadja, vagy félni fog.” (Ta Ha, 20:44)

Ez az ája ihlette Yazid al-Rakkashit arra, hogy azt mondja:

„Uram, aki kedvességet parancsolsz még azok iránt is, akik el-lenségesek Veled! Ki tudja, hogy fogsz banni azokkal, akik magasz-talnak Téged, és a Te utadra hívnak másokat!”

Annak ellenére, hogy a Mindenható Allah mindent magába fog-laló örökkévaló tudása által tudta, hogy a fáraó nem fogja elfogadni az egyistenhitre való hívást, mégis azt parancsolta Mózesnek, hogy kedvesen beszéljen vele. Ez a parancs lényegében minden hívőre vo-natkozik, aki a helyénvalót tanácsolja és a helytelen tiltja másoknak.

A Kegyes Korán Mohammed Próféta (s.a.w.) viselkedését is di-cséri az igazságra való hívásban:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ
لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي
الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

„Allah kegyelme miatt bántál velük kedvesen. És ha durva letél volna, vagy keményszívű, bizony, eltávolodtak volna mellőled. Ezért bocsáss meg nekik, és kérj bocsánatot a számukra, és tanácskozz velük az ügyben. Aztán, amikor döntésre jutottál, hagyatkozz Allahra! Allah bizony szereti azokat, akik Rá hagyatkoznak.” (Imrán családja, 3:159)

Az ostoba fáraó

A két testvér végül belépett a fáraó udvarába.

- Hát ti meg kik vagytok? – kérdezte durván a fáraó.

- A Világok Urának küldötte vagyok! – felelte Mózes.

A fáraó először szóhoz sem jutott, de hamarosan megtalálta a hangját, és visszavágott:

- Téged a palotámban neveltek fel! És mindazt, amit érted tettem, azzal háláltad meg, hogy meggyilkoltad a pékmesteremet. Most pedig van merszed elém állni, és ezt mondani nekem?

A Kegyes Korán így beszél el a találkozót:

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ. وَفَعَلْتَ
فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

„Azt mondta (a fáraó): „Hát nem neveltünk fel téged gyermekként közöttünk, és nem tartózkodtál velünk sok évig az életedből?

És megtette a cselekedetedet, amit cselekedtél, és a hitetlenek közül való vagy.” (A költők, 26:18-19)

Mózes nyugodtan válaszolt:

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ . فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ . وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

„Azt mondta: „Akkor tettem azt, amikor még a tévelygők között voltam, és elmenekültem, mikor féltem tőletek. De az én Uram bölcsességet adott nekem, és a küldöttek közé tett.” (A költők, 26:20-21)

Azt is hozzátette:

- Mindez nem történt volna meg, ha te nem viselkedsz zsarnokként, nem ölöd meg a gyermekeket és nem választasz el anyámtól! Most pedig Allah bölcsességet és tudást adott nekem, és prófétává tett!

A fáraó gyorsan témát váltott:

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى

„Azt mondta: „Ki hát a ti Uratok, Mózes?” (Ta Ha, 20:49)

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

„Fáraó azt mondta: „És mi az a Világok Ura?” (A költők, 26:23)

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى

„Azt mondta Mózes: „A mi Urunk az, Aki megadta mindennek a teremtését, és aztán vezette.” (Ta Ha, 20:50)

És hozzátette:

قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

„Azt mondta: „Az egek és a föld Ura, és mindené, ami közöttük van, ha bizonyosságot akartok szerezni!” (A költők, 26:24)

„Azt mondta (a fáraó): „És mi a helyzet a korábbi nemzedékekkel?”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى. قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي
فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى. الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

Azt mondta Mózes: „A rájuk vonatkozó tudás Uramnál van, egy Feljegyzésben. Uram nem hibázik, és nem felejt. Aki a földet pihenőhellyé tette számotokra, és utakat helyezett rá nektek, és vizet küldött le az égből, és a növények különböző párjait fakasztottuk általa.” (Ta Ha, 20:51-53)

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ. قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ .
قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ. قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

„Azt mondta a fáraó azoknak, akik körülötte voltak: „Hát nem halljátok?”

Azt mondta Mózes: „A ti Uratok, és ősapáitok Ura!”

Azt mondta a fáraó: „Bizony, a Küldöttetek, aki elküldetett hozzátok, megszállott!”

Azt mondta Mózes: „A Kelet és a Nyugat Ura, és mindené, ami közöttük van, bárcsak használnátok az eszeteket!” (A költők, 26:25-28)

A fáraó azzal fenyegette Mózeset és Áront, hogy bebörtönzi és halálra kínozza őket:

قَالَ لَّيْنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ. قَالَ
أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ. قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ.
فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

„Azt mondta: „Ha más istent veszel rajtam kívül, bizony a bebörtönzöttek közé teszlek!”

Azt mondta Mózes: „Még akkor is, ha valami nyilvánvalót hozok neked?”

Azt mondta a fáraó: „Akkor hozd hát, ha igazmondó vagy!”

Így hát eldobta a botját, és íme! Az egy kígyó lett, jól láthatóan.” (A költők, 26:29-32)

A fáraó azt állította saját magáról, hogy isten, most mégis megremült a kígyó láttán.

- Vidd ezt a kígyót! Szabadon elengedem Izrael népét, csak állítsd meg! – kérte Mózes.

Így hát Mózes felvette a kígyót a földről, és az ismét bottá változott.

A fáraó fellélegzett, és megkérdezte:

- Tudsz még mutatni valami mást is?

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

„És Mózes kihúzta a kezét, és íme! Fehér volt az a nézőknek.”

(A költők, 26:33)

A fáraó ismét megijedt. A két csoda hatására már-már hitt Mózesnek, és már-már elfogadta a hívást. Azonban a főminisztere, Hámán észrevette a változást a lelkiállapotában, és rögtön közbelépett, hogy uszítsa a fáraót:

- Hiszen te isten vagy! Nem hódolhatsz be neki. Mindenki tudja, hogy te vagy az istenünk! Ha visszalépnél a közönséges emberek közé, az anarchiát okozna. Szedd össze magad, fogunk találni valami megoldást!

És azonnal összehívták az 500 tanácsadóból álló udvari tanácsot.

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ. يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

„A fáraó azt mondta a vezetőknek körülötte: „Bizony, ez egy tanult mágus! Ki akar űzni benneteket a földetekről a varázslatával. Mit tanácsoltok hát?” (A költők, 26:35-36)

Csata a csoda és a mágia között

Mózes (a.s.) csodái valóban nyugtalanították a fáraót. Muszáj volt lenyelnie a büszkeségét, és hiába tartotta magát istenségnak, a körülötte lévőkhez kellett fordulnia tanácsért. Azok azt javasolták:

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ.
يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

„Halaszd el az ő és a testvére ügyét, és küldj a városba összegyűjtőket, akik elhoznak hozzád minden tanult mágust.” (A költők, 26:36-37)

A koptok akkoriban magas szinten művelték a mágiát és varázslást. Ezért a fáraó egyből el is fogadta a javaslatot.

A Mindenható Allah azt mondja:

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى. قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى. فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى

„És megmutattuk neki minden jelünket, de ő tagadta és elutasította. Azt mondta: „Mózes! Azért jöttél, hogy kiűzz minket a földünkről a varázslatoddal? Akkor bizony mi is hozunk neked ahhoz hasonló varázslatot! Jelölj hát ki közöttünk és közted egy időpontot, amelynek betartását sem mi, sem te nem hagyod el, egy köztes helyen”. (Ta Ha, 20:56-58)

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِرَ النَّاسُ ضَحَّى.
فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى

„Mózes azt mondta: „Az időpontotok az ünnep napján lesz, és az emberek összegyűlnek délelőtt.” Aztán Fáraó elfordult, összeállította a tervét, és visszajött.” (Ta Ha, 20:59-60)

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ.
وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

„És a mágusok összegyűjtettek a kijelölt időpontra egy jól ismert helyen. És azt mondták az embereknek: „Összegyűltetek-e?”
(A költők, 26:38:39)

Másnap az egész nép, időse, fiatalok, mind összegyűltek a kijelölt helyen, hogy láthassák, ki lesz a győztes:

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ.
فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَا أَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ. قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

„Hogy követhessük a mágusokat, ha győzedelmeskednek! És amikor a mágusok eljöttek, azt mondták Fáraónak: „Lesz-e jutalom számunkra, ha győzedelmeskedünk?” Azt mondta: „Igen, és bizony a közelállók közé fogtok tartozni!” (A költők, 26:40-42)

A fáraó ideges volt, és biztos akart lenni a végeredményben.

- Le tudjátok győzni Mózeszt? – kérdezte a mágusokat.

- A legmagasabb szinten állunk a mágia művészetében! Senki nem gyakorolhatja jobban nálunk. Mi vagyunk a világ legjobbjai! Az égne meg kellene hasadnia, és egy legyőzhetetlen erőnek kellene leereszkednie, hogy minket bárki is legyőzhessen! – felelte magabiztosan a főmágus.

Mielőtt azonban a verseny megkezdődött volna, Mózes még figyelmeztette a mágusokat:

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَيْكُم لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم
بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

„Jaj nektek! Ne találjátok ki hazugságot Allah ellen, nehogy elpusztítson benneteket egy büntetéssel. És bizony, aki kitalál, az kudarcot vall.” (Ta Ha, 20:61)

A mágusok ezt hallva elgondolkodtak:

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ.
قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم
بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ

„És megvitatták az ügyüket maguk közt, és titokban tartották a beszélgetésüket. Azt mondták: „Bizony, két mágus ez, akik ki akarnak űzni benneteket a földetekről a varázslatukkal, és el akarnak venni a ti példás utatokat.” (Ta Ha, 20:62-63)

Mózes ekkor kihívást intézett hozzájuk:

فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ

„Állítsátok hát össze a terveteket, aztán gyertek sorban! És bizony, aki ma győz, az lesz a sikeres!” (Ta Ha, 20:64)

A mágusok udvariasságból és mert mindenek ellenére mély tiszteletet éreztek Mózes iránt, megkérdezték:

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ.
قَالَ بَلْ أَلْقُوا

„Mózes! Te dobsz először, vagy mi leszünk az elsők, akik dobnak!”

Azt mondta Mózes: „Nem, dobjatok ti!” És íme! A köteleik és a botjaik a varázslatuk által úgy tűntek neki, mintha mozognának.”
(Ta Ha, 20:65-66)

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ. فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

„Mózes azt mondta nekik: „Dobjátok el, amit dobni akartok!” És ledobták a köteleiket és botjaikat, és azt mondták: „Fáraó hatalma által, bizony, mi vagyunk a győztesek!” (A költők, 26:43-44)

فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيَّهُمْ تُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ.
فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ. قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ.
وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

„És íme! A köteleik és a botjaik a varázslatuk által úgy tűntek neki, mintha mozognának. És Mózes félelmet érzett magában. Azt mondtuk: „Ne félj! Bizony, te leszel a felülkerekedő! És dobd el azt, ami a jobb kezeden van! Elnyeli majd azt, amit ők csináltak. Ők csak egy varázsló trükkjét csinálták, és egy varázsló soha nem lesz sikeres, bárhova is jön.” (Ta Ha, 20:66-69)

Mózes erre legyőzte félelmét:

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

„Miután dobtak, Mózes azt mondta: „Amit ti hoztatok, az csak varázslat. Bizony, Allah megsemmisíti azt. Bizony, Allah nem jut-tatja sikerre azoknak a cselekedeteit, akik romlást terjesztenek!” (Jónás, 10:81)

Ebből az ájából megérhetjük, hogy a varázslás, a mágia nem más, mint a tekintetek és az elme megtévesztése azzal a célból, hogy hamisságot, romlást terjesszenek.

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

„Aztán Mózes eldobta a botját, és íme! Elnyelte azt, amit azok hamisítottak.” (A költők, 26:45)

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

„És azt sugalltuk Mózesnek: „Dobd el a botodat!” És íme, lenyelte azt, amit hamisítottak.” (A magaslatok, 7:117)

A mágusok beismerik vereségüket

A fáraó és az összegyűlt nép figyelő tekintete előtt a mágusok néhány botot és kötelet ledobtak a földre, melyek mozogni kezdtek, összeverekedtek, és úgy tűnt, mintha kígyók lennének. Viszont mikor Mózes dobta le a botját a földre, az hatalmas kígyóvá változott, és lenyelte a mágusok minden eszközét.

A mágusok azonnal tudták, hogy ez nem lehet emberi cselekedet. Nem lehet más, mint csoda. Különben, amikor a bemutató véget ért, és a mágia is lezárult, a kötelek és botok ott maradtak volna a

téren. Azonban nemcsak az ő mágiájukat hiúsították meg, hanem a botjaik és köteleik is eltűntek. Tehát:

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

„Így erősített meg az igazság, és hiábavalóvá vált az, amit tettek.” (A magaslatok, 7:118)

Bár Mózes botja elnyelt minden más botot és kötelet, amikor vége volt, a külseje mit sem változott. Így akarta megmutatni a Mindenható Allah a mágusoknak, hogy az ő előadásukkal ellentétben, amely tanítható és elsajátítható képességeken és forrásokon alapult, ez nem egy egyszerű bemutató volt. A különleges esemény, aminek tanúi voltak, nem más volt, mint Allah életre kelt hatalma. Ezzel szemben pedig az ő mágiájuknak semmi esélye sem volt.

A mágusok vezetője egész idő alatt nem volt biztos abban, hogy Mózes vajon csaló, vagy valóban az isteni hatalom támogatja. Ezért még a verseny kezdete előtt azt mondta az egyik mágusnak, hogy egész idő alatt tartsa a szemét Mózesen, és mondja el, hogy mit látott.

A mágus végig figyelte Mózeset, majd így számolt be a főnöke-
nek:

- Ahogy a bot tette a dolgát, Mózes elsápadt, és ijedtnek tűnt!

A mágusok vezetője azt válaszolta:

- Akkor ez nem lehet más, mint Allah műve! Egyetlen mágus sem fél a saját mágiájától, ahogyan művész sem fél a saját művétől. Épp ellenkezőleg: könnyedén végzi a munkáját.

Ekkor a mágusok vezetője kinyilvánította a hitét Mózesben, és így tett a többi mágus is.⁹⁰

90. Abdul Kadir Geilani, al-Fath al-Rabbani, p. 38

A Kegyes Korán azt mondja:

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ. قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ. رَبِّ مُوسَى
وَهَارُونَ. قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا تُقِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ
خِلَافٍ وَلَا صُلْبَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

„És a mágusok levetették magukat, leborulva. Azt mondták:
„Hisziünk a Világok Urában, Mózes és Áron Urában!” Azt mondta a
fáraó: „Hisztek neki, mielőtt engedélyt adtam volna rá? Bizony, ő, a
vezetőtök, aki a varázslást tanította nektek! De meg fogjátok tudni!
Bizony, levágatom a kezeteiket és a lábatokat az ellentétes oldalon.
És bizony, megfeszítetek benneteket!” (A költők, 26:46-49)

Máshol pedig azt mondja:

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَا تُقِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صُلْبَيْكُمْ فِي جُذُوعِ
النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ آيُنَا أَشَدَّ عَذَابًا وَأَبْقَى

„Azt mondta a fáraó: „Hisztek benne, mielőtt én engedélyt ad-
tam nektek! Bizony, ő a vezetőtök, aki a varázslást tanította nektek!
Ezért bizony levágatom a kezeteiket és a lábatokat ellentétes olda-
lon, és a datolyapálmák törzsére feszítelek benneteket, és bizony
meg fogjátok tudni, hogy melyikünk büntetése a szigorúbb és hosz-
szabban tartó!” (Ta Ha, 20:71)

Az önérdeken alapuló kapcsolatok csak addig tartanak, amed-
dig ezek az érdekek. Ha a mágusok továbbra is támogatták volna a
fáraót, nagy megtiszteltetésben részesültek volna, és olyan luxuskö-

rülmények között élhettek volna, amiről a többi kopt csak álmodhatott. Azonban a szívük most már megnyílt a hit előtt. Most már mindenféle kétség nélkül látták, hogy az örökkévaló boldogság értékesebb, mint a múlandó luxus. Ezért rendíthetetlen bizonyossággal válaszoltak a fáraó fenyegetéseire:

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ
مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

„Azt mondták: „Soha nem fogunk téged előnyben részesíteni annál, ami eljött hozzánk a nyilvánvaló bizonyítékokból, és annál, Aki teremtett minket! Rendeld hát el, amit rendelsz. Te csak az evilági életben rendelhetsz.” (Ta Ha, 20:72)

Egy másik ája pedig azt mondja:

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

„Azt mondták: „Nem áráthatsz nekünk! Bizony, Urunkhoz térünk vissza.” (A költők, 26:50)

A lényeg, hogy kéz és láb nélkül is élhettek volna: ezek olyan testrészek, amelyek végül úgyis mindenképpen megsemmisülnek a földben a halál után. A test halandó, a lélek azonban halhatatlan. És senki nem szeretheti jobban a halandót a halhatatlannál. Amikor a mágusok felismerték a nyilvánvaló csodát, úgy válaszoltak a fáraónak, ahogy az korábban soha nem gondolta volna:

- Nem áráthatsz nekünk a zsarnokságoddal! Amit te tehetsz, csak ebben a világban teheted, a túlvilág pedig örökkévaló! – mondták.

És így folytatták:

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ
مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

„Bizony, mi hiszünk Urunkban, hogy megbocsáthassa nekünk a bűneinket, és a varázslást, amire te kényszerítettél minket. És Allah jobb, és örökké való” (Ta Ha, 20:73)

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

„Bizony, reméljük, hogy Urunk megbocsátja nekünk a bűneinket, mert mi vagyunk az elsők a hívők között!” (A költők, 26:51)

Végül pedig így fohászkodtak:

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

„Urunk! Árassz ki ránk türelmet, és add, hogy muszlimként haljunk meg!” (A magaslatok, 7:126)

A fáraó pedig kivégeztette mindannyiukat. Azok az emberek, akik mágusként léptek a versenybe azon a reggelen, még aznap meghaltak, és mártírként tértek vissza Urukhoz.

A Kegyes Korán négy alkalommal említi Mózes és a mágusok találkozóját⁹¹, minden alkalommal egy kicsit más nézőpontból és más részletekkel. Az, hogy egyetlen esemény négyszer is szóba kerül, jól mutatja kiemelkedő fontosságát, és utal arra, hogy számos titkot, bölcsességet ismerhetünk meg ebből a történetből.

Figyelemre méltó, hogy annak ellenére, hogy a mágusok az azonnali halállal néztek szembe, nem azért fohászkodtak Allahhoz, hogy mentse meg őket, hanem azért, hogy tegye lehetővé, hogy

muszlimként haljanak meg. Csak amiatt aggódtak, hogy az utolsó lélegzetük a hit meggyőződésével múljon el, és ne győzzék le őket gyengeségeik.

A Kegyes Korán így figyelmeztet az utolsó lélegzet fontosságára:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ
وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

„Ti hívők! Féltétek Allahot igaz istenfélelemmel! És ne haljatok meg addig, amíg muszlimok nem lettetek.” (Imrán családja, 3:102)

Ezt a parancsot csak úgy teljesíthetjük, hogy életünket Allah és a Küldötte (s.a.w.) útján éljük le, és Allah kegyelmében keresünk menedéket az utolsó lélegzet jelentette próbatételtől. A Kegyes Korán arról is tájékoztat, hogy hogyan tarthatunk ki ezen az úton, amíg Urunkhoz vissza nem visz minket:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

„Ti, akik hisztek! Ha segítitek Allahot, akkor Ő is meg fog segíteni benneteket, és szilárdná teszi a lábatokat.” (Mohammed, 47:7)

Rúmi a Mózes és a mágusok közötti találkozó spirituális oldalát világítja meg.

„A mágusok azért lettek a tauhid útjára vezetve, mert tiszteletet és udvariasságot mutattak egy nagy próféta iránt, mielőtt a verseny elkezdődött volna. És azért lettek megbüntetve, mert versenyezni próbáltak vele.”

Kétségtelen, hogy a mágusok által a Mózes iránt mutatott tiszteletet ajtót nyitott szívükön a hit előtt. Az életben az egyik legnagyobb

erény, ha a megfelelő helyre irányítjuk szeretetünket és gyűlöletünket is.

Rúmi további fényt vet a találkozó mélyebb szempontjaira is:

„A fáraó, ez a nyomorúságos zsarnok azzal fenyegette a mágusokat, hogy levágatja a kezüket és a lábukat, és megfeszíti őket. Remélte, hogy ettől megremeg a gerincük, és behódolásra kényszeríti őket. De a fáraó nem tudta, hogy a mágusok azáltal, hogy betekintést nyertek az isteni igazságokba és titkokba, legyőztek minden félelmet. Még ha összezúzták volna is őket, mint a búzaszemet a malomban, most már különbséget tudtak tenni saját maguk és az árnyékuk között.”

Más szavakkal szólva, most már elég bölcsek voltak ahhoz, hogy tudják: a test csupán a lélek árnyéka. És még mielőtt hallották a fenyegetéseket, ők már elszakadtak ettől az árnyéktól azáltal, hogy elvesztették önmagukat Urukban (fana fillah).

Tehát az evilági élet nem más, mint alvás, egy álom. Ne téveszsen meg szédítő csillogása! Vajon félned kell-e attól, ha egy álomban ezer vágással megölnék? És ez az élet, barátom, nem más, mint álom!”

Masita asszony

Masita a fáraó leányának szobalánya volt. Egy napon, amikor a fésűért nyúlt, hogy megfésülje a lány haját, azt mondta: Allah nevében. A lány meghallotta, és futott, hogy elmondja az apjának.

A fáraó magához hívatta Masitát, és magyarázatot követelt. A hite adta erővel Masita bátran válaszolt:

- Te is csak halandó vagy, mint mi! Hogy is lehetnél hát isten?
- Tehát te is Mózesben hiszel? - kérdezte a fáraó dühösen.

Aztán nem habozott, hosszú és fájdalmas kínzásra ítélte Masitát, ő azonban nem tört meg, és nem tagadta meg a hitét.

Ezért a fáraó emberei odavitték Masita öt éves lányát, és azt mondták:

- Ha nem ismered el, hogy a fáraó a mi istenünk, elvágjuk a torkát!

Masita ekkor is állhatatos maradt, ezért a szeme láttára vágták el a lány a torkát, és még a vérét is az arcára öntötték. Ő azonban csak halkan ismételte a szavakat: „Allah Egyetlen! Allah Egyetlen, és Mózes az Ő Küldötte!”

A fáraó és emberei most már reszkettek a dühtől. Odavitték Masita három hónapos csecsemőjét is, és elétartották. A kicsi éhes volt, és ösztönösen az anyja felé nyújtotta a kezét. A fáraó emberei azonban elrántották onnan, és így kiáltottak:

- Ha nem térsz vissza erről a vallásról, a tűzbe hajítjuk a gyerekedet!

Masita türelmes maradt, és látnia kellett, hogy a gyermeket valóban a tűzbe hajítják. A kicsi azonban megszólalt, és így kiáltott az anyjának a lángok közül:

- Anyám, légy türelmes! Egyetlen lépés van csak közted és a Paradicsom kertje között.

Ezt látva a jelenlévők közül sokan kijelentették, hogy hisznek Mózesben.

Masita hamarosan mártírhálált halt. A Paradicsom kertjében találkozott újra gyermekeivel.

Ubajj ibn Káb (r.a.) elbeszélése szerint Mohammed Próféta (s.a.w.) elmondta, hogy a Mirádzs éjszakáján csodálatos illatot érzett,

és megkérdezte Gábrielt, hogy mi az. Azt felelte: „Az az illat, ami Masita, a férje és a két gyermekük sírjából árad!”⁹²

Aszije mártírhalt

A fáraó feleségét, Aszijét mélyen elszomorította és feldühítette, hogy a férje halálra kínoztatta Masitát. Egészen odáig ment, hogy sértő szavakat vágott a férje fejéhez. A fáraó azonnal rájött, hogy a felesége is Mózes követője, ő pedig nem is titkolta ezt:

- Igen! Én is hiszek Mózes Urában - kiáltotta.

A fáraó megparancsolta, hogy Aszijét fektessék a hátára, a kezeit és a lábait kötözzék négy oszlophoz, és rakjanak egy malomkövet a hasára. A katonák kínozni kezdték, és Aszije teste hamarosan feladta a harcot, és mártírhalt halt.

Miközben a katonák Aszijét kínozták, Mózes próféta a közelben járt. A fáraó felesége messziről rápillantott, jelezve neki, hogy milyen kínokon megy át. Mózes fohászkodott érte, és ettől kezdve Aszije semmilyen fájdalmat nem érzett.

Egy másik elbeszélés szerint Aszijét magára hagyták a forró sivatag közepén. Az angyalok tartottak neki árnyékot, egészen az utolsó lélegzetéig.

A Kegybes Korán is dicsérettel említi a fáraó feleségét:

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

„És Allah példaként állította azoknak, akik hisznek Fáraó feleségét, amikor azt mondta: „Uram! Építs nekem egy házat a Te közelségedben, a Kertben, és ments meg engem Fáraótól és a cselekedetétől, és ments meg engem a bűnös néptől!” (A tiltás, 66:11)

Egy elbeszélés szerint Aszije ezt a fohászt aközben mondta, hogy kínozták. Ekkor egy hangot hallott, amely azt mondta neki: „nézz fel!” Aszije felnézett, és látta, hogy felemelte tett minden fátyol, és látta a gyöngyház palotáját, amely a Paradicsom kertjéből ragyogott rá. Ezt nézte, mosolygott, és nem érzett semmilyen fájdalmat.

Aszije erényeiről Suleyman Celebi is megemlékezik, aki híres, Mevlid című ódájában az angyalok között ábrázolja, ahogy gratulál Aminának Mohammed Próféta (s.a.w.) születése alkalmából.

A torony

Eközben a fáraó zsarnoksága napról napra súlyosbodott, ahogy egyre több ember fogadta el Mózes hívását. A fáraó megparancsolta, hogy építsenek egy égig érő tornyot. A torony építése évekig tartott, és olyan magas lett, hogy lóháton lehetett csak eljutni a tetejéig.

A fáraó elképzelése az volt, hogy felmegy ebbe a hatalmas toronyba, egészen az égig, hogy Mózes Istenével beszéljen! A fáraónak fogalma sem volt arról, hogy mit jelent a hit, a tauhid, istenképe kizárólag a természetben látott alapokon és formákon alapult, antropomorfikus volt. Nagyon is tévesen azt képzelte, hogy Isten egy bizonyos alakot ölt magára. A koptok vallása az ókori görögök vallásához volt hasonló: sok istenben hittek, külön istenségeket jelöltek ki a földnek, az égnek, a szerelemnek, és így tovább.

A fáraó azt gondolta, hogy felmehet ebbe a toronyba, megnézheti az eget, és utána bejelentheti az embereknek, hogy nem találkozott ott Mózes istenével. Sekélyes gondolkodásával azt gondolta,

hogy kétségeket kelthet az emberekben, ha azt mondja: „Civilizációnk nagysága és fejlett technológiánk segítségével sem tudunk nektek híreket hozni az anyagi világon túlról, hogyan állíthatná hát Mózes, hogy ő képes rá?!”

A Kegyes Korán azt mondja:

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ.
 أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا
 وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ
 فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

„És Fáraó azt mondta: „Hámán! Építs nekem egy magas tornyot, hogy elérhessem az utakat, az egekbe vezető utakat, hogy felmehessek Mózes istenéhez! És bizony, én azt gondolom róla, hogy hazug.” És így lett jónak feltüntetve Fáraó számára a cselekedetének a gonoszsága, és elfordított az igaz úttól. És Fáraó terve nem lett más, csak kudarc.” (A hívó, 40:36-37)

Egy elbeszélés szerint a Mindenható Allah Gábrrielnek parancsolta meg, hogy döntse le a tornyot, ő pedig rácsapott a szárnyával, és a torony három darabra esett szét. Katonák és építőmunkások ezek haltak meg.

Ez a kudarc csak még jobban feldühítette a fáraót. A koptok még erőszakosabbá váltak Izrael népével szemben.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي
 الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
 وَإِنَّا لَفَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

És Fáraó népének a vezetői azt mondták: „Hagyod, hogy Mózes és a népe romlást terjesszen a földön, és elhagyjanak téged és az isteneidet?” Azt mondta: „Meg fogjuk ölni a fiaikat, és életben hagyjuk az asszonyaikat, és bizony, legyőzhetetlen hatalmunk lesz felettük!” (A magaslatok, 7:127)

Izrael népe Mózesnek panaszkodott, aki azt tanácsolta nekik, hogy legyenek türelmesek, és tartsanak ki:

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

„Mózes azt mondta a népének: „Keressetek segítséget Allahtól, és legyetek türelmesek! Bizony, a föld Allahé. Annak adja örökségül szolgálói közül, akinek Ő akarja. És a vég azoké, akik istenfélők.” (A magaslatok, 7:128)

Idővel azonban Izrael népe elégedetlenkedni kezdett, és lázadni kezdtek Mózes ellen. Nyugtalanok voltak, és folyton a prófétájukat zaklatták. Ennek oka materialista szemléletük volt:

قَالُوا أَوَإِذَا نَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَذُوَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

„Azt mondták: „Ért minket ártalom, mielőtt eljöttél hozzánk, és azután is, hogy eljöttél hozzánk!” Azt mondta: „Talán Uratok elpusztítja az ellenségeiteket, és örökösökké tesz benneteket a földön, azért, hogy megnézzé, hogyan cselekszettek!” (A magaslatok, 7:129)

A Mindenható Allah tudatta velük, hogy a jövő mindenképpen a hívők oké lesz.

Azonban ahogy a terror uralma egyre erősödött, Mózes fohász-
kodni kezdett azért, hogy érjen véget.

És nem sokkal ezután egyik csapás a másik után kezdett zápo-
rozni a koptokra.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ. فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ
سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

„És korábban már megbüntettük Fáraó népét évekig tartó szá-
razsággal és a gyümölcsök hiányával, hogy emlékezzenek. De ami-
kor jó jött hozzájuk, azt mondták: „Ez miattunk van”. És ha rossz
sújtotta őket, azt előjelnek tartották Mózes és a vele lévők ellen. Bi-
zony, az előjeleik csak Allahnál vannak, de a legtöbben nem tudják.
(A magaslatok, 7:130-131)

Egyik csoda a másik után

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ.
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ
مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

„És azt mondták: „Bármilyen jelet hozol is, hogy megbabonázz
vele minket, nem fogunk hinni neked!” Ezért elküldtük rájuk az ár-
vizet, és a sáskákat, és a tetveket, és a békákat és a vért nyilvánvaló
jelekként, de fennhéjázók voltak, és bűnös nép voltak ők.” (A magas-
latok, 7:132-133)

Amikor minden egyes csapás lesújtott rájuk, a koptok elismerték és dicsérték Mózeszt, hogy milyen nagy ember. Azonban amikor a csapás elmúlt, kigúnyolták őt, és azt mondták, hogy az őket sújtó nehézség mindenképp elmúlt volna nélküle is.

A csapások akkor érkeznek, amikor a zsarnokság a legmagasabb fokán tombol, és ahogy a fenti ája mutatja, ez volt a helyzet a koptokkal is.

1. Az árvíz

A Mindenható Allah heves esőket küldött, amelyek elárasztották a koptok házeit. Egészen a nyakig ért a víz, és egyfolytában állniuk kellett, mert aki leült, az megfulladt. A teljes pusztulás szélén álltak. Az áradás azonban Izrael népének a házeit nem érintette.

Így hát a koptoknak nem maradt más választásuk, minthogy Mózeshez menjenek, és így könyörögtek neki:

- Fohászkodj Uradhoz, hogy távolítsa el rólunk ezt a csapást! Ha megteszi, hallgatni fogunk rád, és elengedjük a népedet Egyiptomból.

Így hát Mózes fohászkodott, és a víz hamarosan leapadt, az áradást pedig termékeny év követte, amikor bőséges volt a termés és az aratás.

Ezért a koptok azt mondták:

- Ostobák voltunk, amikor azt gondoltuk, hogy az áradás katasztrófát jelent számunkra. Valójában áldás volt, aminek semmi köze Mózeshez!

2. A sáskák

Ez alkalommal a Mindenható Allah sáskajarást küldött Egyiptomra. A rovarok felfalták az egész termést, ami olyan bőséges volt

az árvíz után. Mindent elpusztítottak, ami csak az útjukba került. De Izrael népét ezek is békén hagyták.

A koptok megint Mózesnek könyörögtek:

- Fohászkodj értünk, és megteszünk mindent, amit csak akarsz!

Mózes fohászkodott, a sáskák eltűntek, de a koptok ezúttal sem tartották be a szavukat.

3. Bolhák és tetvek

Ekkor a koptokat ellepték a bolhák és a tetvek. Még a tányérokat is megtöltötték, miközben enni próbáltak. Tehetetlenek voltak velük szemben. Így hát, ahogy korábban is, Mózeshez futottak, és a csapás véget ért. A koptok lázadása azonban nem.

4. Békák

Mózes próféta a Nílushoz ment, a vízre sújtott a botjával, mire az összes béka kimászott a partra, és a város felé indult. Ellepték az egész várost, hogy a koptok lépni sem tudtak tőlük.

- Most már tényleg megbántuk, amit eddig tettünk! Szabadíts meg minket ezektől a békáktól, és megígérjük, hogy elmehettek az ígéret földjére! - mondták Mózesnek.

Mózes fohászára a békák el is tűntek, de a koptok ismét megszegték az ígéretüket.

5. Vér

A koptok sehogy nem akartak észhez térni. Ezért a Mindenható Allah a Nílust és minden vizüket vérré változtatta. Nem találtak vizet, amiből ihattak volna. Ez a csapás azonban ismét csak a kopto-

kat érintette. Ha Izrael népe ment a folyóhoz, ők tiszta vizet tudtak meríteni belőle.

Mózes fohását követően a vér eltűnt a Nílusból, és a folyó viszatért régi állapotába - akárcsak a koptok

Rúmi a taszavvuf szempontjából szemléli ezt az eseményt:

Egy kopt, aki már a szomjhalál szélén állt, egy izraelita házához sietett.

A barátod és rokonod vagyok! És ma szükségem van rád. Tölts meg egy vizes korsót a Nílusból a saját kezeddél régi barátod számára, hogy ihasson belőle. Ha te húzol vizet magadnak, az nem változik vérré – tiszta lesz, és nem érinti ez a varázslat!

Az izraelita vizet húzott a Nílusból, hogy a kopt is láthassa a csodát. A felét megitta, a másik felét pedig odanyújtotta neki:

- Tessék, igyál!

A boldog kopt már a szájához emelte – ám a víz vérré változott. Az izraelita kivette az edényt a kezéből, és a víz ismét feltisztult.

A kopt feldühödött, és leült, amíg visszanyerte lélekjelenlétét.

- Mondd hát, hogy oldhatnám meg ezt a csomót? Mi a titok? – kérdezte.

- A Nílus csak azok számára tiszta, akik Mózeset követik! Csak akkor oldhatod a szomjat, ha elfordulsz a fáraó útjától, és hagyod, hogy Mózes vezessen. Ha a holdfényes éjszakát akarod látni, meg kell békülni a holddal - felelte az izraelita, és hozzátette

- A haragod Allah igaz szolgái iránt vakká és süketé tette, és 1 000 fátylat borított a látásmódra. Vakon sétálsz a tévelygés völgyében, és a

szemeidet bezárod az igazság előtt! Égesd el bűneidet a bűnbánat tüzeiben! Akkor te is megihatod a részed azok poharából, akik bölcsességre találtak. Milyen ostoba vagy, ha arra gondolsz, hogy megkerülheted Allah parancsát, amikor Ő megtiltotta a Nílus vizét azoknak, akik hitetlenek! Hogyan is merné a Nílus semmibe venni Allah parancsát, és vizet adni egy hitetlennek...

Mindezek ellenére azonban a fáraó azt mondta:

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

„Hagyjátok, hogy megöljem Mózeszt, és hadd fohászkodjon Urához. Bizony, félek, hogy megváltoztatja a vallásokat, vagy romlást hoz el a földre!” (A hívő, 40:26)

A fáraó szavai azt sugallják, hogy valóban meg akarta ölni Mózeszt, de a körülötte lévők megakadályozták ebben. Azt mondták neki:

- Ne hagyd, hogy Mózes megfélemlítsen! Hiszen te isten vagy! Ha megölnéd őt, csak kétséget szítanál az emberek szívében, azt gondolnák, hogy tehetetlen vagy, és nincs más módszer, amihez folyamodhatnál!

A fáraó szavai azonban azt is felfedik, hogy mennyire félt Mózesztől. A szíve mélyén tudta, hogy Mózes próféta. Csak túl arrogáns, beképzelt és makacs volt ahhoz, hogy beismerje.

Mózes pedig egyszerűen azt felelte:

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
لَا يُؤْمِنُ بَيَوْمِ الْحِسَابِ

„Bizony, az én Uramnál és a ti Uratoknál keresek menedéket minden fennhéjázótól, aki nem hisz az Elszámolás Napjában!” (A hívő, 40:27)

A Korán-tudósok szerint Mózes ebben a fohászban két okra is utal, amiért fáraó nem lesz hívő:

- a. nem hisz a túlvilágban, és
- b. fennhéjázó.

A fennhéjázó ember lenéz mindenkit, aki alatta áll. Ezért Mohammed Próféta (s.a.w.) szigorúan megtiltotta a fennhéjázást, az arrogáns büszkeség minden formáját:

„Akinék a szívében csak egy porszemnyi hit is van, az nem fog a Tűzbe lépni. És akinék a szívében csak egy porszemnyi arrogáns büszkeség is van, az nem fog a Kertbe lépni.”⁹³

A hit annyira értékes dolog, hogy ennek köszönhetően az ember előbb vagy utóbb isteni megbocsátásban részesül, és a Paradicsom kertjének ajándékaiban. Az arrogáns büszkeség viszont a Sátán jellemzője, és túl gonosz ahhoz, hogy átjuthasson a Paradicsom kapuin.

Mohammed Próféta (s.a.w.) Azt is mondta:

„Elegendő bűn az, ha valaki lenézi muszlim testvérét.”⁹⁴

Lukman (a.s.) azt a tanácsot adta fiának, hogy kerülje az arrogáns büszkeséget:

93. Muslim, Iman, 147

94. Muslim, Birr, 32; Abu Dawud, Adab, 35; Al-Tirmidhi, Birr, 18

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

**„És ne fordítsd el az arcodat az emberektől, és ne járd fenn-
hézázva a földön! Bizony, Allah nem szereti a beképzelt büszkélke-
dőket.” (Lukman, 31:18)**

Máshol pedig a Kegyes Korán azt mondja:

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

**„És ne járd felfuvalkodottan a földön. Bizony, sosem fogsz túl-
haladni a földön, és sosem éred fel a hegyeket magasságban.” (Az
Éjszakai Utazás, 17:37)**

A Mindenható Allah elmagyarázza a bölcsességet abban, hogy
miért pusztította el a fáraót és a seregeit, akik mélyre sülyyedtek a
fennhéjázó és arrogáns büszkeség mocsarában:

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

**„És nem mutattunk nekik egyetlen jelet sem, csak úgy, hogy az
nagyobb volt, mint az előző. És megragadtuk őket büntetéssel, hogy
visszatérhessenek.” (Az ékszerek, 43:48)**

Az Allah által küldött csapások ideje alatt a koptok olyan szelí-
dek voltak, mint a bárányok. Amikor azonban a csapás elmúlt, vé-
rengző farkasokkal változtak. Becstelenek és képmutatók voltak.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ.
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

„És azt mondták: „Te mágus! Fohászkodj Uradhoz értünk, az ígéret által, amit neked tett. Bizony, biztosan vezetve leszünk!” De amikor eltávolítottuk róluk a büntetést, íme! Megszegték a szavukat.” (Az ékszerek, 43:49-50)

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ

„És amikor a büntetés lesújtott rájuk, azt mondták: „Mózes! Fohászkodj Uradhoz értünk, azáltal, amit ígért neked! Ha eltávolítod rólunk a büntetést, bizony, hinni fogunk neked, és elküldjük veled Izrael gyermekeit!” (A magaslatok, 7:134)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

„De amikor eltávolítottuk róluk a büntetést egy meghatározott ideig, amit el kellett érniük, akkor megszegették a szavukat.” (A magaslatok, 7:135)

A fáraó propagandája

A fáraó teljesen tehetetlennek érezte magát, és napról-napra jobban félt, hogy a népe teljes egészében elfogadja a tauhid vallását.

Ezért felállított egy hatalmas sátrat a Nílus partján, és 2 éven keresztül személyesen beszélt az emberekhez:

- Ne hagyjátok, hogy Mózes megtévesszen benneteket! A bálványok, amiket imádtok és én magam vagyunk az isteneitek - hirdette a népének.

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ
مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ. أَمْ أَنَا خَيْرٌ
مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

„És Fáraó összehívta a népét, azt mondva: „Népem! Hát nem az enyém-e Egyiptom királysága, és nem alattam folynak-e ezek a folyók? Hát nem látjátok? Vagy nem vagyok talán jobb, mint ez, aki jelentéktelen, és alig tudja kifejezni magát?” (Az ékszerek, 43:51-52)

A fáraó igyekezett olyan embernek beállítani magát, aki gazdag, hatalmas, és egy pompás birodalmat irányít, míg Mózeset egy olyan jelentéktelen személynek, aki alig tudja kifejezni magát. Többféleképpen próbálta az emberek bizalmát megrendíteni Mózesben:

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

„Akkor, miért nem helyeztetnek rá arany karperecek, vagy miért nem jöttek vele angyalok, kísérve őt?” (Az ékszerek, 43:53)

A kivonulás

A fáraó és a seregei evilági helyzetüket és erejüket kihasználva terrorizálták a hívőket. A csodák, amelyeket láttak, és a kisebb bűntetések, amelyeket el kellett szenvedniük, a legkevésbé sem változtatták meg őket. Zsarnokság végül olyan szintet ért el, hogy maga Mózes próféta is szükségét érezte, hogy megátkozza őket:

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ
 زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا
 اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ. قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاستَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ
 سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

**„És Mózes azt mondta: „Urunk! Bizony, Fáraónak és a vezetői-
 nek ékességeket és vagyont adtál az evilági életben, Urunk, hogy fél-
 revezethessenek. Urunk! Pusztítsd el a vagyonukat, és keményítsd
 meg a szívüket, hogy ne higgyenek, amíg nem látják a fájdalmas
 büntetést!” Azt mondta Allah: „Bizony, a fohászotok megválaszol-
 tatott. És ti ketten tartsatok ki az egyenes úton, és ne kövessétek
 azok útját, akik nem tudnak.” (Jónás, 10:88-89)**

A koptok között hamarosan súlyos bőrbetegség kezdett terjedni. Ezt háromnapos aszály követte. Minden családnak megvolt a maga gondja, amivel foglalkoznia kellett.

Végül a fáraó úgy érezte, hogy nem maradt más lehetősége, mint hogy elengedje Izrael népét. Az azonban egyértelmű volt, hogy a közvetlen veszély elhárult akkor ismét meg fogja szegni a szavát.

Ezért Mózesnek nem volt vesztegetni való ideje. Az isteni parancsnak megfelelően ki vezette Izrael népét a városból Szuez irányába az éjszaka sötétjében. Másnap reggelre a fáraó családjában minden lány meghalt a járványban. A fáraó már eddig is dühös volt, és most a lányai halála még jobban feldühítette.

- Ez csak Mózes műve lehet! - üvöltötte.

A lányok temetése miatt Mózes valamennyi előnyt szerzett. Mire a fáraó észrevette, hogy Izrael népe eltűnt, már túl késő volt.

A Mindenható Allah azt mondja erről:

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

„És sugalmaztuk Mózesnek: „Utazz éjszaka a szolgálaimmal. Bizony, követni fognak benneteket.” (A költők, 26:52)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي
الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى

„És korábban azt sugalltuk Mózesnek: „Utazz éjszaka a szolgálaimmal, és sújts nekik száraz ösvényt a tengerben. Ne félj attól, hogy felülkerekednek, és ne rettegj!” (Ta Ha, 20:77)

A híreket hallva a fáraó pánikba esett:

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ. إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ.
وَأِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ. وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِثُونَ

„Aztán Fáraó összegyűjtőket küldött a városokba: „Bizony, ezek csak egy kis csoport, és bizony, feldühítettek minket, és bizony, mi nagy sereget tartunk felkészülve.” (A költők, 26:53-56)

Gyorsan mozgósította hadseregét, és Mózes nyomait követve kivonultak a városból:

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ. فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا
لَمُدْرِكُونَ. قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

„És követték őket napkeltekor. És amikor a két sereg meglátta egymást, Mózes társai azt mondták: „Bizony, utolérnek minket!” Azt mondta: „Nem! Bizony, Uram velem van, Ő vezetni fog engem!” (A költők, 26:60-62)

Mózes sarokba szorult a Vörös-tenger és a fáraó hadserege között.

A menekvés tengere és a büntetés

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

„És sugalmaztuk Mózesnek: „Sújts a tengerre a botoddal!” És szétvált, és mindkét oldal olyan lett, mint egy nagy hegy.” (A költők, 26:63)

Izrael népe továbbhaladt a megnyílt ösvényen, a hullámok hatalmas falai között. Egy ponton még azt is kérték Mózesztől, hogy nyisson ablakot a hullámokon, hogy mindannyian láthassák egymást. Mózes (a.s.) Fohászkodott Allahhoz, és a kérésük teljesült.

Ekkor ért a partra a fáraó is. Amikor látta, hogy a tenger kettéhasadt, megfordult, és így kiáltott a katonáinak:

- Látjátok, még a tenger is szétnyílt a nagysága előtt... meg akarja könnyíteni nekem, hogy a rabszolgákat elfogjam!

Mint mindig, a fáraó túlzottan büszke és ostoba volt ahhoz, hogy elismerje, hogy valójában Mózes csodájáról van szó. Ráparancsolt a katonáira:

- Indulás, előre! Most megölhetjük az összeset!

Azonban alighogy kimondta ezt, habozást és félelmet érzett. Azt mondják, ekkor Gábrriel jelent meg előtte fehér lovon ülve, és azt mondta:

- Gyerünk, mire vársz még?

Mikáil pedig a sereg utolsó soraihoz küldetett, és így sürgette a katonákat:

- Igyekeztek, senki ne maradjon le!

Hát és hamarosan az egész hadsereg elérte azt a pontot, ahonnan már nincs visszatérés.

A Mindenható Allah azt mondja:

وَأَزَلُّنَا ثُمَّ الْآخِرِينَ

„És közel hoztuk ahhoz a helyhez a többieket.” (A költők, 26:64)

A fáraó és a hadserege belépett a kettéhasadt Vörös-tenger hatalmas vízfalai között megnyílt ösvényre. És hamarosan lesújtott rájuk Allah haragja, ahogy a hullámok hatalmas robajjal rájuk zuhantak:

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ. ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ

„És megmentettük Mózeset, és azokat, akik vele voltak, mind-egyiket. Aztán vízbe fullasztottuk a többieket.” (A költők, 26:65-66)

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

„És bosszút álltunk rajtuk, és a tengerbe fullasztottuk őket, mert tagadták a jeleinket, és nem törődtek velük.” (A magaslato, 7:136)

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ.
فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

„Így, mikor kiváltották a haragunkat, bosszút álltunk rajtuk, és megfullasztottuk őket, mind együtt. És példává tettük őket, és tanulsággá a későbbieknek.” (Az ékszerek, 43:55-56)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

„Bizony, ebben jel van, de a legtöbben nem voltak hívők.” (A költők, 26:67)

Allah kegyelméből Izrael népe megmenekült. Ez a nap Muhar-ram hónap 10. napja volt. Hálájuk jeléül ezt a napot böjttel töltötték.

A Kegyes Koránban a Mindenható Allah Így emlékezteti Izrael népét az Ő kegyeire:

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدْخِلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ.
وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

„És amikor megmentettünk benneteket Fáraó népétől, akik szörnyű büntetéssel sújtottak benneteket: lemészárolták a fiaitokat, és életben hagyták a nőket. És ebben hatalmas próbatétel volt számotokra Uratoktól. És amikor kettéválasztottuk nektek a tengert, és megmentettünk benneteket, és vízbe fullasztottuk Fáraó népét, miközben ti néztétek.” (A tehén, 2:49-50)

Utolsó lélegzet a hitért

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
وَعَدُوا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي
آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

„És átvittük Izrael gyermekeit a tengeren, és Fáraó és a seregei követték őket lázadva és ellenségeséggel, amíg, amikor a fulladás legyőzte őt (Fáraót), azt mondta: „Hiszem, hogy nincs más isten, mint akiben Izrael gyermekei is hisznek, és a muszlimok közé tartozom!” (Jónás, 10:90)

Ekkor a fáraó már csak néhány lélegzetvételnnyire volt a haláltól a Vörös-tenger örvényében, és utolsó kétségbeesett erőfeszítésével is próbált az életbe kapaszkodni.

A Mindenható Allah azonban azt mondta:

الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ.
فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ
النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

„Most? Mikor bizony, korábban lázadtál, és azok közé tartoztál, akik romlást terjesztenek? Hát ezen a napon megmentjük a testedet, hogy jel legyél azoknak, akik utánad következnek. És bizony, az emberek közül sokan nem törődnek a jeleinkkel.” (Jónás, 10:91-92)

A vallástudós, Zamakhshari azt mondja erről az ájáról:

„A tenger a partra fogja mosni a holttestet, mezítelenül és érintetlenül, és a tested megőrizhetik a későbbi generációknak, hogy lás-sák és tanuljanak belőle.”

Az elmúlt években valóban megtalálták a fáraó holttestét part-ra vetve a Vörös-tengerpartján, embriópózban, arccal lefelé, mintha csak leborulna. A holttestet jelenleg a londoni British Museum állítja ki, mindenki számára nyilvánvaló történelmi tanulságként. Ez egy újabb csoda, amelyet a Mindenható Allah kinyilatkoztatott a Kegyes Koránban, és látható lesz az Utolsó Óra eljöveteleig.

A fáraó teste nem bomlott fel, annak ellenére, hogy évezredek-t töltött a tengerben. A Mindenható Allah épségben megőrizte, ahogy a Kegyes Koránban és olvashatjuk, hogy biztosítja a fáraót arról, hogy így fog történni. A testet mintegy 3.000 évvel később találták meg, és vitték egy angliai múzeumba, hogy tanulságként szolgáljon az emberiségnek.

A fáraó teste kiállítva a londoni British Museumban.

A Vörös-tenger túlsópartján

Mózes ekkor Kánaán felé vezette Izrael népét. Útközben elha-ladtak egy törzs területén, melynek tagjai egy tehén alakú bálványt imádtak.

- Mózes! Készíts nekünk is egy ilyen bálványt, hogy imádhassuk! – mondta Izrael népe.

Mózes próféta azonban azt tanácsolta nekik:

- A Mindenható Allah megmentett benneteket a zsarnokságtól. A koptok megölték a fiaitokat, és rabszolgává tették a lányaitokat! Most megfedlekzenétek erről, és lázadni akartok?

A Mindenható Allah azt mondja:

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى
قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا
لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

„És átvezettük Izrael gyermekeit a tengeren keresztül. Aztán elértek egy néphez, akik a bálványoknak szentelték magukat, amelyek voltak nekik. Azt mondták: „Mózes! Csinálj nekünk egy olyan istent, mint amilyenek az ő isteneik!” Azt mondta: „Bizony, tudatlan nép vagytok ti!” (A magaslatok, 7:138)

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. قَالَ أَغَيْرَ
اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ. وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ
أَلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

„Bizony, múlandó dolog az, aminek ezek szentelik magukat, és hiábavaló az, amit cselekszenek! „Vajon más istent keressek Allahon kívül, mikor pedig Ő előnyben részesített benneteket az összes többi teremtménnyel szemben?” És amikor megmentettünk benne-

**teket Fáraó népétől, akik a legsúlyosabb kínzással sújtottak benne-
teket, megölték a fiaitokat, és élni hagyták a lányaitokat. És ebben
nagy próbatétel volt Uratoktól.”** (A magaslato, 7:139-141)

Mózes ekkor hadrendbe állított egy-egy 12.000 katonából álló
hadsereget Józsué és Káleb parancsnoksága alatt, és Egyiptomba
küldte őket. Senki nem maradt az országban, csak a betegek, az öre-
gek és a gyermekek. A hadsereg hatalmas hadizsákmánnyal tért visz-
sza. Amit nem tudtak magukkal cipelni, azt eladták. A koptok telje-
sen megsemmisültek. A Kegyes Korán így utal erre:

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ. وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

**„És kiűztük őket a kertekből és forrásoktól, és a kincsekből, és
egy tiszteletre méltó helyről.”** (A költők, 26:57-58)

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ
وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي
إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ
وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

**„Így adtuk örököül annak a népnek, akiket gyengének tartot-
tak, a föld keleti és nyugati részeit, amelyeket megáldottunk. És
beteljesedett Urad legszebb Szava, amit Izrael gyermekeinek adott,
mert türelmesek voltak. És elpusztítottuk azt, amit Fáraó és a népe
csinált, és amit emeltek.”** (A magaslato, 7:137)

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

„Így volt. És Izrael gyermekeinek adtuk mindazt örököül.” (A
költők, 26:59)

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ. وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ. وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ. كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ. فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

„Hány kertet és forrást hagytak hátra, és gabonatóblákat, és nemes lakhelyeket, és kellemes dolgokat, amelyekben örömiüket lcl- ték! Így volt. És örökséggé tettük azt, egy másik népnek. És az ég és a föld nem sírt értük, és nem kaptak haladékokat sem.” (A füst, 44:25-29)

A Mindenható Allah emellett felidézi azokat a társadalmakat, amelyeket az ő haragja sújtott, és amelyek nyomorúságos végre jutva a történelem személtládájában végezték:

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مُّهُمْ مِنْ أَحَدٍ
أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

„És hány nemzedéket pusztítottunk el előttük! Érzékelsz-e egyet is belőlük, vagy hallasz-e egy hangot is felőlük?” (Mária, 19:98)

Tih völgye és a jerikói csata próbatétele

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

„És mikor Mózes azt mondta: „Népem! Emlékezzetek Allah kegyeire irántatok, amikor a prófétákat küldött közétek, és királyokká tett benneteket, és megadta nektek azt, amit nem adott meg korábban senki másnak a világokban.” (Az asztal, 5:20)

Ez az ája kizárólag a Mózes próféta idején élt izraelitákra vonatkozik. Tehát Allah ígérete, hogy nekik adja az ígéret földjét, valamint az az emlékeztető, hogy olyan áldásokat adott nekik, amit korábban senki másnak, csak azokra az emberekre érvényes, akik a történelemnek abban az időszakában éltek. Ezenkívül a Kegyes Korán több száz ájája és hadiszok utalnak Mohammed Prófétára (s.a.w.), mint Allah különleges kegyére az emberek iránt, a múltban, a jelenben és a jövőben is. Ami pedig azt illeti, hogy kik fogják örökölni az ígéret földjét, a Kegyes Korán egyértelműen kijelenti:

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

„És bizony, megírtuk a Zsoltárban, az Emlékeztető után, hogy jóra való szolgálaim fogják örökölni a földet.” (A próféták, 21:105)

Itt Allah arról biztosít minket, hogy a zsarnokok és a zsarnokság nem uralkodhat örökké, a jó esszenciális, a rossz pedig csak egy vadhajtság, amely pusztulásra van ítélve, és hogy a hatalom előbb vagy utóbb az igazak kezébe fog kerülni. Ez az iszlám általános világképe.

Mózes próféta (a.s.) az ígéret földje, Kánaán felé vezette Izrael népét. Minden egyes törzsből kijelölt egy képviselőt, mielőtt Józsuét és Kálebet elküldte volna, hogy kémleljék ki Kánaán lakóit, akik ekkor az amálekíták voltak. A két ember látta, hogy az amálekíták erős nép. Azonban nem akarták elvenni az izraeliták harci kedvét, és megijeszteni őket, ezért úgy döntöttek, hogy ezt az információt nem osztják meg velük. Maga Mózes is ezt parancsolta nekik. Azonban Izrael népéből néhányan mégis rájöttek az igazságra, és a hír elterjedt köztük. Ennek eredményeképpen nem voltak hajlandók harcolni.

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا
عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ. قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا
جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَ نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ.

„Népem! Lépjetek be a szent földre, amelyet Allah nektek rendelt, és ne forduljatok vissza, mert akkor vesztésként tértek vissza.” Azt mondták: „Mózes! Bizony, ott erős nép él, és bizony, nem fogunk belépni, amíg ők el nem hagyják. Ám ha elhagyják, akkor biztosan belépünk!” (Az asztal, 5:21-22)

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أُنْعِمِ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا
عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ
فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ.

„Két ember közülük, akik félték Allahot, és akiket Allah a kegyeiben részesített, azt mondták: „Lépjetek be ellenük a kapun át, mert ha beléptek, akkor bizonyosan győzedelmesek lesztek! És Allah-ra hagyatkozzatok, ha hívők vagytok!” (Az asztal, 5:23)

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنَ نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ
وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ

„Azt mondták: „Mózes! Bizony, soha nem fogunk belépni, amíg ők is itt vannak. Menjetek hát, te és az Urad, és harcoljatok velük! Mi addig itt maradunk ülve!” (Az asztal, 5:24)

Izrael népe gyorsan elfelejtette azt az időszakot, amikor a fáraó zsarnoksága alatt nyögtek. Most, hogy megmenekültek, könnyebb életet éltek, amit nem akartak elveszíteni. Kielégíthetetlen vágyat éreztek arra, hogy ebben a világban éljenek, amíg csak lehetséges. Nem akartak erőfeszítéseket tenni. Ezért azt kérték Mózesztől, hogy kérjen nekik ellátást az égből, mire manna és fürjek küldettek nekik. Emellett Mózes a botjával egy sziklára sújtott, amiből 12 forrás fakadt, így azért sem kellett külön erőfeszítéseket tenniük, hogy ivóvizet találjanak.

A Mindenható Allah azt mondja:

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُتُوبًا
وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

„És felhőkkel borítottunk árnyékba benneteket, mannát és fürjeket küldtünk le nektek. Egyetek a jó dolgokból, amivel elláttunk benneteket! És nem Nekünk tettek rosszat, hanem saját maguk ellen vétkeztek.” (A tehén, 2:60)

وَوَضَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعِمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

„És amikor Mózes vizet kért a népének, és azt mondtuk: „Sújts a kőre a botoddal!” És tizenkét forrás fakadt belőle. Minden ember tudta, hogy melyik az ő ivóhelye. „Egyetek és igyatok abból, amivel Allah ellátott benneteket, és ne cselekedjetez gonoszul a földön, romlást terjesztve.” (A tehén, 2:57)

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

„És tizenkét törzsre osztottuk őket, közösségekként. És azt sugalltuk Mózesnek, mikor a népe vizet kért tőle: „Sújts a sziklára a botoddal!” És előtört abból tizenkét forrás. És minden ember ismerte az ivóhelyét. És felhőkkel árnyékoltuk be őket, s leküldtünk nekik mannat és fürjeket: „Egyetek a jó dolgokból, amelyekkel elláttunk benneteket!” És nem Ellenüink tettek rosszat, hanem saját maguk ellen tettek rosszat.” (A magaslatok, 7:160)

يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُم جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ. كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَن يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ. وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

„Izrael gyermekei! Bizony, megmentettünk benneteket az ellenségeitektől, és megállapodtunk veletek a hegy jobb oldalán, és leküldtük nektek a mannat és a fürjeket. Egyetek a jó dolgokból, amivel elláttunk benneteket, de ne legyetek mértéktelenek benne, különben a haragom kiárad rátok. És akire az Én haragom kiárad, az bizony elveszett. És bizony, Én Megbocsátó vagyok ahhoz, aki

bűnbánatot gyakorol, és hisz, és jókat cselekszik, és aztán a vezetésen marad.” (Ta Ha, 20:80-82)

Izrael népe hálátlan és türelmetlen nép voltak, akik továbbra is csak terhet jelentettek Mózesnek (a.s.). A Kegyes Korán egyértelmű képet fest hálátlanságuk mértékéről:

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسُهَا
وَبَصْلَهَا قَالِ أَتُستَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ إِهْبَطُوا
مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاؤُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

„És amikor azt mondtátok: „Mózes! Nem bírjuk ki egyféle ételen. Fohászkodj hát Uradhoz, hogy hozza elő nekünk azt, amit a föld terem: a zöld növényeit, uborkáját, fokhagymáját, lencséjét és hagymáját!” Azt mondta Mózes: „Elcserélnétek azt, ami jobb, arra, ami rosszabb? Menjete vissza valamelyik városba, és akkor meglesz nektek az, amit kértetek.” És megaláztatás és nyomorúság sújtotta őket, és magukra vonták Allah haragját. Ez azért volt, mert nem hittek Allah jeleiben, és jogtalanul megölték a prófétákat. Ez azért volt, mert lázadók voltak, és túllépték a határokat.” (A tehén, 2:61)

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ. قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي
الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

„Azt mondta Mózes: „Uram! Bizony, nincs hatalmam, csak magam és a testvérem felett, tegyél hát különbséget köztünk és a bűnben megátalkodott nép között! Azt mondta Allah: „Akkor bizony, eltiltom ezt tőlük negyven évre, vándorolni fognak a földön. Ne sajnálkozz hát a bűnben megátalkodott népen!” (Az asztal, 5:25-26)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا
وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ
بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

„És korábban Allah szerződést kötött Izrael népével, és kijelöltünk közülük tizenkét vezetőt. És Allah azt mondta: „Bizony, Én veletek vagyok, ha megtartjátok az imát, és megadjátok a zakátot, és hisztek a Küldötteimben, és segítitek őket, és jóra való kölcsönt adtok Allahnak. Bizony, akkor eltávolítom tőletek a rossztetteiteket, és bebocsátlak benneteket a kertekbe, amelyek alatt folyók folynak. De aki nem hisz közületek ez után, az bizony eltévelyedett az egyenes útról.” (Az asztal, 5:12)

Izrael népe azonban nem változott jó irányba. Hálátlanok voltak Allah áldásáért, és folyamatosan lázadtak egy olyan hatalmas próféta ellen, mint Mózes. Elég arcátlanok voltak ahhoz, hogy azt mondják:

„Menj az uraddal, Mózes, és harcoljatok! Mi majd követünk benneteket, ha kivívtátok a győzelmet.”

Ezért a Mindenható Allah a Tih völgy vadonába űzte ki őket, ahol céltalanul bolyongtak 40 éven át, vagyis addig, amíg azok, akik Egyiptomból útra keltek, mind meghaltak, és egy teljesen új generáció vette át a helyüket.

Ez az energikus és hívő fiatal generáció győzte le az amálikitákat, és lépett be az ígért földjére. Hosszú évek után végre megszerezték egészen a Jordán folyótól keletre fekvő területekig. Mózes (a.s.) ígérete végre beteljesedett.

A Tóra kinyilatkoztatása

Mózes (a.s.) tájékoztatta Izrael népét, hogy most, amikor letelepedtek az ígért földjén, már csak idő kérdése, hogy a Mindenható Allah egy könyvet küldjön le nekik.

Áront, a testvérét nevezte ki helyettesének, és azt mondta neki:

- Vigyázz a népünkre, nehogy tévelygésbe menjenek! Urunk a Sínai-hegyre hívott engem. Harminc napig böjtölök majd ott, és a kinyilatkoztatással térek vissza.

Izrael népe azonban nem bízott a prófétájában. Azt követelték tőle, hogy ne egyedül menjen, hanem vigyen magával tanúkat közülük. Így hát 70 kiválasztott ember ment Mózessel a hegyre.

Ekkor fohászzkodott Mózes a Mindenható Allahhoz, hogy nyilatkoztassa ki neki a megígért könyvet, és ekkor kapta a parancsot, hogy böjtöljön 30 napig. Zulkadah hónapja volt. Később parancsot kapott a böjtre Zulhidzsah hónap első 10 napjában is, hogy kiteljesítse a böjtöt 40 napra. Ezután a Mindenható Allah kinyilatkoztatta Mózes prófétának (a.s.) a könyvet, és megbízta őt, hogy a benne állók alapján vezesse népét.

A Mindenható Allah azt mondja:

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

„És kijelöltünk Mózesnek harminc éjszakát, aztán kiegészítettük még tízzel, úgy, hogy az Ura által előírt időszak negyven éjszaka lett.” (A magaslatok, 7:142)

Mózes (a.s.) azért küldetett a Sínai-hegyre – amit Tur hegyének is neveznek – 40 napra, hogy a böjtölés, ima és elmélkedés által még magasabb szintű spirituális érettségre tegyen szert, amire szüksége volt ahhoz, hogy véghez tudja vinni az ezután kapott feladatokat. Ez a 40 éjszaka felkészítette Mózeset arra, hogy Allahhal beszéljen. Mózes elvonult a többiektől, hogy megszabaduljon a körülötte lévő tömeg zajától, feltöltődött az éjszaka csendjével, miközben a külső forma mögött rejlő jelentés óceánjába vetette magát, ami elvezette Urához. Erre azért volt szükség, hogy a lelke megtisztuljon és fényes-sé váljon, hogy beragyogja azt az utat, ami rá várt.

Az első 30 nap az önmegtartóztatás és megtisztulás ideje volt, ami alatt Mózes (a.s.) böjtölt és az isten szolgálatnak szentelte magát. A Tóra kinyilatkoztatása és Allah beszéde Mózes prófétával az utolsó 10 nap során zajlott le. A 40 napos időszak alatt Mózes elérte azt a magas szintű spirituális állapotot, ami ahhoz volt szükséges, hogy Allahhal beszéljen.

A Kegyes Korán erre az időszakra nem 30 napként, hanem 30 éjszakaként hivatkozik. Ha ennek a holdnaptár az alapja, ahol minden nap a napnyugtával kezdődik. Azonban ennél mélyebb jelentése is van. Az éjszaka különleges időszak. Számos isteni megnyilvánulás helye az éjszaka, többek között a Kegyes Koránból érkezett első ki-

nyilatkoztatás és Mohammed Próféta (s.a.w.) Éjszakai Utazása és a Mirádzs ideje is.

Mózes (a.s.) Sínai-hegyen töltött 40 napos elvonulásában további jelek is vannak:

Ahhoz, hogy elérjék a spirituális megvilágosodás reggelét, Allah barátainak kemény erőfeszítéseket kell tenniük az éjszaka nehéz óráiban. Az ihlet gyakran éjszaka érkezik, és minden győzedelmes hajnalt egy küzdelmes éjszaka előz meg.

Tehát bizonyos értelemben Mózes (a.s.) első 10 napja az éjszakanak felelt meg, az utolsó 10 nap pedig a hajnalnak. Ennek a hajnalnak az utolsó pillanataiban adatott meg neki az a megtiszteltetés, hogy Allahhal beszéljen, és más isteni jelek tanúja is legyen.

Mózes (a.s.) 30 napon és éjszakán át böjtölt a Sínai-hegyen anélkül, hogy akárcsak egyszer is evett vagy ivott volna (sawm-i wisal). Ennek ellenére nem érzett sem éhséget, sem szomjúságot. De amikor útra kelt, hogy Khidrrel találkozzon, már egy fél nap után megéhezett, és arra kérte útítársát, hogy vegye elő a magukkal hozott ételmet. Ez azért van, mert Mózes találkozása Khidrrel egy próbatétel része volt. És mint minden próbatétel, ez is nehézségekkel járt. Mindössze egy pár óra alatt megéhezett. Azonban a Sínai-hegyre tett utazás nem próbatétel volt. Ezúttal azért utazott, hogy Urával találkozzon. Ennek a helynek a fensége miatt megfélemedezett minden fizikai szükségletéről, mint az evés vagy az ivás. Távol maradt mindentől, kivéve Urától.

Mivel Allah beszélt vele, Mózes profétát Kalimullah néven is nevezzük, ami szó szerint azt jelenti: akivel Allah beszélt. Ez a beszéd azonban nem valami fizikai közvetítón keresztül történt, mint például a nyelv. Ehelyett Mózes a téren és időn túl beszélt a Mindenható Allahhal, Allah öröktől fogva létező tulajdonsága, a Beszéd (Kalam)

által. Allah egyetlen tulajdonsága sem olyan, mint a teremtményeké. Például Allah mindent Tudó (al-Alim), de az Ő tudása nem olyan, mint a miénk. Allah Erős, de az Ő ereje távol áll a miénktől. Hasonlóképpen, Allah beszél, de nem úgy, ahogy mi beszélünk. Mi a nyelvünket és szavakat használunk a beszédhez, Allahnak azonban egyikre sincs szüksége. A szavak és betűk teremtett dolgok, Allah beszéde pedig nem az. Felette áll a betűknek, szavaknak, vagy minden egyéb médiumnak. Valójában amikor Allah Mózzal (a.s.) beszélt, azt sem Gábiel, sem a 70 ember, akik ott voltak a Sínai-hegyen, nem hallották.

Mózes (a.s.) megláthatta a spirituális birodalom számos részét is. Olyan esemény volt ez, ami nem az ő választása alapján történt. Azt mondják, hogy közvetlenül - bármilyen médium nélkül - lett megmutatva neki 4.200 szó, 14 másik szón felül, amelyek természete előttünk ismeretlen. Minden egyes szónál Mózes megremegett, és a teste és a lelke megváltozott.

Ezzel az eseménnyel kapcsolatban a Kegyes Korán egyértelművé teszi:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

„És Mózeshez Allah közvetlenül beszélt.” (A nők, 4:164)

A Mindenható Allah szavak ezreit sugallta Mózesnek, hogy megnyugtassa a szívét. Ezáltal talált Mózes próféta némi vigasztalást. Mózes olyan próféta volt, aki egész élete során viharos eseményeken ment keresztül. Most pedig azzal bízott meg, hogy törvényt és rendet hozzon egy olyan lázadó és materialista népnek, mint Izrael népe. Ez bizony nehéz feladat volt.

A negyvenes számban rejlő bölcsesség

A 40 kiemelten fontos szám a spirituális fejlődés szempontjából.

a. A Mindenható Allah 40 évig formázta a földet, amiből Ádám prófétát megformázta.

„Allah 40 évig formázta a földet, amiből Ádám lett teremtvé, hatalmának kezével.”⁹⁵

Minden egyes nap egy bizonyos időszakra utal, aminek a mi-benlétét nem ismerjük.

b. A fejlődő magzat 40 napig egy csepp állapotában van az anyaméhben, a következő 40 napig egy megtapadt rög, még 40 napig pedig egy húscsomó. Ezt követően leheltetik belé a lélek.

Ibn Maszud (r.a.) egy hadíszbán, amely szerepel Bukhari és Muslim gyűjteményében is, azt beszéli el a Prófétától (s.a.w.):

A teremtésetek az anyaméhben 40 nap alatt teljesedik be. Ennyi ideig vagytok egy csepp állapotában, ugyanennyi ideig maradtok egy megtapadt röggént, majd egy húscsomóként is. A Mindenható Allah ezután egy angyalt küld, és négy dolgot ír fel neki: a gyermek ellátását, a cselekedeteit, a halála idejét, és hogy jóra való lesz-e, vagy bűnös. Ezt követően leheltetik bele a lélek.”⁹⁶

c. A 40 nap nem csak a próféták kinyilatkoztatásra való felkészítésében fontos, hanem Allah barátai szívének felkészítésében is a spirituális sugallatra.

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta:

---

95. Tabari, Tafsir, III, 306

96. Al-Bukhari, Qadar, 1; Badu'l Khalq, 6; Muslim, Qadar, 1/2643

„Ha valaki őszintén urának szenteli magát 40 hajnalon keresztül, annak a bölcsesség forrásai fakadnak a nyelvéről.”⁹⁷

Az elvonulás gyakorlata a taszavvufban 40 napos intenzív elmélkedést jelent, ami elengedhetetlen a spirituális fejlődéshez, Mohammed Próféta (s.a.w.) ezen szavain alapul, és a Kegyes Korán beszámolóján arról, hogy Mózes is ennyi időt töltött a Sínai-hegyen.

A bölcsék felhívják a figyelmet a négyes számra és többszöröseire is. Például az univerzum 4 elemen alapszik: a föld, a víz, a levegő és a tűz. Allah trónjának 4 sarka van, és 8 angyal hordozza. Mózes (a.s.) Azt a parancsot kapta, hogy 40 napig böjtöljön, és csak ezután részesült abban a megtiszteltetésben, hogy a Mindenható Allah beszéljen vele.

Mózes (a.s.) látni akarja Allahot

Ahogy Mózes (a.s.) Allahal beszélt, minden fátyolfelhő felemeltetett a szeme elől. Tisztán látta a Trónt (Ars), ami felette áll a térnek és az időnek. Hallotta a toll csikorgását, ahogy a Megőrzött Táblára (lawh-i mahfuz) írt. Azonban sem Gábiel, sem a 70 izraelita nem látott és nem hallott semmit, mert Mózes ekkorra már kivételesen magas szintet ért el.

Mózes (a.s.) akkora örömet talált mindezekben az élményekben, hogy még többre vágyott. Eddig sosem tapasztalt, rendkívül erős érzések kerítették hatalmukba, annyira, hogy most már látni akarta a Mindenhatót.

A Mindenható Allah azonban azt mondta neki:

لَنْ تَرَانِي - Nem láthatsz Engem!

Amikor Mózes ragaszkodott a kéréséhez, Allah azt mondta neki:

- Nézd azt a hegyet! Ha az képes egyben maradni, akkor te is láthatsz Engem. (Ez a hegy a Zubair hegy volt, Madjan területén.)

Egy elbeszélés szerint a Mindenható Allah csak egy porszemnyi fényt mutatott Mózesnek hetven fátylon keresztül. Ez a fény a hegyre vetült, amely azonnal porrá robbant. Maga Mózes (a.s.) sem volt képes elviselni Allah hatalmának és fenségének dicsőségét, és elájult a félelemtől.

A Kegyes Korán így beszéli el:

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ
قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ
تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا
أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

„És amikor Mózes eljött az Általunk kijelölt helyre, és Ura beszélt hozzá, azt mondta: „Uram! Mutasd meg nekem Magadat, hogy Rád nézhessek!” Azt mondta: „Nem láthatsz Engem. De nézz a hegyre! Ha a helyén marad, akkor te is láthatsz Engem. De amikor Ura felfedte az Ő Fenségét a hegynek, az porrá omlott, és Mózes ájultan esett össze. És amikor magához tért, azt mondta: „Dicsőség Neked! Bűnbánattal fordulok Hozzád, és én vagyok az első a hívők között!” (A magaslatok, 7:143)

A taszavvuf így magyarázza ennek az eseménynek a belső jelentését:

Mózes (a.s.) emberi érzékeivel kívánta látni azt az igazságot, ami a lélek végtelen birodalmát hatja át. De nem azt a választ kapta, amire vágyott. Ő azt gondolta, hogy a szíve szemeivel lát. Feltételezte, hogy a szíve különleges. Ennek alapján kívánta látni Urát.

Amikor a fény a hegyre vetült, Mózes megrémült és elájult. Ahogy ott feküdt a földön, egy hangot hallott:

„Ez a megtiszteltetés, Mózes, nem a tiéd, hanem egy árváé, aki majd utánad jön el!”

Mózes belátta tévedését, és azt mondta:

- Uram! Téged magasztallak és dicsőítelek. Egyedül Mohammed Musztafa, akit Te a szeretettednek neveztél, és a legmagasabb rangban részesítettél, találhat utat hozzád. Bánom már, hogy olyasmire vágytam, ami nem illet meg engem. És én vagyok az első, aki hisz abban, hogy a bizonyosság legmagasabb foka kizárólag Mohammed Musztafa számára van fenntartva!

Allah fénye még akkor is tükröződött Mózes arcán, amikor visszatért a Sínai-hegyről, ezért három napon át el kellett takarnia az arcát.

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Miután Mózes visszatért a mélységes béke állapotából, aki csak az arcára pillantott, meghalt. Ezért eltakarta az arcát, és egy ideig függőny mögül beszélt az emberekkel.”⁹⁸

Urwah ibn Ruwaym azt mondja:

„Egy ideig azután, hogy Mózes (a.s.) visszatért a Sínai-hegyről, nem volt képes közeledni a feleségéhez az arcáról sugárzó fény miatt.

Ezért mindig eltakarta az arcát. De a felesége panaszkodott: 'Negyven éve vagyok a feleséged! Olyan nehéz lenne megengedned, hogy rád pillanthassak, és én is részesülhessek ebből a fényből?' Így hát Mózes felemelte a fátylát, és a fény azonnal körbevette az asszonyt, mint a Nap ragyogása, hogy a szemét sem volt képes kinyitni. Az arca elé kapta a kezét, és a földre borult Allah előtt."⁹⁹

Wahb ibn Munabbih azt mondta:

„Mózes három napon át elképzелhetetlen fénnel ragyogott, miután Urával beszélt.”¹⁰⁰

Ahogy az isteni megnyilvánulás egyetlen sugara a sínai-hegyen elegendő volt ahhoz, hogy Mózes ájultan zuhanjon a földre, úgy annak tükröződése is olyan intenzív volt az arcán, hogy 3 napon át el kellett takarnia. Éjszakai utazása során Mohammed Próféta (s.a.w.) a végső határt, a legfelső ég határát jelző túskefán is túl vitetett, és olyan közélről beszélt a Mindenható Allahhal, amelyet a Egyes Korán úgy ír le: „két íjhossznyi távolságra volt, vagy még közelebb” («قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى»).¹⁰¹ Azonban Mózessel ellentétben, amikor ő vizszatért, az arcán nem volt semmiféle tükröződés.

A tudósok így magyarázzák ezt:

Mózes akkor élte át ezt a tapasztalatot, amikor spirituális értelemben még mozgásban volt, egyik szintről a másikra haladva (talwin). Mohammed Próféta (s.a.w.) viszont már a béke és a spirituális megtapasztalás (musahadah) legmagasabb állapotában volt. Az éjszakai utazás egyszerűen a spirituális megtapasztalás egyik módjából a másik módba való váltást jelentette. Ezért mondta azt Mohammed Próféta (s.a.w.):

99. Al-Suyuti, al-Durr al-Mansur fi al-Tafsir abi al-Mazur, v. III. p. 116

100. Al-Suyuti, al-Durr al-Manzur fi al-Tafsir bi al-Ma'sur, v. III. p. 116

101. 53:9

„Én nem olyan vagyok, mint ti. Én az éjszakát Urammal töltöm, aki etet és táplál engem.”¹⁰²

„Vannak olyan pillanataim Urammal, amelyeket sem angyal, sem próféta nem képes felfogni.”¹⁰³

A tudósok még azt is mondják a Mindenható Allah Mózesnek (a.s.) mondott szavaival kapcsolatban, hogy „Nem láthatsz Engem”:

„Amíg csak létezel, Mózes, vagyis amíg meg nem semmisülsz Bennem, rejtve maradok előtted. Csak ha elveszel Bennem, akkor leszel képes látni Engem!”

Ahogy a csillagok az égen is láthatatlanok, amikor a nap ragyog, és a folyó elveszik, amikor a tengerbe ömlik, a szén elveszíti keménységét, amikor a szemet kihúzzák vele, a búzaszem elveszíti önmagát, amikor kenyérként a testbe kerül, annak a teste, aki spirituális értelembe elveszíti magát Allahban, meghal és idegenné válik számára.

Rúmi is azok között volt, akik alig várták a halált, hogy megszabaduljon az alsóbb én fogságából. Híres mondása, hogy a halált sab-i arusznak, a menyegző éjszakájának nevezte.

A spirituális elragadtatás pillanatában Halladzs al-Manszúr így kiáltott: „Barátaim, öljetek meg, mert a halál az egyetlen dolog, ami megmenthet!”

A taszavvuf ezt az állapotot wahdat al-wudzsúdnak nevezi, a létezés egységének, vagy wahdat al-suhúdnak, a megtapasztalás egységének. Ez egy ideiglenes állapot, melynek természetét csak azok ismerik, akik megtapasztalták.

102. Ali al-Muttaqi, Kanz al-Ummal, 3/32, 42

103. Al-Munawi, Fayd al-Qadir, IV, 8

Miután Allahhal beszélt, Mózes leírhatatlanul jó érzés töltötte el. Az elragadtatás pillanatában azt kérte, hogy láthassa Urát. Azonban amikor a hegy porrá robbant, elájult. Amikor magához tért, megbánta, ahogy cselekedett. Allah Szavait hallva Mózes elfeledkezett arról, hogy még mindig ebben a világban van. Úgy érezte, mint ha meghalt volna, és a Paradicsom kertjében, Allah közelségében ébredt volna fel.

A hegy, amely csak egy kis sugarat kapott Allah fényéből, darabokra hullott. Minden egyes darab más irányba repült. Porrá vált, és minden egyes porszem egészen a tengerig szállt. Az a víz, amibe ezek a porszemek estek, édessé vált, és gyógyította a betegeket.

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

„Ha ezt a Koránt egy hegyre küldtük volna le, bizony, látnád, hogy megalázkodik, és kettéhasad az Allahtól való félelmében. És ezek a példák, amelyeket az embereknek állítunk, hogy elgondolkodhassanak.” (Az összegyűjtés, 59:21)

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

„Bizony, Mi felajánlottuk a megbízatást az egeknek és a földnek és a hegyeknek, de azok visszautasították, hogy magukra vegyék, megremegve tőle. De az ember magára vette. Bizony, igazságtalan és tudatlan volt.” (A szövetségesek, 33:72)

A Sínai-hegyen történt események után Mózes (a.s.) elkezdte megkapni a Tórát. 7 vagy 10 táblára volt vésve, és 40 fejezetből állt. A

Tóra minden egyes betűjét más és más angyal hozta le, köztük Gábrriel is. A kinyilatkoztatást a Sínai-hegy tetején adták át Mózesnek.

Párbeszéd a Sínai-hegyen

Mohammed Próféta (s.a.w.) arról tájékoztat minket, hogy a Mindenható Allah és Mózes próféta (a.s.) között a következő párbeszéd zajlott a Sínai-hegyen:

„Mózes (a.s.) megkérdezte a Mindenható Allahot hat tulajdonságról, amiről azt gondolta, hogy rendelkezik vele, és egy hetedikről, amit utált:

- Uram! Melyik szolgád a leginkább jóra való?
- Az, aki állandóan megemlékezik Rólam, és soha nem felejt el.
- És melyik szolgád követi a legjobb vezetést?
- Az, aki kitart a vezetés útján, amit Én mutattam neki.
- És ki a legigazságosabb?
- Az, aki úgy ítéli meg saját magát, ahogy másokat is megítél.
- És ki rendelkezik a legtöbb tudással?
- Az, aki soha nem elégedett vele.
- És ki a legtisztéletreméltóbb?
- Aki megbocsát, amikor pedig hatalmában állna büntetni.
- És ki a leggazdagabb szolgád?
- Az, aki elégedett azzal, ami adatott neki.
- És ki a legszegényebb?
- Az, aki kevesli, amit adnak neki, és mindig többet akar.”¹⁰⁴

Az aranyborjú

Nem sokkal azután, hogy átkeltek a Vörös-tengeren, Izrael népe látott egy törzset, akik egy ökör fej formájú bálványt imádtak. Azt kérték Mózes prófétától, hogy készítsen nekik is valami hasonlót, hogy imádhassák, de ő figyelmeztette őket, hogy a kérésük tévelygés, és hogy mekkora bűn és ostobaság társakat állítani Allah mellé. Ezt hallva a nép megbánta a kérést, és bűnbánatot tartottak.

Azonban miután Mózes (a.s.) Áront (a.s.) jelölte ki helyettesévé, és a Sínai-hegyre indult, egy Számiri nevű képmutató kihasználta a lehetőséget, és egy bálványt készített abból az aranyból, amit Izrael népétől gyűjtött össze.

- Ez valójában Mózes istene, de milyen kár, hogy Mózes már elfelejtette! - kiáltotta.

Számiri ügyes mesterember volt: úgy formázta meg a borjút, hogy amikor a szél belefúj, bőgő hangot adott ki, mintha csak élne. Ezt úgy érte el, hogy lyukakat fúrt a bálvány belsejébe, amelyek, mintegy furulyán, különböző hangokat adtak ki, attól függően, hogy honnan és milyen erősen fúj a szél. Amikor a hangok megszólaltak, Számiri azt mondta az embereknek:

- Nézzétek! Az istenetek szólt hozzátok!

Számirinak sokakat sikerült meggyőznie Izrael népéből, akik elhitték, hogy az aranyborjú az istenük. Áron (a.s.) próbált a lelkükre beszélni, hogy észhez térítse őket, de nem hallgattak rá.

A Kegyes Korán így beszéli el:

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ
وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

„És Áron azt mondta nekik korábban: „Népem! Csak próbára vagytok téve ezáltal, és bizony, Uratok a Kegyelmes, kövessetek hát engem, és engedelmeskedjete a parancsomnak!” (Ta Ha, 20:90)

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

Azt mondta (Allah Mózesnek): „És bizony, próbára tettük a népet a távollétben, és Asz-Számiri tévútra vezette őket!” (Ta Ha, 20:85)

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ

„És Mózes népe elkészítette utána az ékszereikből egy borjú mását, ami mély hangot adott ki. Hát nem látták, hogy nem tudott beszélni, és nem tudta őket semmilyen útra vezetni? Ezt vették elő, és bűnösök voltak.” (A magaslatok, 7:148)

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِبْنِ الْقَوْمِ اسْتَزْعِفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي فَلَا
تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

„És amikor Mózes visszatért a népéhez, haragosan és szomorúan, azt mondta: „Milyen rossz dolog az, amit a távollétemben műveltetek, utánam. Hát sürgetni akartátok Uratok ügyét?” És a földre dobta a táblákat, és megragadta a testvére fejét, maga felé húzva. Azt mondta: „Anyám fia! Gyengének tartott engem a nép, és csak-

nem megöltek. Ne engedd hát, hogy az ellenségeim örvezzenek felettem, és ne tégy engem a bűnösök népe közé!” (A magaslato, 7:150)

قَالَ يَا هَارُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا. أَلَا تَتَّبِعُنِ أَفْعَصَيْتَ
أَمْرِي. قَالَ يَا ابْنَ أُمِّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

„Azt mondta Mózes: „Áron! Mi akadályozott meg téged, amikor láttad, hogy eltévelyedtek, abban, hogy engem kövess? Talán nem engedelmeskedtél a parancsomnak?” Azt mondta: „Anyám fia! Ne ragadj meg engem a szakállamnál és a fejemenél fogva! Bizony, félttem, hogy azt fogod mondani: „Megosztottságot okoztál Izrael gyermekei között, és nem tisztelted a szavamat!” (Ta Ha, 20:92-94)

Mózes (a.s.) és Áron (a.s.) egyazon szülők gyermekei voltak. Azonban Áron mégis úgy szólítja Mózeszt: anyám fia, Hogy emlékeztesse a szeretetre és együttérzésre. Mert egy anya mindig szeretet teljesebb és irgalmasabb, mint az apa és a testvérek együttvéve. Emellett anyjuk igaz hívő is volt, akit mindketten nagyon szerettek.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ

„Azt mondta Mózes: „Uram! Bocsáss meg nekem és a testvéremnek, és bocsáss be minket a Te kegyelmedbe! És Te vagy a kegyelmesebbek közül a Legkegyelmesebb.” (A magaslato, 7:151)

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ
رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي.

„Aztán Mózes visszatért a népéhez, haragosan és szomorúan. Azt mondta: „Népem! Vajon nem tett nektek az Uratok szép ígéretet? Talán hosszúnak tűnt nektek az ígéret beteljesedése, vagy azt akartátok, hogy Uratoktól harag ereszkedjen le rátok, ezért megszegették a nekem tett ígéretet?” (Ta Ha, 20:86)

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أُوزَارًا مِنْ زِينَةِ
الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ. فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

„Azt mondták: „Nem a saját akaratunkból szegtük meg a neked tett ígéretünket, hanem meg voltunk terhelve a nép díszének a terhével, ezért eldobtuk őket, és így tett Asz-Számiri is.” Aztán előhozta nekik egy borjú képmását, aminek mély hangja volt, és azt mondták: „Ez a ti istenetek, és Mózes istene, de ő elfelejtette!” (Ta Ha, 20:87-88)

Mózes próféta bűnbánatra szólította fel a népet a rossz tetteik miatt, és arról is tájékoztatta őket, hogy bűnbánatuk elfogadásának feltétele a valódi, mély megbánás és a halál. Azonban ezt hallva az emberek azt mondták: „Inkább legyünk türelmesek, és várjunk az isteni ítéletre!”

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ
بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

„És amikor Mózes azt mondta a népének: „Népem! Bizony, vétkeztetek saját magatok ellen azzal, hogy elővettétek a borjút. Forduljatok hát bűnbánattal Teremtőtökhöz, és öljétek meg magatokat (a bűnösöket közöttetek). Ez a legjobb nektek Uratok előtt.”

Aztán Ő elfogadta a bűnbánatokat. Bizony, Ő a bűnbánat Elfogadója, az Irgalmas.” (A tehén, 2:54)

Minden egyes ember mellé, aki az aranyborjút imádta, kijelöltett egy másik, aki kardot fogott a kezébe, és várta a jelet a kivégzésére. Még olyanok is voltak, akik egymás rokonai voltak.

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

„És amikor megbánták, amit tettek, és látták, hogy valóban eltévelyedtek, azt mondták: „Ha Urunk nem kegyelmez meg nekünk, és nem bocsát meg, bizony, a vesztesek között leszünk!” (A magaslatok, 7:149)

Mózeset és Áront is eltöltötte a sajnálat és együttérzés, és könyvek között könyörögtek Uruknek, hogy bocsásson meg népüknek. A fohászuk pedig elfogadásra talált.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

„De azok, akik rossztetteket cselekedtek, és aztán megbánják és hisznek, bizony, velük Urad Megbocsátó, Irgalmas.” (A magaslatok, 7:153)

A Mindenható Allah azt mondja:

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

„És még ez után is megbocsátottunk nektek, hogy hálások lehessetek.” (A tehén, 2:52)

Ezután Mózes Számirit kérte számon:

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ. قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ
فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

„Azt mondta: „És nekem mi mondandód van, Asz-Számiri?”

Azt mondta: „Én láttam, amit ők nem láttak, ezért felvettem egy maroknyit a Hírnök nyomából, és beledobtam. Így mutatta nekem jónak az alsóbb énem!” (Ta Ha, 20:95-96)

A Korán-tudósok szerint a Hírnök, akit Számiri látott, Gábiel volt, aki a Mózes-szel való találkozóra tartott. Számiri észrevette, hogy a föld, ahova Gábiel lépett, kizöldült és élettel telt meg, így hát felvett egy maréknyi port a lábnyomából, és a tűzbe dobta, amin az aranyat olvasztotta meg.

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

„Mózes azt mondta: „Akkor távozz! És bizony, ebben az életben az jár neked, hogy azt mondd: „Ne érjetelek hozzám!” És bizony, van egy kijelölt időd, amit nem szeghatsz meg. És nézz az istenedre, amelyet állandóan szolgáltál! Bizony, el fogjuk égetni, és a darabkáit a tengerbe szórjuk!” (Ta Ha, 20:97)

Miután Mózes ezt az ítéletet kimondta, Számiri súlyos és fertőző betegségbe esett, ami miatt egész hátralévő életében távol kellett maradnia az emberektől.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

„Bizony, azok, akik a borjút vették, el fogja érni őket Uruk haragja, és a megaláztatás ebben a világban. És így fizetünk meg a hamisítóknak.” (A magaslato, 7:152)

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

„Amikor Mózes haragja elmúlt, felvette a táblákat, és a szövegükben vezetés volt és kegyelem azoknak, akik félték Urukát.” (A magaslato, 7:154)

A Mindenható Allah megparancsolta Mózesnek, hogy vigyen elé 70 embert azok közül, akik megbánták, hogy a borjút imádták, és közös bűnbánatra szólította fel őket. Mózes teljesítette a parancsot, és 70 izraelitát vitt magával a Sínai-hegyre. A hálátlan csoport azonban ekkor gúnyolódva azt követelte, vagy láthassák Allahot. Ekkor hatalmas földrengés rázta meg őket, amitől térdre estek, és elájultak. Mózes ismét fohászkodott Allahhoz, és Allah haragja felemeltetett róluk.

A Kegyes Korán így beszél el:

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ
جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ. ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

„És amikor azt mondtátok: „Mózes! Soha nem fogunk hinni neked, amíg nem látjuk Allahot nyilvánvalóan, a saját szemünkkel!”, ezért a villámcsapás megragadott benneteket a szemetek látára. Aztán életre keltettünk benneteket, hogy hálásak lehessetek.”
(A tehén, 2:55-56)

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الشُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

„És Mózes kiválasztott a népéből hetven férfit a kijelölt találkozóinkra. Aztán, miután a földrengés megragadta őket, azt mondta: „Uram! Ha úgy akartad volna, elpusztíthatad volna őket velem együtt korábban. Elpusztítanál minket azért, amit az ostobák cselekedtek közülünk? Nem más ez, mint próbatétel Tőled, amellyel tévelygésbe engeded azt, akit akarsz, és vezeted azt, akit akarsz. Te vagy a mi Védelmezőnk, bocsáss hát meg nekünk, és irgalmazz nekünk. És Te vagy a legjobb Megbocsátó.” (A magaslatok, 7:155)

Mózes (a.s.) tovább fohászzkodott:

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا وَإِلَيْكَ

„És írd nekünk elő jót ezen a világon és a Túlvilágon! Bizony, mi Hozzád fordulunk!” (A magaslatok, 7:156)

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ.

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

„Allah azt mondta: „Azt sújtom a büntetéssel, akit akarok, de az Én kegyelmem mindent átfog. És előírom a kegyelmet azoknak, akik istenfélők, megadják a zakátot, és hisznek az ájainkban, akik követik a Küldöttet, az írástudatlan prófétát, akit megtalálunk leírva abban, ami náluk van: a Tórában és az Evangéliumban. Megparancsolja nekik azt, ami helyes, és megtiltja azt, ami helytelen, és megengedetté teszi nekik a tiszta dolgokat, és tiltottá teszi nekik a tisztátalan dolgokat, és megszabadítja őket a terheiktől, és a láncoktól, amelyek rajtuk voltak. És akik hisznek benne, tisztelik, segítik őt, és követik a Fényt, ami leküldetett vele, azok a sikeresek.”

(A magaslatok, 7:156-157)

Qatadah ibn Numan (r.a.) azt beszélte el Allah Küldöttétől (s.a.w.):

„Mózes (a.s.) megkérdezte a Mindenható Allahot:

- Uram! Látom, hogy a Tóra táblái a legjobb közösségről beszélnek, amely létre lesz hozva az emberek számára, akik tanácsolják a helyénvalót, és megtiltják a helytelent. Uram, add, hogy az én közösségem legyen az!

- Ez a közösség Ahmad (Mohammed) közössége! – mondta a Mindenható Allah.

- Uram! A Tóra egy olyan közösségről beszél, akik utolsóként jönnek el a földön, de elsőként léphetnek a Paradicsom kertjébe. Uram, add, hogy az én közösségem legyen az!

- Ez a közösség Ahmad (Mohammed) közössége! – mondta a Mindenható Allah.

- Uram! A táblák beszélnek egy olyan közösségről, akik a szívükben hordozzák majd a könyvüket, és fejből diktálják, míg a korábbi népek csak olvasták az előttük lévő könyvből, és amikor a könyveik elvesztek, semmire nem emlékeztek belőle. Bizony, kivételes képességet adtál ennek a közösségnek az emlékezésre és megőrzésre! Uram, add, hogy az én közösségem legyen az!

- Ez a közösség Ahmad (Mohammed) közössége! – mondta a Mindenható Allah.

- Uram! A táblák beszélnek egy közösségről, akik hisznek a korábbi könyvekben és az utolsóban is, és felveszik a harcot minden tévelygés ellen. Uram, add, hogy az én közösségem legyen az!

- Ez a közösség Ahmad (Mohammed) közössége! – mondta a Mindenható Allah.

- Uram! A Tóra beszél egy közösségről, akik tízszerestől hétszázszorosig terjedő jutalmat kaphatnak már azért is, ha szándékukban áll valami jót cselekedni, még ha nem is sikerül véghezvinniük. Uram, add, hogy az én közösségem legyen az!

- Ez a közösség Ahmad (Mohammed) közössége! – mondta a Mindenható Allah.

Ezt hallván Mózes (a.s.) letette a táblákat, és így fohászkodott:

- Uram! Akkor add, hogy én is ehhez a közösséghez tartozhassak!¹⁰⁵

Ami minket illet, Mohammed Próféta (s.a.w.) közösségének tagjaiként születtünk, anélkül, hogy bármit is tettünk volna érte, hogy megdolgoztunk volna érte. Ezt soha nem leszünk képesek meghálálni a Mindenható Allahnak. Azonban mint a világon mindennek, ennek is ára van. Teljes mértékben tudatában kell lennünk annak a felelősségnek, ami azzal jár, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) ummájához tartozunk, és ehhez a megtiszteltetéshez méltó életet kell élnünk. Csak ilyen módon nyílnak lehetőségünk arra, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) közelében lehessünk a túlvilágon, és hogy neki lehetősége nyíljon közbenjárni értünk, és megnyíljanak előttünk a Paradicsom kapui.

Izrael népe helyesen viselkedett, de nem sokáig. Panaszkodtak, hogy a Tóra törvényei túl szigorúak számukra, és nem képesek betartani. Elfeledkeztek minden ígéretükről, amit akkor tettek, amikor bűnbánatot tartottak.

Ezért újabb figyelmeztetésként a Mindenható Allah a fejük fölé emelte a Sínai-hegyet. Kimondhatatlanul megrémültek. Leborultak félelmükben, azt várva, hogy a hegy bármelyik pillanatban a fejükre zuhanhat:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

„És amikor szerződést kötöttünk veletek, és fölétek emeltük a hegyet: „Ragaszkodjatok erősen ahhoz, amit adtunk nektek, és emlékezzetek arra, ami benne áll, hogy istenfélők lehessetek.” Aztán még ezután is elfordultatok. Ha nem lett volna Allah kegye és

kegyelme irántatok, biztosan a vesztesek között lettetek volna.” (A tehén, 2:63-64)

Izrael népe továbbra sem volt hajlandó visszafordulni a helytelen útról, és akik a kelleténél tovább mentek, azokat elérte a büntetés:

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ. فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

„És bizony, ismertétek azokat, akik vétkeztek közületek a szombatnap dolgában, ezért azt mondtuk nekik: „Legyetek majmok, megszégyenültek!” És elrettentő büntetéssé tettük ezt azoknak, akik előttiük voltak és akik utánuk voltak, és intéssé azoknak, akik istenfélők.” (A tehén, 2:65-66)

Izrael népe közül azok, akik kitartottak a rosszban, majmokká változtak, majd pedig elpusztultak. Ennek azonban semmi köze ahhoz a feltételezéshez, hogy az ember a majomtól származna! Ezek az emberek elvesztek, akkor és ott el lettek pusztítva, és egyáltalán nem lettek utódaik.

A Mindenható Allah azt mondja:

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ
عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

„De azért, mert megszegték a szerződésüket, megátkoztuk őket, és a szívüket keménnyé tettük. Megváltoztatják a szavakat értelmükben, és elfelejtették egy részét annak, amire emlékeztették őket. És állandóan árulást tapasztalsz a részükről, kivéve kevesektől közülük. De bocsáss meg nekik, és nézd el. Bizony, Allah szereti a jótevőket.” (Az asztal, 5:13)

A Tórának egyetlen példánya létezett. Senki nem tudta kívülről az egészet. Ez a példány elveszett a babiloni fogság során. Amikor Izrael népe megszabadult Babilonból, és visszatértek Kánaánba, leírták azt, amire emlékeztek belőle. A Tóra ezért ma már nem teljes, és nem eredeti, vannak benne olyan részek is, amelyek Mózes (a.s.) életét és korát írják le.

A tehen feláldozása

Egy Amil nevű gazdag ember Izrael népéből gyanús körülmények között halt meg – mint később kiderült, az unokatestvére gyilkolta meg. Többféle motivációja is lehetett a gyilkosságra, az egyik, hogy szegény és mohó ember volt, aki Amil vagyonára vágyott, a másik, hogy Amil egy olyan lányt vett feleségül, akit ő is el akart venni.

Ez az ember titokban megölte Amilt, a holttestet pedig két falu határán hagyta, hogy a települések lakói egymást vádolják a büntetért.

A holttestet hamarosan megtalálták, és az emberek Mózes prófétához (a.s.) mentek, hogy találja meg és büntesse meg a tettest. Mózes Allahhoz fohászzkodott, hogy segítsen megtalálni a tettest, a Mindenható Allah pedig azt parancsolta Izrael népének, hogy áldozzanak fel egy tehenet. Amikor a nép ezt meghallotta, így vágtak vissza Mózesnek:

- De mi köze a tehennek a gyilkossághoz? Te most gúnyolódsz velünk?

Bár nem tudtak róla, de ezzel a lázadozással Izrael népe egy próbatételt vont a saját fejére, amely megmutatta, hogy nem engedelmeskednek Allah parancsainak.

- Én csak átadom nektek Uram parancsát! – mondta Mózes (a.s.).

A Kegyes Korán így beszéli el:

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا
بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ.
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا مَا تَأْمُرُونَ.
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النََّاظِرِينَ

„És mikor Mózes azt mondta a népének: „Bizony, Allah azt parancsolja nektek, hogy áldozatok fel egy tehenet!” Azt mondták: „Talán tréfálsz velünk?” Azt mondta: „Allahnál veszek menedéket attól, hogy a tudatlanok közé tartozzam!” Azt mondták: „Fohászkodj Uradhoz, hogy tegye nekünk nyilvánvalóvá, hogy milyen legyen!””. Azt mondta: „Azt mondja, hogy sem öreg, sem fiatal ne legyen, hanem középkorú, a kettő között. Tegyétek meg hát, ami parancsoltatott nektek!” Azt mondták: „Fohászkodj Uradhoz, hogy tegye nekünk nyilvánvalóvá, hogy milyen legyen a színe!” Azt mondta: „Azt mondja, hogy élénk sárga legyen, fényes színű, élvezet a rátekintőnek.” (A tehen, 2:67-69)

Végül a zsidók találtak egy tehenet, amely megfelelt a leírásnak. De a tehén egy özvegyasszonyé volt, aki nem akarta eladni, mivel egyedül nevelte kisgyermekét, és a tehén volt az egyetlen jövedelemforrásuk. Ezért 1000 aranyat kért érte.

Ez nagyon magas ár volt egy tehenért, és az izraeliták nem akarták megfizetni. Mózaes (a.s.) azonban azt parancsolta nekik, hogy adják meg az özvegyasszonynak az árat, amit kér. Ám amikor visszamentek, hogy a tehenet megvegyék, az asszony már 2000 aranyra emelte az árat.

Ez már tényleg megfizethetetlen árnak tartották, így visszamentek Mózeshez, és azt mondták neki:

قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ. قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

„Fohászkodj Uradhoz, hogy tegye nekünk nyilvánvalóvá, hogy milyen legyen. Bizony, nekünk minden tehén ugyanúgy néz ki. És bizony, ha Allah úgy akarja, azok közé tartozunk majd, akik vezetést kaptak.”

Azt mondta Mózes: „Azt mondja, hogy ez olyan tehén, amit nem tanítottak be arra, hogy a földet szántsa, sem arra, hogy a mezt öntözze, teljesen ép, és nincs rajta egy jegy sem.” Azt mondták: „Most az igazsággal jöttél!” Így hát feláldozták, bár közel voltak ahhoz, hogy ne tegyék meg.” (A tehén, 2:70-71)

De nagyon nehezen tették meg, mert az Allah küldte leírás megint csak az özvegyasszony tehenére mutatott. Emellett még az

özvegy közben 10.000 aranyra emelte a tehén árát, majd végül azt mondta:

- Ha tehenet fel akarjátok áldozni, hát tegyétek meg, de a bőrét töltsétek meg a bőrét arannyal, s hozzátok vissza nekem, és ez legyen az ára! Csak akkor adom el nektek, ha ezt megígéritek.

Izrael népe ismét Mózeshez fordult, ő azonban azt mondta nekik:

- Bármibe kerül is, vegyétek meg azt a tehenet!

Az emberek pedig azt gondolták, hogy jobb lesz mielőbb megvenniük a tehenet, mielőtt a gazdája még magasabb árat kér érte...

A Mindenható Allah azt mondja:

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

„És mikor megöltetek egy embert, és egymás közt vitáztatok ezzel kapcsolatban, de Allah nyilvánosságra hozza azt, amit elrejtettetek.” (A tehén, 2:72)

Azonban Izrael népe sajnálta a pénzt, és nem fizették ki a tehén gazdáját.

- A megölt ember nem fog visszatérni az életbe, amíg a tehén gazdájának meg nem fizetitek, amit ígértetek! – figyelmeztette őket Mózes.

Így hát nem maradt más választásuk, mint hogy megtöltsék a tehén bőrét arannyal, és elvigyék az özvegyasszonynak.

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

„Azt mondtuk: „Sújtsatok rá egy részével!” Így támasztja fel Allah a halottakat, és megmutatja nektek az Ő jeleit, talán használatok az eszeteket.” (A tehén, 2:73)

A Mindenható Allah azért parancsolta Izrael népének, hogy a levágott tehén egy darabjával sújtsanak a holttestre, hogy felhívja a figyelmet a csodára, ami ez után következett. Az esemény végül ünnepbe fordult, Izrael népének minden tagja, fiatalok és idősek összegyűltek, hogy nézzék. Egyébként a Mindenható Allahnak nincs szüksége semmilyen eszközre, ha a holtakat fel akarja támasztani.

Végül a holttestet a tehén nyelvével érintették meg. A véres, sebekkel teli test pedig felült, és elmondta, hogyan ölték meg. Az elbeszélést ezekkel a szavakkal zárta:

- Az unokatestvérem, ez meg ez ölt meg engem, és ez meg ez az ember volt a bűntársa!

Aztán visszafeküdt a földre, és ismét, immár véglegesen meghalt.

A két elkövetőt elfogták és kivégezték.

A történet tanulságai

- Minden egyes kifogás, amit Izrael népe felhozott, csak megnehezítette a dolgukat. Amikor először megkapták az isteni parancsot, bármilyen tehenet feláldozhattak volna, és megfelelt volna. Ehelyett csak tovább kérdezősködtek, mert valójában nem akarták végrehajtani a parancsot. De végül is csak a saját dolgukat nehezítették meg. A folyamatos kifogások, az, hogy nem ismertek határt a panaszkodásban, súlyos következményekkel járt számukra.

- Nem megengedett szükségtelen kérdéseket feltenni, például olyan témákban, mint a sors vagy a végzet, amit az ember természeténél fogva képtelen teljes egészében megérteni. Eljön az a nap, amikor csak annyit tehetünk, hogy elfogadjuk azt, amit a Minden-

ható Allah mond a témában. A szükségtelen kérdések és kifogások csak további kötelességeket és korlátokat hoznak magukkal, és végül fokozzák a felelősség súlyát.

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Hagyjatok engem, amíg én is hagylak benneteket. Az előttetek élt népek nem másért lettek elpusztítva, minthogy szükségtelen kérdéseket tettek fel a prófétáiknak, és aztán vitatkoztak a válaszokkal, amelyeket kaptak. Ezért, ha én megparancsolok nektek valamit, tegyétek meg a legjobb képességeitek szerint. És ha pedig megtiltok nektek valamit, azt mindenképpen kerüljétek el.”¹⁰⁶

- Izrael népének azért kellett egy tehenet feláldozniuk, mert korábban egy borjút imádtak. Azért kapták ezt a parancsot, hogy teljes egészében megértsék, hogy ennek az állatnak semmiféle isteni tulajdonságai nincsenek. Az embernek belső készítése van egy magasabb rendű erő szolgálatára, ám ez a készítés félrevezetheti őt, hogy az általa jól ismert világból válasszon magának istent, amit korlátozott felfogó képességével is teljesen meg tud érteni

- Izrael népe késlekedett megtalálni a gyilkost, ami csak fokozta a feszültséget, egyes csoportok másokat vádoltak a gyilkossággal. A tehen feláldozásával a nyugalom helyreállt.

- Ez az esemény eloszlatta azokat a kétségeket is, amelyekkel a nép egyes tagjai küszködtek a feltámadás és a halál utáni élet kapcsán.

Mohammed Próféta (s.a.w.) találkozik Mózesel (a.s.) az Éjszakai Utazás során

A Mirádzs során Mohammed Próféta (s.a.w.) többször is találkozott Mózes prófétával (a.s.). Az egyik alkalommap Mózes megál-

lította Allah Küldöttét (s.a.w.), aki a Mindenható Allah jelenlétéből tért vissza, ahol napi 50 imára kapott parancsot a közössége számára.

Mózes azt mondta:

- A tapasztalataim Izrael népével azt mondják, hogy a néped nem lesz képes végrehajtani ezt...

És azt tanácsolta, hogy térjen vissza Allahhoz, és kérjen tőle engedményt.

Ez a találkozó ötször ismétlődött. Mohammed Próféta (s.a.w.) minden alkalommal visszatért a Mindenható Allah jelenlétébe, ő pedig csökkentette a napi imák számát, végül egészen napi 5 imáig.¹⁰⁷

A legfontosabb tanulság ebből az, hogy fontos megismernünk a történelmet és a korábban élt népek történetét, és tanulni ezekből.

Kóré

Kóré, vagy Kárun, Mózes (a.s.) nagybátyja vagy unokatestvére volt. Mózes után ő recitálta a legjobban a Tórát Izrael népéből. Szegény ember volt, aki mások támogatására szorult, hogy megéljen. Mózes fohászainak segítségével az alkímia mesterévé vált, ami által az egyszerű anyagokat arannyá tudta változtatni.

Mielőtt hívővé vált volna, Kóré az izraeliták képviselője volt a fáraó udvarában. Nem volt különösebben igazságos ember, elnyomta azokat, akik alatta álltak. Miután azonban elfogadta Mózes hívását, az istenszolgálatnak szentelte magát, bölcsességet és tudást keresett.

Egy nap azonban a Sátán felkereste Kórét emberi alakban. Idővel barátok lettek. Mikor a barátságuk már megerősödött, a Sátán egy adandó alkalommal ajánlatot tett Kórénak.

---

107. Bukhari, Salat, 1; Muslim, Iman, 263

- Figyelj rám, Kóré! Ahelyett, hogy mások adományából élsz, menjünk, és dolgozzunk egy napot. A hét maradék hat napját még mindig az istenszolgálatra és a tudás keresésére szánhatod! - mondta neki.

Kórénak tetszett az ötlet, így hát együtt a városba mentek, hogy egy napot dolgozzanak. Amit fizetségül kaptak, abból megélték a maradék 6 napon, amikor Kóré folytatta, amit korábban csinált.

De miután a Sátán már kicsalt tőle egy engedményt, gyorsan előállt egy újabb javaslattal:

- Nézd, Kóré, már megélünk úgy, hogy nem támaszkodunk senkire. Mostantól a hét egyik felében dolgozzunk, a hét másik felében imádjuk az Urat! Így több pénzt kereshetsz, amiből még a szegényeket is segítheted.

Kóré már kötött egy kompromisszumot, ez pedig még jobb ötletnek hangzott. El is kezdtek dolgozni. Most pedig a Sátánnak megvolt a lehetősége, hogy újabb javaslatot tegyen.

- Dolgozzunk még többet, és keressünk még több pénzt! Így még boldogabbá tudjuk tenni a szegényeket. Ezen felül úgy is marad még időnk, amit az Úrnak szentelhetünk.

Így az evilági élet szeretete lassan beszivárgott Kóré szívébe, és végül teljesen elmerült benne. Hamarosan dúsgazdag lett, az alkímia művészetének köszönhetően, amit Mózesről tanult. Tehetetlenné és mohóvá vált, mindig többet akart szerezni, és kiveszett belőle minden korábbi jó tulajdonsága. Önteltség és arrogáns büszkeség töltötte el. Pedig valójában olyan tudás által gazdagodott meg, amit Mózes tanított neki.

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ
قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

„Bizony, Kóré Mózes népéből való volt, de zsarnokoskodott velük. És kincseket adtunk neki, aminek a kulcsai teher voltak egy csapat erős férfinak. Amikor a népe azt mondta neki: „Ne büszkélkedj! Bizony, Allah nem szereti a büszkélkedőket.” (A történet, 28:76)

Kóré szívét teljesen hatalmába kerítette az evilági élet, és elege volt Mózes tanácsaiból. Amikor Áron (a.s.) és a törzsre, a leviták kapták meg azt a feladatot, hogy a rituális áldozatokat végrehajtsák, nem tudta tovább elrejteni haragját.

- Mózes! A testvéredet, Áront választottad, hogy a rituális áldozatokat végrehajtsa. Nekem bezzeg semmit nem adtál, pedig senki nem tudja olyan jól recitálni a Tórát, mint én! Egyértelmű, hogy én előbbre való vagyok Áronnál! Hogy gondolhatod, hogy el fogom viselni ezt az igazságtalanságot?! – tiltakozott Kóré.

- Nem én választottam Áront, hanem Allah! - felelte Mózes nyugodtan.

Kóré Azonban meggyőzőhetetlen volt:

- Nem fogadom el Áront, ha nem mutatsz valami bizonyítékot!

Így hát Mózes összegyűjtötte Izrael népe összes vezetőjét, és azt mondta nekik:

- Tegyétek a földre a botjaitokat, és hagyjátok itt a templomban! Akinek a botja kiszökdül, az érdemli meg a megbízatást, hogy a rituális áldozatokat végrehajtsa.

Egyetlen bot hajtott leveleket, és az Ároné volt.

Mózes Kóréhoz fordult, és megkérdezte:

- Még mindig úgy gondolod, hogy én választottam Áront?

Hiába tudta Kóré a választ a kérdésre, mégis legyőzte őt az alsóbb énje. Kiviharzott a templomból, és még odavetette:

- Ez nem más, csak mágia!

A Mindenható Allah megparancsolta Izrael népének, hogy viseljenek egy kék szalagot a ruhájukon. Kóré ismét tiltakozott, azt mondvá:

- Ezt nem másért viselik, mint hogy a rabszolgákat az uraiktól megkülönböztessék!

Ekkorra már Kóré teljes szívéből gyűlölte Mózeszt. Szíve mélyén az irigység tüze izzott, ami elevenen felemésztette őt. Úgy próbálta az embereket saját oldalára állítani, hogy gazdag lakomákat tartott, melyek során arról beszélt, hogy ő mennyivel felsőbbrendű a többiekénél.

Egy napon Mózes arra kérte Kórét, hogy számolja ki, mennyi kötelező adományt kell fizetnie a vagyona után, és fizesse meg, ahogy Allah parancsolta.

- A vagyonomra vágysz? Ez mind az én nehezen, kemény munkával megkeresett pénzem! - Kiáltotta dühösen Kóré.

A Mindenható Allah e szavakkal intette:

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

„Hanem keresd az által, amit Allah adott neked, a túlvilági hajlékot, és ne feledkezz el az evilági részedről! És cselekedj jót, ahogy Allah is jó volt hozzád! És ne terjessz romlást a földön! Bizony, Allah nem szereti azokat, akik romlást okoznak.” (A történet, 28:77)

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ. فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ. وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

„Azt mondta: „Mindez csak a tudásom miatt adatott nekem!” Hát nem tudta, hogy Allah nemzedékeket pusztított el előtte, akik erősebbek volna nála az erejüket tekintve, és többet halmoztak fel? És a bűnösöket nem fogják megkérdezni a bűnükkel kapcsolatban. És kiment a népe közé az ékességeiben. Azok, akik az evilági életet kívánták, azt mondták: „Ó, bárcsak nekünk is lenne ahhoz hasonló, ami Kórénak adatott! Bizony, ő hatalmas szerencse birtokosa!” De azok, akiknek tudás adatott, azt mondták: „Jaj nektek! Allah jutalma jobb annak, aki hisz és jótetteket cselekszik! És nem adatik meg senkinek, csak a türelmeseknek.” (A történet, 28:78-80)

A rágalmazás

Kóré egy napon összegyűjtötte Izrael népét, és odahívta Mózeset is. Amikor Mózes megérkezett, Kóré így szólt hozzá:

- Mózes! Beszélj nekünk Allah parancsairól! Mi vár az elítélt tolvajra vagy házasságtörőre?

- A tolvaj kezét le kell vágni, a házasságtörők pedig meg kell kövezni - felelte Mózes.

- És ha te követnéd el ezeket a bűnöket? – kérdezte Kóré.

- Ugyanez vonatkozik rám is - válaszolta Mózes.

Kóré ekkor végre akarta hajtani gonosz tervét. Odahívott egy nőt a tömegből, és azt mondta:

- Gyere, és mondd el, milyen gonosz cselekedetet követtél el Mózessel!

Az aljas rágalom feldühítette Mózeset. Ekkorra a nő már áthaladt a tömegen, és ott állt mellette. Meg akart szólalni, de nem tudott. Megbénult a nyelve.

Mózes mérgesen kérdezte:

- Beszélj, te asszony! Allah nevében, Aki kettéválasztotta a tengert és kinyilatkoztatta a Tórát mondd, meg az igazat! Ismerjük egymást? Volt bármilyen kapcsolatod veled?

Az asszony megbánással mondta:

- Mózes! Az az igazság, hogy Kóré rengeteg pénzt adott nekem, és megvesztegetett, hogy megrágalmazalak téged!

Mózes (a.s.) leborult, és így fohászkodott:

- Uram! Büntesd meg őket!

Erre a fohászra a föld megnyílt, és elnyelte Kórét és a követőit, és minden vagyonát. Mind a föld mélyére süllyedtek.

A Mindenható Allah azt mondja:

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ

„És elnyeleztük a földdel őt és az otthonát. És nem volt csapata, aki segíthetett volna rajta Allahon kívül, és nem volt azok között, akik megsegíthették magukat.” (A történet, 28:81)

Kórét az evilági élet iránti túlzott szeretete és a mások iránti irigység pusztította el. A Kegyes Korán tanít nekünk egy fohászt, amellyel segítséget és menedéket kereshetünk a Mindenható Allah-nál azokkal szemben, akik szíve irigységgel van teli:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ. مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ. وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ. وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

„Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál, annak a gonoszától, amit teremtett, és az éjszaka gonoszától, amikor le száll, és a csomókra fújó nők gonoszától, és az irigykedő gonoszától, amikor irigykedik.” (A hajnalhasadás, 113:1-5)

Az irigyekre mindenképpen vereség vár. Amikor pedig az emberek látták Kórét és a támogatói nyomorúságos végét, azonnal megbánták azt, amire korábban vágytak:

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآفُ اللَّهُ يَسْطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا وَيَكَآفُهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ. تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

„És azok, akik az ő helyére áhítoztak az előző napon, reggelre azt mondták: „Ó! Allah kibővíti az ellátást annak, akinek akarja a szolgálói közül, és leszűkíti. Ha Allah nem lett volna kegyes irántunk, elnyeletett volna minket vele. Ó! A hitetlenek bizony nem lesznek sikeresek.” Azt a túlvilági otthont azoknak jelöljük ki, akik nem akarják felmagasztalni magukat a földön, és nem akarnak romlást okozni. És a jó vég az istenfélőké lesz.” (A történet, 28:82-83)

Koré története bemutatja azokat a rettenetes következményeket, amelyek az irigy és öntelt emberekre várnak, akik teljesen elvesznek az evilági életben, és elfeledkeznek a túlvilágról.

Ami pedig a rágalmazást illeti, a taszavvuf tudósai azt mondják:

Mózes (a.s.) szívét nyugtalanította, hogy önkéntelenül is megölte a pékmestert még Egyiptomban. Még a mindenható Allah is azt mondta neki: „...megöltél valakit!” (20:40)

Bizonyos értelemben a Mindenható Allah megróttá őt azért, mert megölte a koptot anélkül, hogy engedelnyt vagy utasítást kapott volna rá.

Tüske volt ez Mózes bőre alatt, és idővel a szívéig hatolt. Neki soha nem állt szándékában, hogy zsarnok elnyomó legyen. De a cselekedet miatt, amit a saját elhatározásából tett, olyan vádakot vont magára, amit soha nem követett el.

A bölcsek ezért azt mondják:

„Hacsak nem fogod vissza a vágyaidat, hogy ne kövess el olyan dolgokat, amelyek nem isteni parancson alapulnak, a saját fegyverdet fordítják majd ellened, és a saját fegyvered áldozatává válsz!”

Találkozás Khidrrel (a.s.)

A fáraó pusztulása utáni években Mózes lenyűgözte hallgatóit kifinomult és szenvedélyes beszédeivel. A népe csodálta tudásának és bölcsességének mélységét. Egy napon valaki megkérdezte tőle:

- Allah prófétája! Van-e bárki ezen a földön, aki több tudással rendelkezik nálad?

- Tudtommal nincs - felelte Mózes.

Azonban amint ezeket a szavakat kimondta, a Mindenható Allah kinyilatkoztatta neki:

- Van egy szolgám, ott, ahol a 2 tenger találkozik egymással, aki nek nagyon különleges (ladunni) tudást ajándékoztam. Vedd magad mellé egy kiválasztott követőt, és indulj el hozzá!

Az az ember, akire a Mindenható Allah utalt, Khidr (a.s.) volt.

- Hogyan találhatnám meg ezt az embert, Uram? - kérdezte Mózes.

Allah pedig azt mondta neki, hogy tegyen egy sózott, szárított halat a táskájába, és azon a helyen, ahol a hal életre kel és beugrik a tengerbe, találkozhat Khidrrel.

Mózes azonnal útnak is indult, és az unokaöccsét, Júsát vitte magával.

A Kegyes Korán azt mondja:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

„És amikor Mózes azt mondta a legényének: „Nem állok meg addig, amíg el nem érem a két tenger találkozását, még ha hosszú idő is telik el.” (A barlang, 18:60)

Rúmi leírása fényt vet a történetek mélyén rejlő bölcsességre:

„Figyelj hát, te nagylelkű ember! Jól nézd meg, hogy ki mutat ekkora spirituális lelkesedést: egy olyan ember, akihez Allah beszélt! De hallgass csak, hogy mit mond:

‘Bár oly sok rangom van, mégis úgy érzem, hogy nem létezem. Ezért hát Khidrt keresem, hogy fényt vessen a lelkemre, távoli helyeken!’

Mikor Mózes úgy döntött, hogy Khidr keresésére indul, a népe így kiáltott:

‘Micsoda? Hátrahagyod a népedet, hogy megkeress egy embert, aki sokkal alacsonyabb rangú nálad? Hiszen te próféta vagy, aki megszabadított a félelemtől és a reménytől is. Neked nincs miért aggódnod. Miért vesztegeted az időt és az erőfeszítést, hogy megkeresd? Amit keresel, az saját magadban van. Ezt te is jól tudod. Hiszen próféta vagy, oly magas rangú, mint az ég. Meddig kell még a földön járnod?’

Mózes azt mondta nekik:

‘Ne álljatok a nap és a hold közé! Én a próféta vagyok, míg ő Allah barátságának napja. Vannak próféták, akik nagyobbak nálam, de Allah egyetlen barátja sem nagyobb Khidrnél!’

És így folytatta:

‘Ezért most elmegyek oda, ahol a két tenger találkozik, hogy megtaláljam Allah barátját, aki ennek a kornak a királya.

Khidr segítségével érem el az igazságot és bölcsességet. Hosszú utat teszek meg, ha ez kell ahhoz, hogy őt láthassam.

Az isteni segítség szelével repülök hozzá az eltökéltség szárnyain. Megtalálom, még ha ezer évembe kerül is. Ez a gyémánt nem ér meg egy utazást?”

Aztán, amikor Mózes és Júsa:

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

„...elérték a találkozási helyett közöttük, elfeledkeztek a halukról, és az egyenesen a tengerbe vette az útját.” (A barlang, 18:61)

Egy elbeszélés szerint a két utazó megpihent, Mózes elszundított, és ekkor Júsa meglátta, hogy a hal hirtelen életre kel, és belecsobban a tengerbe. Ám elfelejtette elmondani Mózesnek.

Később, amikor Mózes felébredt, sürgetni kezdte Júsát:

„Induljunk, menjünk tovább! Még nagy utat kell megtennünk.”

Így hát tovább gyalogoltak még néhány órát, majd leültek egy fa alatt.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

„Aztán, mikor továbbmentek, azt mondta a legényének: „Hozd elő a reggelinket! Bizony, fáradtságot szenvedtünk ebben az utazásunkban.” (A barlang, 18:62)

Júsa ekkor emlékezett vissza:

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا
أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا. قَالَ
ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا. فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ
عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا

„Azt mondta: „Láttad, amikor lepihentünk a sziklánál? Bizonny, elfeledkeztem a halról! És nem feledtette el velem más, csak a Sátán, hogy megemlítsem. És csodálatos módon a tenger felé vette az útját.” Azt mondta Mózes: „Ez az, amit kerestünk!” És visszatértek, a nyomaikat követve. És találtak egy szolgát a szolgálaink közül, akinek Tőlünk Magunktól származó kegyelmet adtunk, és közvetlenül Tőlünk származó tudást tanítottunk neki.” (A barlang, 18:63-65)

A Kegyes Korán a „ladunn” szóval utal az „Allah jelenlétéből származó tudásra”. Innen kapta a taszavvufban is a különleges bölcsesség a „ladunn” nevet. Ez a bölcsesség csak kevesek sajátja. Lényege a jóra való, célja pedig a spirituális tökéletesség (ihszan).

Más szavakkal szólva, ez a fajta tudás a szívhez köthető. Mindenkinek törekednie kell erre a tudásra, olyan mértékben, amilyenben a képességei lehetővé teszik. Saját menekvése érdekében fejlesztenie kell képességeit, ami pedig csak a szív megtisztítása és tökéletesítése révén lehetséges. Ez a ladunn tudás az a fajta tudás, amit a Mindenható Allah ad meg az embernek spirituális utazása végén. Könyvekből nem lehet megtanulni. Erre utal az is, ahogy Allah Khidrt leírja, ennek a tudásnak a birtokosaként:

وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا

„...közvetlenül Tőlünk származó tudást tanítottunk neki.” (A

barlang, 18:65)

A Mindenható Allah azt is mondja:

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ

„Féljétek allahot, és Allah tanítani fog benneteket!” (A tehen, 2:282)

Ali (r.a.) pedig azt mondta: „A belső tudás bizonyos titkokat és bölcsességeket jelent, Allah titkai közül, amelyeket annak a szívébe sugalmaz, akiébe akar.”¹⁰⁸

Mózes (a.s.) végre megtalálta az embert, aki keresett, és aki a köntösébe burkolódzva ült egy sziklán. Köszöntötte őt, és bemutatkozott:

- Mózes vagyok!
- Te vagy hát Izrael népének prófétája! – válaszolta Khidr (a.s.).
- Te pedig az az ember vagy, akiről Allah azt mondta, hogy a legtöbb tudása van minden ember között? – kérdezte Mózes.
- Tudd meg, Mózes, hogy nekem adatott olyan tudás, ami neked nem, és neked is adatott olyan tudás, ami nekem nem!¹⁰⁹

Mózes arra kérte Khidrt, hogy tanítson neki a tudásából. Ez az első pillantásra érthetetlennek tűnő történések mögött rejlő belső bölcsességet jelentette, amit a józan ész segítségével nem lehet felfogni.

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَني مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

108. Al-Suyuti, al-Jami' al-Saghir, II, 52

109. Lásd: al-Bukhari, Tafsir, 18/2, 3, 4; Anbiya, 27; Muslim, Fadail, 170/2380

„Mózes azt mondta neki: „Követhetlek téged azzal a feltétellel, hogy tanítasz nekem az igaz vezetésből, ami neked taníttatott?” (A barlang, 18:66)

Khidr azonban így felelt:

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا.
وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا

„Azt mondta: „Bizony, nem leszel képes türelmesnek lenni velem. És hogyan is lehetnél türelmes azzal kapcsolatban, amit nem fogsz fel tudással?” (A barlang, 18:67-68)

Ezekkel a szavakkal Khidr először tesz tanúbizonyságot különleges meglátásáról. Ismerteti Mózessel az ő lelki beállítottságát és saját hozzáállását is. És végül pedig ez az első meglátása helyesnek is fog bizonyulni. Mózes számára ez az utazás arra szolgált, hogy felismerje saját helyzetét, és leckét kapjon a türelemből. Bizonyos értelemben mintha Khidr azt mondta volna: „Nem vagy képes arra, hogy türelemmel viselj engem, de ez nem a te hibád, mert ennek a különleges tudásnak a legmagasabb szintje nem adatott meg neked”.

Mózes azonban biztosította őt:

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

„Azt mondta: „Ha Allah úgy akarja, türelmesnek fogsz találni engem, és nem leszek engedetlen irántad semmilyen parancsodban”. (A barlang, 18:69)

Válaszként Khidr egy feltételt szabott neki: „Ha velem tartasz, ne kérdezősködj semmiről, hacsak én magam fel nem fedem előtted a titkát! Ne kérdezz semmit, és semmiképpen ne mondj ellent vagy vitázz velem!”

قَالَ فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

„Azt mondta: „Akkor, ha követsz engem, ne kérdezz engem semmiről, amíg én nem teszek említést róla!” (A barlang, 18:70)

Így kezdődött tehát a híres utazásuk, amiről a Kegyes Korán így ír:

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا. قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا. قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

„És útnak eredtek, amíg felszálltak egy hajóra, és (Khidr) egy lyukat ütött rajta. Azt mondta Mózes: „Lyukat ütöttél rajta, hogy megfullaszd az embereit? Bizony, súlyos dolgot tettél!” Azt mondta: „Hát nem mondtam, hogy nem leszel képes türelmesnek maradni velem?” Azt mondta Mózes: „Ne vádold azért, amit elfelejtettem, és ne követelj tőlem olyasmit az ügyeimben, ami nehézséget okoz nekem!” (A barlang, 18:71-73)

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta:

„Ez volt az első alkalom az utazásukon, amikor Mózes (a.s.) feledékeny volt. Amint ez megtörtént, egy veréb szállt oda, és a hajó szélére ült, majd a vízbe mártotta a csőrét.

Akkor Khidr azt mondta Mózesnek: 'Allah tudásához viszonyítva az én tudásom és a te tudásod, és az egész teremtettség tudása együttl annyi sincs, mint amennyit ez a madár a csőrével kivett az óceánból!’¹¹⁰

110. Al-Bukhari, Tafsir, 18/2-4

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ
نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا. قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا. قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ
بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

„És útnak eredtek, amíg találkoztak egy fiúval, és megölte őt.
Azt mondta: „Megöltél egy tiszta lelket másért, mint egy lélekért?
Bizony, gonosz dolgot cselekedtél!” Azt mondta: „Hát nem mondtam
neked, hogy nem leszel képes türelmesnek maradni velem?”
Azt mondta: „Ha megkérdezlek bármiről ezután, ne tarts meg többé
a társadnak. Bizony, felmentést kaptál tőlem.” (A barlang, 18:74-76)

Más szavakkal szólva, Mózes itt beismerte Khidrnek, hogy már
kimerítette az összes lehetőséget arra, hogy újabb kifogásokat hoz-
zon fel.

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ
شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا. قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ
بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

„És útra keltek, amíg, mikor egy város népéhez értek, ételt kér-
tek a népétől, de azok visszautasították, hogy vendégül lássák őket.
Aztán találtak abban egy falat, ami már majdnem összeomlott, és
ő helyreállította. Azt mondta: „Ha akartad volna, bizony vehettél
volna érte fizetséget!” Azt mondta: „Ez az elválás köztem és közted!
És tájékoztatlak téged annak a magyarázatáról, amivel kapcsolat-
ban nem voltál képes türelmes lenni.” (A barlang, 18:77-78)

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ
أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا. وَأَمَّا الْغُلَامُ
فَكَانَ أَبُوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُزْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا. فَأَرَدْنَا أَنْ
يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا.

„Ami a hajót illeti, szegény embereké volt, akik a tengeren dolgoztak. Ezért kárt akartam okozni benne, mert egy király jött mögöttük, aki erővel elvett minden hajót. És ami a fiút illeti, a szülei hívők voltak, és attól tartottunk, hogy elnyomja őket lázadással és hitetlenséggel. És azt akartuk, hogy az Uruk adjon nekik cserébe egy olyat, aki tisztább nála, és közelebb van szeretetteljességben.”
(A barlang, 18:79-81)

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا
وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

„És ami a falat illeti, két árva fiúé volt a városban, és alatta volt a kincsük, és az apjuk jóra való ember volt. Ezért Urad azt akarta¹¹¹, hogy elérjék az érett kort, és előhozzák a kincsüket, ke-

111. A három esemény mögött rejlő bölcsességet magyarázva Khidr az események három közvetítőjéről vagy okozójáról beszél. Az elsőnél azt mondja: „akartam”, a másodiknál: „akartuk”, a harmadiknál: „Urad akarta”. A taszavvuf szerint ezek a három különböző cselekvési módra utalnak, amelyek Allah barátainak megadtak.

Az első, ahol a Mindenható Allah szabadságot ad barátainak, hogy azt tegyenek, amit akarnak, és megteremti a kívánt eredményt. Erre bizonyíték

gyelemként Uradtól. És nem a saját elhatározásomból tettem. Ez a magyarázata annak, amivel kapcsolatban nem tudtál türelmes maradni.” (A barlang, 18:82)

A falban elrejtett kincs kapcsán Abu Dharr (r.a.) azt beszélte el Allah Küldöttétől (s.a.w.):

„A kincs, amiről a Mindenható Allah beszél, egy arany tábla volt, egyenes és sima, amire azt volt vésve:

Csodálkozom azon az emberen, aki figyelmetlen és reményvesztett, pedig hisz a rendelésben.

Csodálkozom azon az emberen, aki nevetni tud, pedig eszébe jut a Pokol.

És csodálkozom azon az emberen, aki nemtörődöm és óvatlan, pedig megemlékezik a halálról.

Nincs más istenség, csak Allah, és Mohammed az Ő Küldötte!”¹¹²

Úgy tűnik hát, hogy bár általában a kérdézet tartják a tudás felének, mégis tiltott, ha valaki a ladunn tudást keresi. Ezzel az alsóbb ént arra tanítja, hogy ne kezdeményező, hanem inkább spirituálisan befogadó legyen.

Allah Küldötte (s.a.w.) hadísza: „Allahnak vannak olyan szolgálói, akiknek a ruhájuk rongyos és kopott, az emberek lenézik őket, és elűzik őket minden ajtótól. De ha ők megesküsznek, hogy valami meg fog történni, a Mindenható Allah valóra váltja azt.” (Muslim, Birr, 138/2622)

A második az, amikor az ember úgy cselekszik, hogy az összhangban van Allah akaratával.

A harmadik pedig azok a tettek, amelyek Allah parancsának közvetlen eredményei.

A fenti találkozás magyarázatára példaként elmondhatjuk, hogy az építész, Mimar Sinan tudása és tapasztalata nagyobb volt, mint az összes mesteré együttvéve, akik a Suleymaniye mecset építésén dolgoztak. Még így sem Sinan hibája az, hogy talán nem ismerte a márvány feldolgozást olyan alaposan, mint egy kőfaragó. Végül pedig minden mester Sinan parancsa alatt állt.

Ezért bármilyen különös is, hogy egy olyan hatalmas próféta, mint Mózes, azt a parancsot kapta, hogy Khidrtől szerezzen tudást, korántsem értelmetlen. Nem Mózes hiányosságára utal az, hogy a ladunn tudást annak mesterétől volt tanácsos megszereznie. Ezáltal Mózes azt is megértette, hogy csak annyit tud, amennyit Allah tanított neki, és hogy létezhet másféle tudás, amit ő nem sajátított el. És az, hogy Mózesnek ezt a tudást olyasvalakitől kellett megszereznie, aki valójában alatta állt, szintén azt mutatja, hogy még a próféták is tehetetlenek azzal kapcsolatban, amit nem tudnak. Egyedül Mohammed Próféta (s.a.w.), akit ennek megfelelően „Dhul-dzsana-hajn”, vagyis a „két szárny birtokosa” néven is neveznek, egyesítette magában Mózes külső és Khidr belső tudását. Vagyis a találkozó által Mózes és Khidr is fogalmat alkothatott az eljövendő utolsó próféta nagyságáról is tökéletességről. És ez a legmagasabb rendű bölcsesség a találkozásuk mögött.

Khidr története azt is megmutatja, hogy az emberi elme csak akkor képes értelmezni egy dolgot vagy egy eseményt, ha ismeri annak okát és értelmét. Ezek nélkül az elme nem foghatja fel az esemény mögött rejlő bölcsességet, és nem képes megfelelő perspektívában értelmezni.

Másrészt viszont Mózes próféta volt, akinek fenn kellett tartania és alkalmaznia kellett egy törvényt (sariát), míg Khidr a neki adatott különleges tudásnak megfelelően cselekedett. Ezért Mózes azért tett folyton szemrehányást Khidrnek, mert kiemelt fontosságot tulajdo-

nított az isteni törvény határai védelmének. Ő csak az ügyek külső állapotával kapcsolatban volt felelős, és a tudása a jelenhez, az itt-és-mosthoz kötődött, és ebben a perspektívában ítélte meg az ügyeket.

De Khidr ladunn tudása által betekintést kapott Alláhtól a jövőbe, és tudta, hogy hogyan fognak alakulni a történések hosszú távon. Bizonyos értelemben megmutatta az isteni rendelés folyamatát Mózesnek. Tehát valójában nincs ellentmondás látszólag ellentétes megközelítések között. Khidr egyszerűen egy olyan tudás alapján cselekedett, amely cáfolta a józan ész és ítélőképességet.

Egyértelmű tehát, hogy vannak a világon olyan igazságok, amelyeket nem lehetséges a józan ész által megérteni. Ezért nem helyes dolog, ha kizárólag a logikus gondolkodásra hagyatkozunk az igazság keresésében. Ahogy a szem is csak egy bizonyos távolságig lát, és a fül is csak egy bizonyos tartományba eső hangokat képes meghallani, az emberi elmének is megvannak a korlátai az események értelmezésében, és egy ponton a megértés megbicsaklik és feladja, ezen a ponton pedig a szívnek alá kell vetnie magát az igazságnak.

Imám Ghazzali is rájött, hogy a józan ész nem képes megfejtetni az isteni titkokat, mert eljön az a pont, ahonnan nem tud továbblépni. Ezért innen az út hátralévő részét a szív által kell megtenni.

Egyik fő művében, A filozófusok következtetlenségében Ghazzali feltárja a józan ész gyengeségeit a filozófusok érveinek megcsúfolására. És itt leírja saját lelkiállapotát is:

„Addig erőltettem az elmémet, amíg szinte megszakadt, és rájöttem, hogy egy bizonyos pont után egyszerűen képtelen továbblépni. És akkor megértettem, hogy nincs más módja az isteni titkok megértésének és kibocsátásának, mint a Mohammed Prófétától (s.a.w.) származó spirituális inspiráció keresése.

Így hát a Mindenhatóhoz fohászkodtam és könyörögtem, és sok évi elmélkedés, önmegtartóztatás és megemlékezés után eljutottam a Prófétá (s.a.w.) spiritualitásához, és megmenekültem.”

Valójában a Khidr történetében szereplő események a pusztá észnek ilyennek tünnének:

A felszínen a hajó kilyukasztása jogsértés a szegény tulajdonsaival szemben. De valójában az volt a célja, hogy megelőzze, hogy megélhetésük egyetlen eszköze a zsarnokok kezére kerüljön.

Első pillantásra a fiú megölése gyilkosság. De lényegében azért történt, hogy a fiút és a szüleit is megmentse az örök kárhozattól.

Az sem tűnik logikusnak, hogy a két utazó megjavítson egy falat egy olyan városban, ahonnan lényegében elűzték őket. De a célja az volt, hogy elrejtse és megvédje azt, ami két ártatlan árva jogos tulajdona volt.

Ezeket a rejtélyeket kizárólag a ladunn tudás segítségével lehet megfejtetni, ami a szív tudománya. Ugyanez az oka annak, hogy az isteni rendelés titkait nem lehet felfedezni a józan ész által – ezek megértése messze túlmutat a gondolkodás korlátain.

Ezzel kapcsolatban azt mondta:

„Allah legyen kegyelmes Imrán fiával, Mózással! Ki tudja, hogy Khidr még mennyi különleges dolgot tanított volna neki, ha türelmes maradt volna.”¹¹³

Rumi tökéletes példával mutatja be, hogy ez a különleges tudás az isteni gondviselésből származik, és csak azoknak adatik, akik ép szívvel rendelkeznek:

---

113. Al-Bukhari, Anbiya, 27; Ahmad ibn Hanbal, V, 118

„Egyedül Jákob volt az, aki meglátta a különlegességet József arcán. A testvérei nem látták ezt a fényt. Az ő szívük nagyon távol volt attól, ami ahhoz kellett, hogy olyannak lássák Józsefet, amilyen valójában volt.

A lélek tápláléka a szeretet, még a lélek csak ételre vágyik.

És amikor Jákob meglátta saját tulajdonságait Józsefben, a szíve felé hajolt.

Jákobnak József olyan volt, mint egy mágnes. Ezért érezte az inge illatát már nagyon távolról is. De a testvérek, akik Egyiptomból elhozták neki az inget, semmit sem éreztek belőle.

Számos tudósnek nincs része a bölcsességből. Elméjüket a tanulásnak szentelték, de saját magukat nem képesek Uruknek szentelni.”¹¹⁴

Három jó ember

Izrael népe között is voltak jóra való emberek. Három közülük szerepel ebben a történetben, amelyet Mohammed Próféta (s.a.w.) beszélt el:

„Három ember azok közül, akik előttetek éltek, utazásra indult, és amikor este lett, egy barlangba húzódtak be aludni. Egy hatalmas szikla azonban leomlott a hegyről, és elzárta a barlang bejáratát. Azt mondták ekkor egymásnak:

- Semmi meg nem menthet már minket, csak ha a jó cselekedeteink által fohászkodunk Allahhoz.

Az egyikőjük azt mondta

---

114. További részletekért lásd: Osman Nuri Topbas, İmandan İhsana Tasavvuf, p. 341-368.

- Ó, Allah! A szüleim már nagyon öregek, s ezért sem a gyermekeimnek, sem a szolgálóimnak nem adok enni és inni, amíg ők nem ettek. Egy napon nagyon messzire mentem az állataimat legeltetni, és nem értem haza akkorra, amikor a szüleim elmentek aludni. Mikor megfejttem, és odavitettem nekik a tejet, már mélyen aludtak. Nem akartam felkelteni őket, de azt sem láttam helyénvalónak, hogy a házam népének és a szolgálóimnak a szüleim előtt adjak enni. Hajnalig ott álltam az ágyuk mellett, kezemben a sajtárral, és vártam, hogy felébredjenek. A gyermekeim a lábamnál sírtak az éhségtől, de én megvártam, amíg a szüleim felébredtek hajnalban, s előbb őket kínáltam tejjel.

Ó, Uram, ha tudod, hogy azért tettem ezt, hogy a Te kegyedet keressem, kérlek hát, segíts meg minket nagy szorultságunkban!

És a kő egy kicsit elmozdult a barlang bejáratától, de még mindig nem tudtak kijönni. Ekkor a második ember szólt:

- Ó, Uram! Volt a nagybátyámnak egy leánya. Mindenkinél jobban szerettem őt (más elbeszélés szerint: amennyire csak egy férfi szerethet egy nőt, annyira szerettem őt). Magamnak akartam, de ő nem vonzódott hozzám. Aztán egy évben éhínség sújtott minket, és a nagybátyám leánya maga jött el hozzám. 120 dénárt ígértem neki azzal a feltétellel, hogy nekem adja magát. Ő elfogadta. Amikor már majdnem a magamévá tettem (más elbeszélés szerint: amikor már mellé feküdtem), ő azt mondta nekem: „Féljed Allahot! Ne nyisd fel ezt a pecsétet, hacsak nem törvényes módon!” Bármennyire is szerettem és kívántam, erre elhúzódtam tőle, és nem kértem vissza az aranyakat sem, amiket neki adtam.

Uram! Ha tudod, hogy a Te megalégedésedet keresve tettem ezt, távolítsd el tőlünk ezt a nehézséget!

És a kő ismét csak elmozdult egy kicsit, de még mindig nem tudtak kijönni a barlangból. Ekkor így szólt a harmadik ember:

- Ó, Allah! Egyszer számos munkást fogadtam fel, és meg is fizettem őket, kivéve az egyiket, aki anélkül távozott, hogy bérét felvette volna. A béreként járó pénzt befektettem, és nagy vagyonra tettem szert általa. Egy napon ez a munkás visszatért hozzám. Azt mondta: „Allah szolgája, fizess meg nekem, ami jár!” Azt feleltem neki: „Minden a tiéd, amit itt látsz – tevék, marhák, kecskék és rabszolgák.” Ő pedig azt felelte: „Ne gúnyolódj velem, Allah szolgája!” De én biztosítottam róla, hogy nem viccelek, így hát elvitt mindent és távozott.

Uram! Ha azért tettem ezt, hogy a Te meglegedésedet keressem, kérlek, szabadíts meg minket ebből a nehézségből!

És a kő akkor elgördült a barlang szájától, és ők szabadon kijöhettek onnan.”¹¹⁵

Ez a hadís bizonyítékul szolgál a taszavvuf gyakorlatára, amikor a jótettek által fohászkodunk (tavasszul). Másrészt azt is megmutatja, hogy a kegyelem azokhoz jön el, akik minden más elé helyezik Allah meglegedését.

Ezért el kell fordulnunk saját vágyainktól, és Teremtőnk parancsait kell követni. Elégedetten kell alávetni magunkat Allah akaratának, mert az elégedettség és az alávetettség a szeretet legszebb gyümölcsei.

Senki nem érhet el magasabb rangot annál, mint hogy a Mindenható Allah elégedett legyen vele. Ez pedig jutalom azért, ha az ember elégedett Allahhal.

A Kegyes Korán így ír erről:

115. Bukhari, Buyu 98, Icare 12, Hars vel-muzarea 13, Enbiya 53, Edeb 5; Muslim, Zikir 100

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

„Allah elégedett velük, és ők elégedettek Allahhal.” (A nyilvánvaló bizonyíték, 98:8)

És ez olyan állapot, ami egyedül a jórahalók sajátja.

Mózes (a.s.) szomszédja a Paradicsom kertjében

Mózes egy napon fohászkodott a Mindenható Allahhoz, és megkérdezte:

- Uram! Ki lesz az én szomszédom a Paradicsom kertjében?

Azt a választ kapta:

- Egy hentes, aki ebben meg ebben a városban lakik, és közel áll hozzám. De azon kívül, hogy hentes, van egy ennél fontosabb dolga is, ami megakadályozza abban, hogy eljőjön hozzád, még ha meghívnád is. Ez az ember lesz a szomszédod a Paradicsom kertjében, Mózes!

Mózes pedig útra kelt, hogy találkozzon ezzel az emberrel. Meg is érkezett a boltjába, és anélkül, hogy kilétét felfedte volna, megkérdezte, hogy vendégül látná-e őt a házában.

A hentes látta, hogy vendégének nyugodt és fényes az arca, és hogy más, mint a többiek. Örömmel fogadta, és hazavitte az otthonába. A legkényelmesebb helyen szállásolta el Mózes, és a saját kezével főzött étellel kínálta. Sürgette őt, hogy kezdjen csak enni, és ne várjon rá, mert neki még valami nagyon fontos dolga van.

Eközben apró darabokra vágott egy darab főtt húst. Majd felállt, és óvatosan leeresztett egy vesszőkből font kosarat, amely addig a falon lógott.

A kosárban egy kis öregasszony feküdt, aki az idős kortól már olyan törekeny volt, mint egy kismadár. A hentes elkezdte etetni őt az apróra vágott hússal, majd gyengéden megtörölgette a száját, és elrendezte a takarót. Átölelte és megsimogatta, akár egy kisgyereket, majd gyengéden visszatette a fekhelyére. Eközben az idős asszony néhány szót motyogott, amit hallani is alig lehetett, nemhogy megérteni.

Mózesnek ekkor jutott eszébe, hogy már a hentesboltban is látta ezt a kosarat. Kíváncsian figyelte a történeteket. Amikor vendéglátója visszatért, látta, hogy Mózes még nem fogott hozzá az evéshez.

- Miért nem eszel, kedves barátom? - Kérdezte tőle kedvesen.

- Nem fogok enni, amíg el nem mondod nekem annak a vessző-kosárnak a titkát! - felelte Mózes.

A hentes így válaszolt:

- Az az idős asszonyka, aki a kosárban fekszik, az édesanyám. Nagyon öreg és gyenge már, és rajtam kívül nincs senki, aki a gondját viselné. Előfordul, hogy magára kell hagynom, de attól félek, hogy valami csúszómászó vagy más ártalmas lény árthatna neki, ezért egy kosárba fektetem, amit a falra akasztok. A boltomba is magammal viszem. A szívem csak abban talál békességet, hogy jó a gondoskodjam róla. Naponta két ételt készítek neki, és teljes szívemmel és lelkemmel kiszolgálom őt mindenben.

- Hallottam, hogy valamit motyog magában. Mit mond? - kérdezte Mózes.

- Ahányszor csak kiszolgálom, így fohászkodik: „Allah adja, hogy Mózes próféta szomszédja legyél a Paradicsomban!” Mindig mosolygok, amikor ezt hallom, hiszen egy hozzám hasonló egyszerű

ember hogy is lehetne egy hatalmas próféta szomszédja... - válaszolta a hentes.

Ekkor pedig Mózes elmondta neki, hogy ki is valójában:

- Barátom, én vagyok Mózes! Uram küldött hozzád, hogy találkozhassam majdani szomszédommal a Paradicsom kertjében. És most már azt is tudom, hogy mi az a cselekedet, ami oda juttat téged.

A hentes örömkönnnyeket hullatott, és most már együtt fejezték be a vacsorát, békében és elégedettségben.

Mózes (a.s.) erényei és megjelenése

A Mindenható Allah azt mondja róla:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

**„Ti, akik hisztek! Ne legyetek olyanok, mint azok, akik rágal-
mazták Mózeszt. És Allah tisztázta őt az alól, amit mondtak. És tisz-
teletre méltó volt ő Allah előtt.” (A szövetségesek, 33:69)**

Mózes (a.s.) Allah előtt tiszteletre méltó és nagy próféta. Ennek egyik jele, hogy amikor közbenjárt a testvééréért, Áronért (a.s.), és arra kérte a Mindenható Allahot, hogy tegye meg segítőjének, Allah azonnal elfogadta a fohászát, és Áront is prófétává tette mellette.

A Kegyes Korán azt mondja:

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

**„És megadtuk neki a Mi kegyelmünkől a testvérét, Áront,
prófétaként.” (Mária, 19:53)**

Abdullah ibn Omár (r.a.) azt beszélte el, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) egyszer elosztott valamit az emberek között, akik közül valaki nem volt elégedett az osztással, és azt mondta:

- Ez olyan osztás, ami nem Allah megelégedése szerint való!

Amikor Mohammed Próféta (s.a.w.) értesült erről, láthatóan haragos lett, és azt mondta:

- *Allah legyen kegyelmes Mózeshez! Türelmes maradt, pedig neki sokkal többet kellett elviselnie az ő népétől!*¹¹⁶

Mózes (a.s.) számos alkalommal szerepel a Kegyes Koránban, és a neve sokszor Allah Küldötte (s.a.w.) mellett kerül említésre. Hasonlóképpen, a Tóra is gyakran említteti a Kegyes Koránnal párhuzamosan.

Ami Mózes (a.s.) külsejét illeti, Ibn Abbasz (r.a.) azt beszélte el Allah Küldöttétől (s.a.w.):

- *Láttam Jézust, Mária fiát, Mózeszt és Ábrahámot. Jézus piros-pozsgás arcú volt, göndör hajú és széles mellkasú. Mózes zömök ember, egyenes hajú.*

Amikor a társai Ábrahámról kérdezték, azt felelte:

- *Csak nézzetek a társára!*

Ezzel pedig saját magára utalt.¹¹⁷

Mózes (a.s.) haláláról több beszámoló is létezik. A legelfogadottabb szerint 120 éves korában halt meg, és Jeruzsálem közelében temették el.

Béke legyen vele!

---

116. Al-Bukhari, Anbiya, 28

117. Ahmad ibn Hanbal, Musnad, I, 296

A MAI ZSIDÓSÁG

A zsidóság istenfogalma

A zsidók azt mondják, hogy egy istenben hisznek. Azonban a Tóra ma elérhető példányai azt mutatják, hogy isten hitüket beszenyenezi az antropomorfizmus, ami azt jelenti, hogy Istent emberekhez vagy más teremtetten lényekhez hasonlítják. Ez pedig ellentétben azzal a hittel, hogy Isten transzcendentális és túl van a képzelet határán.

A judaizmusban Isten nevei a Jahve és az Élohim. A zsidó tudósok azokat a részeket, ahol a Tóra a Jahve nevet használja, jahvista forrásnak nevezik. Ezeket a feltételezések szerint az időszámításunk előtti X. században írták, és egyértelműen egy antropomorf istent ábrázolnak. A tóra azon részeit, amelyek az Élohim nevet említik, élohista forrásoknak nevezik. A feltételezések szerint ezeket az időszámításunk előtti VII. században írták, és később olvasztották össze a többi résszel, hogy kialakítsák a Tóra ma ismert formáját.

A zsidók számára Jahve egy nemzeti isten is. Jahve kizárólag a zsidó népet választotta ki, és csak nekik tartja fenn kegyeit. Igaz, hogy más népek és élőlények is meg lettek teremtetve, ám ők nem bírnak olyan értékkel, mint a zsidók. Emiatt a hit miatt a judaizmus nem képes olyan univerzális világrendet megalapozni, amely egyenlő alapon foglalná magába az egész emberiséget.

A későbbi zsidó tudósok szerint a Tóra emberi tulajdonságokkal bíró isten-ábrázolását metaforaként kell értelmezni. Azt mondják, hogy ez kizárólag azért van, mert Isten úgy akart kommunikálni

a zsidókkal, hogy ők is megértsék, és hogy ezért természetes az, hogy a Tóra Istent antropomorf tulajdonságokkal írja le.

Azonban a mai tóra túl sok része mond ellent ennek a megközelítésnek, például azzal, hogy Istent nem csak emberi tulajdonságokkal, hanem emberi hibákkal jellemzik. Néhány példa erre:

Miután Isten látja, vagy az emberek mennyi gonoszságot követnek el, megbánja, hogy egyáltalán megteremtette őket, és elpusztítja őket az özönvíz által. Ekkor meg azért érez megbánást, hogy elpusztította őket, és megígéri, hogy soha többet nem tesz ilyet.¹¹⁸

Istennek itt olyan emberi gyengeségeket tulajdonít, mint a hibázás és a megbánás.

Hasonlóképpen, amikor Izrael népe fellázadt ellene, Isten úgy dönt, hogy teljesen megsemmisíti őket. Azonban a próféták közbelépnek, és próbálják meggyőzni Istent, hogy ne tegye. Isten pedig nemcsak meggondolja magát, hanem mélyen meg is bánja, hogy valaha is arra gondolt, hogy elpusztítja őket.¹¹⁹

Emellett Jeremiás könyvében Isten így reagál az izraeliták állandó lázadására: „belefáradtam, hogy mindig csak könyörüljek!”¹²⁰

És ezek a szavak: „Isten megáldotta és megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent egész teremő munkája után.”¹²¹ szintén emberi tulajdonságot, gyengeséget tulajdonítanak Istennek.

Valójában a fáradtság, pihenés vagy megbánás olyan tökéletlenségek, amelyek csak a teremtet lényekre, emberekre vagy állatokra jellemzők.

¹¹⁸. Teremtés könyve, 6:5-7; 8:21-22

¹¹⁹. Kivonulás, 37:9-12, 14; Ámós, 7:2-6

¹²⁰. Jeremiás, 15:6

¹²¹. Teremtés, 2:2

Még bizarrabb az, hogy a Tóra ma létező formájában szerepel az alábbi rész, aminek pedig tényleg semmi keresnivalója egy isteni eredetűnek állított könyvben:

„Amikor az emberek kezdtek elszaporodni a földön és leányaik születtek, az Isten fiai látták, hogy az emberek lányai szépek. Feleségül vették mindazokat, akik tetszettek nekik.”¹²²

A teremtés könyve arról is beszél, hogy Isten, két angyal kíséretében, hogyan látogatja meg Ábrahámot, eszik vele, megmossa a lábát és lepihen. Ezt követően Isten elküldi az angyalokat, hogy Szodomát és Gomorrát elpusztítsák, de habozik, hogy elmondja-e ezt Ábrahámnak. Miután átgondolja a dolgot, úgy dönt, hogy elmondja. Ezután Ábrahám hosszasan alkudozni kezd Istennel, próbálva meggyőzni, hogy ne pusztítsa el a városokat az ott élő jó emberek miatt.

A Tóra elbeszél egy furcsa történetet is arról, vagy hogyan harcolt Jákob Jahvéval. A történet szerint Jákob a nagybátyja falujából tér vissza Kánaánba, a családjához. Amint a sivatagon utazik keresztül, utoléri egy ember, akivel hajnalig birkózik.

Végül azonban rájön, hogy nem tudja legyőzni Jákobot, és azt mondja:

„Ne Jákobnak hívjanak ezentúl, hanem Izraelnek! Mert küzdőtél Istennel és az emberekkel, s győzedelmeskedtél!”¹²³

A Tóra azt is elmondja, hogy Jákob csípője megsérült a dulakodás közben. Ezért a zsidók nem eszik meg a marha hátsó combjában a csonton található inat.

Az, hogy Isten emberi alakot ölt, hogy Jákobbal birkózzon, egyértelműen antropomorfizmus. Olyan hitre utal, amely nagyon is

---

122. Teremtés, 6:2

123. Teremtés, 32:22-32

távol van a valódi egyistenhittől. Olyan hit ez, amely szerint Isten tökéletlen, és hiányosságai vannak.

Hasonló elképzeléssel találkozhatunk a hinduizmusban, amely szerint Isten emberi vagy állati formában jelenik meg a földön. A hinduk ezt a formát nevezik „avatárnak”.

A zsidó tudósok többféle értelmezést kínálnak ezekre az Ószövetség-beli versekre. A Tóra magyarázatai szerint az ember, akivel Jákob birkózott, nem Isten volt, hanem egy angyal, aki Isten alakját öltötte magára. Azonban ez a magyarázat is feltételezi, hogy egy teremtetett lénynek hatalmában áll felvenni Isten alakját – ezt pedig hogyan nem lehet megmagyarázni.

A Tóra még idézi Jákobot, aki állítólag azt mondta: „Színről színre láttam itt Istent, mégis megmenekültem!”¹²⁴, amit megint csak sehogy nem lehet megmagyarázni. Itt a jelentés túl egyértelmű ahhoz, hogy más olvasatra lenne szükség. Az sem egyértelmű, hogy a Tóra miért számol be erről a feltételezett eseményről. Minden történetnek szolgálnia kell valamilyen célt, az viszont nem világos, hogy ez a történet milyen célt szolgál.

Ahogy fentebb említettük, a Tóra egy olyan Istent ábrázol, aki nagyon is távol van a transzcendenstől, és inkább emberi hibái vannak. Néhány példa erre:

„Amikor Mózes hallotta, hogy a nép, ez a nemzetség is, az a nemzetség is panaszkodik, ki-ki a sátora bejáratánál, az Úr pedig nagy haragra gerjedt, rossznak találta Mózes a dolgot; így szólt hát Mózes az Úrhoz: „Miért bánsz ily rosszul szolgáloddal, s miért nem találok tetszésre szemedben, hogy ennek az egész népnek a terhét a vállamra rakod? Hát talán én hordoztam ezt az egész népet méhemben vagy én voltam, aki szülte, hogy mondhasd nekem: vidd keble-

den, amint a dajka viszi a csecsemőt, arra a földre, amelyet esküvel ígertem atyáinak. Honnan vegyek húst, hogy (enni) adjak ennek a népnek? Panaszkodnak nekem: Adj nekünk húst enni! Egyedül nem bírom ezt a népet, nagyon nehéz nekem. Ha továbbra is így akarsz velem bánni, akkor inkább ölj meg, ha tetszésre találtam szemedben, ne lássam tovább nyomorúságomat!”¹²⁵

Ezek a versek zsarnokként ábrázolják Istent, Mózeszt pedig lázadóként, mikor pedig inkább alázatosan kellett volna fohászkodnia Urához. Hogyan egyeztethető ez össze a könyv állítólagos isteni eredetével?

A következő bekezdés is hasonló:

„Azután meghallották az Úristen lépteit, aki a nappali szellőben a kertben járkált. Az ember és az asszony elrejtőztek az Úristen elől a kert fái között. De az Úristen hívta az embert és így szólt hozzá: „Hol vagy?” Ő így válaszolt: „Hallottam lépteidet a kertben, s félttem, mert meztelen vagyok, tehát elrejtőztem.”¹²⁶

Ezeket a verseket számtalanszor újra lehet értelmezni, azonban nem bizonyítanak mást, csak azt, hogy a Tórát megváltoztatták.

Sok mai tudós véleménye szerint a Tóra antropomorf istenképét az ókori Egyiptom és Babilónia pogány istenségei befolyásolták, és hogy ezek a hiedelmek nyomot hagytak nemcsak a zsidókon általában, hanem a Tóra szerzőin is.

A Tóra

Ma a Tóra az Ószövetség első 5 könyvét jelenti: a Teremtés, Kivonulás, Leviták, Számok könyve és Második Törvénykönyv. Ezek együtt adják a zsidó szent könyvek legfontosabb részét.

---

125. Számok Könyve, 11:10-15

126. Teremtés Könyve, 3:8-10

Ezek a könyvek elbeszélnek a történelmet a teremtéstől kezdve egészen Mózes haláláig. Tartalmazzák a vallási törvényekkel kapcsolatos előírásokat is.

Mózes ötödik könyvének utolsó fejezete beszél Mózes (a.s.) haláláról, temetéséről és a népe gyászáról is. Ha a Tóra Mózesnek lett kinyilatkoztatva, amikor Mózes még életben volt, hogyan írhat le egy olyan eseményt, ami még meg sem történt akkor?

A zsidó tudósok erre is kínálnak magyarázatot. Vannak, akik azt mondják, hogy Isten tájékoztatta Mózeset ezekről az eseményekről, és ő még halála előtt leírta a Tórában. Mások szerint ezeket Józsué (Júsa) írta le, aki Izrael népének vezetője lett Mózes halála után.

A zsidók szent könyvének második része, ami a Tóra után következik, a *Nevi'im*, ami „prófétákat” jelent. Ez 21 könyvből áll. Van egy harmadik rész is, a *Ketuvim*, ami „írásokat” jelent. Tehát a Tóra 5, a *Nevi'im* 21, a *Ketuvim* pedig 13 könyvből áll, így a zsidók szent könyve összesen 39 részből áll. A zsidók ezt a gyűjteményt *Tanakh* néven nevezik (T=Tóra, N=Nevi'im, K=Ketuvim), a keresztények pedig Ószövetségnek.

A 39 rész a keresztény értelmezés szerint érvényes. A zsidók szerint ez a gyűjtemény 24, egyesek szerint 22 részből áll, ami megegyezik a betűk számával a héber ábécében. Lényegében azonban a zsidók és a keresztények is ugyanazt a tartalmat ismerik el. A különbség a számokban csak abból fakad, hogy a keresztények minden egyes részt külön könyvnek tartanak, a zsidók ezzel szemben néhány fejezetet összeolvasztanak, és egy könyvként kezelnek.

Azt mondják, hogy a Tóra után következő részeket a Mózes (a.s.) utáni próféták idején adták hozzá: Józsué könyvét, Sámuel könyvét, és így tovább, amíg a könyvek száma a 39-et el nem érte.

Az Ószövetséget, a Tórát is beleértve, i.sz. 90-100 körül, a dzsamniai zsinat során véglegesítették és fogadták el hivatalosan. Ez Mózes (a.s.) ideje után mintegy 1300 évvel volt. A zsinaton a mai Ószövetséget számos könyv közül választották ki és kanonizálták.

A Talmud

A zsidók hite szerint Mózes az írott Tóra mellett szóbeli kinyilatkoztatást is kapott Istentől, ennek a neve Talmud. A zsidók számára a Tóra és a Talmud azonos megítélés alá esik, vagyis egy ember nem lehet hithű zsidó, ha nem hisz a Talmudban.

A Talmud a Tóra magyarázatai és egyértelműsítéséből áll, amit Mózesnek tulajdonítanak. Kezdetben ezeket a magyarázatokat szóban adták tovább. Később leírták őket, ez a Misná. Magyarázatokat tartalmaz arról, vagy a vallási parancsokat hogyan lehet a gyakorlatban megvalósítani. Palesztinai és babilóniai vallási iskolák tovább dolgoztak a Misnán, és létrehozták a Talmudot. Napjainkban kétféle Talmud létezik: a jeruzsálemi Talmud és a babilóniai Talmud. Ezeket az i. sz. IV. és V. században állították össze.

A Misná szó szerint azt jelenti: ismételni, a Talmud pedig utasítás. Ebből a szempontból a Talmud utasítások gyűjteménye arról, hogy a Tóra parancsait hogyan lehet teljesíteni, mivel a Tóra nagyon általános parancsokat tartalmaz. Például a Tóra azt mondja: „Ne szánts fel a földedet a hetedik évben!”, vagy „Ne dolgozz szombaton!”

De további részleteket nem ad meg, és itt lép be a Talmud.

Azonban nemcsak a Tóra tartalma mutatja erőteljes emberi beavatkozás nyomait, hanem a Talmud is.

A Talmudot az az elv hatja át, hogy a zsidók a felsőbbrendű nép. A tízparancsolat csak a zsidóknak kötelező, a többi emberrel kapcsolatban semmiféle jelentőséggel nem bír.

Ez egyben minden zsidó szent könyv vezérelve is: hogy a zsidók Isten kiválasztott népe. Az Ószövetség történelmi beszámolóiban ez az elv az átadandó üzenet útjába áll. Ennek legegységelműbb példája, hogy maguk a történetek szinte elvesznek a túl sok részletben, például a hosszú, fárasztó családfákban és származással kapcsolatos részletekben. Vagyis a zsidók szent könyve valójában a zsidók és Istennel való kapcsolatuk története. A judaizmus egy nemzeti vallás, amely nem rendelkezik azzal a képességgel, hogy az egész emberiséget a boldogságra vezesse, és hogy univerzális vallássá váljon.

A prófétaság koncepciója

A zsidó vallásban összesen 55 prófétát ismernek. Az első Ábrahám volt, és a zsidók szerint előtte nem küldetett el egyetlen próféta sem. Közülük 15 próféta szavai külön könyvbe vannak lejegyezve. Az 55 prófétából 7 nő volt.

A Tóra szerint vannak igaz próféták és hamis próféták is. Akik ezeken a prófétákon kívül prófétának vallják saját magukat, azok hamis próféták, és a zsidók nem ismerik el őket.

A judaizmus szerint:

1. Egy prófétának arra kell hívnia az embereket, hogy Istent szolgálják, és ő maga nem követhet semmilyen más isteneket rajta kívül.¹²⁷

2. Az igaz prófétának a jövőről is hírt kell adnia, és a javaslatainak igaznak kell bizonyulni.¹²⁸

Ezek mellett nincs egyéb feltétele annak, hogy valaki próféta legyen, mint például az iszlám által lefektetett 5 tulajdonság. Tehát

^{127.} Jeremiás, 14:14, 23:21, 32

^{128.} Számok Könyve, 18:20-22

egy zsidó próféta lehet csaló, zsarnok, elkövethet paráznaságot, hazudhat, vagy lehet önző, aki csak a saját érdekét nézi, és így tovább.

És valójában ahogy a zsidók beszélnek saját prófétáikról, az ellentmond a fenti két feltételnek. Például a Tóra ma létező formája azzal vádolja Áront (a.s.), hogy ő készítette el az aranyborjút, és ő parancsolta meg az embereknek, hogy azt imádják.¹²⁹ A zsidók nem tekintik prófétának Áront, hanem csak Mózes segítőjének és egy papnak. Bár ezt azzal magyarázzák, hogy Áront a nép kényszerítette arra, hogy elkészítse az aranyborjút, ez akkor sem összeegyeztethető a prófétafogalommal. A próféták rendíthetetlenül kiállnak az igazság mellett, és ebben Allah támogatása erősíti meg őket. A Kegyes Korán egyértelműen elutasítja az Áron elleni rágalmat, és leírja a tényleges történeteket. Áron nem volt bálványok készítője. Próféta volt, aki próbálta megakadályozni a bálvány elkészítését, amiért a tömeg csaknem meglincselte őt.¹³⁰

Tehát akárcsak az istenhit, a zsidók próféta-fogalma is tele van furcsaságokkal. Olyan jellemzőket tulajdonítanak a prófétáknak, ami ellentmond természetük lényegének. Ádámot (a.s.), Idriszt (a.s.) vagy Noét (a.s.) és másokat még csak nem is tekintenek prófétának, pedig maga a Kivonulás Könyve is leszögezi, hogy kaptak isteni kinyilatkoztatásokat. Hasonlóképpen, Dávidot (a.s.) és Salamont (a.s.) is csak királyoknak tartják, pedig ők is kaptak kinyilatkoztatásokat Allahtól.

A zsidók bizarr és elfogadhatatlan cselekedeteket is tulajdonítanak a prófétáknak.

1. Noét az özönvíz után egy alkoholistának ábrázolják, aki szőlőtermesztő, bort készít, és lerészegedik tőle. Egy napon annyi-

129. Kivonulás Könyve, 32:1-4, 24, 35

130. Lásd: 7:150, 20:90-94

ra lerészegedik, hogy eszméletét veszti sátrában. Ahogy ott fekszik ruhátlanul, a legfiatalabb fia, Hám belép hozzá, és meglátja a meztelenséget. Kiszalad, elmondja a testvéreinek, Sémnek és Jáfetnek, akik bemennek a sátorba, és egy takarót terítenek apjukra. Amikor Noé magához tér, úgy érzi, hogy Hám valami rosszat követett el. Azonban nem Hámot átkozza meg, hanem a fiát, Kánaánt. Ezért maga a Kánaán név is a leggyűlöletesebbek között van a zsidók előtt.¹³¹

2. A Tóra azt állítja, hogy Lót részegen a saját lányaival létesített szexuális kapcsolatot. Szodoma és Gomorra pusztulása után Lót és a Lót lánya megmenekült, és egy barlangban kerestek menedéket. Lót elaludt, és a lányok azt mondták egymás között: „Apánk öreg, és nincs férfi a vidéken, aki hozzánk járna, ahogy ez az egész földön szokás. Gyere, részegítsük meg apánkat borral és háljunk vele, hogy apánktól legyen utódunk!”¹³²

3. Jákob becsapja az ikertestvérét, Ézsaut, hogy megszerezze az apja áldását.¹³³ Jákob később becsapja apósát is, hogy a nyájból a legjobb bárányokat szerezze meg saját magának.¹³⁴

4. Dávid király, akinek sok felesége van. Mégis, amikor meglátja a hadvezére, Uriás feleségét, vágyat érez iránta, és végül vele is hál. Aztán úgy intézi, hogy Uriást megöljék egy csatában. Büntetésként Dávid ebből a kapcsolatból született első fia meghal. A második gyermek Salamon. Az újszövetség beszámol erről az állítólagos eseményről, Dávid kapcsán azonban csak annyit mond: amit tett, az nem volt az Úr kedvére való.¹³⁵

131. Teremtés Könyve, 9:20-29

132. Teremtés Könyve, 19:30-36

133. Teremtés Könyve, 27

134. Teremtés Könyve 30:32-42; 31:7-16

135. 2Sámuel, 11:2 – 12:22

5. Salamonnak ezer felesége volt, azonban élete késői részében viszonya volt egy pogány asszonnyal, és bálványokat imádott. Salamont azzal is vádolják, hogy olyasmit tett, ami nem „volt az Úr kedvére”.¹³⁶

Mindezek felett egyes próféták családjait is rágalmazzák. Jákob fiáról, Júdáról azt állítják, hogy a menyével hált.¹³⁷ Jákob másik fiáról, Rúbenről azt, vagy az apja ágyasával volt viszonya.¹³⁸ Dávid egyik fia szintén az apja ágyasával hált, a másik pedig a mostohatestvérével.¹³⁹

Mindezek természetesen kitalált rágalmak. De még ennél is sokkal rosszabb, hogy a zsidók több prófétát is megölték, például Zakariást és a fiát, Jánost.

A Kegyes Korán azt mondja erről:

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

„Aztán, mert megszegték az ígéretüket, és nem hittek Allah ájaiban, és jogtalanul megölték a prófétákat, és azt mondták: „A szívünk be van burkolva”. De nem így van! Hanem Allah pecsételte le a szívüket a hitetlenségük miatt, ezért nem hisznek, kivéve egy kevesen.” (A nők, 4:155)

136. 1Királyok, 11:1-7

137. Teremtés Könyve, 38:12-26

138. Teremtés Könyve, 35:22

139. 2Sámuel, 16:15, 20-23

A Kegyes Korán első szúrájában, a Megnyitó szúrában a Mindenható Allah így hivatkozik a zsidókra: „... akikre haragodat árasztottad...”

A túlvilág fogalma

Maga a Tóra nem közöl pontos információkat a halál utáni életről. Csak az ezt követő írások beszélnek arról, hogy a bűnösök pokolba kerülnek, az eredményesek pedig a mennyországba. A zsidó történelem korai szakaszában a túlvilágban való hit szinte nem is létezik. Mózes kapcsán, aki a halál küszöbén áll, a Tóra azt mondja: „most megtérsz atyáidhoz”.¹⁴⁰

A zsidók később kezdtek vitázni arról, hogy mi történik azokkal, akik meghalnak. Arra a következtetésre jutottak, hogy mind a holtak földjére kerülnek. amelyet ők Seolnak neveznek.

A halál utáni újjászületés, az örökkévaló jutalom vagy büntetés első egyértelmű említése Dániel könyvében (12:2) található. Dániel i.e. 586-538 között élt Babilóniában, a zsidók fogságának idején.

A túlvilággal kapcsolatos hittel nagyrészt a Talmud foglalkozik. Azt mondja, hogy a zsidók örökké fognak élni a Paradicsomban. A bűnös zsidók a pokolba fognak kerülni, de csak 12 hónapra, utána kiengedik őket, és ők is beléphetnek a Paradicsomba.

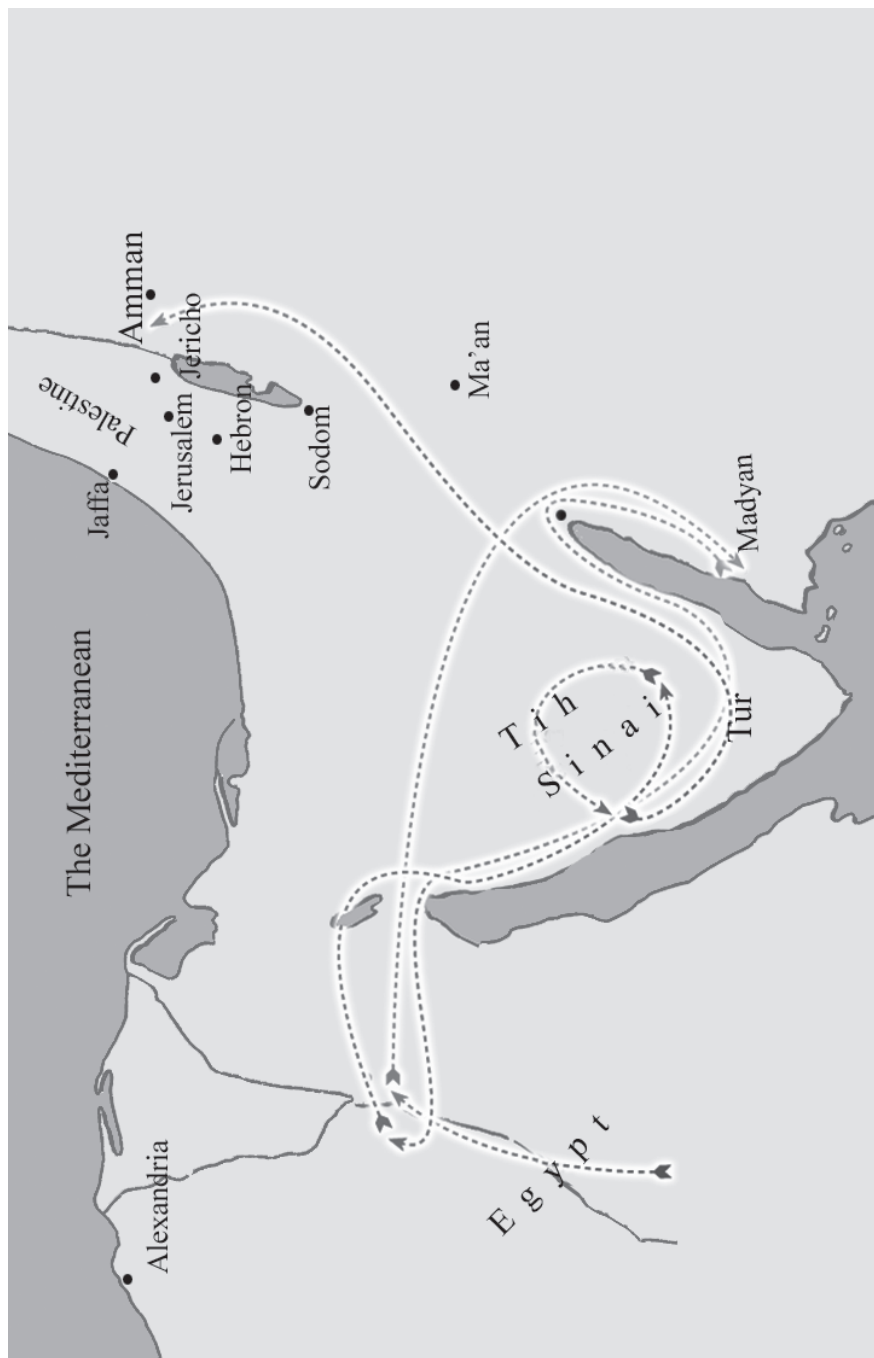
Ami a nem zsidókat illeti, ők örökkévaló büntetést fognak kapni a pokol tüzeiben. Ez azért van, mert a judaizmus szerint minden nem zsidó pogánynak számít.¹⁴¹

140. Számok Könyve, 31:16

141. Rosh Hashanah, 17a

TARTALOMJEGYZÉK

DHULKARNAJN PRÓFÉTA (a.s.) - béke legyen vele - / 7	
Dhulkarnajn jellemzői	10
A tauhid hadjáratai	11
Góg és Magóg	14
Történetek Dhulkarnajn bölcsességéről	18
A DZSIHÁD ÉS A JÓ PARANCSOLÁSA (EMR-I MÁRÚF)	22

JÁKOB PRÓFÉTA - béke legyen vele - és

JÓZSEF PRÓFÉTA - béke legyen vele - / 39

József története: a legszebb történet.....	42
József próféta (a.s.) álma.....	48
Az álom három fajtája.....	49
Irigység: a szívet felperzselő tűz.....	51
A gonosz terv	55
A baj az ajkak közül jön.....	56
A testvérek árulása	58
Józsefet (a.s.) kútba dobják.....	60
Szép türelem.....	64
Józsefet (a.s.) eladják.....	65
József és Zulejha	70
A börtön	77
József (a.s.) megfejt az álmokat	80
A király álma	83
Darvan története	86
József (a.s.) előrelátása	89
Allah királlyá teszi a szolgát.....	91
Házassága Zulejhával	95
József testvérei megérkeznek Egyiptomba	96

Én vagyok a testvéred, József!.....	101
Benjámin nem engedik hazatérni	102
Az áldáshoz vezető nehézség	109
Ne mondjatok le Allah kegyelméről	111
A legendás megbocsátás.....	114
József ingét elküldik Jákobnak.....	116
Jákob (a.s.) visszanyeri a látását.....	117
A találkozás és a beteljesült álom	120
A József szúra utolsó ájái	123

SUAJB PRÓFÉTA - béke legyen vele - / 131

Madjan népe	131
Az utolsó figyelmeztetések.....	139
Félelmetes kiáltás az égből	143
Ajkah népe	145
Pusztítás az égből: perzselő lángok	147
A pusztítás után	149

MÓZES PRÓFÉTA - béke legyen vele - és

ÁRON PRÓFÉTA - béke legyen vele - / 155

A fáraó nyugtalanító álma.....	157
A fáraó palotájában	159
A kopt halála	165
Madjan felé.....	168
Meghívás Suajb prófétától (a.s.)	170
Házasság Szafurával	174
Mózes (r.a.) botja.....	176
Visszatérés Egyiptomba Tuva völgyén keresztül	177
A prófétaság két csodája.....	181
Az ostoba fáraó	193
Csata a csoda és a mágia között.....	197
A mágusok beismerik vereségüket.....	202
Masita asszony	208
Aszije mártírhalált hal	210
A torony.....	211

Egyik csoda a másik után	214
1. Az árvíz	215
2. A sáskák.....	215
3. Bolhák és tetvek.....	216
4. Békák	216
5. Vér.....	216
A fáraó propagandája.....	221
A kivonulás	222
A menekvés tengere és a büntetés	225
Utolsó lélegzet a hitért	228
A Vörös-tenger túlsó partján	229
Tih völgye és a jerikói csata próbatétele	232
A Tóra kinyilatkoztatása.....	239
A negyvenes számban rejlő bölcsesség.....	243
Mózes (a.s.) látni akarja Allahot	244
Párbeszéd a Sínai-hegyen	250
Az aranyborjú	251
A tehén feláldozása	263
A történet tanulságai.....	267
Mohammed Próféta (s.a.w.) találkozik	
Mózes (a.s.) az Éjszakai Utazás során.....	268
Kóré.....	269
A rágalmazás.....	273
Találkozás Khidrrel (a.s.).....	277
Három jó ember	290
Mózes (a.s.) szomszédja a Paradicsom kertjében.....	293
Mózes (a.s.) erényei és megjelenése	295
A MAI ZSIDÓSÁG	297
A zsidóság istenfogalma	297
A Tóra	301
A Talmud.....	303
A prófétafogalom koncepciója	304
A túlvilág fogalma	308